

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

The Integrated Learning Management according
to the Philosophy of Sufficiency Economy : Garland Subject
for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School

ฐิติษฐ์ วังทะพันธ์
THASIT WANGTHAPHAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2560

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

The Integrated Learning Management according
to the Philosophy of Sufficiency Economy : Garland Subject
for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School

ฐิติษฐ์ วังทะพันธ์
THASIT WANGTHAPHAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์	การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี
ชื่อ นามสกุล	ฐิติษฐ์ วั่งทะพันธ์
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการ การเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อน-หลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้เรียนได้เลือกเรียนวิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ และคุณธรรม ด้านความรู้ คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะปฏิบัติผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นตามลำดับ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .26)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Thesis Title	The Integrated learning Management according to the Philosophy of Sufficiency for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School
Author	Thasit Wangthaphan
Degree	Master of Home Economics
Major Program	Home Economics
Academic Year	2017

ABSTRACT

The purposes of this study were (1) to improve the integrated lesson plans according to the Philosophy of sufficiency Economy : Garland Subject for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School (2) to compare the achievement before and after using the integrated lesson plans according to the Philosophy of Sufficiency Economy : Garland Subject for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School and (3) to study the pleasure of the students towards using the integrated lesson plans according to the Philosophy of Sufficiency Economy : Garland Subject for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School It was one Group experiment research with pre-test and post-test.

The samples consisted of 40 mathayom 4 students at Debsirin Nonthaburi School, studying Garland subject, semester 2/2560 The samples were selected by Purposive Sampling The instruments were 3 integrated lesson plans according to the Philosophy of Sufficiency Economy : Garland Subject, 30 item's for achievement-test : Garland Subject for Mathayom 4 students and the questionnaires measuring the student pleasure towards using the integrated lesson plans according to the Philosophy of Sufficiency Economy : Garland Subject for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School

The statistical procedure employed were percentage, mean, standard deviation and the t-test.

The finding showed that the integrated lesson plans according to the Philosophy of Sufficiency Economy : Garland Subject for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School in the aspects of moderation, reason, good immunity, knowledge condition and moral were significantly different at the .05 level, the practical skill was increased and the students' pleasure on the questionnaires of using the integrated lesson plans according to the Philosophy of Sufficiency Economy : Garland Subject for Mathayom 4 students of Debsirin Nonthaburi School were at the high level ($\bar{X}=4.38$, S.D.=.26)

Keywords: Integrated learning management, The Philosophy of sufficiency Economy

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีจากความเมตตา กรุณา และความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์นวลแข ปาลีวิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ รวมถึงการให้กำลังใจจนทำให้การทำวิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์สมทรง สีตลาเย็น ประธานกรรมการ และ ดร.วไลภรณ์ สุทธา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นคณะกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลวรรณ สีใส อาจารย์กฤษณา ชูโชคนาค อาจารย์จักรพันธ์ รูปงาม และดร.ปาริมา พันธิตรา ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ขอขอบคุณอาจารย์นิอร ดาวเจริญพร อาจารย์พี่เลี้ยงวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเมตตา คอยช่วยเหลือดูแลให้คำปรึกษา และให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์จนทำให้การทำวิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณครูสิริศักดิ์ อยู่เป็นสุข ที่ให้ความเมตตากรุณาอย่างสูงเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนคอยช่วยเหลือ ดูแล ชี้แนะ รวมถึงให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์อันมีคุณค่า และซาบซึ้งถึงความเมตตาความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ คุณอาจารย์ เจ้าหน้าที่ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านข้อมูล ประสานงาน ตลอดจนให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณบิดามารดา ที่ให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน ตลอดจน พี่น้อง นักศึกษา ปริญญาโทรุ่น 7 ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ คำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ความสำเร็จในการวิจัยครั้งนี้ คุณค่า และประโยชน์ของการวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชา แต่พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และปลูกฝังคุณธรรมความดีให้กับผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณด้วยความรักและความเคารพอย่างสูง

ฐิติษฐ์ วังทะพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	4
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	4
1.4 ตัวแปร	5
1.5 สมมติฐาน	5
1.6 กรอบแนวความคิด	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.8 นิยามศัพท์	6
1.9 คำสำคัญ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	9
2.2 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	11
(เพิ่มเติม)วิชาการร้อยมาลัย โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี	
2.3 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	12
2.4 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง	20
2.5 สาระสำคัญเกี่ยวกับมาลัย	27
2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	44
2.7 ความพึงพอใจและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	59
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	73
3.1 กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	73
3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	74
3.3 รูปแบบการทดลอง	85
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	85
3.5 วิเคราะห์ข้อมูล	86
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	86
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	88
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	88
4.2 วิเคราะห์ข้อมูล	88
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
4.4 การอภิปรายผล	94
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	99
5.1 สรุปผล	99
5.2 ข้อเสนอแนะ	102
เอกสารอ้างอิง	104
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย	112
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย	114
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	120
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย	240
ภาคผนวก จ คะแนนผลสัมฤทธิ์	278
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	284

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี	89
4.2	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัด การเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	89
4.3	ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัด การเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	90
4.4	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประเมินทักษะปฏิบัติ หลังเรียน ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	90
4.5	ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนแผนการจัดการ เรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	92

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิด	6
2.1	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข	17
2.2	สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	26
2.3	ส่วนประกอบของมาลัย	30
2.4	มาลัยชายเดี่ยว	31
2.5	มาลัยสองชาย	31
2.6	มาลัยชำระ้วย	32
2.7	มาลัยซีก	32
2.8	มาลัยกลม	33
2.9	มาลัยแบน	33
2.10	มาลัยรี	34
2.11	มาลัยสามเหลี่ยม	34
2.12	มาลัยสี่เหลี่ยม	35
2.13	มาลัยตุ้ม	35
2.14	มาลัยตัวหนอน	36
2.15	มาลัยตัวหนอนคู่	36
2.16	มาลัยสามกษัตริย์	37
2.17	มาลัยพวงดอกไม้	37
2.18	มาลัยตัวสัตว์	38
2.19	มาลัยลูกโซ่	38
2.20	มาลัยเปีย	39
2.21	มาลัยเถา	39
2.22	มาลัยครุย	40
2.23	วิธีการพับกลีบร้อยมาลัย	41
2.24	มาลัยซีก	42
3.1	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้	77
3.2	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	81
3.3	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ	84

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยยังต้องเผชิญกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ผันผวน ซับซ้อน และคาดการณ์ผลกระทบได้ยาก แม้ว่าในภาพรวมสังคมไทยมีภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม แต่ก็ยังไม่เพียงพอ ที่จะรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ประเทศต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากความเสื่อมถอยของค่านิยมที่ฝังรากลึกในสังคมไทย ความเสื่อมโทรมของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงของประเทศ จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น โดยยึดหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” เพื่อให้การพัฒนาประเทศเป็นไปบนพื้นฐานของการพัฒนาที่เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง โดยมีการวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” และใช้หลัก “ความพอประมาณ” ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับสังคมเมือง โดยมีการเตรียมระบบภูมิคุ้มกันด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555)

รัฐบาลจึงแสวงหาแนวทางในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ภาคปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้กระทรวงต่าง ๆ ได้นำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารงานต่าง ๆ ในองค์กรของตนเช่นกัน โดยเริ่มตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านเศรษฐกิจประการหนึ่งว่า รัฐต้องบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่นเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ก็ยังคงอัญเชิญปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศที่สมดุลเป็นธรรมและยั่งยืนต่อไป สำหรับในส่วนของการศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการมีความตระหนักในภารกิจที่สำคัญดังกล่าวและให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนซึ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) และ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มุ่งเน้นนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาพัฒนาประเทศ จึงจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อดำเนินโครงการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนรู้จักการใช้ชีวิตที่พอเพียง เห็นคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ ฝึกการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่าง

เอื้อเพื่อพ่อแม่และแบ่งปัน มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อมและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ค่านิยม และเอกลักษณ์ของความเป็นไทย โดยมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการร่วมกันรับผิดชอบ เพื่อให้มีความต่อเนื่อง และยั่งยืนนำสู่วิถีชีวิตของประชาชน สามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้ตามแนวพระราชดำริสหประชาชาติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และนโยบายรัฐบาล รวมทั้งเป็นจุดเริ่มต้นของการผลักดันให้ประเทศชาติโดยรวมพัฒนาต่อไปอย่างเต็มศักยภาพ โดยใช้รูปแบบการจัดการศึกษาบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงมหาดไทย, 2550)

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในฐานะเป็นหน่วยงานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตระหนักถึงภารกิจสำคัญดังกล่าว ได้น้อมนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาในสถานศึกษาโดยจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) ที่กำหนดกรอบแนวคิดเจตนารมณ์บนพื้นฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมให้ผู้เรียนยึดทางสายกลางบนพื้นฐานของความสมดุลพอดี รู้จักประมาณอย่างมีเหตุผล มีความรอบรู้เท่าทันโลก พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดี มีสุขของคนไทยและกำหนดให้สถานศึกษามุ่งส่งเสริมการเรียนรู้และปลูกฝัง เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ซึ่งคณะกรรมการบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดขอบเขตที่ชัดเจนในการเรียนการสอนหรือมาตรฐานการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถประยุกต์ใช้ในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 1 เน้นให้เด็กพึ่งตนเองได้หรือใช้ชีวิตพอเพียงระดับบุคคลและครอบครัว ช่วงชั้นที่ 2 สอนให้เด็กพอเพียงระดับโรงเรียนช่วงชั้นที่ 3 สามารถประยุกต์ใช้ในระดับชุมชน และช่วงชั้นที่ 4 เข้าใจ ความพอเพียงระดับประเทศ เพื่อเตรียมคนให้เข้าใจบริบทการพัฒนาประเทศ สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ (ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, 2557)

การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในสถานศึกษานั้น แนวทางหนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันคือ การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เนื่องจากการที่ผู้เรียนจะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ อย่างแจ่มแจ้ง เกิดความหมาย และนำไปใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีความรู้และความคิดย่อย ๆ ประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน จนสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับสิ่งอื่นรอบตัว ซึ่งมีผลให้เกิดการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาจัดระบบระเบียบใหม่ให้เหมาะสมกับตนเองเป็นองค์รวมของความรู้ของตนเอง และในการสอนต้องให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเชื่อมโยงความคิดขึ้นในเนื้อหา ด้วยวิธีการหลากหลาย ซึ่งจะเป็นการบูรณาการทั้งในด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ (สิริพัชร, 2546) ดังนั้นการสอดแทรกหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ไม่ใช่การเรียนรู้อันสาระใด สาระหนึ่ง แต่ต้องสอดแทรกเข้าไปในทุก ๆ สาระการเรียนรู้หรือระหว่างสาระการเรียนรู้ที่เนื้อหาสอดคล้องกัน เพื่อสอนให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ชีวิตได้อย่างสมดุลตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เห็นคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ รู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักเอื้อเพื่อพ่อแม่แบ่งปันกัน มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ค่านิยม ความเป็นไทย ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ครูผู้สอนจะต้องรู้จักการบูรณาการการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นถึงความเชื่อมโยงในมิติต่าง ๆ ทั้งสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมสังคมและเศรษฐกิจ ใช้วิธี เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา (ปริญญานุช, 2550) เริ่มจากการให้ความรู้ ปลูกฝัง ในเรื่องจริยธรรมคุณธรรม ก่อนแล้วจึงจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีความสอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการบูรณาการการเรียนรู้อ

กิจกรรมเหล่านี้ เข้าไปในการเรียนรู้สาระต่าง ๆ ทุกสาระการเรียนรู้ผสมผสานเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่สัมพันธ์กันภายในกลุ่มสาระ ระหว่างกลุ่มสาระ และสัมพันธ์กับชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (ธีรชัย, 2546) โดยการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปสอดแทรกในสาระการเรียนรู้บนเงื่อนไขของ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข คือ ความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน และบนเงื่อนไขคุณธรรม จริยธรรม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้อย่างรอบคอบระมัดระวัง ฝึกให้คิดอย่างมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันส่งเสริมให้ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบ ไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น มีวินัย มีสัมมาคารวะ ปลูกฝังจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม สืบสานวัฒนธรรมไทย ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นแนวทางการสอนที่มุ่งเน้นยึดมั่นในหลักศีลธรรม และการพัฒนาคนให้รู้จักทำประโยชน์ให้สังคม และช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนจะเป็นผู้พึ่งพาตนเองได้ และจะเป็นที่พึ่งของคนอื่น ๆ ในสังคมได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี จัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะกระบวนการ ความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้การประดิษฐ์มาลัยเป็นสื่อกลาง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างผ่อนคลายไม่ตึงเครียด และมีความสนใจที่จะเรียน โดยจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการแบบสอดแทรก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ภายใต้งื่อนไขความรู้ และคุณธรรม ตลอดจนถึงการสร้างงานอาชีพ ด้วยความวิริยะ อุตสาหะ สร้างนิสัยในการปฏิบัติตนพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเน้นการส่งเสริมวิชาการร้อยมาลัย ให้ควรค่าแก่การอนุรักษ์ภูมิปัญญาเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนในปัจจุบัน คือ ผู้เรียนให้ความสนใจเรื่องเทคโนโลยีมากขึ้น การเรียนวิชาชีพด้านคหกรรมศาสตร์ ทางด้านงานฝีมือที่เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย ผู้เรียนให้ความสนใจน้อยลงไม่เห็นคุณค่าของทรัพยากรที่มีอยู่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนอย่างฟุ่มเฟือย เหลือทิ้ง ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของชิ้นงานที่ทำเสร็จแล้ว และไม่นำความรู้ที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบการบูรณาการแบบสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในรายวิชาการร้อยมาลัย ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียนให้สามารถพึ่งตนเองในการดำรงชีวิตประจำวัน และแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีการบูรณาการความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีการพัฒนา นำสิ่งที่เรียนรู้อมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นการบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในสถานศึกษากับสิ่งที่ป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยการตระหนักถึงความสำคัญแห่งคุณภาพชีวิตของผู้เรียนว่า เมื่อได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรแล้ว สิ่งที่เรียนในห้องเรียนจะต้องมีความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิตของผู้เรียนอย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลภายในโรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

1.3.2 ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยทำการศึกษา พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 แผน ได้แก่ การร้อยมาลัย ขำร่วย มาลัยคล้องมือ มาลัยคล้องคอ โดยการสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และ 2 เงื่อนไข ได้แก่ เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม ในวิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

1.3.3 ขอบเขตด้านเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เริ่มตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560 ถึงวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2560

1.3.4 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 - 4/10 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 ห้องเรียน ประกอบด้วย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 35 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 30 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 จำนวน 37 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 จำนวน 40 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 จำนวน 38 คน รวมทั้งหมด 180 คน

1.3.5 ขอบเขตกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้เรียนได้เลือกเรียนวิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.4 ตัวแปร

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษาไว้ดังนี้

1.4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 3 แผน

1.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพิจารณาจากคะแนนหลังเรียนของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง

- ความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.5 สมมติฐานของการศึกษา

จากการรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

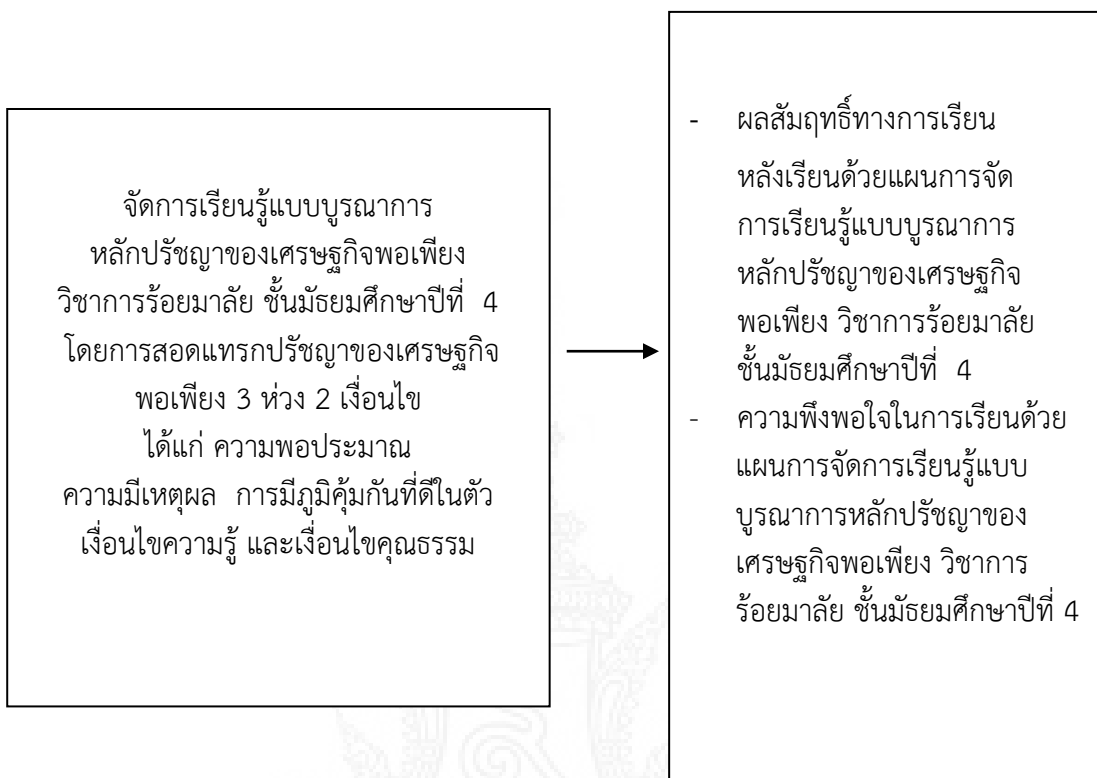
1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน
2. ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

1.6 กรอบแนวความคิด

ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ การร้อยมาลัยชั่วคราว มาลัยคล้องมือ มาลัยคล้องคอ โดยการบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม ในวิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ดังกรอบแนวความคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผู้เรียนนำความรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต พัฒนาสติปัญญาให้สามารถพึ่งตนเองในการดำรงชีวิตประจำวันและแก้ปัญหาต่าง ๆ

1.7.2 สถานศึกษาต่าง ๆ สามารถนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนา การจัดการเรียนรู้ที่สอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในวิชาอื่น ๆ

1.7.3 องค์กรที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำผล การศึกษา มาใช้ปรับแนวทางการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา

1.8 นิยามศัพท์

1.8.1 **แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการร้อยมาลัย** หมายถึง เอกสารแสดงรายละเอียด กระบวนการเรียนการสอน โดยระบุถึง สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ที่ผู้สอนจัดทำขึ้น สำหรับการสอน วิชาการร้อย มาลัยบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.8.2 การบูรณาการ หมายถึง การสอดแทรกหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม

1.8.3 การร้อยมาลัย หมายถึงงานศิลปะการประดิษฐ์จากดอกไม้สด โดยการนำดอกไม้ ใบไม้ และส่วนต่าง ๆ ของดอกไม้สด มาร้อยและประกอบเป็นพวงมาลัย ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย การร้อยมาลัยชั่วคราว มาลัยคล้องมือ มาลัยคล้องคอ จากรูปแบบที่ง่ายไปจนถึงรูปแบบที่ยากขึ้น ซึ่งอาศัยความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้

1.8.4 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง หลักการ แนวคิดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งประกอบด้วย เงื่อนไขความรู้ในเนื้อหาหลัก เรื่องการร้อยมาลัย และคุณธรรม โดยมีองค์ประกอบคือ ความมีเหตุผล ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว โดยผู้เรียน ปฏิบัติตนทางสายกลาง มีความพอเพียงในการดำรงชีวิต อย่างเป็นระบบแบบแผน สามารถพึ่งพาตนเองได้ ประกอบด้วย

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น บริโภคในระดับที่พอประมาณ พิจารณาจากการใช้วัสดุ ในการร้อยมาลัยอย่างพอประมาณ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีเหตุผล และรู้คุณค่า โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ พิจารณาจากการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการร้อยมาลัยอย่างมีเหตุผล สามารถนำความรู้ไปประกอบการตัดสินใจและการกระทำต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยพิจารณาจากการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียน วางแผนการทำงาน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่าง ๆ และหาวิธีป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการร้อยมาลัย อย่างรอบคอบ ที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ โดยพิจารณาจากความตั้งใจฟังความรู้จากผู้สอน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการร้อยมาลัยที่จะปฏิบัติ ปฏิบัติอย่างรอบคอบ และระมัดระวัง

เงื่อนไขคุณธรรม หมายถึง มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต โดยพิจารณาจากความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น พยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง แบ่งปันวัสดุอุปกรณ์ ในการทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.8.5 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาการร้อยมาลัย ที่เชื่อมโยงหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ เงื่อนไขคุณธรรม

1.8.6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว วิชาการร้อยมาลัย ว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

1.9 คำสำคัญ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ, ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, การร้อยมาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงวิชาการ ร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ผู้วิจัยค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ศึกษามาสนับสนุน การศึกษา ดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยี

2.2 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

2.3 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.4 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง

2.5 สาระสำคัญเกี่ยวกับมาลัย

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7 ความพึงพอใจและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการงาน อาชีพและเทคโนโลยี

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด หลักการ จุดหมาย โครงสร้างและการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทำไมต้องเรียนการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพและเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่าง มีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียง และมีความสุข

เรียนรู้อะไรในการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- **การดำรงชีวิตและครอบครัว** เป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวยุ และสังคมได้ ในสภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เน้นการปฏิบัติจริง จนเกิดความมั่นใจ และภูมิใจในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้ค้นพบความสามารถความถนัด และความสนใจของตนเอง
- **การออกแบบและเทคโนโลยี** เป็นสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างสิ่งของ เครื่องใช้ วิธีการ หรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต
- **เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร** เป็นสาระเกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหา หรือการสร้างงาน คุณค่า และผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- **การอาชีพ** เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ จัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิต และครอบครัว

สาระที่ 2 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจเทคโนโลยีและกระบวนการเทคโนโลยี ออกแบบและสร้างสิ่งของ เครื่องใช้ หรือวิธีการ ตามกระบวนการเทคโนโลยีอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ เลือกใช้เทคโนโลยี ในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในการจัดการเทคโนโลยีที่ยั่งยืน

สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงาน และอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

สาระที่ 4 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

2.2 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

2.2.1 คำอธิบายรายวิชา วิชาการร้อยมาลัย

ศึกษาเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับการร้อยมาลัยชั่วคราว โดยศึกษา ความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยชั่วคราว และประโยชน์ของมาลัยชั่วคราว มาลัยตุ้มชั่วคราว ดอกช่อและอุบะ รัตข้อ และการประกอบมาลัยชั่วคราว มาลัยคล้องมือ โดยศึกษาความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องมือ และประโยชน์ของมาลัยคล้องมือ มาลัยกลม มาลัยเกลียว มาลัยตัวหนอน มาลัยซีก 11 หลัก อุบะพู่ และการประกอบมาลัยคล้องมือ มาลัยคล้องคอ โดยศึกษาความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องคอและประโยชน์ของมาลัยคล้องคอ มาลัยกลมกลีบรัก มาลัยแบน อุบะแขก และการประกอบมาลัยคล้องคอ ตลอดจนการใช้และบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ การปฏิบัติงาน เตรียมวัสดุอุปกรณ์

โดยใช้กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการคิด กระบวนการสืบค้นข้อมูล กระบวนการกลุ่ม และการแก้ปัญหา เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับการร้อยมาลัยชั่วคราว มาลัยคล้องมือ และมาลัยคล้องคอ สร้างผลงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการจัดการ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

มีคุณธรรมและลักษณะนิสัยในการทำงาน ใช้พลังงานทรัพยากร ในการทำงานอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน และมีความพอเพียง

ผลการเรียนรู้

1. ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยชั่วคราวได้
2. ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยชั่วคราวได้อย่างเหมาะสม
3. ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยชั่วคราว พร้อมกับประกอบมาลัยชั่วคราวได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
4. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยชั่วคราวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
5. ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องมือได้
6. ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทำมาลัยคล้องมือได้อย่างเหมาะสม
7. ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยคล้องมือพร้อมกับประกอบมาลัยคล้องมือได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
8. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องมือไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
9. ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องคอได้
10. ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยคล้องคอได้อย่างเหมาะสม

11. ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยคล้องคอ พร้อมกับ ประกอบมาลัยคล้องคอได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน

12. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องคอไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

รวมทั้งหมด 12 ผลการเรียนรู้

จากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้เทคโนโลยี (เพิ่มเติม) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของรายวิชาการร้อยมาลัย ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ที่ได้ไปทำการศึกษา การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ได้ตรงตามผลการเรียนรู้ (โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี, 2558)

2.3 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

2.3.1 ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นคำที่มีความหมายเฉพาะ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงนี้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ ดังนี้

คณะทำงานบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอน (2550) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (2555) และปรียานุช (2552) กล่าวถึงความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกันว่าเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตในการปฏิบัติของประชาชนทุกระดับ ทั้งในครอบครัว ชุมชน และสังคมโดยยึดหลักความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน เพื่อให้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงที่จะมาถึงอันก่อให้เกิดความสมดุลในการใช้ชีวิตซึ่งอยู่บนเงื่อนไขของความรู้คุณธรรมเป็นสำคัญ

จากความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงข้างต้นสรุปได้ว่า เศรษฐกิจพอเพียงหมายถึงวิธีการดำเนินชีวิตของคนโดยการพึ่งตนเอง มีความประหยัด พัฒนาตนเองให้มีการเรียนรู้ ใช้ภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่น รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน มีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ยึดถือเป็นแนวทางที่คนไทยจะต้องรู้เพื่อนำไปปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่จะเป็นกำลังของประเทศในอนาคต จึงควรนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตในตามแนวทาง วิถีชีวิตของตน สำหรับความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง ความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงไว้สอดคล้องกัน ดังนี้

2.3.2 ความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555) และกรมการพัฒนาชุมชน (2550) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกันในมุมมองในทางปรัชญาว่า เป็นการดำรงอยู่และปฏิบัติของคนทุกระดับ ทั้งในการพัฒนา การบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันยุคโลกาภิวัตน์ สำนักงาน กปร. (2549) กล่าวถึงความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลว่าเป็นเศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเองได้ให้มีความพอเพียงกับตนเอง อยู่ได้โดยไม่ต้องเดือดร้อน ต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจให้ดีเสียก่อนคือ ตั้งตัวให้มี

ความพอกินพอใช้ไม่ใช่มุ่งหวังแต่จะพุ่มพอสรางความเจริญ ยกเศรษฐกิจให้รวดเร็วเพียงอย่างเดียว เพราะผู้ที่มีอาชีพและฐานะเพียงพอที่จะพึ่งพาตนเองย่อมสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าและฐานะทางเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นไปตามลำดับได้ต่อไป

มงคล (2550) กล่าวถึงความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับประเทศว่าเป็นการสร้าง ความเชื่อมต่อระหว่างแนวทางการพัฒนาต่าง ๆ อย่างสอดคล้องสมดุลกัน เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเหมือน ห่วงคล้อง ทั้งเรื่องของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ เรื่องการแก้ปัญหาความยากจน หรือเรื่องอื่น ๆ เข้าด้วยกัน การจัดทำแผนต่าง ๆ ที่มีเรื่องเศรษฐกิจมาเป็นพื้นฐานต้องระลึกอยู่เสมอว่า ในแต่ละภูมิภาค แต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ไม่มีแผนใดที่เหมาะสมกับทุกที่แน่นอน ดังนั้นหากจะนำ เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ต้องอยู่บนพื้นฐานของการกระจายประโยชน์ให้เหมาะสมกับทุกที่ ภายใต้อความหวังดี ของทุกภาคส่วนในสังคม

นอกจากนี้บุญชู (2550) ได้สรุปความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่าเป็นการใช้ความรู้ ความคิดร่วมกันในการแก้ปัญหาจากตนเองสู่ผู้อื่นอย่างมีเหตุมีผลเพื่อแก่ทุกชีวิตให้เกิดความสุขร่วมกัน ดังนี้

1. เป็นแนวคิดที่มุ่งให้เกิดการพึ่งตนเองเป็นหลัก เป็นการใช้ศักยภาพของคน เสาะแสวงหาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพื่อให้ชีวิตตนเอง ครอบครัว และชุมชนอยู่รอด
2. ทำให้เกิดความเข้มแข็งในจิตใจ โดยยึดหลักพึ่งตนเอง (อตตา หิ อัตตโน นาโถ) ทางพระพุทธศาสนา เมื่อพึ่งตนเองได้แล้วก็ทำให้จิตใจสงบ (สมาธิ) เข้มแข็งไม่วิตกกังวล
3. เกิดความร่วมมือร่วมใจ สัมผัสสามัคคีในชุมชนเดียวกัน ก็จะมีความสุข (สุชา สังข์สละ สามัคคี)
4. แก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ระดับหนึ่ง กล่าวคือ ถ้าพอมีพอกินแล้ว ก็จะทำให้ลดปัญหา ความยากจนได้

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชน ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ในทางเศรษฐกิจและสาขาอื่น ๆ มาร่วมกันประมวล กลั่นกรอง พระราชดำรัสและนำกราบบังคมทูล ขอพระบรมราชานุญาตนำออกเผยแพร่ว่า ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว) หลักสำคัญในแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เมื่อมอง

ในเชิงวัตถุประสงค์แล้ว จะเห็นชัดเจนว่าได้ทรงเน้นย้ำหลักของการพึ่งพาตนเอง โดยมุ่งหมายให้ประชาชนส่วนใหญ่ “พออยู่ – พอกิน” เป็นเบื้องต้นในทางเศรษฐกิจ และให้ดำรงตนอยู่ในแนวของ “ทางสายกลาง หรือ มัชฌิมาปฏิปทา” ตามหลักแห่งพระพุทธธรรม นอกไปจากนี้ แนวความคิดและทฤษฎีการพัฒนาประเทศของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยรวมยังมีลักษณะเด่นชัดของการ “ไม่ติดตำรา” คือเป็นการพัฒนา ที่อนุโลมและรวมชอมกับสภาพของธรรมชาติ และสภาพของสังคมจิตวิทยาแห่งชุมชนและที่สำคัญ คือ การไม่ผูกมัดติดอยู่กับวิชาการและเทคโนโลยีที่แข็งตัว และไม่เหมาะสมกับสภาพที่แท้จริงของคนไทย อันจะทำให้การดำเนินงานไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์เต็มที่ ในพุทธเศรษฐศาสตร์ (มบุญ, 2549) ได้ให้ทัศนะเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของพุทธเศรษฐศาสตร์ว่า หากจะวิเคราะห์ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) ตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชทานไว้เอง ซึ่งตรงกับความหมายที่แปลความได้ว่าความพอประมาณ ซื่อตรง ไม่โลภ และไม่เบียดเบียนผู้อื่น ซึ่งรวมความอยู่ในคำว่า “ความพอประมาณ” และ “ความมีเหตุผล” คำว่ามีเหตุผลนี้ คือ เหตุผลแบบชาวพุทธซึ่งหมายถึงความถึง ความซื่อตรง ความไม่โลภ และความไม่เบียดเบียนผู้อื่น ซึ่งต่างจากเหตุผลในเศรษฐศาสตร์ตะวันตก ซึ่งถือว่า การแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองให้ได้มากที่สุด เป็นสิ่งที่ชอบด้วยเหตุผล เศรษฐกิจพอเพียง ที่เน้นความ “พอเพียง” “พอประมาณ” และพอสมควรมัน มีรากความคิดมาจากคำสอนในพระพุทธศาสนาในข้อที่เรียกว่า มัชฌิมาปฏิปทา ซึ่งก็คือ “ทางสายกลาง” นั่นเอง ส่วนในเรื่องเป้าหมายของการผลิตและการบริโภคในพุทธเศรษฐศาสตร์ที่ต้องการให้ทั้งระบบดำเนินต่อเนื่องไป ในลักษณะที่ยั่งยืน (Sustainable) สามารถสร้างคุณภาพชีวิตและความสุข ในระดับชั้นต่าง ๆ จนบรรลุถึงปัญญาในระดับสูงได้นั้น สอดคล้องกับเศรษฐศาสตร์แนวพุทธของพระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต, 2549) เป็นอย่างยิ่ง ในพุทธเศรษฐศาสตร์ ประเด็นเรื่องความพึงพอใจสูงสุด ของเศรษฐกิจพอเพียง ได้รับการเทียบเคียงกับเศรษฐศาสตร์ตะวันตกไว้อย่างน่าสนใจยิ่งว่าการสร้าง ความพึงพอใจสูงสุด (Utility Maximization) ในกรอบความคิดของเศรษฐศาสตร์ตะวันตก ก็คือ การเน้นให้มีการสร้างกิเลสให้มากที่สุดนั่นเอง ซึ่งแตกต่างจากหลักของเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้นความพอประมาณ และทางสายกลาง โดยไม่โลภ ไม่เบียดเบียน และเน้นเรื่องการละ “กิเลส” นอกไปจากนี้พุทธเศรษฐศาสตร์ ยังให้ทัศนะว่าการเน้นเรื่องอรรถประโยชน์สูงสุด คือ การเน้นให้มีกิเลสสูงสุด ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความยากจน ทั้ง ๆ ได้ใช้ทรัพยากรของโลกไปแล้วจำนวนมหาศาล และว่าปัญหาที่ควรแก้ไข คือ “ความทุกข์” อันเกิดจากกิเลส ไม่ใช่ความ “ยากจน” การไม่ลดกิเลส จึงไม่สามารถแก้ปัญหาความยากจนได้ ดังนั้นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของโลก จะเกิดเป็นผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์มีเหตุผล อันเกิดจากปัญญาและเป้าหมายสุดท้ายของการมีปัญญา ก็มีใช้เพื่อสร้างอรรถประโยชน์ (Utility) หากแต่มีปัญญาเพื่อการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของโลก จะเกิดเป็นผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์มีเหตุผลอันเกิดจากปัญญาและเป้าหมายสุดท้ายของการมีปัญญาก็มีใช้เพื่อสร้างอรรถประโยชน์ (Utility) หากแต่มีปัญญา เพื่อการมีชีวิตที่ดี (Well Being) เป็นหลักเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ พุทธเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมีรากฐานมาจากพระพุทธศาสนานั่นเอง (มบุญ, 2549)

จากความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าเป็นแนวการดำรงอยู่ และการปฏิบัติของคนในทุกระดับ ทั้งในระดับบุคคล ชุมชน สังคม และประเทศ เพื่อให้คนพัฒนา พร้อมกับการเจริญเติบโต โดยการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปเชื่อมโยงในการใช้ชีวิต ให้เกิดความร่วมมือของคนในชาติ

ให้รู้จักการพึ่งพาตนเอง รู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีและพึ่งพาปัจจัยภายนอกให้น้อยที่สุดเพื่อให้ตนอยู่รอดได้
มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2.3.3 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากความหมายและความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงในข้างต้น ทำให้ทราบว่าเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการใช้นโยบายความคิดมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เหมาะสมกับตนเองซึ่งการเข้าถึงแก่นแท้ของเศรษฐกิจพอเพียงให้ได้นั้น ต้องมีความเข้าใจองค์ประกอบแต่ละส่วนของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ดังนี้

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง (2550) ได้กล่าวถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า เป็นเครื่องชี้นำไปสู่การแก้ปัญหา เป็นแนวทางในการดำเนินการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ดำเนินชีวิตตามทางสายกลาง ประกอบไปด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่ ความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี อยู่ในเงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม เพื่อการใช้ชีวิตได้อย่างสมดุลมั่นคงในตนเอง

2.3.4 องค์ประกอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักพิจารณาอยู่ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ ควรจะเป็นโดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤตเพื่อความมั่นคง และความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตน ได้ในทุก ระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. คำนิยาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อม ๆ กัน ดังนี้
ความพอประมาณ หมายถึง การจะทำอะไร มีความพอดี พอเหมาะ พอควรต่อความจำเป็น เหมาะสมกับฐานะของตนเอง สภาวะสังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นหรือไม่ การใช้ทรัพยากรในการดำเนินการก็ต้องให้พอประมาณ ไม่มากเกินไปจนเกินไปจน ขาดแคลน ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการได้ ซึ่งการจะตัดสินใจว่าอยู่ในระดับพอประมาณนี้ จำเป็นต้องอาศัย ความรอบรู้ ความรอบคอบ ในการวางแผน และตัดสินใจ และต้องอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมด้วย เช่น ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ไม่ทำให้สังคมเดือดร้อน และไม่ทำลายธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ครบวงจร บนพื้นฐานของความถูกต้อง ความเป็นจริง ตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และ วัฒนธรรมที่ดีงาม โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ ทั้งในระยะสั้น ระยะยาว ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และส่วนรวม อย่างรอบคอบ การคิดพิจารณา แยกแยะ ให้เห็นความเชื่อมโยงของเหตุ ปัจจัยต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง อย่างเป็นระบบ จะช่วยให้บรรลุ เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อผิดพลาดน้อย และก็เช่นเดียวกัน การที่จะวางแผน ดำเนินการ หรือจะทำอะไรอย่างสมเหตุสมผลได้นั้น ต้องอาศัยความรอบรู้ มีความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ที่จะจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ และแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ มีความรอบคอบในการคิด พิจารณา ตัดสินใจ โดยใช้สติ ปัญญา อย่างเฉลียวฉลาด ในทางที่ถูกต้อง

การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันท่วงที กล่าวโดยย่อ คือ การที่จะทำอะไรอย่างไม่เสี่ยงเกินไป ไม่ประมาท คิดถึงแนวโน้มความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ แล้วเตรียมตนเอง เตรียมวิธีการทำงาน เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อการทำงานสามารถดำเนินไปได้ โดยไม่ชุลุกหลักต้องหยุดชะงักกลางคัน และนำมาซึ่งผลประโยชน์ในระยะยาวและความสุขที่ยั่งยืน

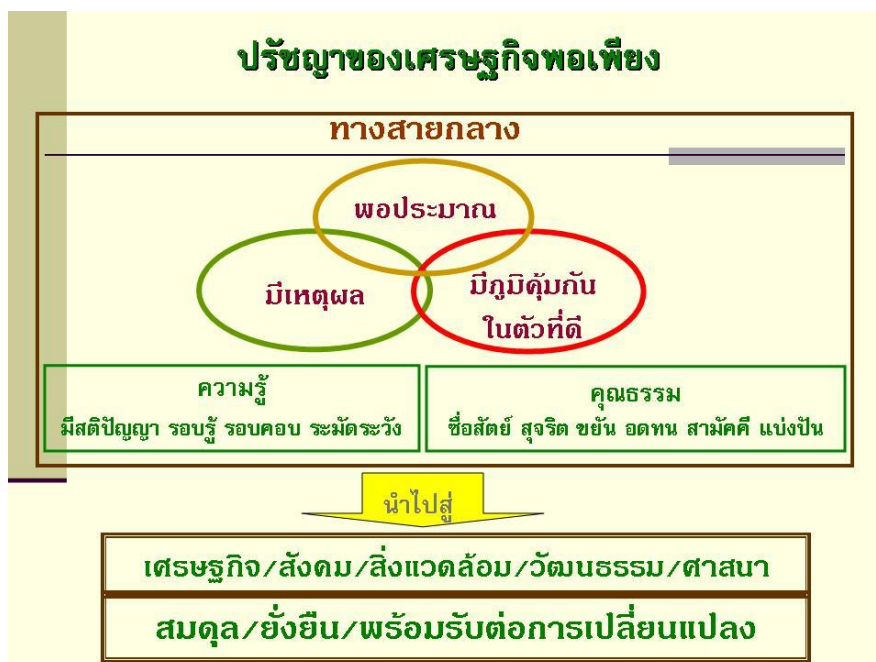
เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย การฝึกฝนให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน มีความรอบคอบและความระมัดระวังที่จะนำความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและในขั้นปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ประกอบด้วย ด้านจิตใจ คือ การตระหนักในคุณธรรม รู้ผิดชอบชั่วดี ซื่อสัตย์สุจริต ใช้สติปัญญาอย่างถูกต้อง และเหมาะสมในการดำเนินชีวิต และด้านการกระทำ คือ มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ไม่โลภ ไม่ตระหนี่ รู้จักแบ่งปัน และรับผิดชอบในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

แนวทางปฏิบัติ / ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ ทั้งวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม

กล่าวโดยสรุปคือ เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่เป็นทั้งแนวคิด หลักการ และแนวทางปฏิบัติตนของแต่ละบุคคล และองค์กร โดยคำนึงถึงความพอประมาณกับศักยภาพของตนเองและสถานะแวดล้อม เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ โดยอาศัยความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง โดยใช้ความรู้อย่างถูกหลักวิชาการด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริตไม่เบียดเบียนกันแบ่งปัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและร่วมมือปรองดองกันในสังคม ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสายใยเชื่อมโยงคนในภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมเข้าด้วยกัน สร้างสรรค์พลังในทางบวก นำไปสู่ความสามัคคี การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ได้ โดยสรุปได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข
ที่มา: ชัยเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง (2554)

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นสามารถสรุปได้ว่า การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตนั้น ต้องประกอบไปด้วยสามห่วงสองเงื่อนไข คือ ความพอประมาณ มีเหตุผล และสร้างภูมิคุ้มกัน โดยอยู่บนหลักของเงื่อนไขของความรู้ และเงื่อนไขของคุณธรรม ซึ่งหลักเศรษฐกิจพอเพียงสอนให้คนรู้จักไตร่ตรองถึงความจำเป็นและความอยากได้ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม ใช้คุณธรรมในการนำความรู้อย่างมีเหตุมีผลนั่นเอง ซึ่งจะเป็นแนวทางไปสู่การมีสมดุลในชีวิต

2.3.5 แนวทางการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวถึงแนวทางการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

หลักพอเพียง เป็นหลักการดำเนินชีวิตตามแนวทางสายกลาง ที่ไม่สุดโต่งไปข้างใดข้างหนึ่ง เป็นวิธีการที่เน้นการรักษาความสมดุลในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ บนพื้นฐานของความเป็นจริง ความถูกต้อง อย่างเป็นเหตุเป็นผล และไม่ประมาท ไม่เสี่ยง เป็นหลักการที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย ซึ่งมีพื้นฐานตั้งอยู่บนหลักคำสอนในพระพุทธศาสนา อันเป็นคำสอนที่เป็นสากล ทนสมัยตลอดเวลา เพราะเป็นคำสอนที่ทุกคนสามารถนำไปปฏิบัติได้ เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในปัจจุบัน กับการปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นหลักคิดและแนวทางในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างพอเพียง คือ เจริญก้าวหน้าไปอย่างสมดุลและมีความสุขตามอัตภาพ และพร้อมที่จะร่วมรับผิดชอบภารกิจ อันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คนที่พัฒนาตนเองจนสามารถดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง จึงหมายถึง เป็นคนที่ทั้งดีและเก่ง คือ มีคุณธรรมกำกับความรู้ สามารถคิดพิจารณาแยกแยะ ถูกผิด ควรไม่ควรในการใช้ความรู้ทางวิชาการ และวิชาชีพ ไปในทางที่ถูกต้องกับหลักวิชา สามารถปรับใช้ให้เหมาะสม

กับแต่ละสภาพแวดล้อม (ภูมิสังคม) และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม นอกจากนี้แล้ว ยังต้องมีความเพียร อุทิศสาหะในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง และการทบทวนข้อผิดพลาด/แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองอย่างต่อเนื่อง คนที่สามารถใช้ชีวิตให้ก้าวหน้าไปอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน หมายถึง คนที่สามารถบริหารจัดการชีวิตในด้านต่าง ๆ ได้ อย่างสมดุล ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ (บริหารรายรับรายจ่าย การออมต่าง ๆ) ด้านสังคม (ครอบครัวอบอุ่น ช่วยเหลือแบ่งปันให้แก่สังคม รู้รักสามัคคี เป็นต้น) ด้านสิ่งแวดล้อม (รักษาสีเขียว รักษาสิ่งแวดล้อม ดูแลที่อยู่อาศัย/ชุมชน ให้สะอาด เป็นระเบียบ เป็นต้น) และด้านวัฒนธรรม (มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมไทย ภูมิใจในเอกลักษณ์ความเป็นไทย เช่น ศิลปหัตถกรรมที่วิจิตร ประณีต ละเอียดการมีน้ำใจ มีสัมมาคารวะ เป็นต้น)

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงทำได้หลายด้าน และหลายรูปแบบ ครอบคลุมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมถึงวัฒนธรรม ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในระดับบุคคล ครอบครัว ระดับชุมชน ระดับชาติ ไม่มีสูตรสำเร็จ แต่แต่ละคน จะต้องพิจารณาปรับใช้ ตามความเหมาะสม ให้สอดคล้องกับเงื่อนไข และสถานะที่ตนเผชิญอยู่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จะช่วยให้เรา “ฉกฉิม” ว่ามีทางเลือกอีกทางหนึ่งที่จะช่วยให้ชีวิต มีความก้าวหน้าไปพร้อม ๆ กับความสมดุล ความยั่งยืน และความมั่นคง

การนำเอาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติเป็นการนำเอาความรู้จากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติงานให้บรรลุผล ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้แนวทางปฏิบัติไว้ ดังนี้

สุเมธ (2549) กล่าวถึงการปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จะต้องยึดหลักการสำคัญที่อาจจะแยกได้สำคัญ 5 ประการ

1. ด้านจิตใจ ทำให้ตนเป็นที่พึ่งตนเอง มีจิตสำนึกที่ดีสร้างสรรค์ให้ตนเองและชาติโดยรวม
2. ด้านสังคม แต่ละสังคมจะต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกันเชื่อมโยงกันเป็นการสร้างเครือข่ายชุมชน
3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติให้ใช้และจัดการอย่างฉลาด พร้อมทั้งหาทางเพิ่มมูลค่า
4. ด้านเทคโนโลยี (ภูมิปัญญาชาวบ้าน) จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปเทคโนโลยีเข้ามาใหม่ซึ่งมีทั้งดีและไม่ดี แยกแยะยาก แต่ก็ต้องมีพอสมควรเพื่อการดำรงชีวิตในพื้นที่ การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับภูมิสังคม

5. ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่นักพัฒนามักมุ่งที่การเพิ่มรายได้ แต่ไม่มีการมุ่งที่การลดรายจ่ายกล่าวคือ ต้องปรับทิศทางในเบื้องต้นดำรงชีพก็ตาม ลดละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์ในการค้าขายประกอบอาชีพแบบต่อสู้กันอย่างรุนแรง

แนวทางปฏิบัติไปสู่เศรษฐกิจพอเพียงของนักวิชาการข้างต้นมีความสอดคล้องกันในประเด็นของการทำให้สังคมน่าอยู่ จากการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันของบุคคล คำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติ โดยส่งเสริมให้ใช้แบบยั่งยืน เกิดประโยชน์สูงสุด นำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ประยุกต์ให้เข้ากับท้องถิ่นอย่างเหมาะสมกับสภาพภูมิภาคและการใช้ชีวิตของคนในพื้นที่

จากแนวทางปฏิบัติไปสู่เศรษฐกิจพอเพียงนั้นสามารถสรุปได้ว่า เป็นการปฏิบัติที่นำไปสู่การมีเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน มีจิตอาสา เข้มแข็ง เป็นสังคมที่พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันแบบพอเพียง ยึดธรรมมะเป็นแนวทางดำเนินชีวิต รู้จักใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด เห็นคุณค่า หวงแหนและร่วม

สืบทอดให้คนรุ่นหลัง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสม โดยเลือกแต่สิ่งที่ดี ไม่เกิดโทษแก่ท้องถิ่น การจัดการศึกษาเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาเป็นการนำเอาแนวพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาประยุกต์ให้เข้ากับการศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชน รู้คุณค่าการใช้ชีวิต ที่ต้องพึ่งพาเลี้ยงตนเอง รู้คุณค่าของทรัพยากรบนเงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ ซึ่งการจัดการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามเป้าหมายได้นั้นต้องมีมาตรฐานหลักที่ชัดเจน เพื่อสามารถดำเนินการให้เป็นไปในทางเดียวกัน

2.3.6 การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาของชาติ เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย และสอดคล้องกับหลักการของการจัดการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงดำเนินการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวถึงการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ดังนี้

1. เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนรู้จักการใช้ชีวิตที่พอเพียง เห็นคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ ฝึกการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และแบ่งปัน มีจิตสำนึก รักษาสิ่งแวดล้อม และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ของความเป็นไทย

2. จุดหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จุดหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1) มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต

และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

กล่าวโดยสรุปการปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการปรับการดำเนินชีวิตให้มีความสมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี ชีวิต หน้าที่การงาน เกิด “ความสมดุล” บุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน ประเทศชาติ พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง และการจะประพฤติปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้นั้น ต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในส่วนขององค์ประกอบ เงื่อนไข หลักการทรงงาน ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รวมทั้งแนวทางการขับเคลื่อนมาใช้ในการกำหนดองค์ประกอบ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครูและนักเรียน โรงเรียน เทพศิรินทร์ นนทบุรี ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาบุคลากร การบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอนด้วยการแบบบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การประเมินผล การมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม รวมถึงขั้นตอนของการดำเนินงาน ตลอดจน การจัดการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีลักษณะความมีชีวิตพอเพียง ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดที่คาดหวังจะให้เกิดขึ้นหลังจากนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในสถานศึกษา

2.4 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ และคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ พัฒนาตนเองจากการเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ และสังเคราะห์ความรู้ เนื้อหาใหม่ ๆ ขึ้นมา (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549) ซึ่งการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 22 ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษานั้นผู้เรียนสำคัญที่สุด การเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง ประกอบกับมาตรา 23 ที่เน้นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของการเรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ ความหมายและความสำคัญของการเรียนรู้แบบบูรณาการ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและการบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง ประเภทของการบูรณาการการเรียนการสอนเศรษฐกิจพอเพียง และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

2.4.1 ความหมายของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การสอนแบบบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ที่สอดคล้องกันเข้าไว้ด้วยกัน โดยนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ ดังนี้

ทึศนา (2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการบูรณาการ หมายถึง การนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกัน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม และสามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

พรสวรรค์ (2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเชื่อมโยงประสบการณ์ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีความหมาย เข้าใจความเป็นไปของสังคมในสภาพที่เป็นจริง เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม ตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

สุถิณี (2550) กล่าวว่า การสอนแบบบูรณาการ หมายถึง แนวการสอนที่มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และศาสตร์ที่จำเป็นต่อการดูแลสุขภาพ เชื่อมโยงกับความจริงทางสังคมอย่างไม่แยกส่วน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุวิทย์ (2551) กล่าวว่า การบูรณาการคือการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์หรือเนื้อหาสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความรู้ที่มีความหมายมีความหลากหลาย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

นงลักษณ์ (2551) กล่าวว่า การบูรณาการหมายถึง การนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาเชื่อมโยง ผสมผสานเข้าด้วยกัน ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ให้เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างครบถ้วน ตอบสนองต่อจุดประสงค์ การเรียนเต็มได้ด้วย ช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ ความคิดรวบยอด ปัญหาและการตัดสินใจ

จิราภรณ์ (2554) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกันอย่างมีความหมาย และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และมีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประเมินจากการปฏิบัติ และประเมินตามสภาพจริง

พิมพ์พันธ์ (2555) กล่าวว่า การบูรณาการ หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ (Integration) คือ การทำหน่วยย่อย ๆ ที่สัมพันธ์กันมาผสมผสานกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวให้ครบสมบูรณ์ในตัวเอง

สรุปได้ว่า การบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ร้อยเรียงความสัมพันธ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เป็นองค์รวมที่สมบูรณ์ เกิดความสมดุล ในตัวเองด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลายของเนื้อหาสาระของวิชาที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม จากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนตามความสนใจของผู้เรียน

2.4.2 ความสำคัญของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งสามารถสังเคราะห์ได้ ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2550) ได้อ้างถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาแบบบูรณาการไว้ในมาตรา 23 ว่า การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการตามความเหมาะสม ซึ่งความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ พอสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเรื่อง/หัวข้อ สารการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ และความสัมพันธ์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับชีวิตจริง
 2. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดรวบยอดในศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นเนื้อหา และกระบวนการเรียนรู้ที่เรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่ง จะช่วยเสริมการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่ง
 3. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้จากสิ่งที่เรียนไปสู่ชีวิตจริงภายนอกห้องเรียนได้ ทำให้เห็นความสำคัญของความรู้ที่เรียนในโรงเรียน
 4. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความสามารถของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา
 5. ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
 6. ช่วยลดความซ้ำซ้อนในการเรียนเนื้อหาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ
- ในหลักสูตร ซึ่งจะมีข้อมูลเพิ่มขึ้นทุกวันตามความก้าวหน้าของวิทยาการใหม่

จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้แบบบูรณาการ จึงเป็นนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง ดี และมีความสุขตามเป้าหมายของการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด

จากความสำคัญของการบูรณาการสรุปได้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาของผู้เรียน เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนและชีวิตจริงที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ได้ช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนได้รู้จักนำความรู้ความคิดที่ได้รับไปผสมผสานกันอย่างมีเหตุมีผล เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ในทุกด้าน ทั้งความหมายและความสำคัญของการบูรณาการดังกล่าว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ผู้ศึกษาขอเสนอแนวคิดจากการนำเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.4.3 รูปแบบของการบูรณาการ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบการบูรณาการไว้ดังนี้

นงลักษณ์ (2551) กล่าวว่า การบูรณาการมี 2 รูปแบบดังนี้

1. การสอนแบบบูรณาการภายในวิชา เป็นการนำเนื้อหาวิชาเดียวไปเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้เรียนมา
2. การสอนแบบบูรณาการระหว่างวิชาเป็นการรวมศาสตร์ต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป ภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกซึ่งและใกล้กับชีวิตจริง แบ่งเป็น 4 รูปแบบดังนี้

2.1 การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) หรือการสอนแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary instruction) ครูผู้สอนในวิชาหนึ่งสอดแทรกเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าไปในวิชาหลัก ส่วนใหญ่เป็นการวางแผนการเรียนและการสอนโดยครูเพียงคนเดียว

2.2 การสอนบูรณาการแบบคู่ขนาน (Parallel instruction) เป็นการสอนที่ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่สอนต่างวิชาการ ต่างคนต่างสอนแต่วางแผนการสอนร่วมกัน โดยมุ่งสอนหัวเรื่องความคิด

รวบยอดหรือปัญหาเดียวกัน ระบุและตัดสินใจร่วมกันว่าจะสอนอย่างไร ในวิชาแต่ละคน งานที่มีขอบหมายแตกต่างกัน แต่อยู่ภายใต้หัวข้อเรื่องความคิดรวบยอดหรือปัญหาเดียวกัน

2.3 การสอนบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary instruction) ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปสอนต่างวิชากัน แต่วางแผนการสอนทั้ง 2 วิชาให้เป็นวิชาผสมผสานมุ่งสอนหัวข้อเรื่องความคิดรวบยอด หรือปัญหาเดียวกัน โดยแยกกันสอนคนละตอน หรือเข้าสอนพร้อมกันทุกตอนก็ได้ ส่วนใหญ่มีการมอบหมายโครงการเชื่อมโยงวิชาต่าง ๆ เป็นเนื้อเดียวกัน

2.4 การสอนบูรณาการแบบข้ามวิชาหรือสอนเป็นคณะ (Transdisciplinary instruction) ครูสอนวิชาต่าง ๆ มารวมกัน สอนกันเป็นคณะ โดยมุ่งประโยชน์ที่เกิดจากการสอนทุกวิชา ร่วมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน วิธีการสอนทำในรูปคณะกรรมการ กำหนดหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือปัญหาและร่วมพิจารณาจัดสรรภาระงานสอน และดำเนินการสอนผู้เรียนกลุ่มเดียวกัน

สมนึก (2548) กล่าวว่า การบูรณาการมี 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การบูรณาการผู้สอนคนเดียว (Infusion) เป็นการที่ครูผู้สอนวิชาใดวิชาหนึ่ง แล้วนำวิชาอื่น ๆ เข้ามาบูรณาการกับวิชาที่ตนสอน

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน (Parallel) เป็นวิธีการที่ครูหลายคนจากหลายวิชามาวางแผนร่วมกันเพื่อรวมองค์ประกอบของหัวข้อเรื่อง (Theme) แนวคิด (Concept) หรือปัญหา (Problem) แล้วครูแต่ละวิชาสอนแยกกัน ชิ้นงานที่ให้แก่ผู้เรียนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนแต่ละวิชา แต่ทั้งหมดต้องสะท้อนถึงหัวข้อเรื่อง แนวคิด หรือปัญหาที่ระบุไว้ร่วมกัน

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary) เป็นวิธีการที่ครูหลายคนจากหลายวิชามาวางแผนร่วมกันที่จะสอนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง (Theme) แนวคิด (Concept) หรือปัญหาและกำหนดโครงการร่วมกันให้ออกมาเป็นชิ้นงาน แบ่งโครงการออกเป็นโครงการย่อยครูแต่ละรายวิชาแยกกันสอน และให้ผู้เรียนปฏิบัติตามโครงการย่อยนั้น

4. การบูรณาการแบบโครงการ (Transdisciplinary) เป็นวิธีการที่ครูแต่ละรายวิชามาวางแผนร่วมกันในองค์ประกอบของหัวข้อเรื่อง (Theme) แนวคิด (Concept) ปัญหา กำหนดเป็นโครงการขึ้นมาและครูทุกคนร่วมกันสอนเป็นทีมสรุปได้ว่าการบูรณาการมี 4 รูปแบบ ดังนี้

4.1 การบูรณาการแบบหลอมรวมหรือแบบสอดแทรก (Infusion Instruction) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนคนเดียวเชื่อมโยงเนื้อหาหรือทักษะกันเองภายในสาระการเรียนรู้ของรายวิชาที่ตนสอน หรือกับสาระการเรียนรู้ของรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของเนื้อหาหรือทักษะกันภายในรายวิชาที่เรียนและกับรายวิชาต่าง ๆ

4.2 การบูรณาการแบบคู่ขนาน (Parallel Instruction) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาร่วมวางแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาสาระการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน แล้วออกแบบการจัดการเรียนรู้ไปพร้อมกันเพื่อให้ผู้เรียนถ่ายโอนความรู้และทักษะที่รับจากรายวิชาหนึ่ง ที่เรียนไปแก้ปัญหหรือปฏิบัติกิจกรรมในรายวิชาที่ครูวางแผนร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนกันของสาระการเรียนรู้

4.3 การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multipledisciplinary Instruction) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้มาร่วมพิจารณาหัวข้อที่เป็นปัญหาหรืออยู่ในประเด็นที่

น่าสนใจเพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานตามเนื้อหาและทักษะในรายวิชาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกัน ผู้สอนแต่ละคนจะออกแบบการจัดการเรียนรู้ในส่วนรายวิชาของตนโดยใช้ฐานความคิดจากหัวข้อที่ตกลงร่วมกัน

4.4 การบูรณาการแบบเชื่อมโยงข้ามวิชา (Transdisciplinary Instruction) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้มาร่วมพิจารณาหัวข้อที่เป็นปัญหาหรืออยู่ในประเด็นที่น่าสนใจ แล้วกำหนดเนื้อหาและทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผล ผู้สอนทุกคนจะร่วมกันออกแบบการจัดการเรียนรู้ภายใต้หัวข้อที่กำหนดร่วมกัน

2.4.4 การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอน

ในการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอนมีแนวทางในการดำเนินการได้ ดังนี้

1. แนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถบูรณาการได้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

2. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้/แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่เคร่งครัดรูปแบบของการเขียนหน่วย/แผนการจัดการเรียนรู้ปรับได้ตามธรรมชาติของวิชา ระดับชั้นตามบริบทของโรงเรียน แต่ขอให้คงหัวข้อสำคัญ ได้แก่

- 2.1 ตัวชี้วัด
- 2.2 สาระการเรียนรู้
- 2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.4 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
- 2.5 การวัดและประเมินผล

3. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้/แผนการจัดการเรียนรู้ เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังวิธีการคิด และการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนให้ก้าวหน้าไปพร้อมกับความสมดุล และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ในด้านวัตถุ สังคมสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

4. ขั้นตอนการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีดังนี้

4.1 กำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยศึกษาและเลือกมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระ และกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาสาระที่จะเรียน แต่สามารถยืดหยุ่นได้ในแต่ละสถานศึกษา

4.2 วิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.4 เลือกสื่อและแหล่งการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

4.5 กำหนดเครื่องมือ วิธีการวัด และเกณฑ์การประเมินผล ตลอดจนผลสัมฤทธิ์

ที่ผู้เรียนได้รับได้แก่ ผู้เรียนได้รับความรู้ที่ชัดเจน ผู้เรียนมีแนวทางในการประยุกต์ใช้ความคิดในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนได้รับการวัดผลตามสภาพจริง

จากผลการวิจัยของปัญญานันท์ (2552) พบว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากการศึกษาเอกสาร มีดังนี้

1. เริ่มจากการศึกษารายละเอียดเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่มีความสำคัญต่อสถานศึกษาครูผู้สอนควรศึกษาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการประเมินผลผู้เรียนตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในประเภทต่าง ๆ เนื่องมาจากวิธีการสอนแบบปกติหรือการเรียนแบบบูรณาการอยู่แล้วนั้นเป็นเรื่องใหม่ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจ

2. วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น แต่สาระการเรียนรู้เน้นความสำคัญในเรื่องใด ต้องการให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างไรบ้าง เช่น ความพอประมาณเน้นให้ผู้เรียนประหยัด รู้จักวิธีใช้จ่ายเงินไม่ให้เกินตัว เป็นต้น โดยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่สามารถเชื่อมโยงในประเด็นใดได้บ้าง

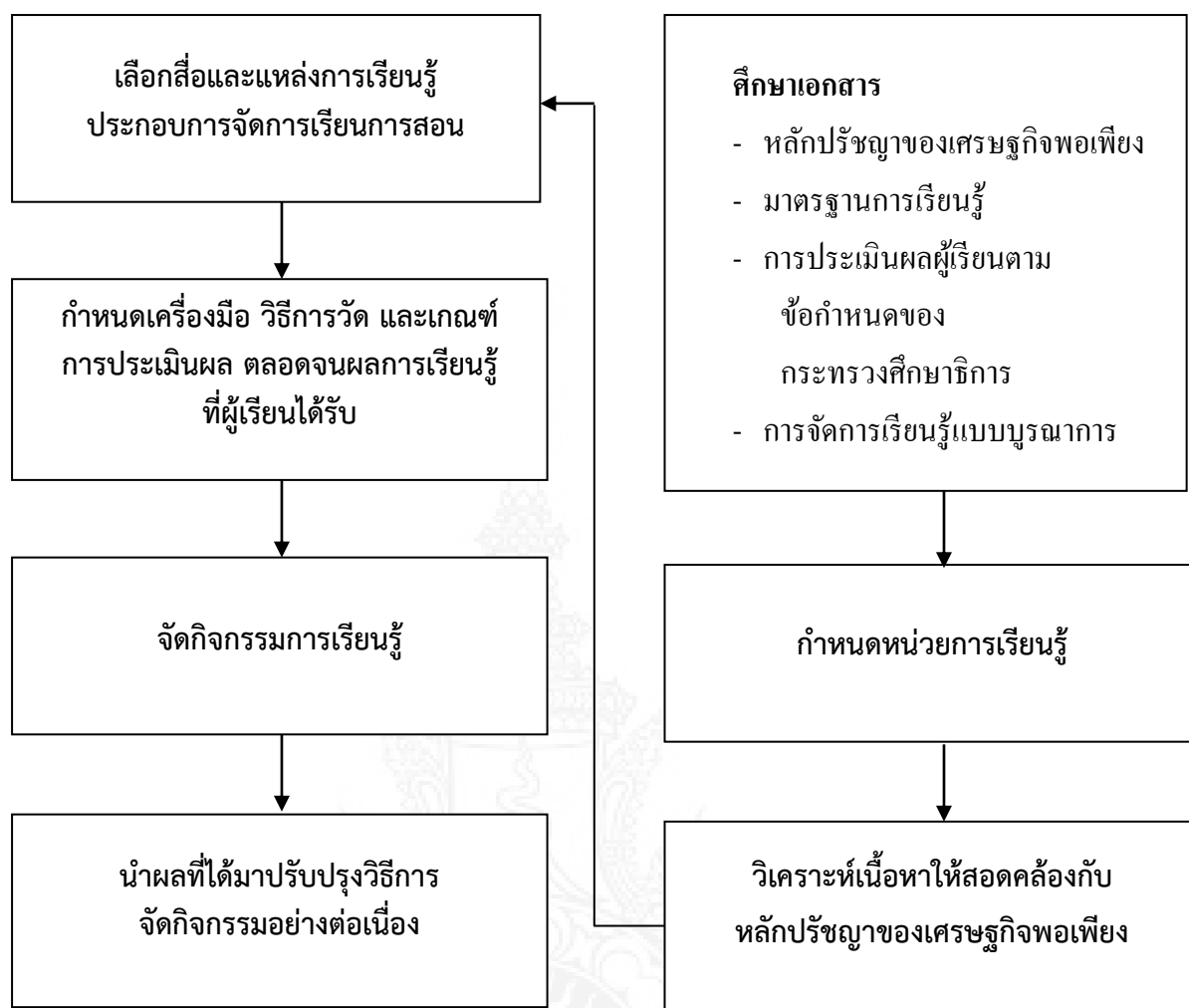
3. กำหนดวัตถุประสงค์จัดเตรียมหน่วยการเรียนรู้สอดแทรกสาระเศรษฐกิจพอเพียงที่จะนำไปบูรณาการกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลักษณะการบูรณาการทั้งภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม หรือเฉพาะรายวิชาในการเตรียมหน่วยในกรณีที่เป็นการสอนระหว่างกลุ่มสาระควรมีการกำหนดประเด็นของเรื่องที่จะทำการบูรณาการให้แน่ชัด เช่น การจัดทำแผนการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา เรื่อง ภูมิศาสตร์ทำการเชื่อมโยงสู่วิชาศิลปะเรื่องการวาดภาพโดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า จากเศษวัสดุเหลือใช้นำมาทำงานภาพวาดรูปแผนที่ เป็นต้น

4. จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนรูปแบบและวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผู้เรียนมีส่วนร่วมเสนอแนะ การลงมือปฏิบัติงาน หรือโครงการต่าง ๆ ด้วยตนเอง และนำการเรียนรู้ไปใช้ได้จริง

6. กำหนดเกณฑ์การประเมินและติดตามผลการจัดการเรียนรู้บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นระยะตามสภาพจริง เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียน ตลอดจนวิธีการสอนของครูผู้สอนว่าสามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจและนำไปใช้ได้หรือไม่นำไปปรับวิธีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครูผู้สอนควรมีความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาตรฐานการเรียนรู้ การประเมินผลผู้เรียนตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จากนั้นจึงกำหนดหน่วยการเรียนรู้ วิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เลือกล้อ และแหล่งการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอน และกำหนดเครื่องมือวิธีการวัด และเกณฑ์การประเมินผล ตลอดจนผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับโดยเน้นการลงมือปฏิบัติ และการประเมินตามสภาพจริง ลงมือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสุดท้ายนำผลที่ได้มาปรับปรุงวิธีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสรุปเป็นแผนภาพได้ ดังนี้

ภาพที่ 2.2 สรุปรูปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.4.4 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ผู้เรียนนั้น ควรให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถ่องแท้ จนเป็นพื้นฐานให้นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ตัวอย่างกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำเสนอต่อไปนี้ อาจเป็นแนวทางให้ผู้สอนนำไปจัดกิจกรรมในชั้นเรียนได้ (สิริวรรณ, 2550)

1. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในค่านิยม (Value Clarification)
2. กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยการอภิปราย
3. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
4. กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ
5. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการแก้ปัญหา
6. กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการ

นิรุต (2551) ได้ให้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือ
2. การสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยในห้องเรียน
3. การจัดกิจกรรมเสริม เช่น กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน การรับใช้สังคม การร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา

4. การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการคุณค่าความเป็นมนุษย์
5. การฝึกให้รู้จักแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

ปรียานุช (2552) ได้เสนอแนะการบูรณาการแบบองค์รวมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

1. บูรณาการเนื้อหาวิชาในหลักสูตร โดยกลุ่มสาระต่าง ๆ จัดหลักสูตรร่วมกัน กำหนดเนื้อหาที่จะสอนในระดับชั้นเดียวกันแบบไม่แยกส่วนกัน เป็นการลดภาระงานและลดชั่วโมงสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่มีความหมายต่อการดำเนินชีวิต และมีความสุขกับการเรียน

2. บูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary) มีชิ้นงานเดียวกัน/จัดกิจกรรมค่าย/ศึกษาแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน /ประเมินผลและกำหนดการให้คะแนนร่วมกัน

3. บูรณาการโดยใช้โครงงาน

4. บูรณาการโดยใช้ทักษะความคิด ทาสถานการณ์ให้อภิปราย แสดงบทบาทสมมติ วิเคราะห์ข่าวสาร เขียนแผนผังความคิด สืบเสาะหาความรู้ คิดเชื่อมโยงความรู้กับวิชาต่าง ๆ ฝึกความคิดรวบยอด

5. บูรณาการโดยใช้แหล่งเรียนรู้

6. บูรณาการโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น / ภูมิปัญญาไทย

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถจัดได้หลายลักษณะ คือ 1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม เช่น การทำความกระจ่างในค่านิยม การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการคุณค่าความเป็นมนุษย์และการสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยในห้องเรียน 2) กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด เช่น การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การวิเคราะห์ข่าวสาร การเขียนแผนผังความคิด การสืบเสาะหาความรู้ 3) กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง 4) กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เช่น การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ 5) กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการแก้ปัญหา 6) กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการ/โครงงาน 7) การจัดกิจกรรมเสริม เช่น กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน กิจกรรมรับใช้สังคม การร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา การจัดค่าย การศึกษาแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย

2.5 สารสำคัญเกี่ยวกับมัลลย์

2.5.1 ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับมัลลย์

ความเป็นมาของกรร้อยพวงมัลลย์ของไไทยนั้น เกิดขึ้นและพัฒนาการมาพร้อม ๆ กับศิลปกรรมงานฝีมืออื่นๆด้วย ที่เกี่ยวข้องกันคืองานใบตอง พานดอกไม้ เครื่องแขวน พวงดอกไม้

งานแกะสลัก และรวมถึงงานจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ซึ่งจะมีการเชื่อมโยงเอาอย่าง แลกเปลี่ยนความคิด รูปแบบ วิธีการ (มณีรัตน์, 2552)

สำนักวัฒนธรรมฝ่ายหญิง (2497) กล่าวว่า ในรัชสมัยของสมเด็จพระร่วงเจ้าแห่งกรุงสุโขทัยนั้น ศิลปะในการจัดแต่งดอกไม้เจริญอยู่แล้ว เช่นตอนที่นางนพมาศหรือท้าวศรีจุฬาลักษณ์ บรรยายเรื่องพระราชพิธีจองเปรียง ซึ่งมีในวันเพ็ญเดือน 12 ว่าในโอกาสนั้นประชาชนชายหญิงต่างประกวดโคมชัก โคมแขวน โคมลอยกัน ฝ่ายพระสนม กำนัล ก็ทำโคมลอย ร้อยด้วยดอกไม้เป็นรูปต่างๆ ประกวดกัน ถวายให้ทรงอุทิศบูชาพระบวรพุทธบาทซึ่งประดิษฐาน ยังนมมทานที่ ครั้นภายหลังที่พระศรีมโหสถ บิดานางนพมาศ นำนางนพมาศถวายตัวเป็นพระสนมของสมเด็จพระร่วงเจ้าคือ ภายหลังวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 1907 แล้ว นางนพมาศได้ร่วมประกวดโคมลอยนั้นด้วย นางนพมาศจึงได้คิดนำดอกไม้ต่างๆ มาประดิษฐ์เป็นรูปดอกไม้บัวเป้งบานรับแสงจันทร์ ใช้ดอกไม้ซ้อนสีสลับเป็นลวดลาย แล้วนำผลไม้มาแกะเป็นรูปนก จั๊กจิกกินเกสรดอกไม้ เสียบแซมรูปเทียนและโคมไฟลอยไปในน้ำ ครั้นสมเด็จพระร่วงเจ้าทอดพระเนตรเห็นก็ชมว่าโคมรูปดอกไม้บัวงามอย่างประหลาด จึงตรัสเรียกหาตัวผู้คิดประดิษฐ์โคมนี้ นางนพมาศก็ทูลให้ทรงทราบว่าได้คิดขึ้นด้วยเหตุผลหลายประการ ซึ่งรวมความได้ว่า การทำโคมแบบนั้นเป็นการต้องด้วยกาลเทศะ สมเด็จพระร่วงเจ้าจึงทรงบัญญัติให้ทำโคมลอยรูปดอกไม้ในวันนักษัตรฤกษ์ วันเพ็ญเดือน 12 สืบมา ชาวไทยจึงได้มีประเพณีลอยกระทงในวันเพ็ญ เดือน 12 โคมดอกไม้ก็ได้พลิกแพลงทำด้วยดอกไม้ไปไม้ต่างๆกันลงมา จนเป็นรูปกระทงเจิม เช่นที่เห็นในปัจจุบันนี้

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ 5 พระมเหสีเทวีทุกตำหนักเฝ้าพระทัยในการจัดดอกไม้ไปตามๆกัน แต่ละพระองค์ก็มีชื่อเสียงในทางต่างๆกัน สมเด็จพระศรีพัชรินทรา บรมราชินีนาถ พระพันปีหลวง มีพระนามเลื่องลือในการร้อยพวงมาลัย แต่เดิมมาไทยนิยมร้อยมาลัยด้วยดอกมะลิ และเป็นมาลัยสีขาวกลมธรรมดาเท่านั้น ถ้าจะพลิกแพลงหน่อยก็เป็นมาลัยเกลียว คือ มีลายเป็นเกลียวขึ้นไป สมเด็จพระพันปีหลวงทรงคิดร้อยมาลัยด้วยดอกไม้ต่าง ๆ ตลอดจนใช้ใบไม้แทรก ทำให้มีลวดลายและสีต่างๆกันอย่างงดงาม และพลิกแพลงทำรูปต่าง ๆ กันด้วย เล่ากันว่าในงานพระศพสมเด็จพระปิยมหาราชที่ศรีพัชรินทรา มาตา ซึ่งเป็นพระมารดาของสมเด็จพระศรีพัชรินทรา บรมราชินีนาถ พระพันปีหลวง และสมเด็จพระศรีสวรินทรา บรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้าพระองค์นี้ พระศพประดิษฐานอยู่ ณ วังสะพานถ่าน (คือ ที่ตลาดบำเพ็ญบุญเวลานี้) สมเด็จพระพันปีหลวงมีพระราชเสาวนีย์ ให้ท้าววรคณานันท์ (ม.ร.ว.ป๋ม มาลากุล) จัดทำมาลัยไปประดับพระศพ เช่น ตกแต่งตามฉัตรรัตพระโกศ และติดตามประตู หน้าต่าง ตามประเพณีงานใหญ่ ๆ ของเจ้านาย ตลอดงานงานนี้มาลัยที่ตกแต่งเปลี่ยนสี เปลี่ยนรูป เปลี่ยนแบบเรื่อย ๆ มา ความเจริญของการร้อยมาลัยจึงเริ่มต้นตั้งแต่บัดนี้ไป ในระหว่างเวลานั้น ท่านเจ้าคุณประยูรวงศ์ได้คิดทำมาลัยครุย ท้าววรคณานันท์ เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงว่าเป็นเจ้าของมาลัยงามหลายแบบ และความรู้ความชำนาญในเรื่องร้อยมาลัยนี้ก็ได้สืบทอดมาจนถึง ม.ล.ป๋อง มาลากุล อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสตรีวิสุทธคาม

อรธฤทธิ (2551) กล่าวว่า ปัจจุบันงานร้อยมาลัย การจัดดอกไม้สด เป็นวิชาที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาตอนปลายซึ่งจัดแทรกไว้ในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับมัธยมศึกษาจัดไว้ในกลุ่มวิชาคหกรรม และจัดไว้ในทุกระดับตั้งแต่ ระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เพราะการจัดดอกไม้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน

ของมนุษย์ ทั้งงานมงคล และงานอวมงคล สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ยังได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เปิดสอนวิชาการจัดและการประดิษฐ์ดอกไม้ในโรงเรียนศิลปอาชีพ เพื่อให้ผู้ยากไร้ได้มีวิชาชีพไปใช้ในการประกอบอาชีพเลี้ยงดูครอบครัว

2.5.2 ความหมายของมาลัย

มาลัย คือ ดอกไม้ประดิษฐ์แบบไทยลักษณะหนึ่ง โดยการนำดอกไม้ กลีบดอกไม้ ใบไม้ และส่วนต่างๆ ของดอกไม้ที่ร้อยได้ มาร้อยเป็นพวง ลักษณะต่างๆ กันมากมายหลายแบบ ตั้งแต่แบบดั้งเดิมจนถึงแบบสมัยใหม่ซึ่งก็ดัดแปลงมาจากแบบดั้งเดิมนั่นเอง (จันทนา, 2533)

มาลัย คือ ดอกไม้ประดิษฐ์แบบไทยลักษณะหนึ่ง โดยการนำดอกไม้ กลีบดอกไม้ และใบไม้มาร้อยด้วยเข็มแล้วรูตดอกมาใส่ด้ายผูกเป็นพวง มีลักษณะต่าง ๆ กัน, พวงมาลัย ก็เรียก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546)

มาลัย คือ ดอกไม้ประดิษฐ์แบบไทยลักษณะหนึ่ง ที่เกิดจากฝีมือการประดิษฐ์ประดอยของผู้ร้อย ผสานกับความงามของดอกไม้ กลีบดอกไม้ ใบไม้ นานาพันธุ์และส่วนต่าง ๆ ของดอกไม้ที่ร้อยได้ จนเกิดเป็นรูปแบบและลวดลาย อันเป็นความงดงามที่แสดงออกถึงความนุ่มนวล ละเมียดละไม ความมีสมาธิ และความคิดสร้างสรรค์ (ชุมสาย, 2547)

มาลัย คือ ดอกไม้ที่ร้อยเป็นพวง ซึ่งเกิดจากการประดิษฐ์แบบประณีตศิลป์ โดยการนำดอกไม้ ใบไม้ และส่วนต่างๆ ของดอกไม้ที่ร้อยได้มาร้อยตามลวดลาย หรือรูปแบบที่ต้องการ เช่น มาลัยกลม มาลัยแบน มาลัยรี เป็นต้น (อภิรติ, 2549)

มาลัย คือ การนำดอกไม้ใบไม้ต่าง ๆ มาประดิษฐ์แบบประณีตศิลป์ โดยร้อยลงในเข็มให้ได้ลวดลาย ความยาวที่ต้องการ แล้วรูตดอกใส่ด้าย ผูกเป็นพวงตามแบบที่กำหนด เช่น มาลัยกลม มาลัยแบน และมาลัยสามเหลี่ยม เป็นต้น (ศักรินทร์, 2550)

พวงมาลัย คือ การนำดอกไม้ กลีบดอกไม้ ใบไม้ มาร้อยใส่เข็ม วิธีร้อย ร้อยได้หลายรูปแบบเป็นลวดลายต่าง ๆ แล้วรูตใส่ด้าย ประกอบเป็นพวง มีอุบะห้อยชาย (รุ่งธรรม, 2550)

พวงมาลัย คือ ดอกไม้ประดิษฐ์ร้อยกรองลักษณะหนึ่ง โดยนำดอกไม้ กลีบดอกไม้ ใบไม้ ส่วนต่างๆ ของดอกไม้ที่ร้อยได้นำมาร้อยด้วยเข็มยาวๆ ที่เรียกว่าเข็มมาลัย แล้วรูตดอกมาใส่ด้าย ผูกออกเป็นพวงมีลักษณะต่าง ๆ กัน (มณีรัตน์, 2550)

พวงมาลัย คือ พวงดอกไม้และใบไม้ที่ร้อยกรองอย่างประณีตมีรูปทรง สีสัน ลวดลายต่าง ๆ ร้อยอยู่ด้วยด้ายผูกเป็นวงกลมต่อชายอุบะหนึ่งพวงเรียกมาลัยชายเดี่ยว และอาจมีลักษณะเป็นพวงดอกไม้ร้อยเป็นกลุ่มยาวทั้งตัวลงทางเดียว ใช้สองพวงผูกโยงกันด้วยริบบิ้นและผูกต่อชายด้วยอุบะมาลัยหนึ่งพวงจะมีอุบะสองชายเรียกมาลัยสองชาย หรือมาลัยคล้องคอ พวงมาลัยบางพวงอาจจะมีอุบะหลายพวง หรือบางแบบเป็นวงกลมที่ไม่มีอุบะห้อยเป็นชาย (มณีรัตน์, 2552)

พวงมาลัย หมายถึง ดอกไม้ ใบไม้ร้อยด้วยเข็มมาลัย รูตดอกใส่ด้ายผูกเป็นวง อาจจะมีอุบะห้อยแบบต่าง ๆ ใช้คล้องคอ ซ้อมือ ถือไว้ในมือ รัตมยพม ประดับสถานที่ หรือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดดอกไม้ (สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, 2552)

พวงมาลัย คือ การประดิษฐ์ดอกไม้โดยการร้อยกรองดอกไม้ในลักษณะการร้อยแบบไทยโดยการนำดอกไม้ กลีบดอกไม้ ใบไม้ต่างๆ ที่สามารถนำมาตัด พับและร้อยด้วยเข็มมาลัย แล้วรูตดอก

ใส่ด้าย ผูกเป็นพวงมีลักษณะแตกต่างกัน ดอกไม้บางชนิดมีขนาดเล็กใช้ร้อยทั้งดอกโดยไม่ต้องปลิดกลีบ เช่น ดอกพุด ดอกมะลิ ดอกเบญจมาศน้ำ (พฤษุพรรณ, 2553)

จากความหมายที่กล่าวไว้ข้างต้น อาจสรุปได้ว่ามาลัย คือ การประดิษฐ์ดอกไม้สดลักษณะหนึ่ง ที่นำดอกไม้ กลีบดอกไม้ ใบไม้ หรือส่วนต่างๆของพืช ที่สามารถร้อยได้ มาร้อยลงในเข็ม ให้เกิดเป็นลวดลาย รูปแบบ ตามที่ต้องการ

2.5.3 ส่วนประกอบของมาลัย

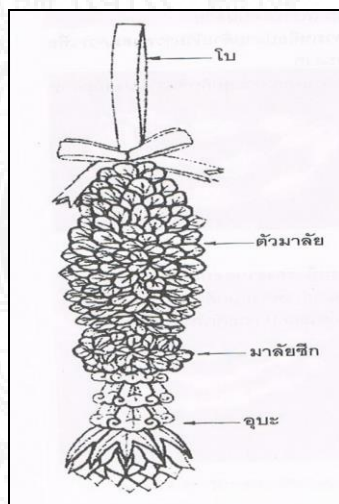
ส่วนประกอบของมาลัย โดยทั่วไป มีส่วนประกอบอยู่ 4 ส่วน ดังนี้ (จันทนา, 2533)

2.5.3.1 ตัวมาลัย อาจจะเป็นมาลัยกลม มาลัยแบน มาลัยรี มาลัยสามเหลี่ยม มาลัยสี่เหลี่ยม มาลัยตุ้ม ฯลฯ

2.5.3.2 อูบะ ใช้สำหรับห้อยประดับพวงมาลัย ได้แก่ อูบะแขก อูบะฟูและอูบะตุ้งตุ้ง (สำหรับห้อยมาลัยตุ้ม)

2.5.3.3 ซีก ใช้ผูกร้อยต่อระหว่างตัวมาลัยลัดกับอูบะนั้น ควรเป็นซีกที่มีขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมกับตัวมาลัย แต่ก็ไม่ควรเล็กหรือใหญ่โตเกินไป ซึ่งมองดูแล้วจะทำให้สัดส่วนของพวงมาลัยไม่ดีเท่าที่ควร

2.5.3.4 โบ หรือ ริปบิน นับว่าเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่ง สำหรับพวงมาลัยที่ใช้คล้องคอมาลัยชำระ้วย มาลัยมือถือที่ให้แก่ประธานหรือแขกผู้ใหญ่

ภาพที่ 2.3 ส่วนประกอบของมาลัย

ที่มา: อภิรติ (2549)

2.5.4 ประเภทของมาลัย

2.5.4.1 มาลัยแบ่งตามหน้าที่ใช้สอยแบ่งได้ 3 ลักษณะคือ (อภิรติ, 2549)

1) มาลัยชายเดี่ยว หมายถึง มาลัยที่มีลักษณะเป็นพวงกลมมีอูบะห้อยเพียงชายเดียว ในบางครั้งไม่จำเป็นต้องเป็นมาลัยกลมเพียงอย่างเดียว อาจจะเป็นมาลัยโซ่ก็ได้ แต่ประกอบ

พวงเป็นวงกลม อาจเรียกว่า มาลัยคล้องมือ มาลัยข้อพระกร ฯลฯ ใช้สำหรับต้อนรับแขกบ้าน
แขกเมือง หรือเพื่อทูลเกล้าฯ ถวาย หรือในบางครั้งอาจใช้ตกแต่งสถานที่ก็ได้

ภาพที่ 2.4 มาลัยชายเดี่ยว
ที่มา: ศักรินทร์ (2550)

2) มาลัยสองชาย หมายถึง มาลัยที่นิยมผูกต่อกับริบบิ้น หรือโบทั้งสอง
ชายและมีอุบะห้อยชายมาลัยข้างละพวง มาลัยสองชายนี้ใช้สำหรับคล้องคอบุคคลสำคัญในงานนั้น ๆ
ใช้แขวนหน้ารถ หรือหัวเรือก็ได้ บางคนอาจเรียกมาลัยประเภทนี้ว่า มาลัยคล้องคอ

ภาพที่ 2.5 มาลัยสองชาย
ที่มา: ศักรินทร์ (2550)

3) มาลัยชำร่วย หมายถึง มาลัยขนาดเล็กกะทัดรัด ใช้เวลาร้อยอย่างรวดเร็วจึงมีส่วนประกอบไม่มาก สำหรับมอบให้บุคคลจำนวนมากเป็นของชำร่วยตอบแทนการขอบคุณที่มาร่วมในงานนั้น

ภาพที่ 2.6 มาลัยชำร่วย
ที่มา: ศักรินทร์ (2550)

2.5.4.2 มาลัยแบ่งตามลักษณะรูปแบบของการร้อย แบ่งออกได้ 11 ลักษณะคือ (จินทนา, 2533)

1) มาลัยซีก หรือเสี้ยว หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเพียงครึ่งวงกลมหรือน้อยกว่านั้น

ภาพที่ 2.7 มาลัยซีก

2) มาลัยกลม หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นวงกลม รูปทรงตามยาวตรงข้ามยาวตรงและขนานกันไปตลอดเข็ม

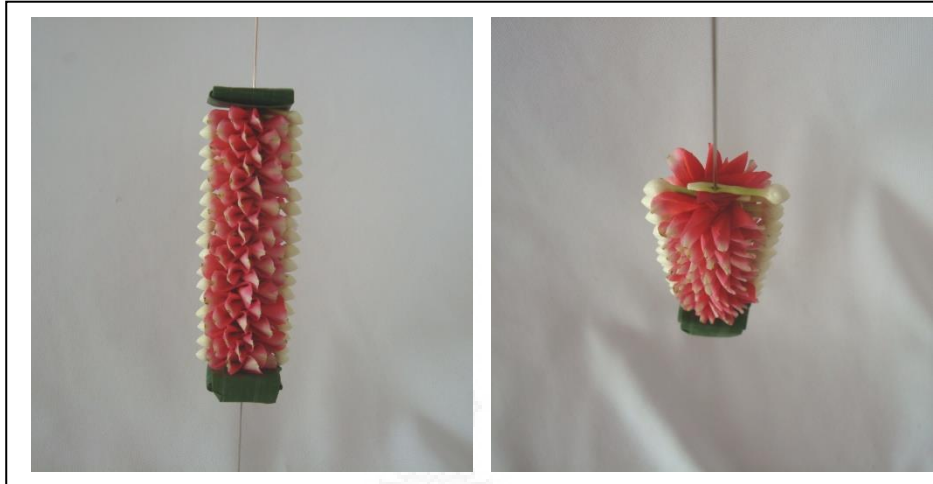
ภาพที่ 2.8 มาลัยกลม

3) มาลัยแบน หมายถึง มาลัยที่มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปยาวตามกึ่งกลม ปลายกึ่งของด้านตรงข้ามยาวประมาณจุดแนวเส้นรอบวงแต่ปลายกึ่งของด้านขวางและด้านตรงข้ามแคบ

ภาพที่ 2.9 มาลัยแบน

4) มาลัยรี หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปรี รูปทรงตามยาวตรงขึ้นไปตลอดเข็ม

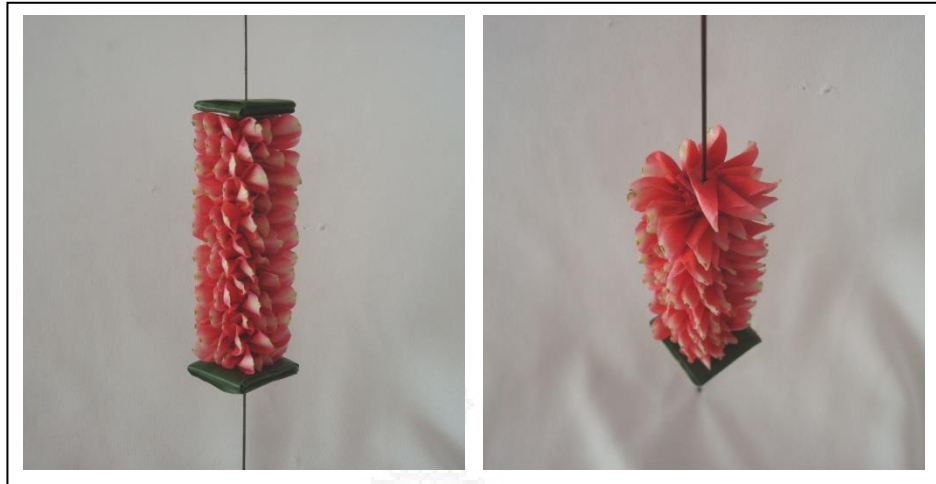
ภาพที่ 2.10 มาลัยรี

5) มาลัยสามเหลี่ยม หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่ารูปทรงตามยาวทั้งสามด้านตรงขึ้นไปตลอดเข็ม

ภาพที่ 2.11 มาลัยสามเหลี่ยม

6) มาลัยสี่เหลี่ยม หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส รูปทรงตามยาวทั้งสองด้านตรงขึ้น

ภาพที่ 2.12 มาลัยสี่เหลี่ยม

7) มาลัยตุ้ม หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงขวางเป็นรูปวงกลมขนาดเล็กแล้วค่อย ๆ ใหญ่ขึ้นทีละน้อย ช่วงกลางป่องโค้งมนแล้วค่อย ๆ ลดให้เล็กลงทีละน้อยจนมีขนาดเท่ากับตอนขึ้นต้น รูปทรงตามยาวหัวท้ายเรียวช่วงกลางโค้งมน

ภาพที่ 2.13 มาลัยตุ้ม

8) มาลัยตัวหนอน หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นวงกลม จากเล็กและค่อยๆ ใหญ่ ขึ้นทีละน้อยช่วงกลางป่องมน แล้วค่อย ๆ ลดลงจนกระทั่งเล็กเท่ากับตอนขึ้นต้น รูปทรงตามยาวหัวท้ายเรียวช่วงกลางป่องโค้งมนคล้ายมาลัยตุ้มแต่ยาวกว่า

ภาพที่ 2.14 มาลัยตัวหนอน

9) มาลัยตัวหนอนคู่ หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปกลมเล็กแล้วค่อยๆ ใหญ่ขึ้นช่วงกลางป่องโค้งมนแล้วค่อยๆ ลดให้เล็กลงจนกระทั่งเท่ากับตอนขึ้นต้นซึ่งคล้ายกับมาลัยตุ้ม รูปทรงตามยาวเหมือนมาลัยตุ้มสองตุ้มร้อยต่อในเข็มเดียวกัน

ภาพที่ 2.15 มาลัยตัวหนอนคู่

10) มาลัยสามกษัตริย์ หมายถึง มาลัยที่ร้อยด้วยดอกบานไม่รู้โรยกรองเป็นชั้นๆ ขนาดเท่ากันทุกชั้นร้อยคล้องต่อกันสามวงโดยใช้ดอกบานไม่รู้โรย สีแดง ชมพู และขาว

ภาพที่ 2.16 มาลัยสามกษัตริย์

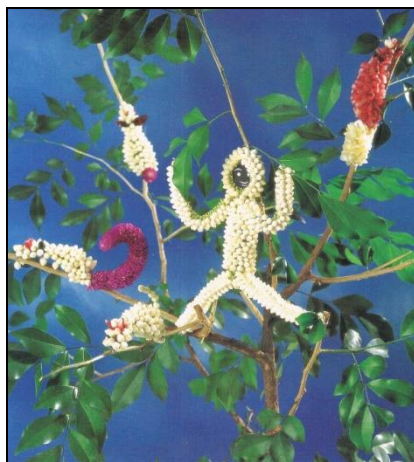
11) มาลัยพวงดอกไม้ หมายถึง มาลัยที่ร้อยด้วยดอกไม้เรียงต่อกันเป็นสายยาว แล้วนำมาผูกมัดต่อกันเป็นวง

ภาพที่ 2.17 มาลัยพวงดอกไม้
ที่มา: ศักรินทร์ (2550)

2.5.4.3 มาลัยที่แบ่งตามลักษณะโครงร่างโดยทั่วไป แบ่งออกได้ 5 ลักษณะ ดังนี้ (ศักรินทร์, 2550)

1) มาลัยตัวสัตว์ หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้เป็นรูปร่างลักษณะคล้ายตัวสัตว์ เช่น หนู กระรอก กระแต กระต่าย ชะนี ฯลฯ

ภาพที่ 2.18 มาลัยตัวสัตว์

ที่มา: ชุมสาย (2547)

2) มาลัยลูกโซ่ หมายถึง มาลัยที่ร้อยมาจากมาลัยกลมหรือมาลัยซีก แล้วนำมาประกอบผูกคล้องต่อกันตั้งแต่สองวงขึ้นไปให้มีลักษณะเป็นห่วงโซ่

ภาพที่ 2.19 มาลัยลูกโซ่

3) มาลัยเป็ย หมายถึง มาลัยที่ร้อยจากมาลัยกลม แล้วนำมาลัยตุ้มนำมาประกอบเข้าเป็นพวง โดยเอามาลัยกลมผูกต่อกันเป็นวงอยู่ตรงกลาง ส่วนบนและล่างผูกต่อด้วยมาลัยตุ้ม

ภาพที่ 2.20 มาลัยเป็ย

ที่มา: ชุมสาย (2547)

4) มาลัยเถา หมายถึง มาลัยที่ร้อยจากมาลัยซีกแล้วนำมาผูกต่อกันเป็นวงกลม ไล่ขนาดแล้วนำมาซ้อนกันเป็นเถา เรียงขึ้นไปจากใหญ่ไปหาเล็ก จะเป็นดอกไม้ชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันก็ได้ วางบนพานแต่งด้วยเย็บแบบรูปดาว ร้อยเฟือง ติดทัดหู ยอดเถาแต่งด้วยมาลัยตุ้ม ตามความเหมาะสม ใช้เป็นเครื่องสักการบูชา หรือใช้ในงานพิธีอุปสมบท

ภาพที่ 2.21 มาลัยเถา

5) มาลัยครุย หมายถึง มาลัยที่ร้อยจากมาลัยกลมขนาดใหญ่ มีอุบะตุ้งตั้ง ห้อยระบายโดยรอบทั้งด้านในและนอก ใช้สำหรับสวมสะพายจากไหล่ขวามาซ้าย คล้ายกับการห่มสไบเฉียงเมื่อนุ่งโจงกระเบน

ภาพที่ 2.22 มาลัยครุย
ที่มา: วันเพ็ญ (ม.ป.ป.)

2.5.5 วิธีการร้อยมาลัย

ในการร้อยมาลัย มีขั้นตอนการร้อยดังนี้ (อภิรติ, 2549)

2.5.5.1 เตรียมเข็มมาลัยชนิดที่ตรง ไม่โค้งงอและไม่เป็นสนิม ใช้น้ำมันวาสลินทาเข็มให้ลื่นแล้วเช็ดสะอาด

2.5.5.2 เตรียมแป้นใบตองสำหรับรองรับมาลัยขณะที่ร้อย ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ควรเตรียมแป้นใบตองที่มีขนาดใหญ่กว่าตัวมาลัยเล็กน้อย การร้อยมาลัย 1 เข็ม จะต้องเตรียมแป้นใบตอง 2 ชั้น สำหรับรองด้านล่างและปิดส่วนบนของมาลัย

2.5.5.3 ปลิดกลีบกุหลาบ โดยการใช้มือซ้ายจับก้านกุหลาบคว่ำลง มือขวาจับกุหลาบขึ้นบน แล้วค่อยๆ ดึงเข้าหาตัว หมุนก้านกุหลาบออกข้างนอกอย่างช้าๆ กลีบกุหลาบก็จะหลุดออกโดยไม่บอบช้ำ

2.5.5.4 พับกลีบร้อยมาลัย

2.5.5.5 จับเข็มมาลัย ต้องถือเข็มมาลัยด้านมือซ้าย ควรจับให้มั่นคง จับเข็มสูงประมาณ 3.50 นิ้ว นับจากกันเข็มขึ้นมา เมื่อจะพับกลีบดอกไม้ก็ให้ใช้มือขวาพับ แต่มือซ้ายยังคงต้องถือเข็มอยู่ คือ ใช้นิ้วนางและนิ้วก้อย มือซ้ายจับเข็ม งดเข็มให้เหวี่ยง แล้วใช้มือซ้ายเพียงนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ช่วยมือขวา จับปลายกลีบดอกไม้พับ

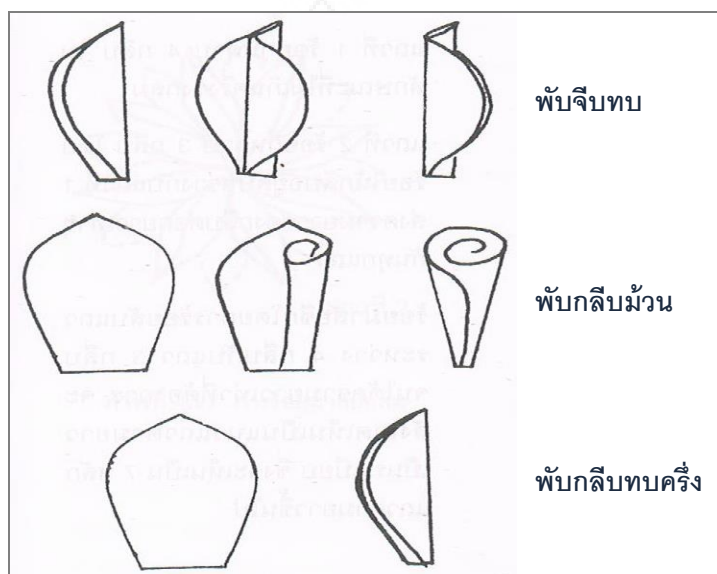
2.5.6 การพับกลีบสำหรับร้อยมาลัย

การพับกลีบดอกไม้สำหรับการร้อยมาลัยมี 3 วิธี คือ (ศักรินทร์, 2550)

2.5.6.1 พับจีบทบ โดยพับเอาโคนกลีบหรือปลายกลีบออกข้างนอก ในเวลาร้อย พับทบครึ่งกลีบ แล้วพับทบริมกลีบ กลับออกมาทั้งสองข้าง เหมาะสำหรับพับกลีบกุหลาบ

2.5.6.2 พับกลีบม้วน โดยเอาปลายกลีบออกข้างนอก ใช้วิธีการม้วนกลีบเป็นรูปหลอดกลมๆ เหมาะสำหรับการพับกลีบดอกบานบุรี กลีบกล้วยไม้

2.5.6.3 พับกลีบทบครึ่ง โดยพับกลีบแบบทบครึ่ง โดยไม่ต้องทบกลีบออกทั้งสองข้าง การพับกลีบแบบนี้เหมาะสำหรับกลีบดอกไม้ใบไม้ที่มีลักษณะแข็งกรอบ แดงง่าย ใบเล็กหรือแคบ เช่น ใบแก้ว

ภาพที่ 2.23 วิธีการพับกลีบร้อยมาลัย
ที่มา: อภิรติ (2549)

2.5.7 การร้อยมาลัยซีก

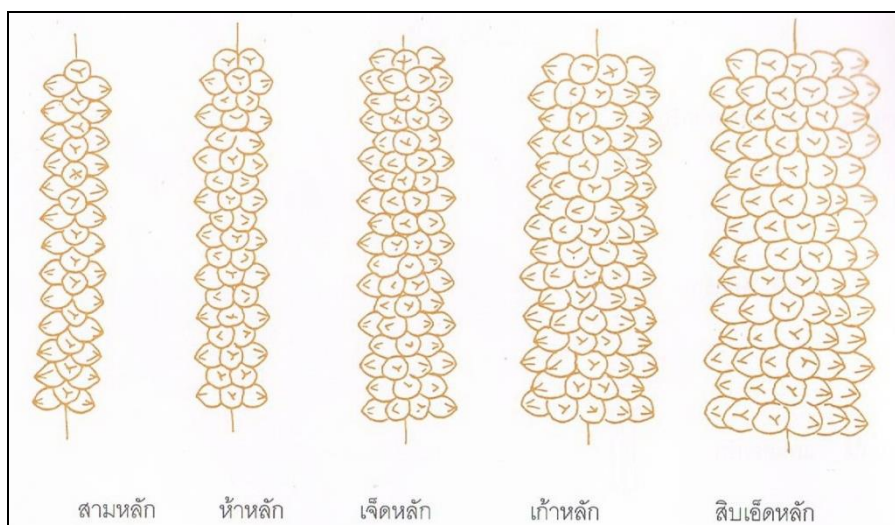
มาลัยซีก คือ มาลัยที่ร้อยลักษณะรูปทรงตามขวางเพียงครึ่งวงกลม หรือน้อยกว่า การเรียกชื่อมาลัยซีก เรียกตามลักษณะแนวยาวเป็นหลัก เช่นมาลัยซีก 3 หลัก มาลัยซีก 5 หลัก หรือมาลัยซีก 7 หลัก (อภิรติ, 2549) ดอกไม้ที่นิยมใช้ร้อยมาลัยซีกโดยทั่วไป ได้แก่ ดอกกุหลาบ ดอกพุด ดอกรัก โดยหน้าที่ใช้สอยของมาลัยซีกได้แก่ ใช้ประกอบตัวมาลัย โดยผูกมัดข้อระหว่างตัวมาลัยกับอุบะ ใช้ทำเป็นมาลัยขำร่วย ใช้ทำเป็นมาลัยเถา ใช้คล้องต่อกันเป็นมาลัยลูกโซ่ หรือ ใช้เป็นส่วนประกอบตกแต่งงานประดิษฐ์ เช่น เป็นดอกไม้ตัดหู ทำเป็นดอกไม้สำหรับปักแจกัน มาลัยซีกมีวิธีการร้อยดังนี้ (ศักรินทร์, 2550)

2.5.7.1 เลือกกลีบดอกไม้ให้มีขนาดเท่าๆกัน

2.5.7.2 จะต้องเริ่มร้อยจากจำนวนกลีบมากและจบการร้อยจำนวนกลีบน้อยเสมอ เช่นมาลัยซีกห้าหลักจะต้องเริ่มร้อยแถวแรก 3 กลีบ แถวที่ 2 ร้อย 2 กลีบ

2.5.7.3 แต่ละแถวร้อยให้กลีบสับหว่างกันและส่งกลีบให้เท่ากันทุกกลีบ

2.5.7.4 เมื่อร้อยเสร็จแล้วจะเห็นเป็นแนวหรือแถวตามยาวขึ้นไปอย่างชัดเจน

ภาพที่ 2.24 กล้วยซีก
ที่มา: รัตนลักษณ์ (2547)

2.5.8 ความสำคัญของกล้วย

จันทนา (2533) กล่าวว่า การร้อยกล้วยเป็นศิลปะการประดิษฐ์ดอกไม้สดของไทยอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความประณีตสวยงามมากเป็นที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็นตลอดมาทุกยุคทุกสมัยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนว่าบรรพบุรุษของไทย นิยมใช้กล้วยในการตกแต่งดอกไม้สด เนื่องจากในงานต่างๆ และร้อยกล้วยเพื่อมอบให้แก่กันระหว่างบุคคลด้วย จนถึงปัจจุบันกล้วยก็ยังเป็นที่นิยมใช้อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นงานแสดงความสุขหรือความทุกข์ก็ตาม ความนิยมนี้นอกจากไม่มีที่ท่าว่าจะลดลงแล้วยังเพิ่มขึ้นตามลำดับอีกด้วย จึงนับว่าการประดิษฐ์พวงกล้วยมีคุณค่าต่อสังคมไทยตลอดมา

ชুমสาย (2547) กล่าวว่า ชาวไทยโดยเฉพาะสตรีมีนิสัยที่ชอบงานประดิษฐ์ประดอย โดยเฉพาะมีความสามารถประดิษฐ์ดอกไม้ร้อยกรองด้วยจิตใจที่อ่อนโยนทำให้พวงกล้วยที่ร้อยออกมา มีความสวยงามและทรงคุณค่ายิ่ง อันแสดงออกในศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย งานร้อยกล้วยจึงแฝงไปด้วยศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงาม และมีคุณค่ายิ่ง ควรที่จะสนับสนุนให้มีการถ่ายทอดความรู้ความสามารถให้แก่สตรีหรือผู้สนใจ จนสามารถนำไปประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

ศักรินทร์ (2550) กล่าวว่า กล้วยดอกไม้สด นับเป็นมรดกอันล้ำค่าที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ เป็นงานฝีมือที่ต้องใช้เวลาในการฝึกหัดจนเกิดความชำนาญ การดำเนินวิถีชีวิตของชาวไทย มีความผูกพันกับงานกล้วยในงานประเพณีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานอุปสมบท งานมงคลสมรส งานฌาปนกิจ ประเพณีลอยกระทง ฯลฯ ซึ่งล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานกล้วยทั้งสิ้น ปัจจุบันการร้อยกล้วยเป็นศิลปะวัฒนธรรมไทยที่ได้รับความชื่นชมยกย่องจากทุกสังคม ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จึงมีการอนุรักษ์ ส่งเสริม สืบทอดความรู้ในการร้อยกล้วยสู่บุคคลทั่วไป ทั้งยังเป็นวิชาเลือกในกลุ่มวิชาการงานอาชีพในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และยังมี การสอนอย่างแพร่หลายในสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนคณะศึกษาศาสตร์

สุพัสดา และ สมัย (2550) กล่าวว่า มาลัยกับวิถีชีวิตของคนไทยเป็นของคู่กัน ไม่ว่าจะใช้ในชีวิตประจำวัน งานพิธี งานประเพณี ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งสิ้น และยังได้นำมาลัยมาใช้ประโยชน์ต่างๆ อีกมากมาย เช่น ใช้เป็นเครื่องเคารพสักการบูชา ใช้สำหรับทูลเกล้าฯ ใช้สวมคล้องคอ บ่าวสาวในพิธีมงคลสมรส ใช้ประดับตกแต่งงานดอกไม้ไทย ใช้ตกแต่งสถานที่

มณีรัตน์ (2552) กล่าวว่า พวงมาลัยเป็นประติมากรรมที่แสดงออกถึงความงดงาม ประณีตแห่งจิตใจ บ่งบอกถึงอารมณ์อันสุทริยภาพ ความอ่อนหวาน อ่อนโยน ความรัก ความผูกพัน ความเมตตากรุณา ความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น ความรู้สึกถึงซึ่งถึงความกตัญญูทเวทิตาคุณ เป็นการแสดงความรู้สึก ที่ปรารถนาอย่างยิ่งที่จะบูชาสิ่งที่เคารพนับอย่างสูงสุด

ศรธรรม (2552) กล่าวว่า งานร้อยพวงมาลัยเป็นศิลปะ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของคนไทย มาช้านาน ด้วยฝีมือความประณีตประติประดอยและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดผลงานที่วิจิตรหาชาติใดเสมอเหมือนไม่ได้

2.5.9 ประโยชน์ของมาลัย

มาลัยมีมากมายหลายชนิด ตามที่ได้กล่าวมาแต่ละชนิดจะมีหน้าที่ใช้สอยต่างกัน ตามโอกาสและความเหมาะสม จึงสามารถสรุปโดยรวมถึงประโยชน์ของพวงมาลัยได้ดังนี้ (จันทนา, 2533)

2.5.9.1 ในงานแต่งงานนิยมใช้มาลัยสองชาย เพื่อสวมคล้องคอเพื่อเป็นเกียรติแก่บุคคลในโอกาสต่างๆ

2.5.9.2 การต้อนรับแขกต่างประเทศ ฯลฯ นิยมใช้มาลัยสองชาย ในการคล้องคอ เพื่อแสดงความยินดีหรือต้อนรับแขก

2.5.9.3 การแสดงความยินดี เป็นเกียรติแก่ผู้มีชัยชนะในการประกวดร้องเพลง แข่งขันกีฬา นิยมใช้มาลัยสองชาย ใช้สำหรับคล้องคอ

2.5.9.4 มอบให้แก่บุคคลผู้มีชื่อเสียง เพื่อเป็นการรับขวัญ แสดงความรักความศรัทธา เช่น บุคคลสำคัญ บุคคลดีเด่น นิยมใช้ทั้งมาลัยสองชายหรือมาลัยคล้องมือ

2.5.9.5 ใช้สำหรับทูลเกล้าฯ ถวายในการรับเสด็จในการเข้าเฝ้าตามโอกาสที่เหมาะสมนิยมใช้มาลัยคล้องมือ หรือเรียกว่า มาลัยข้อพระกร

2.5.9.10 งานรดน้ำสังข์ คู่บ่าว สาว ใช้มาลัยคล้องมือ มอบให้แก่แขกผู้ใหญ่ หรือผู้ที่เคารพนับถือ

2.5.9.11 งานมงคลสมรส นิยมใช้มาลัยชำระ ใช้เป็นของชำระแก่ผู้ที่มางานมาลัยที่นิยมใช้เช่น มาลัยกลมดอกกรัก มาลัยกระแต มาลัยตัวหนู

2.5.9.12 ในงานประเพณีต่างๆของไทย นิยมใช้พวงดอกไม้ ที่ร้อยเป็นเส้น ผูกเป็นวงกลม คล้องคอผู้มาร่วมงาน

2.5.9.13 ใช้ในการแขวนประตู หน้าต่าง เพดาน ตกแต่งสถานที่ แทนเครื่องแขวน นิยมใช้ มาลัยไซ้ มาลัยเปีย

2.5.9.14 ใช้สำหรับห้อยแทนเฟื้องดอกกรัก ตกแต่งในงานจัดดอกไม้แบบไทย เช่น มาลัยแบน มาลัยกลม มาลัยตัวหนอน และมาลัยรี

2.5.9.15 ใช้ในการสักการบูชาพระพุทธรูป หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ต่าง ๆ เช่น มาลัยชายเดี่ยว มาลัยสองชาย

2.5.9.16 ประดับเครื่องดนตรีไทยเวลาที่จะเล่น เพื่อเป็นการระลึกถึงครูบาอาจารย์ เช่น มาลัยซีก มาลัยกลม

2.5.9.17 ประกอบทำรำของไทยในบางชุด เช่น ฟ้อนมาลัย รจนาเสียงพวงมาลัย ใช้สำหรับแขวนบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำรถ เรือ นิยมใช้พวงมาลัยแบบแขวนชายเดี่ยว

2.5.9.18 แขวนบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำรถ เรือ นิยมใช้พวงมาลัยแบบ แขวนชายเดี่ยว และแบบคล้อง 2 ชาย

2.5.9.19 บวงสรวงเทพยดา เช่น พิธีบวงสรวง ใช้มาลัยชายเดี่ยวและสองชาย หรือมาลัยพวงดอกไม้ เช่นมาลัยดอกดาวเรือง

2.5.9.20 ตกแต่งรถมวยผม หรือใช้แทนเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย นิยมใช้มาลัยซีก มาลัยกลมเกลี้ยง มาลัยแบน

2.5.9.21 แสดงความเคารพผู้นับถือที่ล่วงลับไปแล้ว นิยมใช้มาลัยชายเดี่ยวและสองชาย

2.5.9.22 ใช้ประดับตกแต่งในงานต่าง ๆ

ในการวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยสอนการร้อยมาลัย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ มาลัยขำร่วย มาลัยคล้องมือ และมาลัยคล้องคอ

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา นักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษาได้

2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถทางสมองด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการจัดการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ชี้ผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ซึ่งนอกจากจะเป็นเรื่องการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้วยังแสดงถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหารอีกด้วย มีนักวัดผลการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

สำเร็จ (2550) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่รวมถึงความรู้ความสามารถในการเรียนเข้าไว้ด้วยกัน แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และทักษะที่ได้รับ ก่อให้เกิดการพัฒนาจากการเรียนการสอน การฝึกฝน และได้รับ

การอบรมสั่งสอน โดยครูอาศัยเครื่องมือวัดผลช่วยในการศึกษาว่าผู้เรียนมีความรู้ และทักษะมากน้อยเพียงใด

สมนึก (2551) ได้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากความสามารถ ความรู้ทักษะ หมายถึง ผลของการเรียนการสอน หรือผลงานที่ผู้เรียนได้จากการประกอบกิจกรรมส่วนนั้น ๆ

ซวาล (2552) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนซึ่งทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสมองในด้านต่าง ๆ ดังนั้นการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน จึงเป็นการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสมองของบุคคลว่าเรียนรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร หลังจากได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนนั้น หากพิจารณาตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของเนื้อหาวิชาจะมีการวัด 2 ด้าน คือ การวัดในด้านการปฏิบัติ และการวัดในด้านเนื้อหาวิชา ซึ่งต้องอาศัยเครื่องมือในการวัดหลายชนิดเข้ามาช่วย จึงจะสามารถวัดได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการวัดในด้านเนื้อหาที่ต้องการใช้สมรรถภาพทางสมอง เช่น ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล เครื่องมือที่เหมาะสม และที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

มัศยา (2552) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสามารถของผู้เรียนในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่าง ๆ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ

สุทธภา (2553) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ชวลิต (2553) ได้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (academic achievement) หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการอบรม หรือจากการสอบ การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ (level of accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้อะไร ซึ่งสามารถวัดได้ 2 ด้าน คือ วัดทางด้านปฏิบัติและวัดทางด้านเนื้อหา

ทิตินา (2553) ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความรู้และทักษะที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ศึกษาและอบรมในเรื่องนั้นมาแล้ว ซึ่งวัดพฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้และทักษะกระบวนการ

กล่าวโดยสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ ความสามารถ ความสำเร็จในด้านความรู้ คະแนนจากผลสอบของบุคคลที่พัฒนา อกงามขึ้น อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน ฝึกอบรม ทักษะสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองด้านความรู้ รวมทั้งผลสอบรายวิชา คະแนนสะสม และแบ่งระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของผู้เรียน

2.6.2 จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

กุหลาบ (2550) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่าง ๆ ของแต่ละสาขาวิชา เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่า เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมการจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ระดับใด

พวงรัตน์ (2550) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัยนั่นเอง ซึ่งเป็นกรวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาการที่เรียน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาที่สังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผล จะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา รวมทั้งพฤติกรรม ความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

- 2.1 การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะทำโดยรายบุคคล เป็นการสอบที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำ ในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญาญานิพนธ์ ซึ่งต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

- 2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบตอบอยู่ 2 แบบคือ

- แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง
- แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ

หรือกำหนดคำตอบที่ให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบอยู่ 4 รูปแบบ คือ

- 1) แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง
- 2) แบบจับคู่
- 3) แบบเติมคำ
- 4) แบบเลือกคำตอบ

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้วัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่าง ๆ เมื่อเรียนรู้แล้วมีความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ มีการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด

2.6.3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะอยู่ในเกณฑ์ดีจำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างประกอบ เช่น ความพร้อมของผู้เรียน ครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างครูและผู้เรียน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว จากการศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

บุญส่ง (2549) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญาอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น

1. ความวิตกกังวล เกิดความขัดแย้งระหว่างความต้องการทางสัญชาติญาณกับความต้องการทางสังคม ความวิตกกังวลมีหลายระดับ ถ้ามีเพียงเล็กน้อยก็จะช่วยให้มีแรงจูงใจ ถ้ามากเกินไป จะสกัดความสามารถทางการเรียนรู้ เพราะความวิตกกังวลทำให้เหนื่อยล้าและขัดขวางต่อปฏิกิริยาของร่างกาย

2. อึดอัดทนทาน พัฒนามาจากการที่บุคคลปะทะสัมพันธ์กับกลุ่มคนในสังคมที่ใกล้ชิดแล้วค่อย ๆ พัฒนาเข้าเป็นความคิดเห็นของตนเอง แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์

3. สภาพของระบบโรงเรียน การอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในโรงเรียน ความต้องการรวมกลุ่มการยอมรับ

4. นิสัยและทัศนคติทางการเรียน มีอิทธิพลโดยตรงกับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษายอมรับวัตถุประสงค์และคุณค่าทางการศึกษา ย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจอันที่จะมาใช้ในการเรียน

5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จสูงขึ้น เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความสนใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบพอเป็นแรงผลักดันให้บุคคลกระทำกิจกรรมเพื่อความสำเร็จ

6. กระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้สอนโปรแกรมการเรียนการสอน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน โดยเฉพาะตัวผู้เรียนเองเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อผลการเรียน องค์ประกอบเกี่ยวกับที่บ้าน มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อชีวิตของเด็ก ตั้งแต่เล็กจนโต ความสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมมีอิทธิมาจากที่บ้านทั้งสิ้น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งสิ้น

สำเร็จ (2550) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทั้งด้านสติปัญญาของผู้เรียน และด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะเขาพบว่าความแตกต่างของความสำเร็จของบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากันนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา การที่ผู้เรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางเชาว์ปัญญาแต่เพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เช่น วุฒิภาวะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนเพื่อนสนิท ปัญหาส่วนตัว สภาพที่บ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบอีกว่า เด็กเก่งหรือเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเกิดจากสิ่งต่อไปนี้

1. สิ่งแวดล้อมที่บ้านและทางโรงเรียน รั้าให้เด็กสนใจและสนุกสนานกับการเรียน
2. พ่อ แม่ และบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเอาใจใส่ต่อการศึกษาค้นคว้าเป็นตัวอย่างและเรียนแบบโดยไม่รู้ตัว

3. การฝึกของครอบครัวตั้งแต่เริ่มต้น จะทำให้เด็กมีความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในการเรียนและอื่น ๆ

สมนึก (2551) ตัวแปรด้านผู้เรียนและครูผู้สอนนั้น ได้ทำการศึกษาค้นคว้าโดยแบ่งตัวแปรออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิดของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนซึ่งประกอบด้วย ความถนัด และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ ทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชา สถาบันและระบบการเรียน การยอมรับความสามารถของตนเอง และลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะเปลี่ยนแปลงหรือคงอยู่ได้

3. คุณภาพของการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การให้คำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การส่งเสริมแรงจูงใจจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรับรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่

ชวาล (2552) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านสมอง ด้านสติปัญญา ด้านร่างกายและความสามารถด้านทักษะร่างกาย และคุณลักษณะทางจิตใจ ซึ่งได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติและค่านิยม สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ เป็นต้น

2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ เป็นต้น

3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนทั้งหลาย กล่าวคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความคิด วิธีการที่ครูนำมาสอนทักษะทางร่างกาย และการกระทำทางจิตใจและความรู้สึก เป็นต้น

4. คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง เจตคติ ความสามัคคี และการเป็นผู้นำ

5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมืออุปกรณ์

6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้าน สิ่งแวดล้อม อิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

รัตน (2556) สรุปว่ามีองค์ประกอบหลายประการที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ความสนใจ สติปัญญา เจตคติต่อการเรียน ตัวครู สังคม สิ่งแวดล้อมของผู้เรียน และองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรง คือวิธีการสอนของครู

จากที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นประกอบด้วยคุณลักษณะของผู้เรียน คุณภาพของผู้สอน สภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้แก่ สติปัญญา ทักษะคิด สุขภาพและองค์ประกอบทางด้านสังคม สิ่งแวดล้อมที่มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กตลอดไปถึงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งคุณลักษณะของผู้เรียนจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คุณภาพการสอนของครูและปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองลงมา

2.6.4 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

บุญส่ง (2549) กล่าวว่า ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีหลากหลายรูปแบบ ผู้สอนควรพิจารณาการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพิจารณาตามศักยภาพ

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ ความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนรู้ มีทั้งความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้เชิงบริบท เครื่องมือวัดและประเมินผลที่นิยมใช้โดยทั่วไปยังจำเป็นอย่างยิ่ง คือ แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีทั้งแบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบอัตนัย แบบเติมคำ แบบถูกผิด และแบบอธิบายผลแบบสั้น ๆ ผู้สอนต้องเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้แก่ผู้เรียน

การวัดและการประเมินผลการเรียนด้านทักษะ เนื่องจากหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง วิธีการวัดและประเมินจึงควรวัดความสามารถในการทำงานและการแสดงออกของผู้เรียนภายใต้สถานการณ์เงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยวัดทั้งวิธีการ (Process) และผลงาน (Product) ที่ผู้เรียนกระทำและแสดงออก วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้หลายอย่าง ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม (ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ) นิยมใช้ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า
2. การทดสอบภาคปฏิบัติ เมื่อต้องการวัดทักษะการปฏิบัติให้ผู้เรียนแสดงทักษะนั้นหรือขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและวัดว่าผู้เรียนสามารถทำได้ถูกต้องด้วยความคล่องแคล่ว และถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
3. การสร้างสถานการณ์จำลองใช้เมื่อผู้สอนไม่สามารถนำผู้เรียนไปสอบภาคปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้ จึงต้องกำหนดสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
4. แฟ้มสะสมงาน เหมาะสำหรับการประเมินในภาพรวม เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถนำทักษะต่าง ๆ บูรณาการใช้ได้อย่างผสมกลมกลืนเป็นธรรมชาติสอดคล้องกับความจริง
5. การบันทึกพฤติกรรม การประเมินด้วยวิธีนี้ใช้เมื่อต้องการให้ผู้เรียนบรรยายพฤติกรรมของตนเองและเพื่อนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือการบันทึกเมื่อออกทำงานภาคสนาม (field trip) โดยให้ผู้เรียนจดบันทึกรายงานความสามารถ ความคิดเห็น ความประทับใจของตนเองและเพื่อนหรือกลุ่ม การให้ผู้เรียนบันทึกพฤติกรรมช่วยฝึกทักษะการเขียนให้แก่ผู้เรียนได้อีกทางหนึ่งด้วย

การวัดและประเมินผลการเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมของผู้เรียนต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียน ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพจริงของผู้เรียนจึงควรใช้การวัดและประเมินที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบและประเมินตนเอง หรือให้เพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้หลายอย่าง ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม โดยกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออกไว้ล่วงหน้า
2. การทดสอบ เช่น การวัดบุคลิกภาพและการปรับตัวของผู้เรียน
3. การสัมภาษณ์ ควรเน้นการพูดอย่างไม่เป็นทางการ เน้นสัมพันธ์ภาพที่ดีของผู้เกี่ยวข้องทั้ง 3 ฝ่าย คือ ผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครอง
4. การวัดเจตคติ เป็นการวัดเพื่อลดความโน้มเอียงของพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยใช้แบบวัดที่ผู้สอนอาจสร้างขึ้นเองหรือใช้แบบวัดมาตรฐานที่ผู้สร้างไว้
5. การสำรวจ เน้นการมองภาพรวมจากร่องรอยของเหตุการณ์หรือพัฒนาการที่จะแสดงจุดเด่น หรือการเรียนรู้ที่ปรากฏให้เห็น นิยมใช้แบบสำรวจร่องรอย (inventories)
6. แฟ้มสะสมงาน ซึ่งเป็นแหล่งแสดงความหลากหลายทางสติปัญญาของผู้เรียน ในภาพรวมทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณธรรม ซึ่งครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์ได้จากผลงานที่ผู้เรียนสร้างสรรค์ความคิดเห็น ความประทับใจ และการแสดงออกของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ อันเป็นผลเนื่องจากการเรียนการสอนสำหรับการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต้องพิจารณาให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ และจุดประสงค์ของหลักสูตร ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะ กระบวนการ และสามารถนำความรู้และทักษะกระบวนการไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.6.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

พิชิต (2550) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

บุญชม (2551) กล่าวว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดการเรียนรู้ในเนื้อหาและจุดประสงค์รายวิชาต่าง ๆ ที่เรียนในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ใช้เป็นเครื่องมือหลักของการวัด

สมนึก (2551) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว

ทิวฒธ์ (2554) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทางด้านความรู้ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียน ที่ได้เรียนรู้หรือได้รับการสอนและการฝึกฝนมาแล้ว ว่าผู้เรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใด

กล่าวโดยสรุปแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดทางด้านความรู้ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) เรื่อง การร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นข้อสอบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ สำหรับใช้ ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ซึ่งเน้นในด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ วิเคราะห์ ประเมินค่า และสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำ ขึ้นเองตามแนวทางที่ได้ ศึกษาค้นคว้า

2.6.6 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ (ทิวัตม์, 2554)

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหาและมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีค่าชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability)

2. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made tests) เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เพื่อใช้ในการทดสอบผู้เรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) ได้แก่

2.1.1 แบบถูก - ผิด (True - false)

2.1.2 แบบจับคู่ (Matching)

2.1.3 แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short answer)

2.1.4 แบบเลือกตอบ (Multiple choice)

2.2 แบบอัตนัย (Essay tests) ได้แก่

2.2.1 แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response items)

2.2.2 แบบไม่จำกัดคำตอบ หรือ ตอบอย่างเสรี (Extended response items)

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่งสร้างจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านวัดผลการศึกษา มีการหาคุณภาพเป็นอย่างดี ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการทดสอบในชั้นเรียน การเลือกใช้แบบทดสอบแต่ละรูปแบบนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวัดหรือเป้าหมายของการวัด สำหรับการศึกษานี้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.6.7 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุม และถูกต้องตามหลักวิชานั้น มีหลักการสร้างข้อสอบ ดังนี้

บุญชม (2551) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา และทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ

2. ทำการวิเคราะห์ว่าเนื้อหาหรือหัวข้อที่จะสร้างข้อสอบวัดนั้น มีจุดประสงค์ของการสอนหรือจุดประสงค์การเรียนรู้อะไรบ้าง ทำการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาว่ามีโครงสร้างอย่างไร จัดเขียน

หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยทุกหัวข้อ พิจารณาความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาเหล่านั้น จากนั้นก็จัดทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ หรือที่เรียกว่าตารางวิเคราะห์หลักสูตร มี 2 มิติ คือ ด้านเนื้อหา กับด้านสมรรถภาพที่ต้องการวัด และพิจารณาว่าจะออกข้อสอบทั้งหมดกี่ข้อ เขียนจำนวนข้อลงในช่องรวมช่องสุดท้าย จากนั้นพิจารณาว่า หัวข้อเรื่องใดสำคัญมากน้อย เขียนลำดับความสำคัญลงไป แล้วกำหนดจำนวนข้อที่จะวัดในแต่ละช่องขึ้นอยู่กับเรื่องนั้น ต้องการให้เกิดสมรรถภาพด้านใดมากน้อยกว่ากัน

3. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ ทำการพิจารณาและตัดสินใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใด ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ หลักการเขียนข้อคำถาม ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ สมรรถภาพต่าง ๆ ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบเพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการเขียนข้อสอบ

4. เขียนข้อสอบ ลงมือเขียนข้อสอบ ใช้ตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบที่จัดทำไว้ในขั้นที่ 1 เป็นกรอบซึ่งทำให้สามารถออกข้อสอบวัดได้ครอบคลุมทุกหัวข้อเนื้อหาและทุกสมรรถภาพ ส่วนรูปแบบและเทคนิคในการเขียนข้อสอบยึดตามที่ศึกษาในขั้นที่ 2

5. ตรวจสอบข้อสอบ นำข้อสอบที่ได้เขียนไว้ในขั้นที่ 3 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาถึงความถูกต้องตามหลักวิชา พิจารณาว่าแต่ละข้อวัดในเนื้อหาและสมรรถภาพตามตาราง กำหนดลักษณะข้อสอบหรือไม่ ภาษาที่ใช้เขียนมีความเข้าใจง่ายเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ ตัวถูกตัวลวงเหมาะสมเข้าหลักเกณฑ์หรือไม่ หลังการพิจารณาทบทวนเองแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญวัดผล และด้านเนื้อหาสาระ พิจารณาข้อบกพร่อง และนำเอาข้อวิจารณ์เหล่านั้นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองนำข้อสอบทั้งหมดมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบ โดยจัดพิมพ์คำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบไว้ที่ปกของแบบทดสอบอย่างละเอียดและชัดเจน การจัดพิมพ์วางรูปแบบให้เหมาะสม

7. ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพ และปรับปรุง นำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะสอบจริง ซึ่งได้เรียนในวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอบแล้วนำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน ทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์คุณภาพ คัดเลือกเอาข้อที่มีคุณภาพเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการถ้าข้อที่เข้าเกณฑ์จำนวนมากกว่าที่ต้องการ ก็ตัดข้อที่มีเนื้อหามากกว่าที่ต้องการ ซึ่งเป็นข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำสุดออกตามลำดับ นำเอาผลการสอบที่คิดเฉพาะข้อสอบที่เข้าเกณฑ์เหล่านั้นมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

8. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง นำข้อสอบที่มีอำนาจจำแนก และระดับความยากเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการในขั้นที่ 6 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับที่จะใช้จริง ซึ่งจะต้องมีคำชี้แจงวิธีทำด้วย และในการพิมพ์นอกจากใช้รูปแบบที่เหมาะสมแล้วควรคำนึงถึงความประณีตถูกต้อง ซึ่งจะต้องตรวจทานให้ดี

สรุปได้ว่าการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นควรสร้างตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการวิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชาและทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบที่กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ ตรวจสอบข้อสอบพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง และพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

ดังนั้นสรุปได้ว่าแบบทดสอบที่ดีควรคำนึงถึงหลักในการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งมีหลักการหรือกฎในการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ ดังนี้

1. ควรถามในเรื่องที่มีคุณค่าต่อการวัด
2. เขียนตอนนำหรือตอนถามให้อยู่ในรูปของคำถาม

3. ตัวคำถามมีความหมายแจ่มชัด
4. คำตอบที่ถูกต้อง จะต้องเป็นคำตอบที่ถูกต้องตามหลักวิชาจริง ๆ
5. คำตอบที่ถูกต้องกับคำตอบที่ผิดไม่แตกต่างกันจนเด่นชัดเกินไป
6. แต่ละข้อจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
7. ตัวคำตอบที่ถูกต้องจะต้องไม่มีลักษณะแตกต่างจากตัวลวงอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด
8. ตัวลวงควรเป็นคำตอบที่มีคุณค่าสำหรับเป็นตัวลวง
9. ตัวลวงไม่ควรก้าวก่ายกัน
10. ใช้ตัวเลือกปลายเปิดให้เหมาะสม
11. เรียงลำดับตัวเลือกที่เป็นตัวเลข
12. ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย
13. มีตัวเลือก 3 4 หรือ 5 ตัวเลือก
14. กรณีใช้คำถามแบบปฏิเสธ ควรใช้ให้เหมาะสมและขีดเส้นใต้หรือพิมพ์ตัวใหญ่หรือตัวหนา

ตรงปฏิเสธนั้น

15. ออกให้เป็นรูปภาพถ้าสามารถทำได้
 16. ไม่ควรให้ตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งมีโอกาสถูกบ่อยเกินไป
- Hopkins & Antes 1990 (ทิวตม์, 2554)

1. ควรเขียนข้อสอบในระหว่าง หรือเพิ่งเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ เพราะจะทำให้ผู้เขียนข้อสอบยังจำและเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี
2. ข้อสอบต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษา และตารางวิเคราะห์หลักสูตร
3. ข้อสอบต้องถามในเรื่องที่สำคัญ ไม่ถามในรายละเอียดปลีกย่อย หรือเรื่องที่ไม่ใช่แก่นสาระของเนื้อหา
4. ข้อสอบต้องถามให้ผู้สอบ ตอบโดยการสะท้อนถึงความรู้ที่ได้จากการศึกษา
5. การเลือกประเภทของข้อสอบต้องคำนึงว่าข้อสอบจะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ (Needed data) ข้อสอบที่นำมาต้องตรง (Straightforwardly) กับสิ่งที่วัดได้มากที่สุด
6. ควรมีการศึกษาวิธีสร้างข้อสอบจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น จากข้อสอบมาตรฐาน คำสั่งต้องกะทัดรัด ชัดเจน ว่าจะให้ผู้สอบทำอะไร ตอบอย่างไร ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและถูกต้อง ไม่ควรลอกข้อความโดยตรงจากหนังสือมาสร้างเป็นข้อสอบ เพราะจะทำให้ผู้สอบตอบได้ง่าย
7. หลีกเลี่ยงข้อสอบข้อใดข้อหนึ่งไปแนะนำคำตอบอีกข้อหนึ่ง
8. ควรมีการตรวจสอบ และวิจารณ์ข้อสอบ โดยผู้สอนในรายวิชา หรือ ระดับชั้นเดียวกัน เพื่อปรับปรุงข้อสอบให้ดีขึ้น

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปว่า การสร้างข้อสอบนั้น ได้คำนึงถึงหลักการสร้างหลายประการ เช่น ควรเขียนข้อสอบในขณะที่สอน สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร ถามสิ่งที่เป็นสาระ ภาษาที่ใช้ต้องเข้าใจง่าย กะทัดรัด คำชี้แจงต้องชัดเจน และควรมีการตรวจสอบข้อสอบเพื่อความถูกต้อง นอกจากนี้ ยังต้องพิจารณาถึงระยะเวลาที่ใช้สอบ การให้คะแนนและการแปลผลคะแนนด้วย

2.6.8 การสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

ข้อสอบแบบเลือกตอบ เป็นแบบทดสอบปรนัยที่นิยมใช้กันมาก เพราะสามารถวัดความรู้ได้ทุกระดับพฤติกรรมของพุทธิพิสัย

หลักการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ

1. ข้อคำถามต้องกะทัดรัด ชัดเจน ถามเรื่องเดียว
2. ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้สอบ
3. ไม่ควรใช้คำถามปฏิเสธ หรือปฏิเสธพร้อมกัน ถ้าใช้ควรขีดเส้นหรือพิมพ์เป็นตัวเน้น
4. ไม่ควรถามถึงสิ่งที่ผู้เรียนท่องจำจนคล่องปาก ควรถามให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดมากขึ้น
5. ควรหลีกเลี่ยงตัวเลือกประเภท “ถูกทุกข้อ” “ไม่_____มีคำตอบที่ถูก”
6. ควรจัดเรียงตัวเลือกให้เป็นระบบ
7. ควรมีการกระจายตัวเลือกที่ถูก ไปตามตัวเลือกต่าง ๆ ไม่ควรมีตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งถูกมากกว่าตัวอื่น ๆ และไม่ควรถูกเลือกที่ถูกจัดเป็นระบบเพราะจะทำให้เดาได้ง่าย
8. ตัวลวงต้องมีความเป็นไปได้ หรือ เป็นตัวเลือกที่น่าเป็นคำตอบที่ถูก
9. ควรหลีกเลี่ยงข้อสอบที่ให้ตัดสินใจว่าถูกหรือผิด โดยแต่ละตัวเลือกมีเหตุผล 2 ส่วน

คือ ส่วนที่ 1 เป็นจริง และอีกส่วนเป็นเท็จ

ข้อดีของข้อสอบแบบเลือกตอบ

1. วัดได้ครอบคลุมทุกพฤติกรรมตั้งแต่ ความรู้ความจำ จนถึง การประเมินค่า
2. ใช้เวลาในการทดสอบไม่มากนัก
3. ตรวจสอบให้คะแนนได้ง่าย มีความเป็นปรนัยสูง
4. เดาได้ยากกว่าข้อสอบแบบถูกผิด เพราะมีตัวเลือกหลายตัว
5. นำไปวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบได้ง่าย

ข้อจำกัดของข้อสอบแบบเลือกตอบ

1. ไม่ส่งเสริมการเขียน การแสดงความคิดเห็น
2. ใช้เวลามากในการเขียนข้อสอบ
3. การเขียนตัวเลือกที่ถูก และตัวลวงให้ดีขึ้น ทำได้ยาก

สำหรับการศึกษาคั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) เรื่อง การร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ ข้อสอบชนิดเลือกตอบ โดยใช้แนวคิดของ Bloom และคณะ ได้กล่าวว่า การวัดผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำแนกเป็นลำดับ ดังนี้ (ทิวฒน์, 2554)

1. ความรู้-ความจำ (Knowledge)

1.1 ความจำในเนื้อเรื่อง (Knowledge of specifics) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม (Knowledge of terminology)

เป็นการถามเกี่ยวกับการให้ความหมายของคำและคำศัพท์เฉพาะ และการนิยามหรือการให้คำจำกัดความของสัญลักษณ์ ภาพ อักษร และเครื่องหมายต่าง ๆ ในวิชานั้น ๆ

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎและความจริง (Knowledge of specifics facts) เป็นการถามความรู้ ความจริงจากที่เรียนมาแล้ว เช่น สูตร กฎ ทฤษฎี สมมติฐาน เนื้อเรื่อง ขนาด จำนวน สถานที่ เวลา คุณสมบัติ วัตถุประสงค์ สาเหตุและผลที่เกิด ประโยชน์และโทษ สิทธิ หน้าที่ ฯลฯ

1.2 ความรู้ความจำในวิธีการดำเนินการ (Knowledge of ways and means of dealing with specifics)

1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน (Knowledge of conventions) จะถามเกี่ยวกับแบบแผน ธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ที่ปฏิบัติ สืบเนื่องกันต่อ ๆ มาในสังคม เช่น การรดน้ำผู้ใหญ่ทำในวันใด การขับรถแข่งรถคันอื่น ๆ ต้องแข่งด้านใด

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับชั้น (Knowledge of trends and sequences) จะถามแนวโน้มที่เกิดขึ้นในลักษณะเดิมเช่นนั้นเสมอ ๆ และถามขั้นตอนการดำเนินการในเรื่องหรือสิ่งนั้น ๆ ที่ต่อเนื่องกัน เช่น การทานอาหารจานด่วนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดโรคอะไร

1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทและจัดกลุ่ม (Knowledge of classifications and categories) จะถามเกี่ยวกับชนิดของประเภทของสิ่งของและเรื่องราวต่าง ๆ ว่าอยู่ในหมวดหมู่ประเภทใด มีสิ่งใดที่เหมือนและแตกต่างจากพวก โดยยึดเกณฑ์หรือวิธีการใดเป็นหลัก เช่น จระเข้เป็นสัตว์ประเภทใด สยามมานูสติเป็นคำประพันธ์ประเภทใด

1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ (Knowledge of criteria) เป็นคำถามเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ ที่ใช้ในการตัดสินและตรวจสอบ สรรพสิ่งต่าง ๆ ว่าดี-เลว ถูก-ผิด ควร-ไม่ควร เช่น ปุ๋ยชีวภาพดีกว่าปุ๋ยเคมีอย่างไร รู้ได้อย่างไรเป็นน้ำอัดลม

1.3 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธี (Knowledge of methodology) เป็นการถามวิธีการที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานนั้น ๆ ตามหลักวิชาการ ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เช่น วิธีการใดที่ช่วยไม่ให้ดินพังทลาย การขยายพันธุ์กุหลาบให้ได้ผลเหมือนเดิมใช้วิธีการใด

1.4 ความรู้รวบยอดในเรื่อง (Knowledge of universals and abstractions in the field) มี 2 ประเภท คือ

1.4.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชาและขยายข้อความ (Knowledge of principles and generalization) เป็นการถามหลักการหรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องนั้น ซึ่งเคยปรากฏจนสามารถนำมากล่าวสรุปรวบรวมเป็นความจริงทั่วไป เช่น จังหวัดตราด เพชรบุรี และกระบี่ มีสิ่งใดที่เหมือนกัน จำนวนสมาชิกวุฒิสภาแต่ละจังหวัดขึ้นอยู่กับสิ่งใด

1.4.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of theories and structures) เป็นการถามเกี่ยวกับคติและหลักการจากของหลายสิ่งหลายเนื้อหาที่สัมพันธ์กันเป็นพวกเดียวกัน เพื่อจะค้นหาทฤษฎีและโครงสร้างที่เป็นตัวร่วมของสิ่งเหล่านั้น เช่น นิ้ว เมตร ฟุต มีลักษณะใดที่เหมือนกันทุกศาสนาต้องการให้คนเป็นอย่างไร

2. ความเข้าใจ (Comprehension)

ความเข้าใจเป็นการขยายความรู้ ความจำ ให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 การแปลความ (Translation) เป็นความสามารถจากการแปลภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง ได้แก่ การแปลความหมายของคำและข้อความ การแปลความหมายของภาพและสัญลักษณ์

การแปลบทประพันธ์ สุภาชิตและคำพังเพย เช่น เข็นครกขึ้นภูเขา หมายความว่าอย่างไร คนนั่งมือกุมขมับ หมายความว่าอย่างไร

2.2 การตีความ (Interpretation) เป็นการสรุปความจากสิ่งต่าง ๆ มากกว่า 1 สิ่งแล้ว นำผลมาสรุปเป็นผลลัพธ์ใหม่อีกอย่างหนึ่งที่มีลักษณะแปลกไปจากเดิม เช่น เมาไม่ขับเป็นข้อความ ที่กล่าวถึงเรื่องอะไร “มีสิ่งพึงบรรจบให้ครบบาท” คำประพันธ์นี้ให้คิดเรื่องใด

2.3 การขยายความ (Extrapolation) เป็นการแปลความให้ไกลไปจากข้อมูลเดิม โดยมี ข้อมูลหรือแนวโน้มเพียงพอ โดยการขยายความมี 4 แบบ คือ ขยายความ แบบจินตนาการ แบบพยากรณ์ แบบสมมุติ และแบบอนุมาน เช่น “รวมกันเราอยู่ แยกหมู่เราตาย” คำพูดนี้แสดงว่า ผู้กล่าว มีความรู้สึกอย่างไร

3. การนำไปใช้ (Application)

เป็นความสามารถในการนำเอาความรู้ ความจำ และความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีอยู่ไป แก้ปัญหาที่แปลกใหม่ หรือเป็นปัญหาที่ยังไม่เคยแก้มาก่อน (ถ้าเคยแก้ปัญหานั้นมาแล้วและจำวิธีแก้มา ตอบเป็นความจำ) หรือเป็นปัญหาที่ไม่สามารถนำสูตร กฎ ที่เคยเรียนมาแก้ปัญหาได้โดยทันที จะต้องใช้วิธี แก้มาตอบเป็นความจำ) หรือเป็นปัญหาที่ไม่สามารถนำสูตรกฎที่เคยเรียนมาแก้ปัญหาได้โดยทันที จะต้อง ใช้ยุทธวิธีหลายอย่างในการแก้ปัญหานั้น คำถามการนำไปใช้ ได้แก่ ถามถึงความสอดคล้องระหว่างหลักวิชา กับการปฏิบัติ ถามถึงขอบเขตของการใช้หลักวิชา ถามให้อธิบายหลักวิชา ถามให้แก้ปัญหา และถามเหตุผล ของการปฏิบัติ เช่น การรับประทานถั่วดีกว่าเนื้อสัตว์อย่างไร ทำไมจึงห้ามไม่ให้ให้น้ำที่บรรจุเต็มขวดแช่ ในช่องแช่แข็งของตู้เย็น

4. การวิเคราะห์ (Analysis)

เป็นการแยกแยะออกเป็นส่วนย่อย ๆ ตามหลักการและกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้ การถาม ให้อีกเอาสิ่งสำเร็จรูปมาตั้งเป็นปัญหา แล้วถามให้ค้นหาสิ่งสำคัญในแง่มุมต่าง ๆ ตามเกณฑ์ ที่กำหนดให้ ชนิดของการวิเคราะห์ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of elements) เป็นการถามเพื่อให้ค้นหา คุณลักษณะเด่นของเรื่องราวในแง่มุมต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ เช่น การหาความเด่นของข้อความ ความสำคัญของเรื่อง ความนัยของคำพูดหรือกระทำต่าง ๆ แนวการถามได้แก่ ถามให้วิเคราะห์ชนิด วิเคราะห์สิ่งสำคัญ และวิเคราะห์เล็กน้อย เช่น ศิลปินชื่อดังที่สำคัญที่สุด สิ่งใดสำคัญที่สุดที่ทำให้บ้านของเรา มีความมั่นคงไม่พังง่าย

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of relationship) เป็นการค้นหาความ เกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญใด ๆ ของเรื่องราวและสิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล โดยที่สิ่งทั้งสองสิ่ง หรือสิ่งที้นำมาถามนั้น จะต้องมีความสัมพันธ์บางอย่างที่เกี่ยวข้องกัน จนมีเหตุผลเพียงพอ ที่จะนำมาหา ความสัมพันธ์กันได้ เช่น กีฬาบาสเกตบอล มีลักษณะการเล่นคล้ายกับกีฬาอะไรมากที่สุด การวัดผล ด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายผลที่ได้จะเป็นอย่างไร

4.3 การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of organizational principles) เป็นการค้นหา โครงสร้าง และระบบของวัตถุสิ่งของ เรื่องราว และการกระทำต่าง ๆ รวมอยู่ในสภาพนั้นได้ เนื่องด้วยอะไร ยึดอะไรเป็นหลักเกณฑ์ หรือมีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยง เช่น โคลง กาพย์ ฉันท์ กลอน มีหลักการใดที่ร่วมกัน ผู้ ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการปฏิรูปการศึกษาคือใคร

5. การสังเคราะห์ (Synthesis)

เป็นความสามารถในการรวมสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไปเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็น สิ่งใหม่ที่มีลักษณะต่างไปจากเดิม สิ่งที่น่ามารวมกันอาจเป็นวัตถุดิบของ ข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นใด ๆ ก็ได้ การสังเคราะห์แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

5.1 การสังเคราะห์ ข้อความ (Production of unique communication) เป็น การนำเอาความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ มาผสมกัน เพื่อให้เกิดข้อความหรือผลิตภัณฑ์หรือการกระทำใหม่ ที่สามารถใช้สื่อสารความคิดและอารมณ์ ระหว่างบุคคลกับผู้อื่นได้ เช่น การพูดชี้แจง การแต่งคำประพันธ์ การวาดภาพและการแสดงต่าง ๆ

5.2 การสังเคราะห์แผนงาน (Production of plan or Proposed set of operation) เป็นการกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การดำเนินการนั้นสำเร็จลุล่วงตรงตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เช่น จงเขียนโครงการเลี้ยงปลาในบ่อ

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ (Derivation of set of abstract relation) เป็นการ นำเอาความสำคัญและหลักการต่าง ๆ มาผสมให้เป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ที่มีความสัมพันธ์ แปรกไปจากเดิม เช่น จงอธิบายปัญหาที่แท้จริงของการคอร์รัปชันในเมืองไทย จงตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับ ปัญหาของการไม่เข้าเรียนของผู้เรียน

6. การประเมิน (Evaluation)

เป็นการตัดสินสิ่งต่าง ๆ อย่างมีหลักเกณฑ์ว่าสิ่งนั้นมีคุณค่า ดี-เลว หรือเหมาะสม เช่นไร การประเมินค่ามี 2 อย่างคือ

6.1 ประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์ภายใน (Judgment in term of internal criteria) เป็นการตัดสินต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์อื่นที่อยู่นอกเรื่องราวนั้น แต่มีความสัมพันธ์กับเรื่องนั้น มาเป็นหลัก ในการตัดสิน เช่น จากเรื่องขุนช้างขุนแผนนางวันทองเป็นคนประเภทใด

6.2 การประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์ภายนอก (Judgment in term of external criteria) เป็นการตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์อื่น ๆ ที่อยู่นอกเรื่องราวนั้น แต่มีความสัมพันธ์กับเรื่องนั้นเกณฑ์ ภายนอกจะเป็นเกณฑ์ทางสังคม เช่น ถ้ายึดหลักประชาธิปไตยการที่รจนาลูกจ้างเงี้ยวว่าเป็นความผิด หรือไม่จากคำกล่าวที่ว่า “ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์จะไม่อดตาย” ท่านเห็นด้วยหรือไม่

2.6.9 การปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัยของบลูม

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจากการนำจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของบลูมไปใช้ ในระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่า มีข้อจำกัด สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานที่เข้มงวดของพฤติกรรมแต่ละชั้น ทำให้เกิดความเข้าใจว่าไม่สามารถทับซ้อน และเหลื่อมล้ำกันได้
2. พฤติกรรมในชั้นต่ำบางพฤติกรรมมีความซับซ้อนมากกว่าชั้นสูง
3. การให้คำจำกัดความในพฤติกรรมแต่ละชั้น
4. ไม่สะท้อนแนวความคิดการประเมินตามแนวคิดใหม่

จากข้อจำกัดดังกล่าว เดวิดเครทท์วอลท์ (David Krathwohl) และบรรดาผู้เชี่ยวชาญและลูก ศิษย์ของบลูมได้ร่วมกันปรับปรุงจุดมุ่งหมายการศึกษาด้านพุทธิพิสัยโดยสามารถสรุปการเปลี่ยนแปลงได้ ดังนี้ (Krathwohl, 2002)

1. ความแตกต่างระหว่างคำศัพท์เดิมกับคำศัพท์ใหม่ก็คือ ชื่อของกระบวนการทางปัญญา ทั้ง 6 ชั้นนั้น จะเปลี่ยนจากการใช้คำนามเป็นคำกริยา เนื่องจากจุดมุ่งหมายทางการศึกษาปรับปรุงใหม่นี้ ต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการคิด และการคิดเป็นกระบวนการของการกระทำ ดังนั้นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่ปรับปรุงใหม่นี้ จึงใช้คำกริยาเพื่ออธิบายกระบวนการทางปัญญาในลักษณะของการกระทำ

2. คำอธิบายหรือคำนิยามของกระบวนการทางปัญญาในแต่ละลำดับชั้น จะถูกแทนที่ด้วยคำกริยา และมีการปรับปรุงคำอธิบายหรือคำนิยามในบางลำดับชั้นด้วย

3. ในชั้นของความรู้ (Knowledge) ได้ถูกเปลี่ยนชื่อใหม่เนื่องจาก ความรู้คือผลลัพธ์หรือผลผลิตของการคิด ไม่ใช่รูปแบบของการคิด ดังนั้น คำว่าความรู้จึงแทนที่ด้วยคำว่า “จำ” (Remembering)

4. กระบวนการทางปัญญาในชั้นความเข้าใจ (Comprehension) และการสังเคราะห์ (Synthesis) ได้ถูกนำไปรวมไว้ในชั้น “เข้าใจ” (Understanding) และ “คิดสร้างสรรค์” (Creating) ตามลำดับ เพื่อให้สามารถสะท้อนธรรมชาติของการคิดที่นิยามไว้ในแต่ละลำดับชั้น กระบวนการทางปัญญาใหม่ของบลูม เป็นทฤษฎีที่เกิดจากการปรับปรุงแนวคิดการแบ่งประเภทของการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยหรือทางปัญญา (Cognitive domain) แบบดั้งเดิมของ Benjamin Bloom ที่รู้จักกันดีว่า Bloom taxonomy โดยนักการศึกษา 2 ท่าน คือ Lorin Anderson และ David Krathwohl ได้ปรับปรุงแนวคิดการแบ่งประเภทการเรียนรู้ทางปัญญา 6 ชั้น (Cognitive processes) จากปรับปรุงจุดมุ่งหมายการศึกษาด้านพุทธิพิสัย สามารถนำเสนอตาราง เปรียบเทียบกระบวนการทางปัญญาที่ใช้คำศัพท์เดิมและคำศัพท์ใหม่ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบกระบวนการทางปัญญาที่ใช้คำศัพท์เดิมและคำศัพท์ใหม่

คำศัพท์เดิม	คำศัพท์ใหม่
1. ความรู้ (Knowledge)	1. จำ (Remember)
2. การเข้าใจความ (Comprehension)	2. การเข้าใจ (Understanding)
3. การนำไปใช้ (Application)	3. ประยุกต์ใช้ (Applying)
4. การวิเคราะห์ (Analysis)	4. วิเคราะห์ (Analyzing)
5. การสังเคราะห์ (Synthesis)	5. ประเมิน (Evaluating)
6. การประเมินผล (Evaluating)	6. คิดสร้างสรรค์ (Creating)

ลำดับชั้นของกระบวนการทางปัญญา ในจุดมุ่งหมายทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัยของบลูมที่ปรับปรุงใหม่ ยังคงมีลำดับชั้น 6 ชั้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. จำ (Remembering) หมายถึงความสามารถในการระลึกได้ แสดงรายการได้ บอกได้ ระบุบอกชื่อได้ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของทฤษฎีได้

2. เข้าใจ (Understanding) หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมาย ยกตัวอย่างสรุป อ้างอิง ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสามารถอธิบายแนวคิดของทฤษฎีได้

3. ประยุกต์ใช้ (Applying) หมายถึง ความสามารถในการนำไปใช้ ประยุกต์ใช้ แก้ไขปัญหา ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาได้

4. วิเคราะห์ (Analyzing) หมายถึง ความสามารถในการเปรียบเทียบ อธิบายลักษณะการจัดการ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียน สามารถบอกความแตกต่างระหว่าง 2 ทฤษฎีได้
5. ประเมินค่า (Evaluating) หมายถึง ความสามารถในการตรวจสอบ วิเคราะห์ ตัดสินตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสามารถตัดสินคุณค่าของทฤษฎีได้
6. คิดสร้างสรรค์ (Creating) หมายถึง ความสามารถในการออกแบบ (Design) วางแผนผลิต ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสามารถนำเสนอทฤษฎีใหม่ที่แตกต่างไปจากทฤษฎีเดิมได้

2.7 ความพึงพอใจและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งที่จะช่วยให้งานประสบความสำเร็จ ความพึงพอใจช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ความพึงพอใจจึงมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ทั้งในวงการศึกษาและวงการอื่น ๆ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งมีนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สรชัย (2550) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การที่ลูกค้าหรือ ผู้ใช้บริการได้รับสิ่งที่ต้องการแต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่ผู้ให้บริการสามารถจัดหาบริการให้ได้ โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดีงาม

สุรางค์ (2551) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของอารมณ์ ของบุคคล ที่มีต่อองค์ประกอบของงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้น ๆ

สุกัญญา (2554) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกต่อการตอบสนอง ความต้องการในด้านบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะมีโอกาสเปลี่ยนแปลงไปจากผลการตอบสนองความต้องการของตนเองต่อสิ่งนั้น

เกวลี และพิมพ์รดา (2556) สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรมเป็นความรู้สึกส่วนตัว ทั้งทางด้านบวกและลบขึ้นอยู่กับ การได้รับการตอบสนอง เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

วิดารัตน์ (2558) สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความพอใจ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจที่ตอบสนองความต้องการของตนตามที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

วูม (Vroom 1964) ได้กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ

กูด (Good 1973) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

จากความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีผลมาจากความสนใจและเจตคติที่ดีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ในที่นี้ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

2.7.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การที่ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานนั้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในงานที่มีอยู่ การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้น ๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีนักการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ทำการศึกษาค้นคว้าและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงานไว้ ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2550) ได้กล่าวถึงการแบ่งความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีแมคเคลแลนด์ (David McClelland) ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) เป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใด ๆ ให้เป็นผลสำเร็จ มาตรฐานเป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ
2. ความต้องการมีอำนาจ (Needs for Power) เป็นความต้องการควบคุมผู้อื่น มีอิทธิพลต่อผู้อื่น
3. ความต้องการความผูกพัน (Needs for affiliation) เป็นความต้องการการยอมรับจากผู้อื่น

สรชัย (2550) ได้กล่าวถึงการวัดระดับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ให้บริการว่าสามารถทำได้ 2 วิธีคือ

1. วัดจากการสอบถามความคิดเห็นของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ เป็นการวัดระดับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ จากการสอบถามความคิดเห็นของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการโดยตรงทำได้โดยกำหนดมาตรวัดระดับความพึงพอใจ ที่ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการที่มีต่อคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ และกำหนดเกณฑ์ชี้วัดระดับความพึงพอใจจากผลการวัดระดับความพึงพอใจเฉลี่ยที่ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการที่มีต่อคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ

2. วัดจากตัวชี้วัดคุณภาพการให้บริการที่กำหนดขึ้น โดยการวัดระดับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการจากเกณฑ์ชี้วัดระดับคุณภาพสินค้าหรือบริการที่กำหนดขึ้นนี้อาจใช้เกณฑ์คุณภาพระดับต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นโดยผู้ให้บริการผู้ประเมินผลการให้บริการและมาตรฐานกลางหรือมาตรฐานสากลของการให้บริการนั้น

ชูศรี (2551) ได้กล่าวถึง มูลเหตุที่ทำให้บุคคลมีความพึงพอใจในการทำงาน โดยอ้างถึงทฤษฎีของ บาร์นาร์ด (Barnard)ไว้ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน เช่น รางวัลการทำงานที่เขาได้ปฏิบัติมาเป็นอย่างดี

2. สิ่งจูงใจเป็นโอกาสของบุคคลซึ่งไม่ใช่วัตถุ จัดเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญในการช่วยเหลือส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานมากกว่ารางวัลที่เป็นวัตถุ เพราะสิ่งจูงใจประเภทนี้ไม่เกิดกับทุกคน เช่น เกียรติภูมิ ตำแหน่ง การให้สิทธิพิเศษและการมีอำนาจ เป็นต้น

3. สภาพร่างกายที่พึงปรารถนา หมายถึง สิ่งแวดล้อมในความสะดวกต่าง ๆ อันก่อให้เกิด ความสุขทางกายในการทำงาน

4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ เป็นสิ่งจูงใจซึ่งอยู่ระหว่างความมีอำนาจที่สุดกับความท้อแท้ ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง สมรรถภาพของหน่วยงานและสนองความต้องการของบุคคล ในด้านความต้องการ ความภูมิใจในด้านการแสดงฝีมือ ความรู้สึกเท่าเทียมกัน การได้มีส่วนช่วยเหลือ ครอบคลุมตัวเองและผู้อื่นรวมทั้งได้แสดงความจริงใจต่อหน่วยงาน

5. ความดึงดูดในสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์อันมิตรกับผู้ร่วมงานในหน่วยงาน ซึ่งถ้าความสัมพันธ์นั้นไปได้ด้วยดี จะทำให้เกิดความผูกพันและความพอใจร่วมงาน

6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและเจตคติของบุคคล ซึ่งแต่ละคน มีความสามารถแตกต่างกัน

7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างกว้างขวาง และเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงาน มีความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงาน ความรู้สึกเท่าเทียมกันจนมีกำลังใจในการทำงาน

8. สภาพของการอยู่ร่วมกัน เป็นความพอใจของบุคคลในด้านสังคมและทำให้คนรู้สึก มีหลักประกันและมั่นคงในการทำงาน

พิทธานันท์ (2556) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานหรือความพึงพอใจในการทำงาน เป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์โดยตรง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับขวัญ ทศนคติ การจูงใจในการปฏิบัติงานในองค์กร ความพึงพอใจในการทำงานของบุคคลจะมีผล เป็นอย่างมากต่อการปฏิบัติงาน คือ ผู้ที่ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการทำงานสูง ย่อมปฏิบัติงานได้ สำเร็จและมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานที่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานต่ำ

มาสโลว์ (Maslow 1970) เป็น นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ได้สร้างทฤษฎี ความต้องการตามลำดับขั้นสมมติฐานอยู่ 2 ประการ คือ

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลาตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วก็จะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นจึงจะมีอิทธิพลจูงใจต่อไป

2. ความต้องการของคน มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ ในเมื่อความต้องการขั้นต่ำ ได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการขั้นสูงก็จะตามมา มาสโลว์ได้แบ่งลำดับ ความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับ ดังนี้

2.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ ฯลฯ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน ก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย ในด้านนี้ โดยปกติแล้วองค์กรทุกแห่งมักจะตอบสนองความต้องการของแต่ละคนด้วยวิธีการทางอ้อม คือ การจ่ายเงินค่าจ้าง

2.2 ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการในขั้นต่อไปที่สูงขึ้น ความต้องการทางด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคงต่าง ๆ ความต้องการทางด้าน

ความปลอดภัยจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกาย ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ ส่วนความมั่นคงนั้น หมายถึง ความต้องการความมั่นคงในการดำรงชีพ เช่น ความมั่นคงในหน้าที่การงาน และสถานะทางสังคม

2.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) ภายหลังจากที่ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้วก็จะมีความต้องการสูงขึ้น คือ ความต้องการทางสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคนความต้องการทางด้านนี้จะเป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน และการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นและมีความรู้สึกที่ตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคมเสมอ

2.4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) ความต้องการขั้นต่อมา จะเป็นความต้องการที่ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ คือ ความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความสามารถ ความรู้ และความสำคัญในตัวเอง รวมตลอดทั้งความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น หรือต้องการที่จะให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญ ในความรับผิดชอบ ในหน้าที่การงาน การดำรงตำแหน่งที่สำคัญในองค์กร

2.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization or Self Realization) ลำดับขั้นความต้องการที่สูงสุดของมนุษย์ก็คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตตามความนึกคิดหรือความคาดหวัง ทะเยอทะยาน ใฝ่ฝันที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งอันสูงส่งในทัศนะของตน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติ หรือความรู้สึกทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่บุคคลมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การตอบสนอง ความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์และความคาดหวังกับสิ่งที่จะได้รับแตกต่างกันไป เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังเอาไว้เมื่อนั้นจะเกิดความพึงพอใจ แต่หากไม่ได้รับการตอบสนองตามความคาดหวังที่มีอยู่ก็จะกลายเป็นความไม่พอใจ นั่นคือ ระดับความพึงพอใจจะขึ้นอยู่กับความรู้สึกของบุคคล ซึ่งมีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ได้รับกับความคาดหวัง

2.7.3 องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหรือสิ่งที่ทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจในสิ่งต่าง ๆ นั้น สรุปได้ดังนี้

ดาร์ริ (2549) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้น เพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) สิ่งเหล่านี้ ได้แก่ เงินทอง หรือสภาวะทางกาย ที่มีให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และสิ่งจูงใจที่ไม่ใช่วัตถุ (Personal Non-Material Opportunities)
2. สภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Concision) หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน ความพร้อมของเครื่องมือ
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Beneficiations) หมายถึง การสนองความต้องการในด้านความภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ การแสดงความภาคภูมิใจต่อองค์กรของตน

4. ความดึงดูดทางสังคม (Asocial Attractiveness) หมายถึง การตอบสนอง ความสัมพันธ์ของบุคคลในหน่วยงาน การอยู่ร่วมกัน ความมั่นคงของสังคมจะเป็นหลักประกัน

สullivan (2550) มีความเห็นว่า องค์ประกอบที่มีส่วนในการจูงใจบุคคลให้มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่

1. การจัดงานที่ท้าทายความสามารถให้ทำ แต่ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอว่า งานที่มีลักษณะท้าทายต่อบุคคลหนึ่ง อาจจะไม่เป็นสิ่งท้าทาย ความสามารถของอีกบุคคลหนึ่งได้

2. การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวางแผน หากบุคคลถูกขอร้องให้ช่วยในการวางแผนและกำหนดสถานะแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ก็จะเป็นแรงจูงใจในการทำงานทางหนึ่ง

3. การให้การยกย่องและสถานภาพ บุคคลทุกคนไม่ว่าอยู่ในฐานะอะไร ต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มและจากผู้บังคับบัญชาเหมือนกันหมดทุกคน แต่การยกย่องชมเชยต้องทำด้วยความจริงใจ และผลของการปฏิบัติงานจะต้องสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย

4. การให้ความรับผิดชอบมากขึ้น และการให้อำนาจเพิ่มขึ้น การได้เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การให้อำนาจและการมอบหมายความรับผิดชอบ เป็นเครื่องมือในการจูงใจคนปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การให้ความมั่นคงและความปลอดภัย ความกลัวในสิ่งต่าง ๆ เช่น การไม่ให้งานทำการสูญเสียตำแหน่ง เป็นสิ่งที่แฝงอยู่ในจิตใจของคน ความต้องการในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยจึงสำคัญ แต่ต้องคำนึงด้วยว่าความมั่นคงปลอดภัยมากน้อยเท่าใด จึงเป็นตัวกระตุ้นที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

6. การให้ความเป็นอิสระในการทำงาน ทุกคนปรารถนาจะมีอิสระในการทำงานด้วยตัวเอง โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง การบอกทุกอย่างว่าควรทำอย่างไร จะเป็นการทำให้แรงจูงใจต่ำลงได้

7. การเปิดโอกาสให้เจริญก้าวหน้าทางด้านส่วนตัว ความปรารถนาที่จะก้าวหน้าในทางด้านอาชีพเป็นเป้าหมายของทุกคนในองค์กร การได้มีโอกาสเข้าร่วมการฝึกอบรมการศึกษาดูงาน การหมุนเวียนงาน และการสร้างประสบการณ์จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ล้วนเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

8. การให้เงินและรางวัลที่เกี่ยวกับเงิน การวิจัยในปัจจุบันยังสรุปได้ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับความสำคัญของเงินที่มีต่อแรงจูงใจ เพียงแต่ชี้แนะว่าเงินเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พอใจมากกว่าที่จะเป็นแรงจูงใจ แต่คนส่วนมากก็ยังให้คุณค่าเงินไว้สูง

9. การให้โอกาสแข่งขัน การแข่งขันเป็นแรงจูงใจสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับผู้บริหาร ซึ่งต้องการความเป็นเลิศในการปฏิบัติงาน ทำให้เป็นแรงกระตุ้นที่จะแสวงหาแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

เฮอเบิร์ก (Herberg et al 1959) ได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ มี 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

สก๊อต (Scott 1970) ได้เสนอแนวคิดในเรื่อง การจูงใจให้เกิดความพึงพอใจ ต่อการทำงานที่จะให้เกิดผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมีลักษณะดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

สรุปได้ว่า สิ่งจูงใจ ซึ่งหมายถึงเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ซึ่งอาจจะ เป็นวัตถุ หรือสภาวะใด ๆ ที่เป็นเครื่องช่วยโน้มน้าวจิตใจ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น ๆ เกิดความพึงพอใจ และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานนั้นประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ที่วางไว้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ เครื่องล่อใจนั่นเอง

จากแนวคิดดังกล่าว ครูผู้จัดการเรียนรู้ที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ และสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.7.4 ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงาน จะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัย อื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนอง ความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็น ผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้ เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนด โดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทน ที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น (สมยศ, 2549)

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลตอบแทนภายใน หรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จ ที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ ความยุ่งยากทั้งหลาย ได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทน ภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหามาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่อง ผลตอบแทน ที่ได้รับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน แรงจูงใจ การปฏิบัติงาน ที่มีประสิทธิภาพชมเชยจากผู้จัดการเรียนรู้ พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

จากทฤษฎีความพึงพอใจ สรุปได้ว่า เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่บุคคลต้องการ จะได้รับการตอบสนอง ให้เกิดความสมบูรณ์ ความสุขทั้งทางร่างกาย จิตใจของตนเอง ต้องการเป็นที่ยอมรับ ของบุคคลทั่วไป และพยายามหลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ ก็ตามที่จะนำความทุกข์มาสู่ตนเอง

ในการดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียน มีความชอบหรือพอใจกับสิ่งที่ได้รับมอบหมาย และต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอน ซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ หรือการปฏิบัติงาน จนสามารถเรียนรู้และทำงานได้จนสำเร็จ

ความพึงพอใจในการเรียนรู้และผลการเรียน จะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองต่อความต้องการด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือสิ่งที่ครูผู้สอนควรคำนึงถึงในการสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

2.7.5 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ นอกจากผู้บริหารจะดำเนินการให้ผู้ปฏิบัติงาน ให้บริการเกิดความพึงพอใจในการทำงานแล้ว ยังจำเป็นต้องดำเนินการที่จะให้ผู้มาใช้บริการเกิดความพึงพอใจด้วย เพราะความเจริญเติบโตของงานบริการ ปัจจัยที่เป็นตัวบ่งชี้ คือ จำนวนผู้มาใช้บริการ ดังนั้นผู้บริหาร ที่ชาญฉลาด จึงควรอย่างยิ่งที่จะศึกษาให้ลึกซึ้งถึงปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะให้ทำให้เกิดความพึงพอใจ ทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ การวัดระดับความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

ปริยาพร (2553) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1. เพื่อจะได้ให้เข้าใจถึงปัจจัยต่าง ๆ ทั้งด้านส่วนบุคคล ด้านงาน ด้านการจัดการ ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการทำงาน
2. เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการทำงานกับการปฏิบัติงาน ว่าอะไรเป็นสาเหตุให้คนทำงานได้ดี
3. เพื่อให้เข้าใจถึงหน่วยงานลักษณะใดที่คนพึงพอใจและไม่พึงพอใจ รวมทั้งเกี่ยวกับการจัดการและการบริหารหน่วยงานนั้น
4. เพื่อให้เข้าใจถึงผลจากการไม่พึงพอใจงาน เช่น การขาดงาน ลางานและการออกจากงาน รวมทั้งได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาต่อ การจัดสวัสดิการการบริการต่าง ๆ ว่าสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับการทำงานได้อย่างไร

ชวลิต (2553) อธิบายถึงการวัดจิตพิสัยสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งวิธีที่นิยมทำในปัจจุบัน คือ

1. การสังเกต (Observation) สังเกตการพูด การกระทำ การเขียนของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด
2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการพูดคุยกับผู้เรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ ซึ่งอาจเป็นทัศนคติของผู้เรียน เพื่อนำสิ่งที่ผู้เรียนพูดออกมาแปลความหมายเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัยของผู้เรียน

3. การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นการสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดทัศนคติ วัดความสนใจ วัดคุณธรรม จริยธรรม ถ้าเป็นการวัดทัศนคติ วัดความสนใจจะมีรูปแบบการวัด 3 รูปแบบ คือ แบบของลิเคิร์ต แบบเธอร์สตัน แบบของออสกูด

สตอมเบิร์ก (Stromberg 1984) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการนั้น จะวัดในเรื่องใดนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่มีวิธีที่นิยมใช้กัน ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้ คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสีย คือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามาก และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้ คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวก รวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิดเป็น ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นมาตรฐาน

จากแนวการวัดความพึงพอใจที่กล่าวมานั้น สามารถนำมาปรับใช้ในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ทุกวิธี และจะทำให้สามารถประเมินผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้เครื่องมือวัดความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

2.7.6 ลักษณะการศึกษาความพึงพอใจ

ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา (2557) กล่าวว่าลักษณะของความพึงพอใจในการบริการมีความสำคัญต่อการดำเนินงานบริการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีลักษณะทั่วไป ดังนี้

1. ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล ด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์การเรียนรู้ เรียนรู้สิ่งที่จะได้รับตอบแทนแตกต่างกันไป ในสถานการณ์การบริการก็เช่นเดียวกัน บุคคลรับรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับการบริการ ไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการ หรือคุณภาพของการบริการ ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสบริการต่าง ๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการ โดยสามารถทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจในบริการที่ได้รับ เช่น ลูกค้าเข้าไปในร้านอาหารและสั่งอาหารชนิดหนึ่ง พนักงานเสิร์ฟอาหารนำอาหารมาเสิร์ฟอย่างครบถ้วนถูกต้อง ตามที่ลูกค้าต้องการ ลูกค้าย่อมเกิดความรู้สึกพึงพอใจต่อการบริการที่ได้รับ แต่ในทางกลับกัน ถ้าพนักงานเสิร์ฟนำอาหารมาเสิร์ฟไม่ตรงกับที่ลูกค้าต้องการ ไม่ว่าจะเพราะเหตุใด ลูกค้าย่อมเกิดความไม่พึงพอใจต่อการบริการที่ได้รับ

2. ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์หนึ่ง

ในสถานการณ์การบริการ ก่อนที่ลูกค้าจะมาใช้บริการใดก็ตาม มักจะมีมาตรฐานของการบริการนั้นไว้ในใจอยู่แล้ว ซึ่งอาจมีแหล่งอ้างอิงมาจากคุณค่าหรือเจตคติที่ยึดถือต่อบริการ ประสบการณ์ดั้งเดิมที่เคยใช้บริการ การบอกเล่าของผู้อื่น การรับทราบข้อมูลการรับประกันบริการ จากโฆษณา การให้คำมั่นสัญญาของผู้ให้บริการเหล่านี้ เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผู้รับบริการใช้เปรียบเทียบกับบริการที่ได้รับ ในวงจรของการให้บริการตลอดช่วงเวลาของความจริง สิ่งที่ผู้รับบริการได้รับรู้เกี่ยวกับการบริการก่อนที่จะมารับบริการ หรือความคาดหวังในสิ่งที่คิดว่าควรจะได้รับ (Expectations) นี้ มีอิทธิพลต่อช่วงเวลาของการเผชิญความจริงหรือการพบปะระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับบริการจะประเมินเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับจริงในกระบวนการบริการที่เกิดขึ้น (Performance) กับสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ หากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามความคาดหวัง ถือว่าเป็นการยืนยันที่ถูกต้อง (Confirmation) กับความคาดหวังที่มีอยู่ ผู้รับบริการย่อมเกิดความพึงพอใจต่อบริการดังกล่าว แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง อาจจะสูงกว่าหรือต่ำกว่านับเป็นการยืนยันที่คลาดเคลื่อน (Unconfirmation) จากความคาดหวังดังกล่าว ทั้งนี้ช่วงความแตกต่าง (Discrepancy) ที่เกิดขึ้น จะชี้ให้เห็นถึงระดับของความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจมากน้อยได้ ถ้าข้อยืนยันเบี่ยงเบนไปในทางบวก แสดงถึงความพึงพอใจ ถ้าไปในทางลบแสดงถึงความไม่พึงพอใจ เช่น ลูกค้าไปทำผมที่ร้านเสริมสวยแห่งหนึ่งและคาดหวังว่าจะใช้เวลาสระและแต่งทรงประมาณ 1 ชั่วโมง ปรากฏว่าไม่มีลูกค้าอื่น และมีช่างทำผมว่างอยู่หลายคน จึงช่วยกันตกแต่งทรงผมอย่างประณีตตามที่ลูกค้าต้องการเสร็จภายในเวลารวดเร็วกว่าที่ลูกค้าคาดไว้ หากประเมินความพึงพอใจที่เกิดขึ้น สิ่งที่ลูกค้าได้รับจากการบริการสูงกว่าความคาดหวังที่มีอยู่ (ข้อยืนยันเบี่ยงเบนไปในทางบวก) แสดงว่า ลูกค้าได้รับความพึงพอใจ (สูง) ในสถานการณ์ตรงข้าม ถ้าลูกค้าต้องเสียเวลารอนานกว่าที่คาดไว้ ลูกค้าก็จะเกิดความไม่พึงพอใจได้ (ข้อยืนยันเบี่ยงเบนไปในทางลบ)

3. ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผันแปรได้ตามปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับ ความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ ช่วงเวลาหนึ่งบุคคลอาจจะไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่งเพราะไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แต่ในอีกช่วงหนึ่งหากสิ่งที่คาดหวังไว้ได้รับการตอบสนองอย่างถูกต้อง บุคคลก็สามารถเปลี่ยนความรู้สึกเดิมต่อสิ่งนั้นได้อย่างทันทีทันใด แม้ว่าจะเป็นความรู้สึกที่ตรงกันข้ามกันก็ตาม นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่สามารถแสดงออกในระดับมากน้อยได้ ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการประเมินสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้ ส่วนใหญ่ลูกค้าจะใช้เวลาเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบความคาดหวังจากบริการต่าง ๆ เช่น ลูกค้าไปซื้อสินค้าที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง และเลือกซื้อที่มีตราผลิตภัณฑ์ที่เชื่อถือได้ ปรากฏว่าสินค้าชำรุดใช้งานไม่ได้ ทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พึงพอใจ เมื่อนำสินค้าไปขอเปลี่ยนชิ้นใหม่ พนักงานขายให้การดูแลอย่างดี กล่าวคำขอโทษและเปลี่ยนสินค้าชิ้นใหม่มาให้ พร้อมช่วยเหลือทดสอบการทำงาน ทำให้ลูกค้าเปลี่ยนความรู้สึกไม่พึงพอใจเป็นพึงพอใจและยิ่งรู้สึกพึงพอใจมากขึ้น ที่พนักงานยอมรับข้อบกพร่อง และเอาใจใส่ช่วยเหลือด้วยอัธยาศัยที่ดี

ความพึงพอใจนั้นยังอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ความพึงพอใจงานโดยทั่วไปเป็นการศึกษาถึงความรู้สึกชอบของบุคคลที่มีต่อบทบาทของงาน เป็นการวัดโดยรวมถึงระดับที่บุคคลมีความพึงพอใจ และมีความสุขกับงาน และความพึงพอใจในงานเฉพาะด้าน เป็นการศึกษาลึกถึงความรู้สึกชอบพอ และความพอใจของบุคคลที่มีต่องานเฉพาะด้าน เช่น รายได้ ความมั่นคง มิตรสัมพันธ์ ผู้บังคับบัญชา และความก้าวหน้า เป็นต้น

2.7.7 ความพึงพอใจในการเรียน

สมยศ (2550) กล่าวว่า การที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนได้มากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจถ้าสถานศึกษาใดมีปัจจัยเป็นเครื่องจูงใจได้มาก บุคคลนั้นย่อมเกิดความพึงพอใจในการเรียน ดังนั้น ภาระหน้าที่ของผู้บริหารนอกจากจะเป็นผู้กำหนดนโยบายการวางแผน การสั่งการ การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในอันที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารจะต้องทราบถึงการรับรู้ความสามารถของผู้เรียนในแต่ละชั้นปี เพื่อปรับปรุงงานทั้งในด้านวัตถุประสงค์การเรียน และวัตถุประสงค์ของหน่วยงานให้กลมกลืนกัน ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะชักนำพฤติกรรมของบุคคลให้คล้อยตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

สุพานี (2551) กล่าวว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์การจูงใจภายในจึงเป็นลักษณะการจูงใจที่ดี และมีอิทธิพลที่สุดต่อกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจภายในขึ้น โดยใช้การจูงใจภายนอกเข้าช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เช่น ใช้หลักการให้รางวัลและลงโทษ การชมเชยและการตำหนิ การแข่งขัน และการร่วมมือ การสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายในขึ้นนั้นกระทำได้ยากเพราะในการจัดการศึกษา ส่วนใหญ่พบว่าการสร้างแรงจูงใจควรสร้างแรงจูงใจภายนอกก่อน เพื่อก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในขึ้นภายหลัง และในการสร้างแรงจูงใจ ไม่ว่าจะภายในหรือภายนอกจะต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องตลอดเวลาจึงจะเกิดผล เพราะฉะนั้นในการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องพยายาม สร้างสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจหรือแรงจูงใจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้สนใจติดตามบทเรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้เรียนรู้อย่างได้ผลแต่เนื่องจากแรงจูงใจเกิดความต้องการ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องทราบถึงความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง เพื่อจะได้หาแนวทางสร้างสิ่งจูงใจตอบสนองความต้องการได้อย่างเหมาะสม

สรายุทธ (2551) มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่าถ้าสามารถจัดให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ตนเองต้องการ คาดว่าผู้เรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเลือกนั้นด้วยความกระตือรือร้น พร้อมทั้งความมั่นใจ เราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของความพร้อมด้านจิตใจได้ชัดเจน จากการปฏิบัติของผู้เรียนต่องานที่เป็นวิชาบังคับเลือกหรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่ผู้เรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ การเล่นดนตรี เกม หรือเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจและตัดสินใจได้ โดยเสรีที่จะเรียน การมีความกระตือรือร้นและความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้ผู้เรียนได้เร็วและประสบความสำเร็จสูงอย่างไรก็ตามวิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก

สรุปได้ว่าความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนนั้นเกิดขึ้นจาก องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้คือ คุณสมบัติของครู วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลของครู จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีความรักและมีความกระตือรือร้นในการเล่าเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของครู มีการให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่กระทำความดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าการสร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาทุกข์ร้อน ปัจจัยความพึงพอใจนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ดวงสมร (2550) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการสอน แบบบูรณาการ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75 และมีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ ร้อยละ 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 80

สร้อยทิพย์ (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นแบบบูรณาการ “ชุมชนศรีธาตุกับเศรษฐกิจพอเพียง” สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ จากสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นแบบบูรณาการ “ชุมชนศรีธาตุกับเศรษฐกิจพอเพียง” ผู้เรียนร้อยละ 85.71 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/70 3) ผลการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้เรียน ร้อยละ 88.57 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 83.11 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/70

ปวีณา (2551) ได้ทำการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรื่อง ทรัพย์ในดินทองถิ่นของเรา สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกคำวิทยา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ทรัพย์ในดินทองถิ่นของเรา สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกคำวิทยา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่ได้เรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องทรัพย์ในดินทองถิ่นของเรา โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน 3) ศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกคำวิทยา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีรูปแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (One - shot Case study) กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกคำวิทยา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องทรัพย์ในดินทองถิ่นของเรา สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกคำวิทยา แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบวัดการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องทรัพย์ในดินทองถิ่นของเรา สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกคำวิทยา ประกอบด้วย การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้รายปีสังเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดคำอธิบายรายวิชา ผังมโนทัศน์ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เวลาเรียน การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ชี้นำเสนอ 2) ชี้นำดำเนินการ

3) ชั้นประเมินและปรับปรุงแก้ไข 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องทรัพย์สินในดินท้องถิ่นของเรา โดยใช้ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน พบว่าผู้เรียนจำนวนร้อยละ 88.9 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย ร้อยละ 82.7 ของคะแนนเต็ม ซึ่งผ่านเกณฑ์ 80/70 ที่กำหนดไว้ 3. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกคำวิทยา พบว่าผู้เรียนร้อยละ 100 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมดมีคะแนนการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ร้อยละ 87.2 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/70 ที่กำหนด

อรุณ (2552) ได้ทำการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ไม้กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ไม้กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ไม้กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ 3) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบบูรณาการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบปฏิบัติการ (Action Research) กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนตุนประชาบำรุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หน่วยการเรียนรู้เรื่องไม้กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แบบทดสอบย่อยแต่ละวงจร แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน นำคะแนนมาวิเคราะห์โดยค่าสถิติพื้นฐาน (ค่าเฉลี่ย ร้อยละ) ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ผลจากการบันทึกหลังสอนจากแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ผู้เรียน และแบบบันทึกประจำวันของครู ผลการวิจัย พบว่า 1. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ไม้กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี กำหนดผังมโนทัศน์ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เวลาเรียน ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจาก หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ไม้กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการ พบว่าผู้เรียนร้อยละ 100 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 85.33 ของคะแนนเต็ม ซึ่งผ่านเกณฑ์ 80/75 ตามที่กำหนด 3. ความคิดเห็นของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมธาวี (2552) ได้ทำการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการสำรวจความคิดเห็น สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่เน้นบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการสำรวจความคิดเห็น สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่เน้นบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การสำรวจความคิดเห็น ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีจำนวนผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ห้อง 9 โรงเรียนเมืองพล

วิทยาคม อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่เน้นบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 10 แผน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน แบบประเมินวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แบบบันทึกผลการสอน แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบย่อยท้ายวงจร 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการสอน ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการซึ่งมีวงจรการปฏิบัติการวิจัย 2 วงจร ดังนี้ วงจรปฏิบัติการที่ 1 ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 วงจรปฏิบัติการที่ 2 ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-10 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยได้ทำการบันทึกผลการปฏิบัติ แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาสรุปหาข้อบกพร่อง และแนวทางแก้ไขนำไปปรับปรุงแผนการปฏิบัติการวงจรต่อไป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสรุปความเรียงผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่เน้นบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้ 1) วิเคราะห์มาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้รายปี 2) กำหนดคำอธิบายรายวิชา 3) กำหนดผังมโนทัศน์ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 4) กำหนดหน่วยการเรียนรู้ และเวลาเรียน 5) ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) กำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้ 7) กำหนดสื่อและแหล่งการเรียนรู้ 8) กำหนดเครื่องมือวัดผลและประเมินผล 9) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ นำไปทดลองใช้โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสอนคณิตศาสตร์แล้วมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนได้ 2. ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เฉลี่ย 18.39 คิดเป็นร้อยละ 91.95 ของผู้เรียนทั้งหมด และมีผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 39 คน ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด 44 คน คิดเป็นร้อยละ 93.18 ของผู้เรียนทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ให้มีจำนวนผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนสามารถสร้างแนวความคิดรวบยอดตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง โดยผ่านการปฏิบัติกิจกรรมและใช้ความรู้เดิมของผู้เรียนที่มีอยู่มาประมวลเป็นความรู้เรื่องการสำรวจความคิดเห็นโดยผ่านสถานการณ์ปัญหาที่กำหนดให้และการปฏิบัติจริงในการดำเนินการสำรวจความคิดเห็นในเรื่องที่ตนเองสนใจ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถนำผลการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ มาบูรณาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันทำให้รู้วิธีการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น มีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจสถานการณ์สังคม สิ่งแวดล้อม การดำเนินชีวิตเป็นประโยชน์ และความสำคัญในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสงบสุข รู้รักสามัคคี ไม่เบียดเบียน แบ่งปัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และรู้จักประมาณตน

ปัฐนันท์ (2552) ได้ทำการวิจัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาโรงเรียนรัตนธานีเบคส์ จังหวัดนนทบุรี ในด้านการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การบริหารจัดการเรียนรู้ และผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนจัดทำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ร่วมกับการวิเคราะห์ ตัวบ่งชี้ โดยมีการกำหนดประเด็นหลักที่สอดคล้องกับธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 2) การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การบูรณาการภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน 3) ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งต่อตนเองและถ่ายทอดไปสู่ครอบครัวของตนเอง ทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนมีความพอเพียงเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านภูมิคุ้มกัน ผู้เรียนจึงสามารถพึ่งพาตนเองได้

เชาว์ (2553) ได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนการตัดดอกไม้สดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการตัดดอกไม้ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านทัศนคติ และด้านทักษะ นอกจากนี้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาตนเอง ด้านกระบวนการคิด การจัดการทรัพยากรและตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม และภาวะโลกร้อน

วาสนา (2553) ได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ สาระที่ 2 เรื่อง เงิน กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ โดยสอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 74.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

กรองกาญจน์ (2555) ได้ทำการวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการบูรณาการแบบสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์ดอกไม้สด ของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี ผลการวิจัยพบว่าด้านความรู้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะปฏิบัติผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นตามลำดับ และผลสะท้อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่าผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระของการบูรณาการแบบสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องการประดิษฐ์ดอกไม้สด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง จะเห็นว่าการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า เกิดความสุข โดยใช้กระบวนการสอนแบบต่าง ๆ ของครู ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ และทักษะปฏิบัติของผู้เรียน เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการ การเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองตามรูปแบบกลุ่มเดียววัดซ้ำสองครั้ง (One group Pretest-Posttest Design) กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ดังนี้

- 3.1 กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 รูปแบบการศึกษา
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการศึกษา

3.1 กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6-4/10 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 ห้องเรียน ประกอบด้วย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 35 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 30 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 จำนวน 37 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 จำนวน 40 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 จำนวน 38 คน รวมทั้งหมด 180 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้เรียนได้เลือกเรียนวิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

3.2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 แผน

3.2.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อเป็นข้อสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก เกณฑ์การให้คะแนน คือ ถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน

3.2.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.2.2.1 การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน เทพศิรินทร์ นนทบุรี มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 2) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาเพิ่มเติมการร้อยมาลัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาในด้านผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ เรื่องการร้อยมาลัย
- 3) ศึกษาวิธีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากงานวิจัย หนังสือ และเอกสารทางวิชาการ รวมถึงเทคนิค การวัดผลประเมินผล
- 4) ศึกษาองค์ประกอบและขั้นตอนดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแต่ละขั้นตอน เพื่อทำความเข้าใจในกระบวนการให้มีความชัดเจน
- 5) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลาเรียน วิชาการร้อย มาลัย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ภาคผนวก ง)
- 6) สังเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการร้อยมาลัยตามแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดแผนภาพ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ประกอบไปด้วยด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม (ภาคผนวก ง)
- 7) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จำนวน 3 แผน 16 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนอีก จำนวน 2 ชั่วโมง โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประเมินผลลัพธ์ (KPA) ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ฉบับร่างเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้สอดคล้องกับเนื้อหา ภาษาที่ใช้ พร้อมข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

9) สร้างแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ฯ เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล จำนวน 28 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม, 2551) โดยแบ่งระดับคะแนน ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าระดับคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

10) นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี พร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ฯ

11) นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย แล้วเทียบความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินของ (บุญชม, 2551) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง เหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยให้ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ตัดสินถือว่าเป็นแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ซึ่งคะแนนประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 (ภาคผนวก ง) แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้

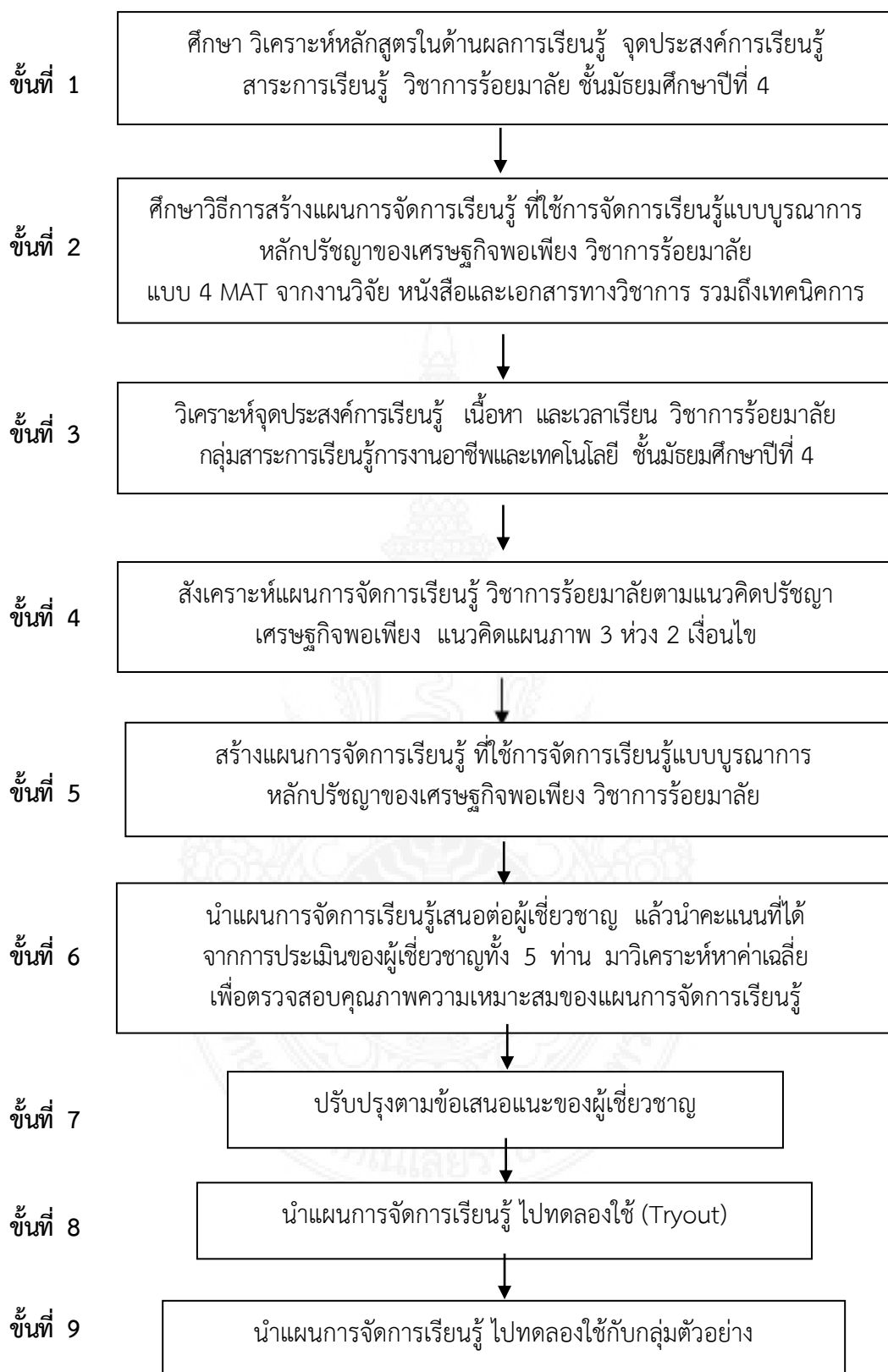
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ดังนี้

- ควรใส่ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครบถ้วน
- ให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

12) นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว นำไปทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และจัดทำเป็นแบบสำหรับทดลองใช้

13) นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่เสร็จสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ต่อไป สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ดังภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.2.2.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัย มี 4 ตัวเลือก กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน มีทั้งหมด 30 ข้อ รวม 30 คะแนน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1) ศึกษาวิธีการและหลักเกณฑ์ในการออกข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจากหนังสือการวัดผลและประเมินผลต่าง ๆ

2) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา คำอธิบายรายวิชา และเนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี รวมทั้งศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้ในการกำหนดความสำคัญของเนื้อหาแล้วจัดทำผังข้อสอบ กำหนดน้ำหนักของข้อสอบ (ภาคผนวก ค)

4) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบปรนัยเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 51 ข้อ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาสาระทั้งหมด (คัดเลือกให้เหลือ 30 ข้อ)

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับร่างเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้สอดคล้องกับเนื้อหา ภาษาที่ใช้พร้อมข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และทำการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบฯ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้ววิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (มาเรียม, 2558) ดังนี้

ให้ +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้น
ให้ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้นหรือไม่

ให้ -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้น

7) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบฯ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (มาเรียม, 2558) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบข้อนั้นนำไปใช้ได้ ถ้าต่ำกว่านี้จะต้องแก้ไขปรับปรุง พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 (ภาคผนวก ง) แสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ได้

8) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่เคยเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี มาแล้ว จำนวน 30 คน แล้วนำผลการสอบมาตรวจให้คะแนนแล้วหาคุณภาพรายข้อ ดังนี้

- วิเคราะห์ค่าความยาก-ง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการตรวจสอบพบว่า ข้อสอบข้อที่ 12, 16, และ 50 มีค่า p น้อยกว่า 0.20 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ยากเกินไป และข้อที่ 24, 32 มีค่า p มากกว่า 0.80 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ง่ายเกินไป ผู้วิจัยจึงตัดออก

- วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการตรวจสอบว่าข้อสอบสามารถจำแนกผู้เรียนเก่งและอ่อนได้ดีเพียงใด ด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คะแนน รายข้อกับคะแนนรวม r เรียกว่า Pearson Correlation Coefficient (มาเรียม, 2558) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 พบว่าแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง -0.12 ถึง 0.74 ข้อสอบข้อที่ 6, 9, 19, 26, 31, 32, 39 และ 44 มีค่า r น้อยกว่า 0.20 เป็นข้อสอบที่ไม่มีอำนาจจำแนก ผู้ศึกษาจึงตัดออก ทำให้ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.34 – 0.70 (ภาคผนวก ง)

9) จำนวนข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีเกินจำนวนที่ต้องการ จึงตัดออกแบบเจาะจง โดยพิจารณาตัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำได้แก่ ข้อ 4, 8, 10, 17, 24, 25, 28, 29, 45, 46 และ 51 เพื่อให้เหลือแบบทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะวัด จำนวน 30 ข้อ ที่มีคุณภาพตามที่ผู้วิจัยต้องการ

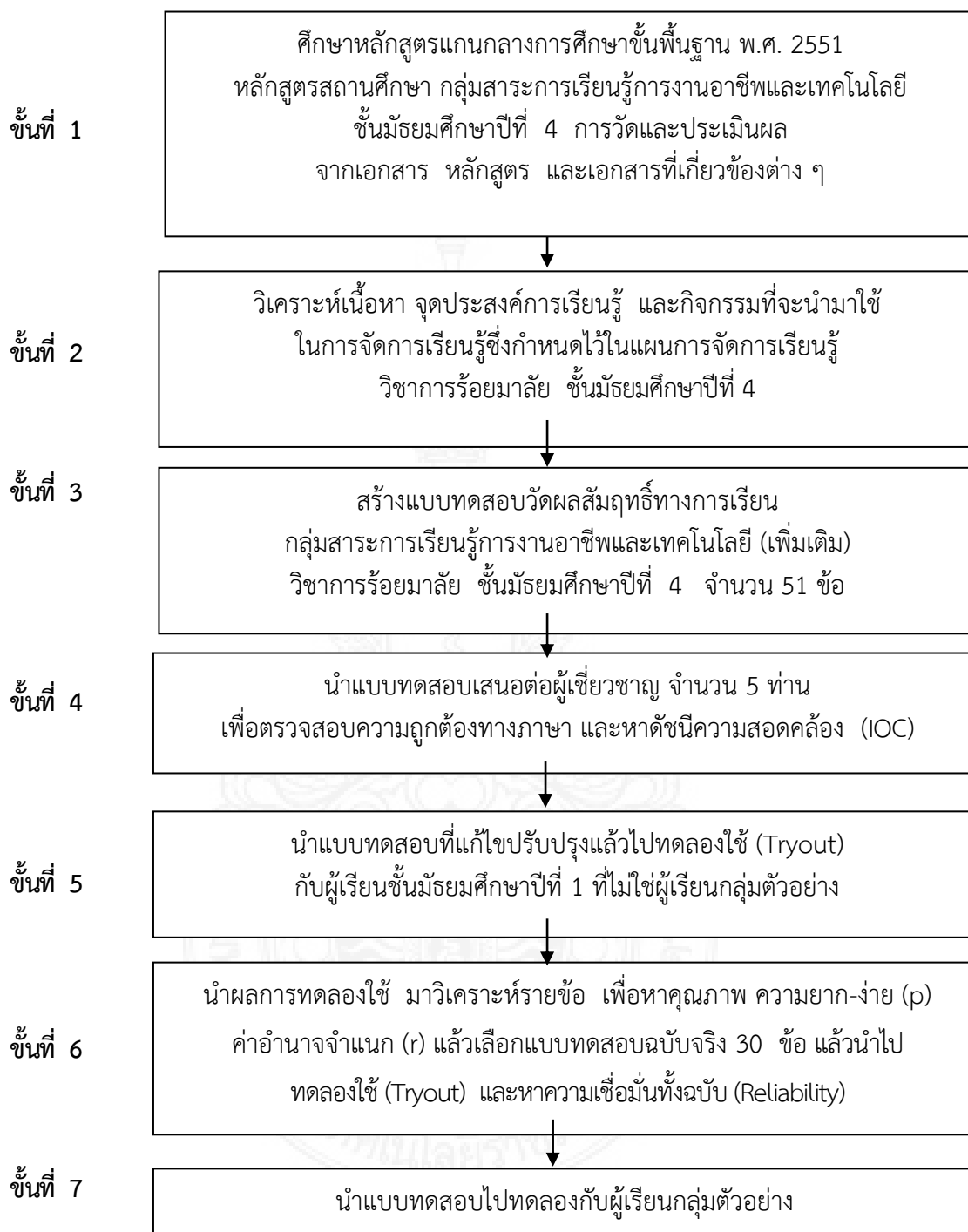
10) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่เคยเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี มาแล้วที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

ทั้งฉบับ (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สูตรโลเวท (Lovett) (ชวลิต, 2553) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 (ภาคผนวก ง)

11) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.2.3 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราการวัดผล การศึกษาของสมนึก (2551)

2) วิเคราะห์กำหนดนิยามพฤติกรรมที่ต้องการวัดให้ชัดเจน

3) ศึกษาข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจ และสร้างแบบสอบถามจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง พึงพอใจมาก

3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

4) เขียนแบบสอบถามความพึงพอใจตามที่วางแผนไว้

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ฉบับร่าง เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้สอดคล้องกับเนื้อหา ภาษาที่ใช้ พร้อมข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

6) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัดด้านความพึงพอใจ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างคำถาม พิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับความพึงพอใจของผู้เรียน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (มาเรียม 2558) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจสอดคล้องกับข้อคำถาม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจสอดคล้องกับข้อคำถาม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจไม่สอดคล้องกับข้อคำถาม

แล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามความพึงพอใจกับข้อคำถาม พบว่าข้อคำถาม 15 ข้อ มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80–1.00

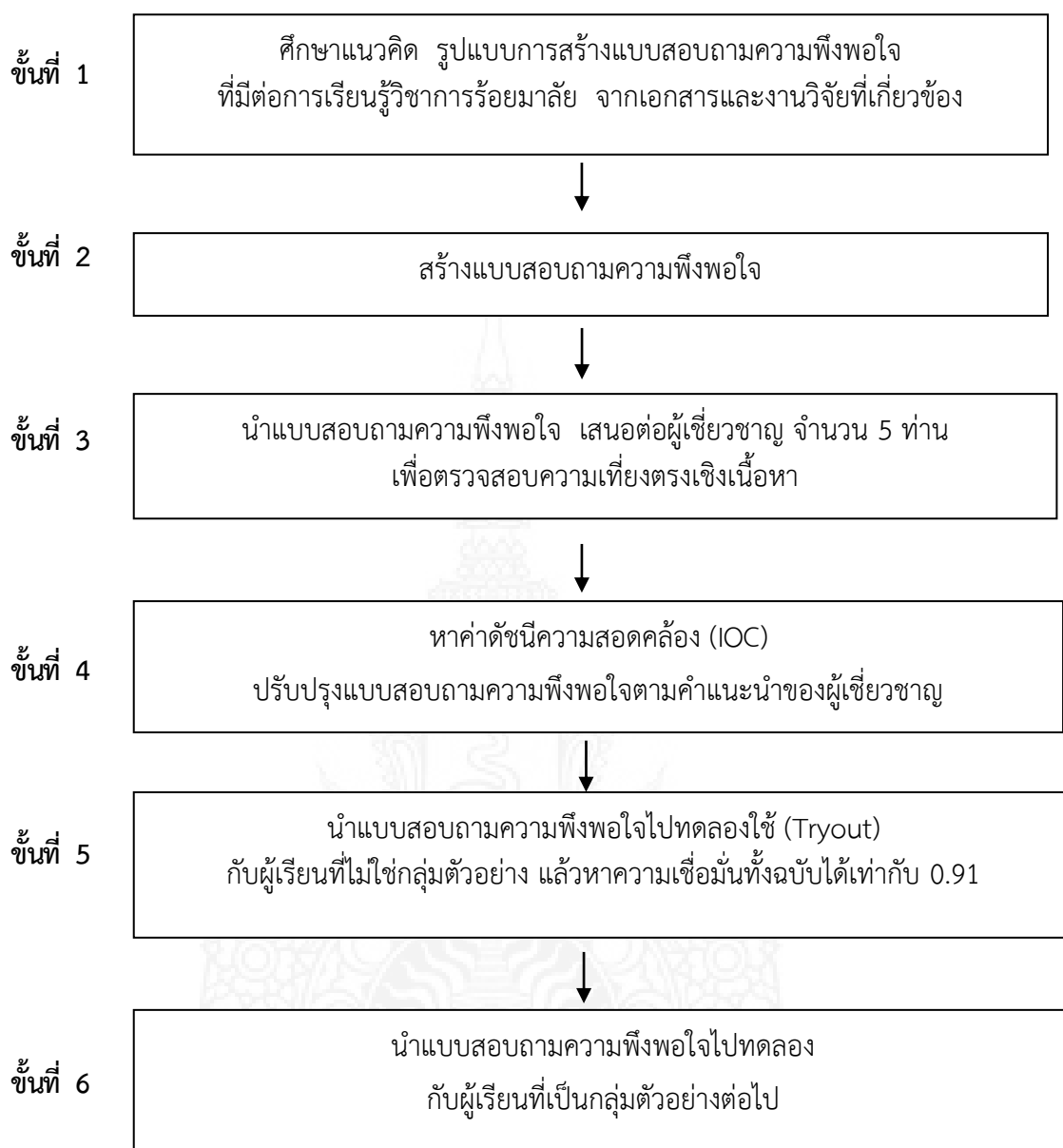
7) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ด้วยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยวิธีการ Item Total Correlation โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ 0.20–1.00 พบว่า ได้ข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.81

8) นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่เคยเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จำนวน 30 คน แล้วนำแบบวัดความพึงพอใจมาหาคคุณภาพแล้วหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจฯ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา Cronbach ตามสูตร (ศิริชัย, 2552) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 (ภาคผนวก ง)

9) จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี เพื่อนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ตามแผนภาพแสดงขั้นตอน ดังนี้

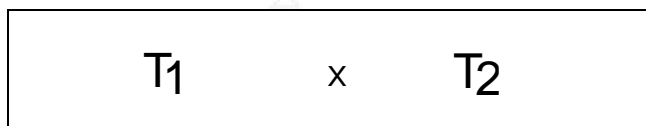

ภาพที่ 3.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3 รูปแบบการทดลอง

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัยของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามรูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (Tuckman, 1999) ดังนี้

แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลังการทดลอง มีวิธีการดังนี้

1. ทดสอบก่อนการทดลอง (T_1)
2. ทดลองโดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. ทดสอบหลังการทดลอง (T_2)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จำนวน 40 คน ตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ก่อนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัยของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ครูทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

3.4.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี เมื่อจบแต่ละแผนให้ครูเก็บคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน แล้วรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนระหว่างเรียน

3.4.3 หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ครูนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดสอบผู้เรียนแล้วรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังเรียน

3.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ไปสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยการค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50	หมายถึง เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50	หมายถึง เหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3.5.2 หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรโลเวท (Lovett)

3.5.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าสถิติที (t –test for Dependent Samples)

3.5.4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยการค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการศึกษา

3.6.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X})

3.6.1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

3.6.2.1 การหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

3.6.2.2 ค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นรายชื่อ

3.6.2.3 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นรายชื่อ

3.6.2.4 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามวิธีของ Lovett

3.6.2.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค

3.6.2.6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าสถิติที (t -test for Dependent Samples)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จำนวน 40 คน นำข้อมูลดังกล่าว มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งได้ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 อภิปรายผล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t – distribution)
Sig	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จำนวน 3 แผน รายละเอียดของผลการพัฒนาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนแผน	เวลา (ชม.)
1	มาลัยขำร่วย	1	4
2	มาลัยคล้องมือ	1	6
3	มาลัยคล้องคอ	1	6
รวม		3	16

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

ตารางที่ 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

(n=40)

คะแนนการทดสอบ	Pretest (30 คะแนน)	Posttest (30 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า
คะแนนรวม	725	1017	291
คะแนนเฉลี่ย	18.13	25.43	7.28

จากตารางที่ 4.2 พบว่า โดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 18.13 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.43 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า ผู้เรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นทุกคน มีคะแนนความก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 10.00 ถึงร้อยละ 22.50 (ภาคผนวก จ) แสดงว่าผู้เรียน ที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงวิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t-test	Sig.
ทดสอบก่อนเรียน	40	30	18.13	1.80	39.092*	.000
ทดสอบหลังเรียน	40	30	25.43	2.57		

$$df_{39} t_{(0.05)} = 1.6849$$

จากตารางที่ 4.3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}=18.13, S.D.=1.80$) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}=25.43, S.D.=2.57$) ผลการทดสอบพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการประเมินทักษะปฏิบัติ หลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

หน่วยการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1. มาลัยขำร่วย	42	36.58	1.60	ดีเยี่ยม
2. มาลัยคล้องมือ	42	36.90	2.06	ดีเยี่ยม
3. มาลัยคล้องคอ	42	36.93	2.00	ดีเยี่ยม
ภาพรวม		36.80	1.21	ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 4.4 พบว่า คะแนนทักษะปฏิบัติหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.21 อยู่ในระดับดีเยี่ยม เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ พบว่าการร้อยมาลัยขำร่วย ได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.60 อยู่ในระดับดีเยี่ยม การร้อยมาลัยคล้องมือ ได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 อยู่ในระดับดีเยี่ยม และการร้อยมาลัยคล้องคอ ได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.00 อยู่ในระดับดีเยี่ยม จะเห็นได้ว่าหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คะแนนทักษะปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีเยี่ยม ทุกหน่วย การเรียนรู้

จากการวิเคราะห์ผลงานใบกิจกรรมของผู้เรียน พบว่าการพัฒนาระบบการศึกษาให้มีพื้นฐานบนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้คนมีคุณลักษณะที่ดี และเป็นทรัพยากรมนุษย์ ที่มีคุณค่า เป็นผู้รู้จักความพอประมาณ มีความพอประมาณตามศักยภาพของตนเอง พอในความต้องการ ไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ทั้งในการคิด พูด และการตัดสินใจ ที่จะทำหรือไม่ทำอะไร โดยมีการใช้วิจรรณญาณพินิจพิจารณาอย่างถ่องแท้ ไม่ทำตามอารมณ์ตนเอง เป็นผู้มีความรับผิดชอบในตัวเอง มีการลดความเสี่ยงและสร้าง ความมั่นคงปลอดภัย รู้จักเตรียมตัวพร้อมรับกับความผันผวนของเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างรู้เท่าทัน และคำนึงถึงอนาคต เป็นผู้ที่มีความรู้ (รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง) แสวงหาความรู้ ให้มีความรอบรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ผู้มีความรู้จะตัดสินใจในการกระทำใด ๆ โดยมีข้อมูลที่ชัดเจน ทำให้การตัดสินใจผิดพลาดน้อยลง เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม โดยมีความมานะ พากเพียร อดทน มีสติปัญญา รู้จักการให้ เสียสละ แบ่งปันเวลา และสิ่งของ มีระเบียบวินัย ไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น ฝึกจิตใจให้ตั้งมั่นในความดีงาม ขยันหมั่นเพียร อดทน และฝึกคิด และตัดสินใจแก้ไขปัญหา ด้วยเหตุและผล รู้จักผิดชอบชั่วดี มีหลักคิดที่ถูกต้อง ในการจัดการเรียนการสอนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน พบว่า ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความชอบ และความประทับใจที่ได้เรียนวิชานี้ ผู้สอนได้จัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย จัดการเรียนการสอนให้มีหลาย ๆ วิธีประสมประสานกัน จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านสติปัญญา และการทำงานร่วมกัน ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย และควรมีความต่อเนื่องของกิจกรรม

จากการสรุปการวิเคราะห์หลักการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ พบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ได้ดีมาก ได้ปฏิบัติจริงทำให้มีทักษะ เกิดการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (3 ห่วง 2 เงื่อนไข) 5 ด้าน ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และศึกษาต่อได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาการร้อยมาลัย รักและสนใจในวิชาคหกรรม ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ค้นหาคำความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนมีความสุข และสนุกสนานกับการเรียน ไม่มีความเครียด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวมีประสิทธิภาพต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

(n=40)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องความพอเพียงมากขึ้น	4.53	.60	มากที่สุด	3
2. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการการร้อยมาลัย	4.55	.55	มากที่สุด	2
3. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากแผนการเรียน	4.43	.59	มาก	4
4. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการร้อยมาลัยมากยิ่งขึ้น และสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.85	.36	มากที่สุด	1
5. เนื้อหาของการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นไปตามลำดับขั้นตอน มีรูปภาพชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.40	.55	มาก	6
6. ใบงานในแต่ละเรื่องของการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสม	4.33	.62	มาก	10
7. ใบงานในแต่ละเรื่องของการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นขั้นตอนชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่สับสนง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	4.30	.46	มาก	11
8. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ	4.48	.51	มาก	5

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

(n=40)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
9. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาการร้อยมาลัย	4.33	.53	มาก	8
10. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้	4.28	.68	มาก	12
11. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	4.20	.69	มาก	14
12. ครูทำการประเมินผลการเรียนรู้ได้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	.53	มาก	9
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเกณฑ์การให้คะแนนใบกิจกรรม มากน้อยเพียงใด	4.20	.56	มาก	13
14. การทดสอบในแต่ละเรื่อง ช่วยให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และผู้เรียนได้ทราบคะแนนจากการปฏิบัติ	4.15	.66	มาก	15
15. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการวัดและประเมินผลในการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	4.38	.59	มาก	7
ความพึงพอใจโดยรวม	4.38	0.26	มาก	

จากตารางที่ 4.3 จากการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D.=.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประเด็นที่ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อ 4 การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา

การร่อยมาลัยมากยิ่งขึ้น และสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการการร่อยมาลัย และลำดับสุดท้ายคือ การทดสอบในแต่ละเรื่อง ช่วยให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และผู้เรียนได้ทราบคะแนนจากการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร่อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอแบบ พรรณนาความ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ผู้เรียนร้อยละ 87.50 มีความคิดเห็นว่าการจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร่อยมาลัย สำหรับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพราะกิจกรรมการร่อยมาลัยแต่ละประเภทน่าสนใจ ชวนให้ไม่เบื่อหน่าย เพื่อเป็น การเผยแพร่พระอัจฉริยภาพและเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ผู้เรียน ร้อยละ 80.00 มีความคิดเห็นว่าการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นๆ นอกจากนี้ผู้เรียนร้อยละ 62.50 เสนอแนวคิดให้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร่อยมาลัย สำหรับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดนนทบุรี อีกทั้งเป็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ปลูกจิตสำนึกรักท้องถิ่น และเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดนนทบุรีให้คงอยู่สืบไป

4.3 อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร่อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.3.1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร่อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ตามแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ดังนี้ 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุผล 3) การมี ภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว 4) เงื่อนไขความรู้ 5) เงื่อนไขคุณธรรม โดยการสังเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร่อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี วิชาการร่อยมาลัย จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ พบว่า การสังเคราะห์ แผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการร่อยมาลัยชำระ้วย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการร่อย มาลัยคล้องมือ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการร่อยมาลัย คล้องคอ ผู้เรียน เข้าใจ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข การร่วมกิจกรรมเดินตามรอยพ่อจากการอ่านพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อโยงเข้าสู่ปัญหาในสังคมไทย โดยน้อมนำกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาปฏิบัติเป็นทางสายกลาง ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ในสังคมไทย ความพอประมาณในการใช้ทรัพยากรใช้ทรัพยากรอย่างพอดี และทำให้เกิดประโยชน์ สูงสุด มีเหตุผลในการเลือกใช้ทรัพยากรแต่ละชนิด โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม นำเหตุผลไปใช้ในการดูแลรักษาทรัพยากร การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว คิดอย่างรอบคอบ และระมัดระวัง

ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และอนาคตพร้อมวิธีรับมือกับปัญหา ผลกระทบในกรณีที่มีทรัพยากรไม่เพียงพอ สามารถใช้ทรัพยากรอื่นทดแทนได้ วางแผน และปฏิบัติงาน พร้อมทั้งแก้ไข ปัญหาที่จะเกิดขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐาน เงื่อนไขความรู้ รอบรู้ โดยตั้งใจฟังผู้สอน รอบคอบ โดยตรวจดู ความเรียบร้อยของชิ้นงาน คิดวางแผนการทำงานระมัดระวังในขั้นตอนการปฏิบัติ และการนำความรู้ ไปใช้ ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ และเงื่อนไข คุณธรรม โดยผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ใช้สติปัญญาในการทำงาน รู้จักประยุกต์ใช้สิ่ง ต่าง ๆ รอบตัวมาใช้ หาวิธีที่ประหยัด ทรัพยากรให้มากที่สุด รู้จักต่อยอดทางความคิด มีความขยัน และอดทนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของปฐนันท์ (2552) ได้ทำการวิจัย กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาโรงเรียนรัตนานิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี ในด้านการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การบริหารจัดการเรียนรู้ และผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า ผลการจัดการ เรียนรู้แบบบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งต่อตนเอง และถ่ายทอดไปสู่ครอบครัวของตนเอง ทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนมีความพอเพียงเพิ่มมากขึ้น ทั้งใน ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านภูมิคุ้มกัน ผู้เรียนจึงสามารถพึ่งพา ตนเองได้ และยังสามารถสอดคล้องกับ เชาว (2553) ได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนการตัดดอกไม้สดแทรก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการตัดดอกไม้ครอบครัว 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านทัศนคติ และด้านทักษะ นอกจากนี้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาตนเองด้านกระบวนการคิด การจัดการทรัพยากรและตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม และภาวะโลกร้อน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของกรองกาญจน์ (2555) ได้ทำการวิจัย สัมฤทธิ์ผลของการบูรณาการแบบสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ เรื่องการประดิษฐ์ดอกไม้สด ของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการแบบสอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ และคุณธรรม ด้านความรู้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะปฏิบัติผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นตามลำดับ และผล สะท้อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระของการบูรณาการ แบบสอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องการประดิษฐ์ดอกไม้สด บรรยากาศการเรียนสนุกสนาน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และผู้สอนมีรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ มีสื่อ อุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย ในการดำเนินกิจกรรมการนำหลักทฤษฎีไปปฏิบัติส่งผลให้ผู้เรียน สามารถใช้ชีวิตอย่างพอเพียง นำไปสู่จุดมุ่งหมายสูงสุด คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจ อย่างยั่งยืน โดยการบูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนา พลเมืองของประเทศให้มีการดำรงชีวิตให้อยู่รอด อยู่ดี มีคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนาและคณะ (2550) ในการบูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

ในการจัดการศึกษา สามารถประยุกต์การพัฒนาและการใช้หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนการวัด และประเมินผล และการบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษา

4.3.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 18.13$, S.D. = 1.80) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 25.43$, S.D. = 2.57) ผลการทดสอบพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนมีความรู้ด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัว 2 เงื่อนไข คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรมสูงขึ้นจริง ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้นเป็นแผนจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนการสอนไว้อย่างชัดเจนและเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของกรองกาญจน์ (2555) ได้ทำการวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการบูรณาการแบบสอดแทรกปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์ดอกไม้สด ของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี ผลการวิจัยพบว่าด้านความรู้เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ เซาว์ (2553) การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ วิชาการจัดดอกไม้สดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียน การสอน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับดวงสมร (2550) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75 และมีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ ร้อยละ 83.33ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประเมินทักษะปฏิบัติ หลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คะแนนทักษะปฏิบัติหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.21 อยู่ในระดับดีเยี่ยม เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ พบว่า การร้อยมาลัยชั่วคราว ได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.60 อยู่ในระดับดีเยี่ยม การร้อยมาลัยคล้องมือ ได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 อยู่ในระดับดีเยี่ยม และการร้อยมาลัยคล้องคอ ได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 2.00 อยู่ในระดับดีเยี่ยม จะเห็นได้ว่าหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คะแนนทักษะปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีเยี่ยมทุกหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับเขาวัว (2553) การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะ วิชาการจัดดอกไม้ สอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง พบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านทักษะเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวม 34.84 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ในการจัดการเรียนการสอน การประดิษฐ์ดอกไม้สด ผู้สอนได้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาพ (2548) ที่กล่าวว่า การสอนจะเป็นที่น่าสนใจของผู้สอนและผู้เรียนมากขึ้น ถ้าผู้สอนจัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย และควรมีความต่อเนื่องของกิจกรรม วิธีประสมประสานกัน จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านสติปัญญาและการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความชอบ และความประทับใจที่ได้เรียนวิชานี้ ด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีมาก

มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการร้อยมาลัยดีขึ้น ด้านรูปแบบการสอนและวิธีการสอนที่น่าสนใจผู้สอนมีทักษะกระบวนการสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจ ผู้เรียนสนุกสนานในการเรียนรู้ วิธีการสอนของครูทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ผู้เรียนได้รับความรู้จากการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4.3.3 ผลการประเมินด้านความพึงพอใจ ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, $S.D.=.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประเด็นที่ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการร้อยมาลัยมากยิ่งขึ้น และสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมา คือ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการร้อยมาลัย และลำดับสุดท้าย คือ การทดสอบในแต่ละเรื่อง ช่วยให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และผู้เรียนได้ทราบคะแนนจากการปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณ (2552) ได้ทำการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ไม้กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ ปิฐนันท์ (2552) ได้ทำการวิจัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาโรงเรียนรัตนวิเชียร จังหวัดนนทบุรี ในด้านการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การบริหารจัดการเรียนรู้ และผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่าผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งต่อตนเองและถ่ายทอดไปสู่ครอบครัวของตนเอง ทำให้พฤติกรรมของผู้เรียน

มีความพอเพียงเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านความพอประมาณด้านความมีเหตุผล ด้านภูมิคุ้มกัน ผู้เรียนจึงสามารถพึ่งพาตนเองได้ เช่นเดียวกับ เซาว์ (2553) ได้พัฒนาการจัดการเรียน การสอนการจัดดอกไม้สดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน และพัฒนา ตนเองด้านกระบวนการคิด การจัดการทรัพยากรและตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม และภาวะโลกร้อน

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลในการศึกษา พร้อมข้อเสนอแนะได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี สรุปผลดังนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการวิจัย

5.1.1.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการ การเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5.1.1.2 สมมติฐาน

- 1) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน
- 2) ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

5.1.1.3 วิธีดำเนินการศึกษา

1) กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 - 4/10 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 ห้องเรียน ประกอบด้วยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 35 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 จำนวน 30 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 จำนวน 37 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 จำนวน 40 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/10 จำนวน 38 คน รวมทั้งหมด 180 คน

1.2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้เรียนได้เลือกเรียนวิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2) ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 แผน

2.2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก เกณฑ์การให้คะแนน คือ ถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน

2.3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

3) การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยการค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3.2) หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรโลเวท (Lovett)

3.3) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าสถิติที (t –test for Dependent Samples)

3.4) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยการค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจ
อยู่ในระดับมากที่สุด	
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจ
อยู่ในระดับมาก	
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจ
อยู่ในระดับปานกลาง	
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจ อยู่ใน
ระดับน้อย	
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจ อยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด	

5.1.2 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัย สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1.2.1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ดังนี้ 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุผล 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว 4) เงื่อนไขความรู้ 5) เงื่อนไขคุณธรรม จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการร้อยมาลัยชั่วคราว หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการร้อยมาลัยคล้องมือ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการร้อยมาลัยคล้องคอ ผู้เรียนเข้าใจ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

5.1.2.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากผลการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 18.13$, S.D. = 1.80) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 25.43$, S.D. = 2.57) ผลการทดสอบพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการประเมินทักษะปฏิบัติ คะแนนทักษะปฏิบัติโดยภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 36.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.21 อยู่ในระดับดีเยี่ยม

5.1.2.3 ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากผลการศึกษา พบว่า ผลการประเมินด้านความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .26)

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี มีข้อเสนอแนะดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.2.1.1 การพัฒนารายวิชาสำหรับผู้สอนที่ต้องการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิชาการร้อยมาลัย โดยบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ ควรมีความรู้ในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การร้อยมาลัย การจัดการเรียนการสอนทั้งชั้นการวางแผนชั้นการดำเนินการสอน ชั้นการประเมินผล รวมถึงต้องทำความเข้าใจอย่างละเอียดในบริบทต่าง ๆ มีความยืดหยุ่น อาจมีการปรับให้สอดคล้องกับผู้สอน ผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและบริบทของสังคม เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ความพอประมาณของแต่ละคนแตกต่างกัน และผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน

5.2.1.2 การเตรียมตัวและความพร้อมของผู้สอนวิชาการร้อยมาลัยที่มีหลากหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตามการที่ผู้สอนสามารถคิดรูปแบบที่ง่าย และสามารถนำไปใช้งานได้จริง จะเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือและเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน แต่จะดีที่สุดเมื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบนั้น ๆ ผู้เรียนจะภาคภูมิใจในผลงานที่เกิดจากการมีส่วนร่วมทำและรับผิดชอบสร้างสรรค์ผลงาน พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น และผู้สอนจะภูมิใจที่สามารถดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาได้

5.2.1.3 การจัดการเรียนรู้ จากการสังเกตของผู้ศึกษา พบว่า ผู้สอนควรคำนึงถึง ความรู้ ความสนใจ และพฤติกรรมของผู้เรียน และจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

5.2.1.4 ความรู้ ความสนใจ และพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน เพราะมาจากต่างโรงเรียน ดังนั้นผู้สอนควรมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ต้องแก้ไขปัญหเฉพาะหน้า ที่เกิดขึ้น โดยไม่คาดคิด ต้องมีการเตรียมเนื้อหา สื่อการสอน วิธีการประเมินผล รวมถึงคิดวิธีการจูงใจ ให้ผู้เรียนสนใจ รู้สึกสนุกสนาน และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ คอยดูแลและให้กำลังใจ พยายาม แก้ไขข้อบกพร่อง ปรับเปลี่ยนทัศนคติ ชมเชยเมื่อผู้เรียนทำได้ดี

5.2.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาในครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เช่น การจัดดอกไม้สด การประกอบอาหาร งานประดิษฐ์ และงานเกษตร เป็นต้น

5.2.2.2 ควรทำการศึกษาโดยบูรณาการเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการสอนอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรมการพัฒนาชุมชน. กระทรวงมหาดไทย. 2550. **เกร็ดความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงกับสังคมไทย**. บริษัท บีทีเอส เพรส จำกัด, กรุงเทพฯ.
- กรองกาญจน์ ถาวรวัฒนเจริญ. 2555. **“สัมฤทธิ์ผลของการบูรณาการแบบสอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์ดอกไม้สด.”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. **กรอบแนวคิดและแนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่**. ศูนย์สภาลาดพร้าว, กรุงเทพฯ.
- _____. 2552. **แนวทางการนิเทศเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา**. ศูนย์ประสานงานกลางการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ, กรุงเทพฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, กรุงเทพฯ.
- _____. 2553. **เรียนรู้บูรณาการ**. ศูนย์สภาลาดพร้าว, กรุงเทพฯ.
- กุหลาบ สีหาพงษ์. 2550. **“การเปรียบเทียบความรู้สึกเชิงจำนวน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกและการลบ จำนวนนับที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามปกติ.”** วิทยานิพนธ์โท. สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกวลี ผังดี. 2556. **“ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.”** รายงานการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท. สาขาสถิติ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2557. **มาตรฐานการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.sufficiencyeconomy.org>, 12 สิงหาคม 2557.
- จันทนา สุวรรณมาลี. 2533. **มัลติ. พิมพ์ครั้งที่ 2**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์. 2554. **“การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการผ่านเว็บตามแนวทฤษฎีการขยายความคิด เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และการถ่ายโยงการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา.”** วิทยานิพนธ์เอก. สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ชวลิต ชูกำแพง. 2553. **การวิจัยหลักสูตรและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ชวาล แพร์ตกุล. 2552. **เทคนิคการวัดผล**. พิมพ์ครั้งที่ 7. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชุมสาย สนวนสิริ. 2547. **เรียงร้อยมาลัย**. ศรีสยามการพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. **การวิจัยเพื่อการเรียนรู้**. ทิปปับลิเคชั่น, กรุงเทพฯ.
- ชูศรี บำรุง. 2551. **ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนการสอน**. [ออนไลน์]
เข้าถึงได้จาก: <http://school.obcc.go.th/hohgkungsri/vijail.doc>, 25 ธันวาคม 2560.
- ชูศรี ต้นพงศ์. 2546. **ประเมินพัฒนาการ : มิติใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน**.
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เขาวี สุวรรณชล. 2553. “**การจัดการเรียนการสอนการตัดดอกไม้สดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาอาชีวศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงเดือน อ่อนน่วม และทีศนา แชมมณี. 2548. **การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ :
องค์ความรู้จากการวิจัยและพัฒนาเพื่อปฏิบัติการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน**.
สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, กรุงเทพฯ.
- ดวงสมร สารแสน. 2550. **การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน สาระการเรียนรู้
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดารี มุศรีพันธุ์. 2549. “**ความพึงพอใจและความต้องการการจัดการศึกษาสายอาชีพ
ของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู**.”
รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. 2551. **เทคนิคและตัวอย่างการเขียนหนังสือการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม**
พิมพ์ครั้งที่ 4. มิติใหม่, กรุงเทพฯ.
- ทิวัฒน์ มณีโชติ. 2554. **เอกสารประกอบการสอน รายวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา**.
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- ทีศนา แชมมณี. 2550. **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้
ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธีรชัย ปุรณ์โชติ. 2540. **การเรียนการสอนแบบหน่วยบูรณาการวิชาคณิตศาสตร์
และวิทยาศาสตร์**. สำนักงานประสานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- นงลักษณ์ วิรัชชัย, บุปผา เมฆศรีทองคำ และ อีรวัดน์ ฆะราช. 2551. การวิจัยนาร่องการใช้ตัว
บ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา.
ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม, กรุงเทพฯ.
- นิรุต ถึงนาค. 2551. "ครูพลังสำคัญในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
สู่การจัดการเรียนรู้." ใน วารสารครุศาสตร์ ฉบับราชภัฏวิชาการ. หน้า 20-24.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2551. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. ประสานการพิมพ์,
กาฬสินธุ์.
- บุญส่ง นิลแก้ว. 2549. วิจัยทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ปริญานุษ พิบูลสรารุจ. 2550. การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา.
โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียงสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์, กรุงเทพฯ.
_____. 2552. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
กับการจัดการเรียนรู้. โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง, กรุงเทพฯ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2553. จิตวิทยาการศึกษา. ศูนย์หนังสือกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- ปวีณา ภูมิแดนดิน. 2551. "การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียงเรื่องทรัพย์สินในดินท้องถิ่นของเรา สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนโคกคำวิทยา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท. สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปฐนันท์ เม่งช่วย. 2552. "กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงกรณีศึกษาโรงเรียนรัตนานิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปฐนันท์ เม่งช่วย. 2552. "กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามหลักเศรษฐกิจ
พอเพียง กรณีศึกษาโรงเรียนรัตนานิเบศร์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.
ภาควิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรสวรรค์ สีส้อ. 2550. สูดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การเรียนรู้ของครูยุคใหม่.
อักษรเจริญทัศน์, กรุงเทพฯ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2550. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- พัทธนันท์ อึ้งรัก. 2556. "ความพึงพอใจของผู้ปกครองผู้เรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน
ปากคลองบางขนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พิชิต ฤทธิจรรณู. 2550. **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์, กรุงเทพฯ.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. 2555. **ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ**. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- มงคล สุขรักษ์. 2550. “การวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดกระบี่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มณีรัตน์ จันทนะผะลิน. 2552. **วิจิตรการกรองพวงมาลัย**. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, กรุงเทพฯ.
- _____. 2552. “**ดอกไม้กับวิถีชีวิตของคนไทย**”. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.
- มนูญ มุกข์ประดิษฐ์. 2549. “**การศึกษาวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอันเนื่องมาจากพระราชดำริกับหลักธรรมในพระพุทธศาสนา**.” วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2550. **การสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ**. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- มาเรียม นิลพันธุ์. 2558. **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- เมธาวี ปลัดทอง. 2552. “**การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การสำรวจความคิดเห็น สำหรับผู้เรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่เน้นบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัตนลักษณ์ ปัญจภูมิพัฒน์. 2547. **งานดอกไม้สดในวัฒนธรรมไทย**. เศรษฐศิลป์, กรุงเทพฯ.
- รัตนา เพิ่มสิริปัญญา. 2556. **การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง คุณค่าของชีวิตและครอบครัว รายวิชาสุขศึกษา สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าวังวิทยาคาร**. ผลงานทางวิชาการ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, กรุงเทพฯ.
- รุ่งธรรม ศรีวรรณศิลป์. 2550. **มาลัยผ้า**. วาดศิลป์, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี. 2558. หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้
การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม). โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี, นนทบุรี.
- วันเพ็ญ พงษ์เก่า. ม.ป.ป. **เอกลักษณ์ไทย กล้วยตอกไม้สด.** แม่บ้าน, กรุงเทพฯ.
- วาสนา พงษ์ประเทศ. 2553. “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ สาระที่ 2 การวัด เรื่อง เงิน
**กลุ่มสาระคณิตศาสตร์โดยสอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา
 อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น.”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิต
 วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิจารย์ เจริญรูป. 2558. “**ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็ก
 เล็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี.**” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิชาการบริหาร
 การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ศรธรรม ตีรอด. 2552. **กล้วยตอกไม้สด.** วาดศิลป์, กรุงเทพฯ.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ. 2550. **กล้วยตอกไม้สด.** โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- สมนึก ธาตุทอง. 2548. **เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา.** เพชรเกษมการพิมพ์, นครปฐม.
- สมนึก ภัททิยธนี. 2551. **การวัดผลการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 6. ประสานการพิมพ์, ภาพลื่นธุ์.
- สมยศ นาวิการ. 2550. **การบริหาร.** พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์บรรณกิจ, กรุงเทพฯ.
- สรชัย พิศาลบุตร. 2550. **คู่มือการทำวิจัยตลาดเชิงปฏิบัติ.** วิทยพัฒน์, กรุงเทพฯ.
- สร้อยทิพย์ ทองใหญ่. 2551. “**การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ด้วยการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นแบบบูรณาการ "ชุมชนศรีธาตุกับเศรษฐกิจ
 พอเพียง" ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี.”**
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สรายุทธ กล้วยพันธุ์. 2551. “**ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เขตพื้นที่ลำปางต่อการให้บริการห้องปฏิบัติการกลโรงงาน
 และงานเชื่อม.**” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
 พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.** พริกหวานกราฟฟิค, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2555.
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11. สำนักนายกรัฐมนตรี, กรุงเทพฯ.
- _____. 2554. **แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559).** สำนักนายกรัฐมนตรี,
 กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. 2549.
60 ปี ครองราชย์ประโยชน์สุข ประชาชนชาวไทย. สำนักงาน กปร, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2549. **เรียนรู้บูรณาการ**. สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551. **แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- สำเร็จ บุณเรืองรัตน์. 2550. **สติปัญญาและความถนัดทางการเรียนของมนุษย์
ทฤษฎี วิธีวัดและการพัฒนา**. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, กรุงเทพฯ.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. 2546. **การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ**. บัค พอยท์, กรุงเทพฯ.
- สิริวรรณ ศรีพหล. 2550. “การจัดการเรียนการสอนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน.”
วารสารสุขโขทัยธรรมมาธิราช. ฉบับที่ 20 : 5-20.
- สุกัญญา มีแก้ว. 2554. “**ความพึงพอใจของประชาชนในการใช้บริการขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล เขตอำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี**.” ภาคนิพนธ์ปริญญาปริญญาโท.
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สุณี วงศ์คงคาเทพ. 2550. **รายงานวิจัยประเมินผลผู้เรียนกับการสอนแบบบูรณาการ**.
ออนพรีนซ์ออฟ, กรุงเทพฯ.
- สุทธภา บุญแถม. 2553. “**การศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ของผู้เรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (7E)**.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุนันทา เลานันท์. 2550. **การพัฒนาองค์การ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา, กรุงเทพฯ.
- สุพัสดา ศรีอุตร และ สมัย ศรีอุตร. 2550. **ร้อยมาลัยดอกไม้สด**. วาดศิลป์, กรุงเทพฯ.
- สุพานี สฤกษ์วานิช. 2551. **องค์การสมัยใหม่ : แนวคิดทฤษฎี**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. 2541. **ข้าแผ่นดินสอนลูก**. มติชน, กรุงเทพฯ.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. 2549. **หลักธรรม หลักทำตามรอยพระยุคลบาท**.
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุวิทย์ มูลคำ. 2551. **กลยุทธ์การสอนคิดบูรณาการ**. ดวงกมลสมัย, กรุงเทพฯ.
- อภิรติ โสพฤ. 2548. **ศิลปะการจัดดอกไม้แบบไทย**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- อรรถวรธรรม นิยะโต. 2536. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรับผิดชอบ
ต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครู.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรรถวุฒิ เนตรจินดา. 2551. การจัดดอกไม้ในงานประเพณีไทย. วี.พรีนท์ 1991, กรุงเทพฯ.
- อรุณ บุตรโคตร. 2552. “การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ไม้กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Good, Cater. V. 1973. **Dictionary of Education**. 3th ed. Mcgraw Hill. New York.
- Herberg, F. and Bernard M. and Barbata Bkloch Snyderman. 1959.
The Motivation to Work. New York.
- Krathwohl, David R. 2002. "A Revision of Bloom's Taxonomy : An Overview,"
(Online) Available : http://www.findarticles.com/p/articles/mi_m0NQM/is_4_41/ai_94872707. Retrieved September, 2004.
- Maslow, Abraham. 1970. **Motivation and Personallity**. Harper and Row Publishers.
New York.
- Scott, Myers M. 1970. **Every Employer a Manager : More Meninggful Work
through Job Environment**. McGraw-Hil. New York
- Stromberg, M. F. 1984. **Selecting an Instrument of Measure Quality of Life**. N.P.
Oncology Nursing Forum.
- Tuckman, Bruce W. 1999. **Conducting Educational Research**. 5th ed. Harcourt
Brace & Company. New York .

ภาคผนวก

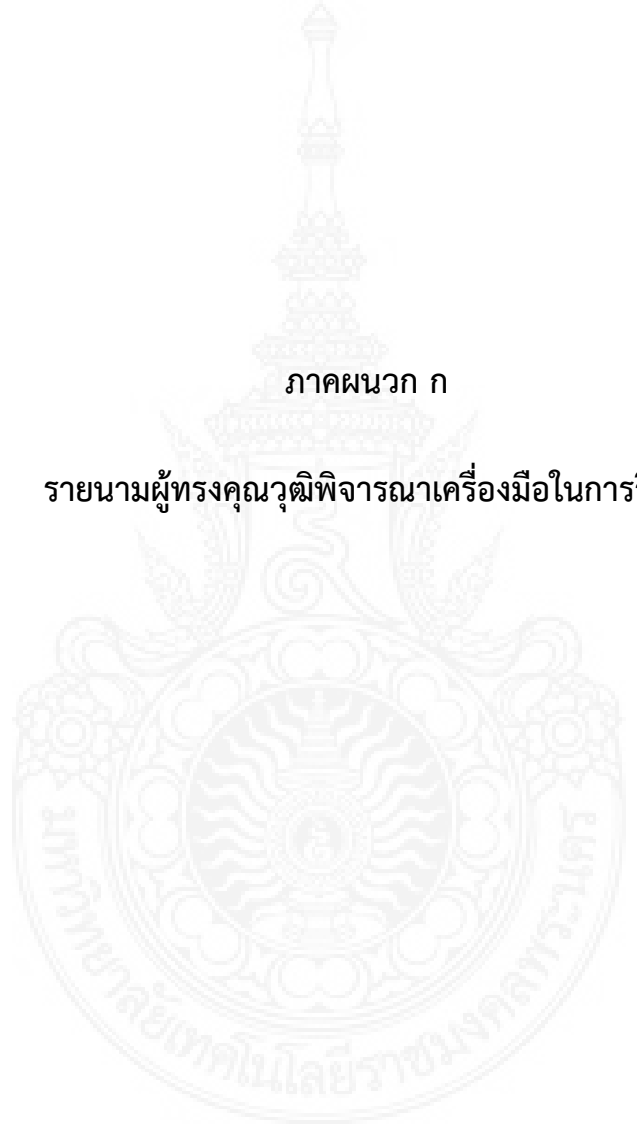
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิจัย

ภาคผนวก ง การหาคุนภาพเครื่องมือในการวิจัย

ภาคผนวก จ คະແນນผลสัมฤทธิ์

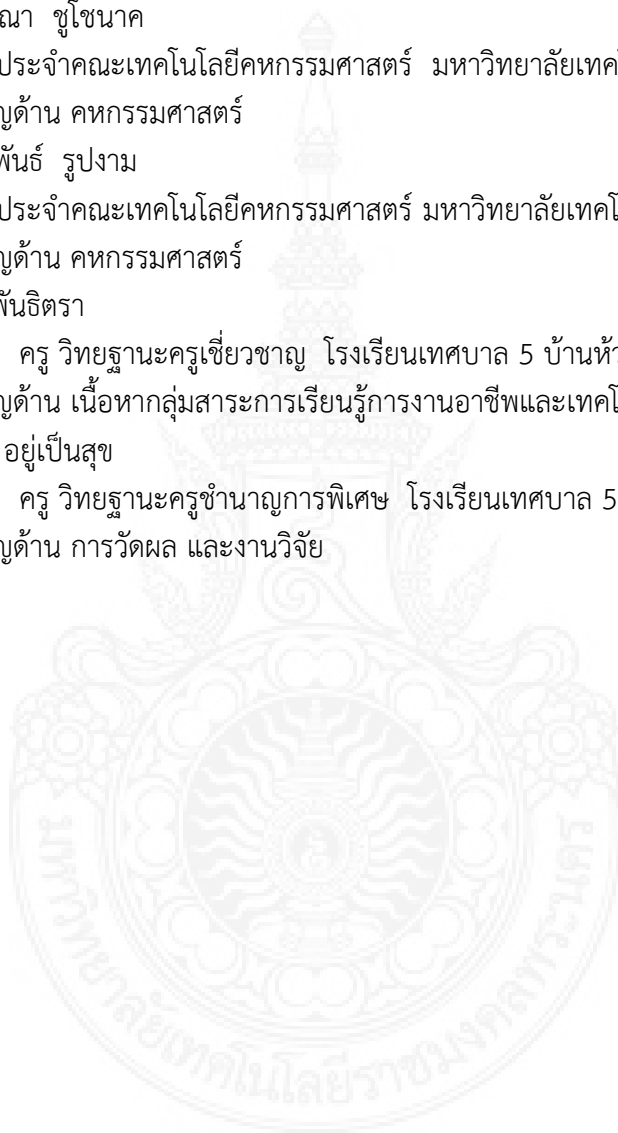

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

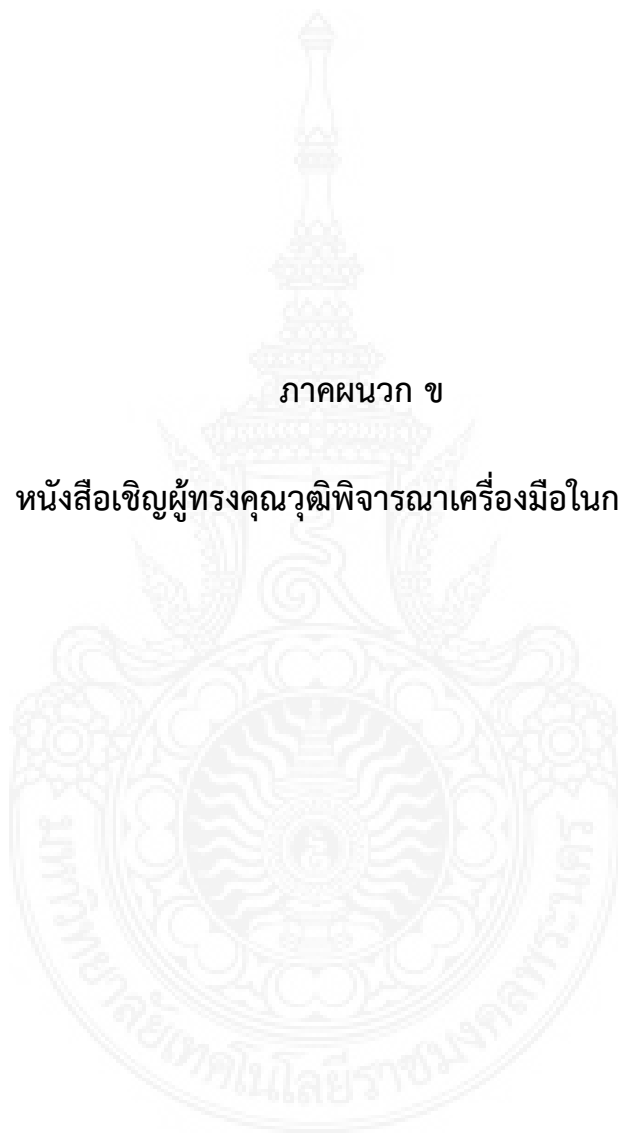
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลวรรณ สีใส
อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เชี่ยวชาญด้าน คหกรรมศาสตร์
2. อาจารย์กฤษณา ชูโซนาค
อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เชี่ยวชาญด้าน คหกรรมศาสตร์
3. อาจารย์จักรพันธ์ รูปงาม
อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เชี่ยวชาญด้าน คหกรรมศาสตร์
4. ดร.ปาริมา พันธิตรา
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านห้วยทรายใต้
เชี่ยวชาญด้าน เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
5. นายสิริศักดิ์ อยู่เป็นสุข
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านห้วยทรายใต้
เชี่ยวชาญด้าน การวัดผล และงานวิจัย

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๒๕๒๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ด้วยนายรัฐสิทธิ์ วังทะพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๖๕๑๐-๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ การจัดการเรียนรูปแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัยสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยมี รองศาสตราจารย์นवल แซ่ ปาลิวนิช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลวรรณ สีใส ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายรัฐสิทธิ์ วังทะพันธ์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่อาริโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๕๓๕ ๖๒๓๕

ที่ ศร ๐๕๘๑.๐๗/ ๒๕๒๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ด้วยนายรัฐสิทธิ์ วั่งทะพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๖๕๑๐-๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ การจัดการเรียนรูปแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัยสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยมี รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวณิช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า อาจารย์กฤษณา ชูโซนนาค ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายรัฐสิทธิ์ วั่งทะพันธ์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๕๓๕ ๖๒๓๕

ที่ ศร ๐๕๘๑.๐๓/ ๒๔๒๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ด้วยนายรัฐสิทธิ์ วั่งทะพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๖๕๑๐-๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกรเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ การจัดการเรียนรูปแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัยสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยมี รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลีวิช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า อาจารย์จ๊กพันธ์ รุ่งงาม ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายรัฐสิทธิ์ วั่งทะพันธ์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่ออารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๓๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๕๓๕ ๖๒๓๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๒๔๒๐

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปาริมา พันธิตรา

ด้วยนายรัฐสิษฐ์ วั่งทะพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๖๕๑๐-๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ การจัดการเรียนรูปแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัยสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยมี รองศาสตราจารย์นवलแข ปาลิวนิช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายรัฐสิษฐ์ วั่งทะพันธ์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๕๓๕ ๖๒๓๕

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๒๕๒๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสิริศักดิ์ อยู่เป็นสุข

ด้วยนายรัฐสิษฐ์ วั่งทะพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๖๕๑๐-๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ การจัดการเรียนรูปแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัยสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยมี รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายรัฐสิษฐ์ วั่งทะพันธ์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กีอาริโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

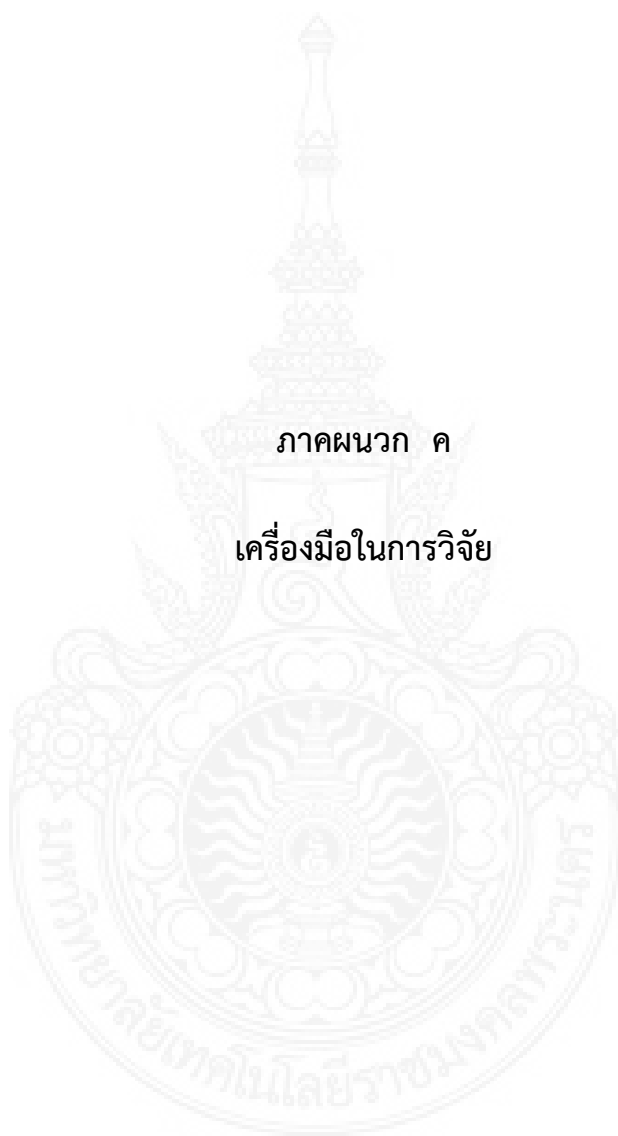
โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๕๓๕ ๖๒๓๕

ภาคผนวก ค

เครื่องมือในการวิจัย

**แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มาลัยชำร่วย

เวลา 4 ชั่วโมง

ผู้สอน นายฐิติชัช วัชระพันธ์

วันที่ 9-10 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

1. ผลการเรียนรู้

- 1.1 ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยชำร่วยได้
- 1.2 ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยชำร่วยได้อย่างเหมาะสม
- 1.3 ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยตุ้ม อูบะ และดอกข่า พร้อมกับประกอบมาลัยชำร่วยได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 1.4 ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยชำร่วยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. สาระสำคัญ

มาลัยชำร่วย หมายถึง มาลัยชำร่วย หมายถึง มาลัยขนาดเล็ก น่ารัก กระจุ้มกระจิม สำหรับมอบให้บุคคลจำนวนมาก เป็นของชำร่วย ตอบแทน การขอบคุณที่มาร่วมในงานนั้น ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

- 3.1 อธิบาย รูปร่าง ลักษณะ มาลัยตุ้มได้
- 3.2 อธิบาย รูปร่าง ลักษณะ ดอกข่าและอูบะได้
- 3.3 อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยตุ้มได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน
- 3.4 เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสม
- 3.5 อธิบายการประกอบมาลัยชำร่วยได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ / กระบวนการ

- 3.6 ร้อยมาลัยตุ้มได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.7 ประดิษฐ์ดอกข่าได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.8 ร้อยอูบะได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.9 ประกอบมาลัยชำร่วยได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 3.10 ใฝ่เรียนรู้
- 3.11 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 3.12 ความพอเพียง

4. สารการเรียนรู้

- 4.1 มาลัยตุ้ม
- 4.2 ดอกข่า อูบะ
- 4.3 การประกอบมาลัยข่าร่วย

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด
- 5.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 ผู้เรียนร่วมกันแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มให้มีผู้เรียนคละกัน ระหว่างผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน และกำหนดหน้าที่สมาชิกภายในกลุ่มเป็น หัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และสมาชิกภายในกลุ่ม (พอประมาณ)

6.2 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับวัสดุที่นำมาร้อยมาลัยข่าร่วย จากภาพที่ครูให้ดู ครูตั้งคำถามดังนี้

- ทำไมกลุ่มของผู้เรียนถึงเลือกที่จะร้อยมาลัยข่าร่วยจากวัสดุนั้น

6.3 ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายว่ามาลัยข่าร่วยแต่ละแบบมีข้อดีข้อเสียต่างกันอย่างไร ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกชนิดของวัสดุในการนำมาร้อยมาลัยข่าร่วยที่กลุ่มตนนำมาร้อยพร้อมทั้งบอกเหตุผล

ขั้นการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 มาลัยตุ้ม

6.4 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับมาลัยตุ้ม พร้อมกับให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง มาลัยตุ้ม (เงื่อนไขความรู้)

6.5 ครูอธิบายว่ามาลัยตุ้มมี 2 แบบ คือ 1. แบบมีลัย 2. แบบไม่มีลัย แต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะร้อยแบบไม่มีลัย (พอประมาณ) ครูสาธิตขั้นตอนการร้อยมาลัยตุ้มตามแผนผัง พร้อมกับให้ผู้เรียนปฏิบัติตามที่ละขั้นตอนดังนี้ (เงื่อนไขความรู้ และความรู้ที่มีเหตุผล)

6.6 ครูอธิบายว่าจะต้องเริ่มต้นร้อยด้วยดอกเล็ก หรือกลีบเล็กก่อน ควรส่งก้านหรือส่งกลีบสั้นที่สุด และขั้นต่อ ๆ ไป ควรส่งก้านให้ยาวขึ้นทีละน้อย ๆ จนถึงช่องราวประมาณครึ่งเป็นช่วงที่มีความพอดีเต็มที่เท่ากับขนาดที่ต้องการ (ช่อง 2-3 แถว ตรงกลาง) แล้วค่อย ๆ ส่งก้านสั้นลงทีละน้อย ย้อนกลับมาเท่ากับขนาดตอนขึ้นต้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 กุหลาบ 5 ร้อยโดยรอบเข็ม จัดวางระยะห่างระหว่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน

ขั้นที่ 2 กุหลาบ 6 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของขั้น ที่ 1 กลีบต่อ ๆ ไป ก็ร้อยให้สับหว่างกันไปเรื่อย)

- ชั้นที่ 3 กุหลาบ 7 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของชั้นที่ 2)
- ชั้นที่ 4 กุหลาบ 8 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของชั้นที่ 3)
- ชั้นที่ 5 กุหลาบ 8 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของชั้นที่ 4)
- ชั้นที่ 6 กุหลาบ 8 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของชั้นที่ 5)
- ชั้นที่ 7 กุหลาบ 7 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของชั้นที่ 6)
- ชั้นที่ 8 กุหลาบ 6 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของชั้นที่ 7)
- ชั้นที่ 9 กุหลาบ 5 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของชั้นที่ 8)

6.7 ครูอธิบายว่าการร้อยกลีบในแต่ละชั้นให้สับหว่างกันทุกชั้น ชั้นที่ 4, 5 และ 6 เป็นชั้นที่อยู่ในช่วงที่กว้างสุดของมาลัย (มีเหตุผล) เมื่อร้อยออกมาแล้วจะได้มาลัยตุ้มที่มีลักษณะรูปทรงที่สวยงาม เพราะมีช่วงตรงกลางป้องกันกลมกลืนกัน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.8 ความยาวของมาลัยตุ้มประมาณ 2.5 นิ้ว-3.5 นิ้ว ต้องระวังอย่าร้อยให้ยาวเกินไป เพราะมองดูแล้วจะกลายเป็นมาลัยตัวหนอนไป (พอประมาณ)

6.9 ครูอธิบายวิธีรูดมาลัยออกจากเข็ม (เงื่อนไขความรู้)

- (1) ก่อนรูดต้องปิดแบนเมื่อร้อยจบ พรมน้ำที่ดอกไม้ให้เปียกถึงเข็ม
- (2) ทาน้ำมันวาสลินช่วงทั้งหมดของเข็มรูดลงไปจนสุดท้าย
- (3) คนที่ 1 จับเข็มมาลัยด้วยมือซ้าย ดันมาลัยไปที่ก้นเข็มเล็กน้อย มือขวาจับกดแบนลง คนที่ 2 ใช้คีมจับเข็มให้มัน เมื่อคนที่ 1 นับ 1-2-3 ทั้งสองคนดึงพร้อมกัน
- (4) คนดึงเข็มให้ออกแรงดึงเข็มไปทางทิศปลายเข็มมาลัยซี่ อยาดึงตามคีมออกแรงดึงให้สม่ำเสมอจนกว่ามาลัยจะผ่านพ้นเข็มไปอยู่ช่วงกลางของด้าย ถ้าหยุดสะดุดกลางคัน จะทำให้ดอกไม้เปียกกันอยู่บางส่วน บางดอกอาจจะถูกดันหลุดออกมา
- (5) คนรูดดอกไม้ต้องพยายามทำอย่างรวดเร็วและเบา มือ มือซ้ายต้องดันไว้เล็กน้อย ในขณะที่มือขวารูดออก เมื่อรูดมาลัยออกจากเข็มเรียบร้อยแล้ว ต้องจัดระยะจัดแถวจัดลายให้เข้าที่ดังเดิม

6.10 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนร้อยมาลัยตุ้มตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.11 ครูกำหนดเวลาในการร้อยมาลัยตุ้ม 40 นาที (พอประมาณ)

- อุปกรณ์การร้อยมาลัยที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีดีสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการร้อยมาลัยตุ้ม ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการร้อยมาลัยตุ้มหรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการร้อยมาลัยตุ้มผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่นกรรไกร เข็มร้อยมาลัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนจะต้องมีความซื่อสัตย์ ต่อการนำด้ายมาใช้รูดมาลัย (เงื่อนไขคุณธรรม) ไม่ใช่ด้ายแค่สองเส้น ต้องใส่ด้ายสี่เส้น เพราะจะทำให้เวลารูดมาลัยแล้วมาลัยไม่แข็งแรง (เงื่อนไขความรู้)

- มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)

6.12 ผู้เรียนแต่ละคนร้อยมาลัยตุ้มคนละ 1 เข็ม ในเวลา 40 นาที (พอประมาณ)

6.13 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการร้อยมาลัยตุ้ม ช่วยกันตอบคำถาม สรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)

ชั่วโมงที่ 2 ดอกข่า และอุบะตั้งตั้ง

6.14 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับการประดิษฐ์ดอกข่าและอุบะ พร้อมทั้งให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การประดิษฐ์ดอกข่า และอุบะ (เงื่อนไขความรู้)

6.15 ครูอธิบายพร้อมให้นักเรียนปฏิบัติตาม ดอกข่า คือ ดอกไม้ที่ประดิษฐ์จากกลีบดอกไม้ ให้มีรูปร่างลักษณะเป็นตุ้มค่อนข้างยาว ปลายรีแหลมคล้ายกับดอกข่าจริง ใช้สำหรับทำดอกตุ้มของอุบะหรือประดิษฐ์เป็นดอกไม้ปักแจกัน ปักในกระถางดอกไม้ต่าง ๆ

วัสดุที่ใช้ทำดอกข่า

- 1) ดอกไม้ที่ใช้ทำดอกข่า ได้แก่ ดอกกุหลาบ พุด มะลิ กล้วยไม้
- 2) ใบตอง หรือก้านดอกไม้ ใช้สำหรับทำก้านดอก
- 3) กรรไกรขนาดเล็ก
- 4) ด้าย
- 5) เข็มมือ

วิธีทำดอกข่า

1) ตัดใบตองกว้าง 2 นิ้ว ยาว 2 นิ้ว จำนวน 1 ชิ้น นำกลีบกุหลาบขนาดเล็กกวางทาบทิมูมซ้าย แล้วค่อยม้วนให้เป็นหลอด

2) ใช้เข็มเย็บกลีบที่ 1 ติดกับใบตอง

3) นำกลีบที่ 2 พับเป็นกระพุ้งวางประกบเข้าหากลิบที่ 1 จำนวน 2 กลีบ โดยปลายให้ต่ำกว่าชั้นที่ 1 แล้วเย็บพันรอบ

4) ชั้นที่ 3 จำนวน 3 กลีบ พับเป็นกระพุ้งวางให้สับหว่างกับชั้นที่ 2 ต่ำลงมาเล็กน้อย

5) ชั้นที่ 4 จำนวน 4 กลีบ พันและเย็บเหมือนชั้นที่ 3 วางสับหว่างต่ำลงมาเล็กน้อย

6.16 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนประดิษฐ์ดอกข่าตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.17 ครูกำหนดเวลาในการประดิษฐ์ดอกข่า 30 นาที (พอประมาณ)

- อุปกรณ์การประดิษฐ์ดอกข่า ที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีดีสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการการประดิษฐ์ดอกข่า ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการประดิษฐ์ดอกข่า หรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการประดิษฐ์ดอกช่อ ผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่น กรรไกร เข็ม (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
 - มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
 - ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)
- 6.18 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการประดิษฐ์ดอกช่อ ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)
- 6.19 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับการร้อยอุบะตุ้งตุ้ง พร้อมกับให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง การประดิษฐ์ดอกช่อ และอุบะ (เงื่อนไขความรู้)

การร้อยอุบะตุ้งตุ้งหรือขาเดียว

- 1) แหวงปลายเข็มกึ่งกลางดอกตุ้มให้ทะลุกลางช่อดอก ซ่อนปมให้เรียบร้อย
 - 2) ร้อยกลีบเลี้ยง
 - 3) ร้อยดอกสวมเรียงแถวจากใหญ่ไปหาเล็ก จำนวนดอกขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของชิ้นงาน
- 6.20 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนประดิษฐ์อุบะตุ้งตุ้งตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
- 6.21 ครูกำหนดเวลาในการร้อยมาลัยตุ้ม 15 นาที (พอประมาณ)
- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการประดิษฐ์อุบะตุ้งตุ้ง หรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)
 - ในการประดิษฐ์อุบะตุ้งตุ้ง ผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่น กรรไกร เข็ม (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
 - มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
 - ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)
- 6.22 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการประดิษฐ์อุบะตุ้งตุ้ง ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)
- 6.23 ครูนำชิ้นส่วนที่ผู้เรียนได้ทำไว้มาสอนการประกอบมาลัยชั่วคราว

6.24 ครูชี้แจงให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยครูให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยชั่วคราว โดยให้ออกแบบมาลัยชั่วคราวโดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี) ซึ่งให้ผู้เรียนนำมาปฏิบัติในวันต่อไป

ชั่วโมงที่ 3-4 การร้อยมาลัยชั่วคราว

6.25 ครูแจกใบกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยชั่วคราว โดยให้ออกแบบมาลัยชั่วคราว โดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.26 ครูอธิบายใบกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยชั่วคราว โดยให้ออกแบบมาลัยชั่วคราว โดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี) โดยมีข้อกำหนดในการร้อยมาลัยชั่วคราว ดังนี้

- สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีหน้าที่ในการทำกิจกรรมการร้อยมาลัยชั่วคราว เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ตามกำหนด (มีเหตุผล)

- กำหนดเวลาในการร้อยมาลัยชั่วคราว 90 นาที (พอประมาณ)

- อุปกรณ์การร้อยมาลัยชั่วคราว ที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีดีสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการร้อยมาลัยชั่วคราว ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการร้อยมาลัยชั่วคราว หรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการร้อยมาลัยชั่วคราวผู้เรียนทุกกลุ่มจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่น กรรไกร เข็มร้อยมาลัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- การสรุปผลการร้อยมาลัยชั่วคราว โดยการนำมาลัยที่ประดิษฐ์ มีความแข็งแรงทนทานในการใช้งาน (มีเหตุผล)

- ผู้เรียนจะต้องมีความซื่อสัตย์ต่อการนำด้ายมาใช้รูดมาลัย ไม่ใส่ด้ายแค่สองเส้น ต้องใส่ด้ายสี่เส้น เพราะจะทำให้เวลารูดมาลัยแล้วมาลัยไม่แข็งแรง (เงื่อนไขคุณธรรม)

- มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)

6.27 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการร้อยมาลัยชั่วคราว ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)

6.28 อาสาสมัครตัวแทนกลุ่มนำเสนอรายงานการร้อยมาลัยชั่วคราวหน้าชั้นเรียน เน้นกลุ่มผู้เรียนที่มีจิตอาสา ครูและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนร่วมกันฟังอภิปราย เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ (มีเหตุผล)

ขั้นสรุป

6.29 ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุป ความหมายของหมายมาลัยชั่วคราว มาลัยตุ้ม ดอกฟ้า และอุบะตุ้งตึ่ง รูปปร่าง วัสดุที่นำมาร้อยมาลัยชั่วคราว (เงื่อนไขความรู้)

6.30 ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปขั้นตอนการร้อยมาลัยชั่วคราว (เงื่อนไขความรู้)

6.31 ผู้เรียนและครูร่วมการวิเคราะห์การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่นำมาใช้ในการกระบวนการเรียนรู้ เรื่อง การร้อยมาลัยชั่วคราว ผู้เรียนบันทึกผลการวิเคราะห์ ในใบกิจกรรม เรื่อง การวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่นำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

- ใบความรู้ เรื่อง การร้อยมาลัยตุ้ม
- ใบความรู้ เรื่อง การประดิษฐ์ดอกข่า และอุบะตุ้งตุ้ง
- ใบกิจกรรม เรื่อง การร้อยมาลัยชั่วคราว

7.2 แหล่งเรียนรู้

- ห้องปฏิบัติการงานอาชีพและเทคโนโลยี อาคารโรงฝึกงาน ชั้น 2

8. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - การตอบคำถาม - การอธิบายวิธีการเลือกวัสดุที่นำมาประดิษฐ์มาลัยชั่วคราว - การตรวจใบกิจกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบกิจกรรม เรื่อง การร้อยมาลัยชั่วคราว 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
ทักษะกระบวนการ	<ul style="list-style-type: none"> - การตรวจชิ้นงาน - การสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติงาน - การสังเกตพฤติกรรม กระบวนการกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบทักษะ การปฏิบัติงาน - แบบประเมิน พฤติกรรม กระบวนการกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกตพฤติกรรม การเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - แบบประเมิน สมรรถนะผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์

9. การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

9.1 ผู้สอนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร

ประเด็น / 3 ท่วง	ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
เนื้อหา	ครูมีการวิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหา ออกแบบ และจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และบริบทของท้องถิ่น	ครูเลือกเรื่องที่สอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและผู้เรียน เพื่อให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์
แหล่งการเรียนรู้	กำหนดภาระงาน/ชิ้นงานการร้อยมาลัยชั่วคราวจากวัสดุในท้องถิ่นได้เหมาะสมกับจุดประสงค์และวัยของผู้เรียน	เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน มีความพอเพียง และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	เตรียมวิธีป้องกันและแก้ปัญหาจากการปฏิบัติกิจกรรม
สื่อ/อุปกรณ์	1. ครูจัดเตรียมใบความรู้และใบงานที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและความสนใจของผู้เรียน 2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย 2. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ และเกิดความภูมิใจในความสามารถของตนเอง	ครูเตรียมแผนฯ หรือสื่อสำรองเพื่อรองรับกรณีที่มีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลง

3 ทั่ว ประเด็น	ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
เวลา	ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมเพียงพอกับเวลาที่กำหนดไว้	จัดการเรียนรู้ได้ตามกระบวนการครบถ้วนตามที่วางแผนไว้	เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ครบตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
การจัดกิจกรรม	<ol style="list-style-type: none"> ครูแบ่งกลุ่มผู้เรียนได้พอดีกับจำนวนผู้เรียน ภาระงาน ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง 	<ol style="list-style-type: none"> จัดผู้เรียนละความสามารถเก่งปานกลาง อ่อน เพื่อให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มได้เหมาะสมและสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ 	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงศักยภาพของตนเองเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ เพื่อตรวจสอบศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคลสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามความสามารถ
การประเมินผล	มีการออกแบบการวัดและประเมินผลได้เพียงพอกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับเวลา	มีการออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัด	มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพและตรงตามเป้าหมายที่ต้องการวัด
เงื่อนไขความรู้	<ol style="list-style-type: none"> ครูผู้สอน มีความรู้ในเนื้อหาสาระที่สอน เรื่อง การร้อยมาลัยชั่วคราว มีความรู้ เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้เรื่องวัสดุที่ใช้ร้อยมาลัยชั่วคราว โดยใช้วัสดุในท้องถิ่นที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม 		
เงื่อนไขคุณธรรม	มีความความรักเมตตาศิษย์ มีความรับผิดชอบ มีความยุติธรรม		

9.2 ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงอย่างไร

ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
<p>1. ผู้เรียนกำหนดหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มได้เหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละคน</p> <p>2. ผู้เรียนมีความพอประมาณในการใช้ทรัพยากร โดยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยชั่วคราวได้พอดีกับกิจกรรม และทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>3. ใช้วัสดุในท้องถิ่นมาร้อยมาลัยชั่วคราว ใช้แต่ละส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เหลือเศษให้น้อยที่สุด</p> <p>4. ผู้เรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้พอดีกับเวลาที่กำหนด</p>	<p>1. ผู้เรียนรู้จักการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม</p> <p>2. ผู้เรียนรู้จักวางแผนการทำงาน และสามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ได้</p> <p>3. ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานตามแผนที่วางไว้ เพื่อให้ ท้นกำหนดเวลา</p> <p>4. ความมีเหตุผลในการเลือกใช้ทรัพยากร แต่ละชนิด โดยอยู่บนพื้นฐาน ของความรู้ และคุณธรรม</p> <p>5. นำเหตุผลไปใช้ในการดูแลรักษาทรัพยากร โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้ และคุณธรรม</p>	<p>1. ผู้เรียนรู้จักการวางแผนการทำงาน และมอบหมายงานให้สมาชิกภายในกลุ่มได้เหมาะสมกับความ สามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>2. ผู้เรียนรู้จักเลือกใช้ และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้ถูกต้อง และตรงตามกิจกรรมการร้อยมาลัยชั่วคราว จากวัสดุในท้องถิ่น</p> <p>3. คิดอย่างรอบคอบ และระมัดระวังถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ในปัจจุบันและอนาคต พร้อมวิธีรับมือกับปัญหา/ผลกระทบ</p> <p>4. ในกรณีที่ทรัพยากรไม่เพียงพอ สามารถใช้ทรัพยากรอื่นทดแทนได้</p> <p>5. วางแผนและปฏิบัติงานพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น</p> <p>6. เป็นการสืบทอด ศิลปวัฒนธรรมไทย เอกลักษณ์ไทยให้คงอยู่ต่อไป</p>

9.2 ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงอย่างไร

<p>เงื่อนไขความรู้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งใจฟังผู้สอนเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการร้อยมาลัยชั่วคราว 2. การเลือกวัสดุในท้องถิ่นที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความเหมาะสมกับการร้อยมาลัยชั่วคราว 3. รู้จักเลือกใช้ดอกไม้ที่เหมาะสม ทนทานมาใช้ในการร้อยมาลัยชั่วคราว 4. ศึกษาและทำความเข้าใจกับแผนผังการร้อยมาลัยชั่วคราวให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ 5. รู้ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ เช่น ขั้นตอนการร้อยมาลัยชั่วคราว 6. มีความรอบคอบ โดยตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน 7. คิดวางแผนการทำงานอย่างรอบคอบ 8. ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ 9. เมื่อชิ้นงานเสร็จแล้วจะตรวจสอบความสวยงามและความแข็งแรงของชิ้นงาน 10. ค่อย ๆ ร้อยมาลัย อย่างระมัดระวัง เพื่อให้ดอกไม้ไม่ช้ำ 11. ดูแลรักษาดอกไม้ไม่ให้เหี่ยวเฉา 12. ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ไม่เกิดอุบัติเหตุใด ๆ ในระหว่างเรียน
<p>เงื่อนไขคุณธรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น 2. ไม่หยิบดอกไม้ของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต 3. ไม่หยิบดอกไม้เกินจำนวนที่ผู้สอนกำหนด 4. ร้อยมาลัยด้วยตนเอง โดยขอคำแนะนำจากผู้อื่น ไม่ได้ให้ผู้อื่นทำให้ 5. ร้อยมาลัยชั่วคราวตามแนวทางของตนตามใบกิจกรรม คุณครูสาธิต และลองฝึกทดลองถูกจนทำได้ 6. ความสามัคคีภายในกลุ่ม 7. ความรับผิดชอบ มีวินัยในการทำงานกลุ่ม 8. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างพอเพียง

10. ประเมินผลลัพธ์ (KPA) ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ด้าน วัด	อยู่อย่างพอเพียง....สมดุลและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ			
	วัตถุประสงค์	สังคม	สิ่งแวดล้อม	วัฒนธรรม
ความรู้	1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัสดุในการร้อยมาลัยชั่วคราว	1. มีการวางแผนในการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่ม 2. ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3. ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	1. มีความรอบรู้ในการใช้วัสดุในท้องถิ่น 2. ใช้วัสดุในการร้อยมาลัยชั่วคราวจากธรรมชาติแต่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	1. การเรียนสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน 2. เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย
ทักษะ	1. มีทักษะในการใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างประหยัดและคุ้มค่า 2. การเลือกใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	1. มีทักษะในการทำงาน 2. มีความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับไปร่วมกันแก้ปัญหาเพื่อหาข้อสรุป	1. ใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมระมัดระวังและคุ้มค่า	1. ดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 2. มีทักษะในการคำนวณและนำไปใช้ได้เหมาะสม
ค่านิยม	1. ตระหนักถึงผลที่เกิดจากการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	1. มีความรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม 2. ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความเสียสละและอดทน	1. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย 2. ใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัด	1. สืบสานการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

11. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านกระบวนการ (P)

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

.....

.....

.....

.....

.....

การอยู่อย่างพอเพียง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ เรื่อง มาลัยตุ้ม

มาลัยตุ้ม หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปกลม โดยเริ่มต้นจะเป็นวงกลมขนาดเล็กแล้วค่อย ๆ ใหญ่ขึ้น หรือกว้างขึ้นทีละน้อยมาถึงประมาณช่วงกลางแล้วค่อย ๆ ลดลงทีละน้อย ให้มีขนาดเท่ากับตอนแรก ๆ จนกระทั่งเหมือนตอนขึ้นต้น ส่วนลักษณะรูปทรงตามยาวนั้นคล้ายดอกบัวตูม ช่วงหัวท้ายเรียวยาวตรงกลางป่องโค้งมน มาลัยตุ้มขนาดเล็กสุดนิยมร้อย 9 ชั้น และขนาดใหญ่ที่สุด 15 ชั้น การร้อยมาลัยตุ้มจำนวนชั้นจะต้องเป็นเลขคี่เสมอ เช่น 9 ,11, 13 และ 15 มาลัยตุ้มมี 2 แบบ คือ 1. แบบมีสาย 2. แบบไม่มีสาย

วิธีการร้อยมาลัยตุ้ม มีหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. จะต้องเริ่มต้นร้อยด้วยดอกเล็ก หรือกลีบเล็กก่อนควรส่งก้านหรือส่งกลีบสั้นที่สุด และชั้น ต่อ ๆ ไป ควรส่งก้านให้ยาวขึ้นทีละน้อย ๆ จนถึงช่องราวประมาณครึ่งเป็นช่วงที่มีความพอดีเต็มที่ เท่ากับขนาดที่ต้องการ (ช่อง 2-3 แถว ตรงกลาง) แล้วค่อย ๆ ส่งก้านสั้นลงทีละน้อย ย้อนกลับมาเท่ากับขนาดตอนขึ้นต้น
2. ความยาวของมาลัยตุ้มประมาณ 2.5 นิ้ว-3.5 นิ้ว ต้องระวังอย่าร้อยให้ยาวเกินไป เพราะมองดูแล้วจะกลายเป็นมาลัยตัวหนอนไป
3. การขึ้นต้นมาลัยตุ้มนั้น จำนวนดอกหรือกลีบไม่แน่นอนย่อมขึ้นอยู่กับขนาดของดอกหรือกลีบด้วยว่า มีขนาดเล็กหรือใหญ่ ถ้าดอกใหญ่หรือกลีบใหญ่ก็ขึ้นจำนวนกลีบน้อยแล้วค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมในชั้นต่อ ๆ ไป เช่น ถ้าดอกพุดตูม ดอกมะลิตูม (ขนาดเล็ก) หรือกลีบกุหลาบ จะขึ้นต้นประมาณ 5 ดอก หรือ 5 กลีบ แต่ถ้าเป็นดอกบานไม่รู้โรยจะขึ้นต้นเพียง 1 ดอกเท่านั้น

แผนผังมาลัยตุ้มแบบไม่มีลาย
มาลัยตุ้มขนาด 9 ชั้น

แถวหรือชั้นที่						จำนวนกลีบ
9		0	0	0	0	5
8		0	0	0	0	6
7		0	0	0	0	7
6		0	0	0	0	8
5		0	0	0	0	8
4		0	0	0	0	8
3		0	0	0	0	7
2		0	0	0	0	6
1		0	0	0	0	5
กลีบที่		1	2	3	4	5
0	= กลีบกุหลาบ					

วิธีทำ

- ชั้นที่ 1 กุหลาบ 5 ร้อยโดยรอบเข็ม จัดวางระยะห่างระหว่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน
- ชั้นที่ 2 กุหลาบ 6 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของชั้นที่ 1 กลีบต่อ ๆ ไป ก็ร้อยให้สับหว่างกันไปเรื่อย)
- ชั้นที่ 3 กุหลาบ 7 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของชั้นที่ 2)
- ชั้นที่ 4 กุหลาบ 8 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของชั้นที่ 3)
- ชั้นที่ 5 กุหลาบ 8 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของชั้นที่ 4)
- ชั้นที่ 6 กุหลาบ 8 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของชั้นที่ 5)
- ชั้นที่ 7 กุหลาบ 7 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของชั้นที่ 6)
- ชั้นที่ 8 กุหลาบ 6 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของชั้นที่ 7)
- ชั้นที่ 9 กุหลาบ 5 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของชั้นที่ 8)

หมายเหตุ การร้อยกลีบในแต่ละชั้นให้สับหว่างกันทุกชั้น ชั้นที่ 4, 5 และ 6 เป็นชั้นที่อยู่ในช่วงที่กว้างสุดของมาลัย เมื่อร้อยออกมาแล้วจะได้มาลัยตุ้มที่มีลักษณะรูปทรงที่สวยงาม เพราะมีช่วงตรงกลางป่องมนกลมกลืนกัน

หน้าที่ใช้สอยของมาลัยตุ้ม

1. ใช้เป็นมาลัยชำระ่วยให้แก่แขกที่มาในงาน เช่น งานหลังน้ำพระพุทธรนต์ในพิธีมงคลสมรส หรือในโอกาสต่าง ๆ
2. ใช้เป็นส่วนประกอบตกแต่งในงานประดิษฐ์ดอกไม้สดของไทย เช่น งานเครื่องแขวนดอกไม้สดของไทย
3. ร้อยใส่ไม้ไผ่แหลม ๆ ต่อก้านแล้วปักแจกัน หรือจัดดอกไม้สดในโอกาสต่าง ๆ
4. ใช้เป็นส่วนประกอบของมาลัยเปีย
5. ใช้เป็นส่วนประกอบของมาลัยครูย
6. ใช้ประกอบเป็นมาลัยคล้องมือ

ไม่ยากใช่ไหมครับ

ใบความรู้ เรื่อง ดอกข่า และอุบะ

ดอกข่า คือ ดอกไม้ที่ประดิษฐ์จากกลีบดอกไม้ ให้มีรูปร่างลักษณะเป็นตุ้มค่อนข้างยาว ปลายรีแหลมคล้ายกับดอกข่าจริง ใช้สำหรับทำดอกตุ้มของอุบะหรือประดิษฐ์เป็นดอกไม้ปักแจกัน ปักในกระถางดอกไม้ต่าง ๆ

วิธีการทำดอกข่า มีหลักสำคัญดังต่อไปนี้

วัสดุที่ใช้ทำดอกข่า

1. ดอกไม้ที่ใช้ทำดอกข่า ได้แก่ ดอกกุหลาบ พุด มะลิ กล้วยไม้
2. ใบตอง หรือก้านดอกไม้ ใช้สำหรับทำก้านดอก
3. กรรไกรขนาดเล็ก
4. ด้าย
5. เข็มมือ

วิธีทำดอกข่า

1. ตัดใบตองกว้าง 2 นิ้ว ยาว 2 นิ้ว จำนวน 1 ชิ้น นำกลีบกุหลาบขนาดเล็กวางทาบที่มุมซ้าย แล้วค่อยม้วนให้เป็นหลอด
2. ใช้เข็มเย็บกลีบที่ 1 ติดกับใบตอง
3. นำกลีบที่ 2 พับเป็นกระพุ้งวางประกบเข้าหากลิบที่ 1 จำนวน 2 กลีบ โดยปลายให้ต่ำกว่าชั้นที่ 1 แล้วเย็บพันรอบ
4. ชั้นที่ 3 จำนวน 3 กลีบ พับเป็นกระพุ้งวางให้สับหว่างกับชั้นที่ 2 ต่ำลงมาเล็กน้อย
5. ชั้นที่ 4 จำนวน 4 กลีบ พับและเย็บเหมือนชั้นที่ 3 วางสับหว่างต่ำลงมาเล็กน้อย

ใบกิจกรรม เรื่อง การร้อยมาลัยชำร่วย

คำชี้แจง

1. ให้ผู้เรียนร้อยมาลัยชำร่วยโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น (90 นาที)
2. ให้ผู้เรียนวิเคราะห์หลักการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้การร้อยมาลัยชำร่วย (20 นาที)

วัตถุประสงค์

1. สามารถบอกวิธีการร้อยมาลัยชำร่วยได้
2. สามารถร้อยมาลัยชำร่วยได้ตามลำดับขั้นตอนได้
3. แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการเรียนรู้ ในเรื่อง ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และอยู่อย่างพอเพียง ภายใต้เงื่อนไขความรู้คู่คุณธรรม
4. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์หลักการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ได้

เครื่องมือและอุปกรณ์

1. เข็มร้อยมาลัย 1 เล่ม
2. กรรไกร 1 เล่ม
3. คีมปากจิ้งจก จำนวน 1 อัน
4. ที่ฉีดยา 1 อัน

วัสดุ

1. กลีบวัสดุในท้องถิ่น ในปริมาณที่พอประมาณกับจำนวน 1 ชิ้นงาน
2. แป้นใบตอง 2 ชิ้น

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ.....สกุล..... ชั้น.....

พฤติกรรมคุณลักษณะ 3 ท่วง 2 เงื่อนไข	คะแนน		
	3	2	1
1. ความพอประมาณ			
1.1 การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยอย่างคุ้มค่า			
1.2 การจัดการทรัพยากรโดยคำนึงถึงการเบียดเบียนผู้อื่นน้อยที่สุด			
1.3 ร้อยมาลัยเสร็จได้เหมาะสมตามเวลาที่กำหนด			
2. ความมีเหตุผล			
2.1 การเลือกใช้ดอกไม้ร้อยมาลัยอย่างเหมาะสม			
2.2 การนำชิ้นงานไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์			
3. มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว			
3.1 การดูแลรักษาชิ้นงานขณะปฏิบัติงาน			
3.2 การประกอบชิ้นงานทำให้มาลัยสวยงาม แข็งแรง และคงทน			
4. ความรู้			
4.1 รอบรู้ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และขั้นตอนวิธีการร้อยมาลัย			
4.2 รอบคอบ ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน			
4.3 ระมัดระวัง การเก็บอุปกรณ์ และสถานที่หลังการปฏิบัติงาน			
5. คุณธรรม			
5.1 ซื่อสัตย์ สุจริต ขณะปฏิบัติงาน			
5.2 ขยันอดทน มุ่งมั่นในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ			
5.3 มีสติปัญญา ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า			
5.4 แบ่งปัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่วัสดุ อุปกรณ์กับเพื่อน			
รวม			

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
36 - 42	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
29 - 35	2 หมายถึง ดี
22 - 28	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 21	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

แบบประเมินพฤติกรรมกระบวนการกลุ่ม

กลุ่ม

- สมาชิกในกลุ่ม
1.
 2.
 3.
 4.
 5.

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	4	3	2	1
1. บทบาทหน้าที่				
2. การมีส่วนร่วม				
3. ความรับผิดชอบ				
4. การรับฟังความคิดเห็น				
5. ผลสำเร็จของงาน				
รวม				

ระดับคุณภาพ

- คะแนน 16 - 20 ดีมาก
- คะแนน 11 - 15 ดี
- คะแนน 6 - 10 พอใช้
- คะแนน 0 - 5 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนพฤติกรรมกระบวนการกลุ่ม

พฤติกรรม	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. บทบาทหน้าที่	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไว้ชัดเจน	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ไม่ครบ ขาดไป 1 อย่าง	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ไม่ครบ ขาดไป 2 อย่าง	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก
2. การมีส่วนร่วม	สมาชิกในกลุ่มทุกคนในกลุ่ม มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	สมาชิกในกลุ่มให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นส่วนน้อย	สมาชิกในกลุ่มไม่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม
3. ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่หลีกเลี่ยงงาน	สมาชิกส่วนใหญ่ทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่หลีกเลี่ยงงาน	สมาชิกส่วนน้อยทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหลีกเลี่ยงงานเป็นบางคน	สมาชิกส่วนใหญ่ไม่ทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหลีกเลี่ยงงานเป็นบางคน
4. การรับฟังความคิดเห็น	สมาชิกทุกคนยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์	สมาชิกส่วนใหญ่ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีเหตุผล	สมาชิกส่วนน้อยยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีเหตุผล	สมาชิกส่วนใหญ่ไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและไม่มีเหตุผล
5. ผลสำเร็จของงาน	งานเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม	งานเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่ม	งานเสร็จช้ากว่าเวลาที่กำหนดเล็กน้อยเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกส่วนน้อยในกลุ่ม	งานเสร็จช้ากว่ากำหนดเกิดจากความร่วมมือของสมาชิก 1 - 2 คนในกลุ่มเท่านั้น

แบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓
ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

สมรรถนะที่ประเมิน	ระดับคะแนน			
	3	2	1	0
1. ความสามารถในการสื่อสาร				
1.1 ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและทัศนะ ของตนเองด้วยการพูดและการเขียน				
1.2 พูดเจรจาต่อรอง				
1.3 เลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร				
1.4 เลือกใช้วิธีการสื่อสาร				
2. ความสามารถในการคิด				
2.1 คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)				
2.2 คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต				
3.1 นำกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
3.2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง				
3.3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข				
3.4 จัดการกับปัญหาและความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม				
3.5 ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม				
3.6 หลีกเลียงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น				
รวม				

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
31 - 36	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
25 - 30	2 หมายถึง ดี
18 - 24	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 18	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

เลขที่	รายการประเมิน												รวม	ระดับคุณภาพ			
	ไม่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				อยู่อย่างพอเพียง					ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
	3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0		3	2	1	0
20																	
21																	
22																	
23																	
24																	
25																	
26																	
27																	
28																	
29																	
30																	
31																	
32																	
33																	
34																	
35																	
36																	
37																	
38																	
39																	
40																	

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
6 - 7	2 หมายถึง ดี
4 - 5	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 4	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายรัฐสิทธิ์ วังทะพันธ์)

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

วันที่.....เดือน พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวชี้วัด/พฤติกรรมที่บ่งชี้	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	1 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
<p>1. ใฝ่เรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน ไม่คุยในเวลาเรียน - เข้าเรียนและสนใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ขณะที่ครูสอนทุกชั่วโมง - ค้นคว้าความรู้และบันทึกความรู้ด้วยตนเอง จากสิ่งที่เรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา - นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ - แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนและครู 	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 - 5 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 2 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 รายการ</p>
<p>2. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความตั้งใจปฏิบัติงานด้วยตนเอง จนงานสำเร็จ - ส่งงานก่อนหรือตรงตามกำหนดเวลานัดหมาย - แก้ไขงานที่บกพร่องให้ดียิ่งขึ้น - ชื่นชมผลงานของตนเองและเพื่อน 	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 2 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 รายการ</p>

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	1 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
3. อยู่อย่างพอเพียง <ul style="list-style-type: none"> - ใช้สิ่งของทรัพย์สินของโรงเรียนอย่างประหยัดคุ้มค่า - ใช้วัสดุ อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่า - วางแผนการเรียนและการทำงาน - ยอมรับเพื่อนร่วมชั้นเรียนปรับตัวกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมชั้นเรียน - แบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนที่ขาดแคลน - เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู - รู้จักแยกแยะว่าสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดไม่ถูกต้อง 	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 6 - 7 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 - 5 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 - 2 รายการ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มาลัยคล้องมือ

เวลา 6 ชั่วโมง

ผู้สอน นายฐิติษฐ์ วัชระพันธ์

วันที่ 16-17 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

1. ผลการเรียนรู้

- 1.1 ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องมือได้
- 1.2 ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยคล้องมือได้อย่างเหมาะสม
- 1.3 ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยกลม มาลัยซีก อูบะพวง พร้อมกับประกอบมาลัยคล้องมือได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 1.4 ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องมือไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. สาระสำคัญ

มาลัยคล้องมือเป็นการประดิษฐ์ดอกไม้สด ที่มีความประณีต สวยงาม ทั้งยังฝึกให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการทำงานและเห็นคุณค่าของงานที่เป็นเอกลักษณ์ไทย เน้นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

- 3.1 อธิบาย รูปร่าง ลักษณะ มาลัยกลมได้
- 3.2 อธิบาย รูปร่าง ลักษณะ มาลัยซีกได้
- 3.3 อธิบาย รูปร่าง ลักษณะ อูบะพวงได้
- 3.4 อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยกลมได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน
- 3.5 เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสม
- 3.6 อธิบายการประกอบมาลัยคล้องมือได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ / กระบวนการ

- 3.7 ร้อยมาลัยกลมได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.8 ร้อยมาลัยซีกได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.9 ร้อยอูบะพวงได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.10 ประกอบมาลัยคล้องมือได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 3.11 ใฝ่เรียนรู้
- 3.12 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 3.13 ความพอเพียง

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 มาลัยกลม
- 4.2 มาลัยชีก อุบะพู่
- 4.3 การประกอบมาลัยคล้องมือ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด
- 5.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 ผู้เรียนร่วมกันแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มให้มีผู้เรียนคละกัน ระหว่างผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน และกำหนดหน้าที่สมาชิกภายในกลุ่มเป็น หัวหน้ากลุ่ม เลขานุกรกลุ่ม และสมาชิกภายในกลุ่ม (พอประมาณ)

6.2 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับวัสดุที่นำมาร้อยมาลัยคล้องมือ จากภาพที่ครูให้ดู ครูตั้งคำถามดังนี้

- ทำไมกลุ่มของผู้เรียนถึงเลือกที่จะร้อยมาลัยคล้องมือจากวัสดุนี้

6.3 ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายว่ามาลัยคล้องมือแต่ละแบบมีข้อดีข้อเสียต่างกันอย่างไร ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกชนิดของวัสดุในการนำมาร้อยมาลัยคล้องมือที่กลุ่มตนนำมาร้อยพร้อมทั้งบอกเหตุผล

ขั้นการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2 มาลัยกลม

6.4 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับมาลัยกลม พร้อมกับให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง มาลัยกลม (เงื่อนไขความรู้)

6.5 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับมาลัยกลม มาลัยกลม หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นวงกลม และรูปทรงตามยาวตรง และขนานกันไปตลอดเข็ม นิยมร้อยตั้งแต่ขนาด 6 กลีบขึ้นไป จนถึง 12 กลีบ หรือมากกว่านี้ก็ได้ ย่อมแล้วแต่ชนิดของดอกไม้ ถ้าดอกเล็กหรือกลีบเล็กก็จะใช้จำนวนกลีบมาก แต่ถ้าดอกไม้ดอกใหญ่หรือกลีบใหญ่ก็ใช้จำนวนกลีบน้อย

มาลัยกลมแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ

- มาลัยกลมแบบไม่มีลาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า มาลัยเกลี้ยง หรือตอน หมายถึง มาลัยกลมที่ร้อยด้วยกลีบดอกไม้ หรือดอกไม้ หรือใบไม้ล้วน ๆ ไม่มีลวดลายใด ๆ และเป็นสีเดียวกันตลอด เช่น มาลัยกลีบกุหลาบ มาลัยกลม ดอกพุด มาลัยกลมดอกมะลิ มาลัยกลมกลีบดอกรัก มาลัยกลมดอกบานไม่รู้โรย ฯลฯ

- มาลัยกลมแบบมีลายหรือบางคนเรียกว่า มาลัยกลมยกดอก หมายถึง มาลัยกลมที่ร้อยใส่ลวดลายต่าง ๆ ลงไป ลายที่นิยมใช้สำหรับร้อยใส่มาลัยกลม ได้แก่ ลายประเภทลายเกลียว ลายคดกริช ลายตาประชุม และลายประกอบ มาลัยแบบนี้มักนิยมร้อยด้วยดอกพุดหรือกลีบกุหลาบ เป็นพื้น และลวดลายที่ร้อยใส่ลงไปนั้นมักจะใช้ดอกไม้ กลีบดอกไม้หรือใบไม้ที่มีสีสด ๆ หรือสีที่ติดกันหรือสีที่มองแล้วเด่นเพื่อที่จะได้เห็นลวดลายชัดเจนสวยงาม

วิธีการร้อยมาลัยกลม มีหลักที่สำคัญดังนี้

1. คัดเลือกดอกหรือกลีบดอกไม้ให้ขนาดเท่า ๆ กัน
2. การส่งกลีบหรือก้านดอก จะต้องให้ยาวเท่า ๆ กันทุกกลีบ หรือทุกดอกทั้งในแถวเดียวกันและระหว่างแถวด้วย เพื่อให้มาลัยที่ร้อยเสร็จแล้วนั้นมีสัดส่วน และรูปทรงสวยงาม ดังนั้นในการร้อยดอกไม้แต่ละดอกหรือแต่ละกลีบ ควรจะต้องวัดก้านก้านก่อนแทงใส่เข็ม
3. ร้อยแถวแรกหรือชั้นแรกให้เป็นวงกลม จัดระยะห่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน โดยเริ่มร้อยกลีบแรกเรียงจากซ้ายวนไปทางขวา (ตามเข็มนาฬิกา) จนครบจำนวนกลีบตามต้องการ
4. ร้อยแถวที่ 2 โดยวางกลีบให้สับหว่างกับกลีบในแถวแรกทุกกลีบจนครบ จำนวนกลีบเท่ากับแถวที่ 1 และแถวต่อ ๆ ไปก็ทำเช่นเดียวกัน ข้อควรระวัง คือ ทก ๆ แถวจะต้องมีจำนวนกลีบเท่ากันและสับหว่างกันทุกแถวด้วย ถ้าแถวใดจำนวนกลีบลดน้อยลงหรือเพิ่มขึ้นแสดงว่าจต้องร้อยสับหว่างผิด
5. มาลัยกลมแบบไม่มีลาย ร้อยเรียงวนโดยรอบเข็ม ควรจัดระยะห่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน เมื่อร้อยครบจำนวนกลีบในแถวที่ 1 ตามต้องการ แล้วก็เริ่มร้อยแถวที่ 2 โดยกลีบแรกของแถวที่ 2 นี้ จะต้องอยู่ระหว่างกลีบสุดท้าย และกลีบที่ 1 ของแถวที่ 1 และกลีบต่อ ๆ ไป ก็ร้อยให้สับหว่างเช่นกันทุกแถว และจำนวนกลีบของแต่ละแถวก็ต้องเท่ากันด้วย
6. มาลัยกลมแบบมีลาย ถ้าลายด้านเดียวจะขึ้นต้นจำนวนก็กลีบก็ได้ แต่ถ้าเป็นมาลัยกลมแบบมีลายสองด้าน จะต้องขึ้นจำนวนกลีบคู่เสมอ นิยมขึ้น 8 หรือ 10 กลีบ หรือมากกว่านั้น (ถ้าเป็นมาลัยที่มีขนาดใหญ่) วิธีการร้อยก็เรียงวนโดยรอบเข็มเช่นกัน พอถึงลวดลายก็ร้อยกลีบที่มีสีต่างไปจากสีกลีบที่ร้อยเป็นพื้นอยู่เดิมแล้วนั่นเอง จะร้อยลายอะไรนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือเห็นว่าสวยงามเหมาะสมเป็นสำคัญ

วิธีทำ

แถวที่ 1 กุหลาบ 6 ใบ 2 โดยรอบร้อยเว้นระยะห่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน

แถวที่ 2 กุหลาบ 6 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกลีบที่ 1 กับ 2 ของแถวที่ 1) ใบ 2

แถวที่ 3 - 14 กุหลาบ 6 ใบ 2 ร้อยเช่นเดียวกับแถวที่ 2 โดยแต่ละแถวให้กลีบสับหว่างกันทุกแถวเสมอ จะร้อยก็แถวก็ได้ ให้ได้ความยาวตามต้องการที่จะใช้เป็นสำคัญ

หมายเหตุ กลีบที่ 7-8 ของแต่ละแถว คือ ลายเกลียวที่จะเคลื่อนเวียนไปรอบเข็มเพียงเกลียวเดียวโดด ๆ แต่ลายเกลียวคู่จะเห็นลายเกลียวสองลายเคลื่อนขนานกันเป็นคู่ไป

ถ้าร้อยกลีบแรกของแถวที่ 2 อยู่ระหว่างกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของแถวแรก แถวอื่น ๆ ก็เช่นกัน จะได้ลายเกลียวที่หมุนเคลื่อนที่ด้านตรงข้าม คือ ลายจะเคลื่อนจากด้านขวามือออกไปด้านนอกตัว แล้วเวียนกลับเข้ามาทางด้านซ้ายมือ (มีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

แผนผังมาลัยกลมแบบมีลาย

ลายเกลียว

ลายเกลียวคู่ (ขึ้น 8 กลีบ)

แถวที่ 7				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 6				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 5				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 4				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 3				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 2				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 1				0	0	X	X	0	0	X	X
กลีบที่				1	2	3	4	5	6	7	8

0 = กลีบกุหลาบ X = ใบไม้

วิธีทำ

แถวที่ 1 กุหลาบ 2 ใบ 2 กุหลาบ 2 ใบ 2 โดยรอบเข็มจัดวางระยะห่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน

แถวที่ 2 กุหลาบ 2 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกลีบที่ 1 กับ 2 ของแถวที่ 1) ใบ 2 กุหลาบ 2 ใบ 2

แถวที่ 3 - 14 ร้อยเช่นเดียวกับแถวที่ 2 โดยแต่ละแถวให้กลีบสับหว่างกันทุกแถว

หมายเหตุ กลีบที่ 3-4 ของแต่ละแถว คือ ลายเกลียวที่ 1 และกลีบที่ 7-8 ของแต่ละแถว คือ ลายเกลียวที่ 2 เมื่อร้อยเสร็จแล้วจะเห็นว่าเกลียวทั้งสองนี้จะเคลื่อนขนานเวียนขึ้นไปรอบเข็ม ถ้าร้อยกลีบแรกของแถวที่ 2 อยู่ระหว่างกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของแถวแรก แถวอื่น ๆ ก็เช่นกัน จะได้ลายเกลียวที่หมุนเคลื่อนที่ด้านตรงข้าม คือ ลายจะเคลื่อนจากด้านขวามือออกไปด้านนอกตัว แล้วเวียนกลับเข้ามาทางด้านซ้ายมือ (มีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

หน้าที่ใช้สอยของมาลัยกลม (เงื่อนไขความรู้ และความมีเหตุผล)

1. ใช้ทำเป็นมาลัยคล้องคอ
 2. ใช้ทำเป็นมาลัยมือ หรือมาลัยคล้องแขน
 3. ใช้ทำเป็นมาลัยแขวนหน้ารถ แขนงหัวเรือ
 4. ใช้เป็นส่วนประกอบตกแต่งงานประดิษฐ์ดอกไม้สดของไทยบางอย่าง
- 6.6 ความยาวของมาลัยกลมประมาณ 16 นิ้ว ต้องระวังอย่าร้อยให้ยาวเกินไป เพราะมองดูแล้วจะไม่สวยงาม (พอประมาณ)
- 6.7 ครูอธิบายวิธีรูตมาลัยออกจากเข็ม (เงื่อนไขความรู้)
- (1) ก่อนรูตต้องปิดแป้นเมื่อร้อยจบ พรมน้ำที่ดอกไม้ให้เปียกถึงเข็ม
 - (2) ทาน้ำมันวาสลินช่วงทั้งหมดของเข็มรูตลงไปจนสุดด้าย
 - (3) คนที่ 1 จับเข็มมาลัยด้วยมือซ้าย ดันมาลัยไปที่ก้นเข็มเล็กน้อย มือขวาจับกดแป้นลง คนที่ 2 ใช้คีมจับเข็มให้มัน เมื่อคนที่ 1 นับ 1-2-3 ทั้งสองคนดึงพร้อมกัน
 - (4) คนดึงเข็มให้ออกแรงดึงเข็มไปทางทิศปลายเข็มมาลัยชี้ อย่ายึดตามคีมออกแรงดึงให้สม่ำเสมอจนกว่ามาลัยจะผ่านพ้นเข็มไปอยู่ช่วงกลางของด้าย ถ้าหยุดสะดุดกลางคัน จะทำให้ดอกไม้เปียกกันอยู่บางส่วน บางดอกอาจจะถูกดันหลุดออกมา
 - (5) คนรูตดอกไม้ต้องพยายามทำอย่างรวดเร็วและเบา มือ มือซ้ายต้องดันไว้เล็กน้อย ในขณะที่มือขวารูตออก เมื่อรูตมาลัยออกจากเข็มเรียบร้อยแล้ว ต้องจัดระยะจัดแถวจัดลายให้เข้าที่ดังเดิม
- 6.8 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนร้อยมาลัยกลมเกลียวตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
- 6.9 ครูกำหนดเวลาในการร้อยมาลัยกลมเกลียว 60 นาที (พอประมาณ)
- อุปกรณ์การร้อยมาลัยที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีดสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการร้อยมาลัยกลม ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้
 - ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการร้อยมาลัยกลมเกลียวหรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)
 - ในการร้อยมาลัยกลมเกลียวผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่นกรรไกร เข็มร้อยมาลัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
 - ผู้เรียนจะต้องมีความซื่อสัตย์ ต่อการนำด้ายมาใช้รูตมาลัย (เงื่อนไขคุณธรรม) ไม่ใส่ด้ายแค่สองเส้น ต้องใส่ด้ายสี่เส้น เพราะจะทำให้เวลารูตมาลัยแล้วมาลัยไม่แข็งแรง (เงื่อนไขความรู้)
 - มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อย และต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
 - ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)
- 6.10 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการร้อยมาลัยกลมเกลียว ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)

ชั่วโมงที่ 3-4 อูบะฟู มาลัยชีก และการประกอบมาลัยคล้องมือ

6.11 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับการประดิษฐ์อูบะฟู พร้อมกับให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง การประดิษฐ์อูบะฟู พร้อมให้นักเรียนปฏิบัติตาม (เงื่อนไขความรู้)

อูบะ ใช้เป็นเครื่องตกแต่งประเภทประกอบ การทำดอกไม้ได้หลายชนิด เช่น มาลัย เครื่องแขวน ดอกไม้ชำร่วย ดอกไม้คลุมไตร เป็นต้น แต่ที่นิยมใช้กันมาก คือ มาลัย โดยใช้ผูกติด กับปลายมาลัยเพื่อความสวยงาม

อูบะโดยทั่วไป ประกอบด้วย ดอกตูม หมวก และดอกสวม

อูบะแขก ประกอบด้วยดอกตูม 1 ดอก ดอกสวมหลายๆดอกร้อยเป็น สายยาวตามต้องการ

อูบะฟู ลักษณะเป็นพวง ร้อยเหมือน อูบะแขกแต่ละสายมารวมผูก เป็นพวงใหญ่

อูบะฟู

อูบะฟู มีลักษณะเรียวยาวปลายคล้ายพู่เรือสุพรรณหงส์ ดอกตูมต่างระดับกันเป็นชั้น 2-3-4 ชั้น

วิธีการร้อยอูบะฟู

1. ร้อยตุ้งติ้งให้มีความยาวต่างกัน 3 ขนาด (สำหรับอูบะฟู 3 ชั้น) สั้นยาวกว่ากันเท่ากับช่วงของดอกตูม ดังนี้

ชั้นที่ 1 ขนาดยาวสุด มี 1 ขา

ชั้นที่ 2 ขนาดที่ 2 มี 4-5 ขา

ชั้นที่ 3 ขนาดที่ 3 มี 8-9 ขา

2. ใช้มือซ้ายจับชั้นที่ 1 และ นำอูบะชั้นที่ 2 แต่ละสายมาเรียงรอบชั้นที่ 1 ให้ปลายดอกตูมชั้นที่ 2 สูงกว่าหัวดอกตูม ชั้นที่ 1 ใช้ด้ายมัดให้แน่น

3. นำอูบะชั้นที่ 3 แต่ละสาย มาเรียงรอบชั้นที่ 2 ให้ปลายดอกตูมชั้นที่ 3 สูงกว่าหัวดอกตูมชั้นที่ 2 ให้ปลายดอกตูม

ชั้นที่ 3 เสมอกันทุกสาย ใช้ด้ายผูกให้แน่น

ถ้าเป็นอูบะขนาดใหญ่ มีความยาวมาก ก็จะมีหลายชั้นตามขนาดและรูปทรงของชิ้นงาน

ขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 3

6.12 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนประดิษฐ์อุบะฟูตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.13 ครูกำหนดเวลาในการประดิษฐ์อุบะฟู 30 นาที (พอประมาณ)

- อุปกรณ์การประดิษฐ์อุบะฟู ที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีติสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการประดิษฐ์อุบะฟู ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการประดิษฐ์อุบะฟู หรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการประดิษฐ์อุบะฟู ผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่น กรรไกร เข็ม (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)

6.14 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการประดิษฐ์อุบะฟู ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)

6.15 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับมาลัยชีก พร้อมกับให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่องการร้อยมาลัยชีก (เงื่อนไขความรู้)

มาลัยชีก

มาลัยชีกหรือเสี้ยว หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเพียงครึ่งวงกลม หรือน้อยกว่า ซึ่งมีหลายขนาดด้วยกัน เช่น มาลัยชีกสามหลัก มาลัยชีกห้าหลัก มาลัยชีกเจ็ดหลักและมาลัยชีกเก้าหลัก

มาลัยชีกขนาดเล็กที่สุดหรือเรียกมาลัยเสี้ยว หรืออาจเรียกว่า มาลัย 2-1 ก็ได้ คือ มาลัยชีกสามหลัก

มาลัยชีกที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คือมาลัยชีกสิบเอ็ดหลัก หรืออาจเรียกว่า มาลัย 6-5 ก็ได้

การเรียกชื่อมาลัยแต่ละชนิดนั้น จะเรียกตามลักษณะแนวตามยาวเป็นหลัก เช่น มาลัยชีกสามหลัก มาลัยชีกห้าหลัก มาลัยชีกเจ็ดหลัก มาลัยชีกเก้าหลัก แต่บางคนจะเรียกสั้น ๆ ว่า ชีก 3, ชีก 5, ชีก 7 ชีก 9 และบางครั้งก็เรียกตามลักษณะของการร้อย เช่น 2-1 (สองหนึ่ง) มาลัย 3-2, มาลัย 4-3 และมาลัย 5-4

ดอกไม้ที่นิยมใช้ร้อยมาลัยชีกโดยทั่วไป ได้แก่ ดอกกุหลาบ ดอกพุด กลีบดอกกรัก แกนกลางดอกกรัก เปลือกดอกกรัก และดอกมะลิ

ดอกไม้ ใบไม้ที่นิยมร้อยเป็นสายมาลัยชีก ได้แก่ ดอกกะเม็ง ดอกผกากรอง (ดอกตูม) และใบไม้ต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับร้อยมาลัย

มาลัยชีกมี 2 แบบ คือ แบบพื้นล้วน ๆ และแบบมีสาย

วิธีการร้อยมาลัยชีก มีหลักสำคัญดังนี้

1. จะต้องเริ่มต้นร้อยจำนวนกลีบมาก และจบการร้อยด้วยจำนวนกลีบน้อยเสมอ เช่น มาลัยชีกเจ็ดหลัก จะต้องเริ่มร้อยแถวแรก= 4 กลีบ แถวที่ 2=3 กลีบ
2. แต่ละแถวจะต้องร้อยให้กลีบสับหว่างกันเสมอ
3. พยายามเลือกกลีบขนาดเท่า ๆ กัน และเวลาร้อยจะต้องส่งกลีบให้เท่ากันทุกกลีบและทุกแถวด้วย เมื่อเวลาร้อยเสร็จแล้ว จะเห็นเป็นแนวหรือแถวตามยาวขึ้นไปอย่างชัดเจนเป็นระเบียบสวยงาม ซึ่งเรียกว่า **หลัก**

มาลัยชีกห้าหลัก หรือ มาลัย 3 - 2

แถวที่ 9	0	0	0		
แถวที่ 8		0	0		
แถวที่ 7	0	0	0		
แถวที่ 6		0	0		
แถวที่ 5	0	0	0		
แถวที่ 4		0	0		
แถวที่ 3	0	0	0		
แถวที่ 2		0	0		
แถวที่ 1	0	0	0		
หลักที่		1	2	3	4 5

0= กลีบกุหลาบ หรือดอกพุด หรือดอกมะลิ

วิธีทำ

แถวที่ 1 กุหลาบ 3 ร้อยเรียงต่อกันในลักษณะไม่เกินครึ่งวงกลม

แถวที่ 2 กุหลาบ 2 ร้อยเรียงต่อกัน โดยกลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของแถวที่ 1 และกลีบที่ 2 ร้อยอยู่ระหว่างกุหลาบกุหลาบกลีบที่ 2 กับ 3 ของแถวที่ 1

แถวที่ 3,5,7,9,11 และ 13 ร้อยเหมือนแถวที่ 1

แถวที่ 4,6,8,10,12 และ 14 ร้อยเหมือนแถวที่ 2

หมายเหตุ จะร้อยจำนวนกี่แถวก็ได้ยอมแล้วแต่ความยาวที่ต้องการ แต่ควรจบลงด้วยแถวกุหลาบ 2 เสมอ เพื่อเวลาผูกมัดจะได้ต่อกันพอดี

หน้าที่ใช้สอยของมาลัยชีก

1. ใช้รดปีตรอยต่อมิให้เห็นปม หรือความไม่เรียบร้อย
 2. ใช้คล้องต่อกันเป็นมาลัยลูกโซ่
 3. ใช้ทำเป็นมาลัยลูกโซ่
 4. ใช้ทำเป็นมาลัยเถา
 5. ใช้ผูกมัดทำเป็นดอกทัดหู
 6. ใช้ผูกมัดทำเป็นดอกไม้สำหรับปักแจกัน หรือ จัดดอกไม้แบบต่าง ๆ
 7. ใช้รัตมวอยผม
 8. ใช้เป็นส่วนประกอบตกแต่งงานประดิษฐ์ดอกไม้สดของไทยบางอย่าง
- 6.16 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนประดิษฐ์มาลัยชีกตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
- 6.17 ครูกำหนดเวลาในการร้อยมาลัยชีก 30 นาที (พอประมาณ)
- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการร้อยมาลัยชีก หรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)
 - ในการร้อยมาลัยชีก ผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่น กรรไกร เข็ม (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
 - มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
 - ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)
- 6.18 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับร้อยมาลัยชีก ช่วยกันตอบคำถาม สรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)
- 6.19 ครูนำชิ้นส่วนที่ผู้เรียนได้ทำไว้มาสอนการประกอบมาลัยคล้องมือ
- 6.20 ครูชี้แจงให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยครูให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยคล้องมือ โดยให้ออกแบบมาลัยคล้องมือโดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี) ซึ่งให้ผู้เรียนนำมาปฏิบัติในวันต่อไป

ชั่วโมงที่ 5-6 การร้อยมาลัยคล้องมือ

- 6.21 ครูแจกใบกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยคล้องมือ โดยให้ออกแบบมาลัยคล้องมือ โดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
- 6.22 ครูอธิบายใบกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยคล้องมือ โดยให้ออกแบบมาลัยคล้องมือ โดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี) โดยมีข้อกำหนดในการร้อยมาลัยคล้องมือ ดังนี้
- สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีหน้าที่ในการทำกิจกรรมการร้อยมาลัยคล้องมือ เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ตามกำหนด (มีเหตุผล)
 - กำหนดเวลาในการร้อยมาลัยคล้องมือ 90 นาที (พอประมาณ)

- อุปกรณ์การร้อยมาลัยคล้องมือ ที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีดิสสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการร้อยมาลัยคล้องมือ ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการร้อยมาลัยคล้องมือ หรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการร้อยมาลัยคล้องมือผู้เรียนทุกกลุ่มจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่นกรรไกร เข็มร้อยมาลัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- การสรุปผลการร้อยมาลัยคล้องมือ โดยการนำมาลัยที่ประดิษฐ์ มีความแข็งแรงทนทานในการใช้งาน (มีเหตุผล)

- ผู้เรียนจะต้องมีความซื่อสัตย์ต่อการนำด้ายมาใช้รูดมาลัย ไม่ใส่ด้ายแค่สองเส้น ต้องใส่ด้ายสี่เส้น เพราะจะทำให้เวลารูดมาลัยแล้วมาลัยไม่แข็งแรง (เงื่อนไขคุณธรรม)

- มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)

6.23 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการร้อยมาลัยคล้องมือ ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)

6.24 อาสาสมัครตัวแทนกลุ่มนำเสนอรายงานการร้อยมาลัยคล้องมือหน้าชั้นเรียน เน้นกลุ่มผู้เรียนที่มีจิตอาสา ครูและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนร่วมกันฟังอภิปราย เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ (มีเหตุผล)

ขั้นสรุป

6.25 ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุป ความหมายของหมายมาลัยคล้องมือ มาลัยกลม ดอกข่า และอุบะพู่ รูปร่าง วัสดุที่นำมาร้อยมาลัยคล้องมือ (เงื่อนไขความรู้)

6.26 ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปขั้นตอนการร้อยมาลัยคล้องมือ (เงื่อนไขความรู้)

6.27 ผู้เรียนและครูร่วมการวิเคราะห์การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่นำมาใช้ในการกระบวนการเรียนรู้ เรื่อง การร้อยมาลัยคล้องมือ ผู้เรียนบันทึกผลการวิเคราะห์ในใบกิจกรรม เรื่อง การวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่นำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

- ใบความรู้ เรื่อง การร้อยมาลัยกลม
- ใบความรู้ เรื่อง การประดิษฐ์อุบะพู่
- ใบความรู้ เรื่อง การร้อยมาลัยซีก
- ใบกิจกรรม เรื่อง การร้อยมาลัยคล้องมือ

7.2 แหล่งเรียนรู้

- ห้องปฏิบัติการการงานอาชีพและเทคโนโลยี อาคารโรงฝึกงาน ชั้น 2

8. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - การตอบคำถาม - การอธิบายวิธีการเลือกวัสดุที่นำมาประดิษฐ์มาลัยคล้องมือ - การตรวจใบกิจกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบกิจกรรม เรื่อง การร้อยมาลัยคล้องมือ 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
ทักษะกระบวนการ	<ul style="list-style-type: none"> - การตรวจชิ้นงาน - การสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติงาน - การสังเกตพฤติกรรม กระบวนการกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบทักษะ การปฏิบัติงาน - แบบประเมิน พฤติกรรม กระบวนการกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> การสังเกตพฤติกรรม การเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - แบบประเมิน สมรรถนะผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์

9. การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

9.1 ผู้สอนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร

ประเด็น / 3 ท่วง	ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
เนื้อหา	ครูมีการวิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหา ออกแบบ และจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และบริบทของท้องถิ่น	ครูเลือกเรื่องที่สอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและผู้เรียน เพื่อให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	เพื่อให้การจัดการเรียนรู้อบรมครอบคลุมตามจุดประสงค์
แหล่งการเรียนรู้	กำหนดภาระงาน/ชิ้นงานการร้อยมาลัยคล้องมือจากวัสดุในท้องถิ่นได้เหมาะสมกับจุดประสงค์และวัยของผู้เรียน	เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน มีความพอเพียง และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	เตรียมวิธีป้องกันและแก้ปัญหาจากการปฏิบัติกิจกรรม
สื่อ/อุปกรณ์	1. ครูจัดเตรียมใบความรู้และใบงานที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและความสนใจของผู้เรียน 2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย 2. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ และเกิดความภูมิใจในความสามารถของตนเอง	ครูเตรียมแผนฯ หรือสื่อสำรองเพื่อรองรับกรณีที่มีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลง

3 ว่าง ประเด็น	ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
เวลา	ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมเพียงพอกับเวลาที่กำหนดไว้	จัดการเรียนรู้ได้ตามกระบวนการครบถ้วนตามที่วางแผนไว้	เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ครบตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
การจัดกิจกรรม	<ol style="list-style-type: none"> ครูแบ่งกลุ่มผู้เรียนได้พอดีกับจำนวนผู้เรียน ภาระงาน ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง 	<ol style="list-style-type: none"> จัดผู้เรียนละความสามารถเก่งปานกลาง อ่อน เพื่อให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มได้เหมาะสมและสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ 	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงศักยภาพของตนเองเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ เพื่อตรวจสอบศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคลสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามความสามารถ
การประเมินผล	มีการออกแบบการวัดและประเมินผลได้เพียงพอกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับเวลา	มีการออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัด	มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพและตรงตามเป้าหมายที่ต้องการวัด
เงื่อนไขความรู้	<ol style="list-style-type: none"> ครูผู้สอน มีความรู้ในเนื้อหาสาระที่สอน เรื่อง การร้อยมาลัยคล้องมือ มีความรู้ เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้เรื่องวัสดุที่ใช้ร้อยมาลัยคล้องมือ โดยใช้วัสดุในท้องถิ่นที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม 		
เงื่อนไขคุณธรรม	มีความความรักเมตตาศิษย์ มีความรับผิดชอบ มีความยุติธรรม		

9.2 ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงอย่างไร

ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
<p>1. ผู้เรียนกำหนดหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มได้เหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละคน</p> <p>2. ผู้เรียนมีความพอประมาณในการใช้ทรัพยากร โดยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยคล้องมือ ได้พอดีกับกิจกรรม และทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>3. ใช้วัสดุในท้องถิ่นมาร้อยมาลัยคล้องมือ ใช้แต่ละส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เหลือเศษให้น้อยที่สุด</p> <p>4. ผู้เรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้พอดีกับเวลาที่กำหนด</p>	<p>1. ผู้เรียนรู้จักการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม</p> <p>2. ผู้เรียนรู้จักวางแผนการทำงาน และสามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ได้</p> <p>3. ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานตามแผนที่วางไว้ เพื่อให้ ท้นกำหนดเวลา</p> <p>4. ความมีเหตุผลในการเลือกใช้ทรัพยากรแต่ละชนิด โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม</p> <p>5. นำเหตุผลไปใช้ในการดูแลรักษาทรัพยากร โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม</p>	<p>1. ผู้เรียนรู้จักการวางแผนการทำงาน และมอบหมายงานให้สมาชิกภายในกลุ่มได้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>2. ผู้เรียนรู้จักเลือกใช้ และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ได้ถูกต้อง และตรงตามกิจกรรมการร้อยมาลัยคล้องมือ จากวัสดุในท้องถิ่น</p> <p>3. คิดอย่างรอบคอบ และระมัดระวังถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต พร้อมวิธีรับมือกับปัญหา/ผลกระทบ</p> <p>4. ในกรณีที่ทรัพยากรไม่เพียงพอ สามารถใช้ทรัพยากรอื่นทดแทนได้</p> <p>5. วางแผนและปฏิบัติงานพร้อมที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น</p> <p>6. เป็นการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทย เอกลักษณ์ไทยให้คงอยู่ต่อไป</p>

9.2 ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงอย่างไร

<p>เงื่อนไขความรู้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งใจฟังผู้สอนเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการร้อยมาลัยคล้องมือ 2. การเลือกวัสดุในท้องถิ่นที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความเหมาะสมกับการร้อยมาลัยคล้องมือ 3. รู้จักเลือกใช้ดอกไม้ที่เหมาะสม ทนทานมาใช้ในการร้อยมาลัยคล้องมือ 4. ศึกษาและทำความเข้าใจกับแผนผังการร้อยมาลัยคล้องมือให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ 5. รู้ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ เช่น ขั้นตอนการร้อยมาลัยคล้องมือ 6. มีความรอบคอบ โดยตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน 7. คิดวางแผนการทำงานอย่างรอบคอบ 8. ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ 9. เมื่อชิ้นงานเสร็จแล้วจะตรวจสอบความสวยงามและความแข็งแรงของชิ้นงาน 10. ค่อย ๆ ร้อยมาลัย อย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้ดอกไม้ช้ำ 11. ดูแลรักษาดอกไม้ไม่ให้เหี่ยวเฉา 12. ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ไม่เกิดอุบัติเหตุใด ๆ ในระหว่างเรียน
<p>เงื่อนไขคุณธรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น 2. ไม่หยิบดอกไม้ของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต 3. ไม่หยิบดอกไม้เกินจำนวนที่ผู้สอนกำหนด 4. ร้อยมาลัยด้วยตนเอง โดยขอคำแนะนำจากผู้อื่น ไม่ได้ให้ผู้อื่นทำให้ 5. ร้อยมาลัยคล้องมือตามแนวทางของตนตามใบกิจกรรม ดูครูสาธิต และลองฝึกทดลองถูกจนทำได้ 6. ความสามัคคีภายในกลุ่ม 7. ความรับผิดชอบ มีวินัยในการทำงานกลุ่ม 8. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างพอเพียง

10. ประเมินผลลัพธ์ (KPA) ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ด้าน วัด	อยู่อย่างพอเพียง....สมดุลและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ			
	วัตถุประสงค์	สังคม	สิ่งแวดล้อม	วัฒนธรรม
ความรู้	1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัสดุในการร้อยมาลัยคล้องมือ	1. มีการวางแผนในการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่ม 2. ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3. ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	1. มีความรอบรู้ในการใช้วัสดุในท้องถิ่น 2. ใช้วัสดุในการร้อยมาลัยคล้องมือจากธรรมชาติแต่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	1. การเรียนสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน 2. เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย
ทักษะ	1. มีทักษะในการใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างประหยัดและคุ้มค่า 2. การเลือกใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	1. มีทักษะในการทำงาน 2. มีความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับไปร่วมกันแก้ปัญหาเพื่อหาข้อสรุป	1. ใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมระมัดระวังและคุ้มค่า	1. ดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 2. มีทักษะในการคำนวณและนำไปใช้ได้เหมาะสม
ค่านิยม	1. ตระหนักถึงผลที่เกิดจากการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	1. มีความรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม 2. ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความเสียสละและอดทน	1. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย 2. ใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัด	1. สืบสานการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

11. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

.....

ด้านกระบวนการ (P)

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

.....

.....

.....

.....

การอยู่อย่างพอเพียง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ เรื่อง มาลัยกลม

มาลัยกลม หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นวงกลม และรูปทรงตามยาวตรง และขนานกันไปตลอดเข็ม นิยมร้อยตั้งแต่ขนาด 6 กลีบขึ้นไป จนถึง 12 กลีบ หรือมากกว่านี้ก็ได้ ย่อมแล้วแต่ชนิดของดอกไม้ ถ้าดอกเล็กหรือกลีบเล็กก็จะใช้จำนวนกลีบมาก แต่ถ้าดอกไม้ดอกใหญ่หรือกลีบใหญ่ก็ใช้จำนวนกลีบน้อย

มาลัยกลมแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ

- มาลัยกลมแบบไม่มีลาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า มาลัยเกลี้ยง หรือตอน หมายถึง มาลัยกลมที่ร้อยด้วยกลีบดอกไม้ หรือดอกไม้ หรือใบไม้ล้วน ๆ ไม่มีลวดลายใด ๆ และเป็นสีเดียวกันตลอด เช่น มาลัยกลีบกุหลาบ มาลัยกลม ดอกพุด มาลัยกลมดอกมะลิ มาลัยกลมกลีบดอกกรัก มาลัยกลมดอกบานไม่รู้โรย ฯลฯ

- มาลัยกลมแบบมีลายหรือบางคนเรียกว่า มาลัยกลมยกดอก หมายถึง มาลัยกลมที่ร้อยใส่ลวดลายต่าง ๆ ลงไป ลายที่นิยมใช้สำหรับร้อยใส่มาลัยกลม ได้แก่ ลายประเพณีลายเกลียว ลายคดกริช ลายตาประชุม และลายประกอบ มาลัยแบบนี้มักนิยมร้อยด้วยดอกพุดหรือกลีบกุหลาบ เป็นพื้น และลวดลายที่ร้อยใส่ลงไปนั้นมักจะใช้ดอกไม้ กลีบดอกไม้หรือใบไม้ที่มีสีสด ๆ หรือสีที่ติดกันหรือสีที่มองแล้วเด่นเพื่อที่จะให้เห็นลวดลายชัดเจนสวยงาม

วิธีการร้อยมาลัยกลม

วิธีการร้อยมาลัยกลม มีหลักที่สำคัญดังนี้

1. คัดเลือกดอกหรือกลีบดอกให้ขนาดเท่า ๆ กัน
2. การส่งกลีบหรือก้านดอก จะต้องให้ยาวเท่า ๆ กันทุกกลีบ หรือทุกดอก ทั้งในแถวเดียวกันและระหว่างแถวด้วย เพื่อให้มาลัยที่ร้อยเสร็จแล้วนั้นมีสัดส่วน และรูปทรงสวยงาม ดังนั้นในการร้อยดอกไม้แต่ละดอกหรือแต่ละกลีบ ควรจะต้องวัดก้านก่อนแทงใส่เข็ม
3. ร้อยแถวแรกหรือชั้นแรกให้เป็นวงกลม จัดระยะห่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน โดยเริ่มร้อยกลีบแรกเรียงจากซ้ายวนไปทางขวา (ตามเข็มนาฬิกา) จนครบจำนวนกลีบตามต้องการ
4. ร้อยแถวที่ 2 โดยวางกลีบให้สับหว่างกับกลีบในแถวแรกทุกกลีบจนครบ จำนวนกลีบเท่ากับแถวที่ 1 และแถวต่อ ๆ ไปก็ทำเช่นเดียวกัน ข้อควรระวัง คือ ทก ๆ แถวจะต้องมีจำนวนกลีบเท่ากันและสับหว่างกันทุกแถวด้วย ถ้าแถวใดจำนวนกลีบลดน้อยลงหรือเพิ่มขึ้นแสดงว่า จะต้องร้อยสับหว่างผิด
5. มาลัยกลมแบบไม่มีลาย ร้อยเรียงวนโดยรอบเข็ม ควรจัดระยะห่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน เมื่อร้อยครบจำนวนกลีบในแถวที่ 1 ตามต้องการ แล้วก็เริ่มร้อยแถวที่ 2 โดยกลีบแรกของแถวที่ 2 นี้ จะต้องอยู่ระหว่างกลีบสุดท้าย และกลีบที่ 1 ของแถวที่ 1 และกลีบต่อ ๆ ไป ก็ร้อยให้สับหว่างเช่นกันทุกแถว และจำนวนกลีบของแต่ละแถวก็ต้องเท่ากันด้วย
6. มาลัยกลมแบบมีลาย ถ้าลายด้านเดียวจะขึ้นต้นจำนวนก็กลีบก็ได้ แต่ถ้าเป็นมาลัยกลมแบบมีลายสองด้าน จะต้องขึ้นจำนวนกลีบคู่เสมอ นิยมขึ้น 8 หรือ 10 กลีบ หรือมากกว่านั้น (ถ้าเป็นมาลัยที่มีขนาดใหญ่) วิธีการร้อยก็เรียงวนโดยรอบเข็มเช่นกัน พอถึงลวดลายก็ร้อยกลีบที่มีสีต่างไปจากสีกลีบที่ร้อยเป็นพื้นอยู่เดิมแล้วนั่นเอง จะร้อยลายอะไรนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือเห็นว่าสวยงามเหมาะสมเป็นสำคัญ

แผนผังมัลติพลแบบไม่มีลาย

มัลติพล 6 กลีบ

แถวที่ 14	0	0	0	0	0	0	0													
แถวที่ 13		0	0	0	0	0	0													
แถวที่ 12			0	0	0	0	0	0												
แถวที่ 11				0	0	0	0	0	0											
แถวที่ 10					0	0	0	0	0											
แถวที่ 9						0	0	0	0											
แถวที่ 8							0	0	0											
แถวที่ 7								0	0											
แถวที่ 6									0											
แถวที่ 5										0										
แถวที่ 4											0									
แถวที่ 3												0								
แถวที่ 2													0							
แถวที่ 1														0						
กลีบที่															1	2	3	4	5	6

0 = ดอกไม้ หรือกลีบดอกไม้ หรือใบไม้ที่ใช้อ้อยมาลัย

วิธีทำ

แถวที่ 1 ดอก 6 โดยรอบเข็มจักรระยะห่างแต่ละดอกให้เท่ากัน

แถวที่ 2 ดอก 6 (ดอกแรกอยู่ระหว่างดอกสุดท้ายกับดอกไม้ 1 ของแถวที่ 1 ดอกต่อ ๆ ไปก็สับหว่างกับดอกในแถวที่ 1 ทุกดอกจนครบจำนวน 6 ดอกถ้าขาดหรือเกินกว่านี้ แสดงว่าร้อยสับหว่างผิด)

หมายเหตุ มัลติพลแบบไม่มีลาย สามารถร้อยได้ไม่ยากนัก โดยร้อยจำนวนกลีบเท่ากันทุกแถวส่งกลีบหรือส่งก้านให้เท่ากันทุกกลีบกลีบแต่ละแถวร้อยให้สับหว่างกันทุกแถวร้อยไปจนกระทั่งได้ความยาวตามต้องการ

แผนผังมัลลัทยกรรมแบบมีลาย

ลายเกลียว

ลายเกลียวเดี่ยว (ชั้น 8 กลีบ)

แถวที่ 9				0	0	0	0	0	0	0	X	X
แถวที่ 8				0	0	0	0	0	0	0	X	X
แถวที่ 7				0	0	0	0	0	0	0	X	X
แถวที่ 6				0	0	0	0	0	0	0	X	X
แถวที่ 5				0	0	0	0	0	0	0	X	X
แถวที่ 4				0	0	0	0	0	0	0	X	X
แถวที่ 3				0	0	0	0	0	0	0	X	X
แถวที่ 2				0	0	0	0	0	0	0	X	X
แถวที่ 1				0	0	0	0	0	0	0	X	X
กลีบที่				1	2	3	4	5	6	7	8	

0 = กลีบกุหลาบ X = ใบไม้

วิธีทำ

แถวที่ 1 กุหลาบ 6 ใบ 2 โดยรอบร้อยเว้นระยะห่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน

แถวที่ 2 กุหลาบ 6 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกลีบที่ 1 กับ 2 ของแถวที่ 1) ใบ 2

แถวที่ 3 - 14 กุหลาบ 6 ใบ 2 ร้อยเช่นเดียวกับแถวที่ 2 โดยแต่ละแถวให้กลีบสับหว่างกันทุกแถวเสมอ จะร้อยก็แถวก็ได้ ให้ได้ความยาวตามต้องการที่จะใช้เป็นสำคัญ

หมายเหตุ กลีบที่ 7-8 ของแต่ละแถว คือ ลายเกลียวที่จะเคลื่อนเวียนไปรอบเข็มเพียงเกลียวเดียวโดด ๆ แต่ลายเกลียวคู่จะเห็นลายเกลียวสองลายเคลื่อนขนานกันเป็นคู่ไป

ถ้าร้อยกลีบแรกแถวที่ 2 อยู่ระหว่างกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของแถวแรก แถวอื่น ๆ ก็เช่นกัน จะได้ลายเกลียวที่หมุนเคลื่อนที่ด้านตรงข้าม คือ ลายจะเคลื่อนจากด้านขวามือออกไปด้านนอกตัว แล้วเวียนกลับเข้ามาทางด้านซ้ายมือ

แผนผังมัลลยกลมแบบมีลาย

ลายเกลียว

ลายเกลียวคู่ (ขึ้น 8 กลีบ)

แถวที่ 7				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 6				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 5				0	0	X	X	0	0	X	X
แถวที่ 4			0	0	X	X	0	0	X	X	
แถวที่ 3		0	0	X	X	0	0	X	X		
แถวที่ 2		0	0	X	X	0	0	X	X		
แถวที่ 1	0	0	X	X	0	0	X	X			
กลีบที่	1	2	3	4	5	6	7	8			

0 = กลีบกุหลาบ X = ใบไม้

วิธีทำ

แถวที่ 1 กุหลาบ 2 ใบ 2 กุหลาบ 2 ใบ 2 โดยรอบเข็มจัดวางระยะห่างแต่ละกลีบให้เท่ากัน

แถวที่ 2 กุหลาบ 2 (กลีบแรกอยู่ระหว่างกลีบที่ 1 กับ 2 ของแถวที่ 1) ใบ 2 กุหลาบ 2 ใบ 2

แถวที่ 3 - 14 ร้อยเช่นเดียวกับแถวที่ 2 โดยแต่ละแถวให้กลีบสับหว่างกันทุกแถว

หมายเหตุ กลีบที่ 3-4 ของแต่ละแถว คือ ลายเกลียวที่ 1 และกลีบที่ 7-8 ของแต่ละแถว คือ ลายเกลียวที่ 2 เมื่อร้อยเสร็จแล้วจะเห็นว่าเกลียวทั้งสองนี้จะเคลื่อนขนานเวียนขึ้นไปรอบเข็ม ถ้าร้อยกลีบแรกแถวที่ 2 อยู่ระหว่างกลีบสุดท้ายกับกลีบที่ 1 ของแถวแรก แถวอื่น ๆ ก็เช่นกัน จะได้ลายเกลียวที่หมุนเคลื่อนที่ด้านตรงข้าม คือ ลายจะเคลื่อนจากด้านขวามือออกไปด้านนอกตัว แล้วเวียนกลับเข้ามาทางด้านซ้ายมือ

หน้าที่ใช้สอยของมาลัยกลม

1. ใช้ทำเป็นมาลัยคล้องคอ
2. ใช้ทำเป็นมาลัยมือ หรือมาลัยคล้องแขน
3. ใช้ทำเป็นมาลัยแขวนหน้ารถ แขนงหัวเรือ
4. ใช้เป็นส่วนประกอบตกแต่งงานประดิษฐ์ดอกไม้สดของไทยบางอย่าง

.....

ไม่ยากใช่ไหมครับ

ใบความรู้ เรื่อง อูบะ

อูบะฟู มีลักษณะเรียวยาวปลายคล้ายฟูเรือสุพรรณหงส์ ดอกตูมต่างระดับกันเป็นชั้น 2-3-4 ชั้น
อูบะ ใช้เป็นเครื่องตกแต่งประเภทประกอบ การทำดอกไม้ได้หลายชนิด เช่น มาลัย เครื่องแขวน ดอกไม้ชำร่วย ดอกไม้คลุมไตร เป็นต้น แต่ที่นิยมใช้กันมาก คือ มาลัย โดยใช้ผูกติด กับปลายมาลัยเพื่อความสวยงาม

อูบะโดยทั่วไป ประกอบด้วย ดอกตูม หมวก และดอกสวม

อูบะแขก ประกอบด้วยดอกตูม 1 ดอก ดอกสวมหลายๆดอกร้อยเป็น สายยาวตามต้องการ

อูบะฟู ลักษณะเป็นพวง ร้อยเหมือน อูบะแขกแต่ละสายมารวมผูก เป็นพวงใหญ่

วิธีการร้อยอูบะฟู

1. ร้อยตั้งตั้งให้มีความยาวต่างกัน 3 ขนาด (สำหรับอูบะฟู 3 ชั้น) สั้นยาวกว่ากันเท่ากับช่วงของดอกตูม ดังนี้
 - ชั้นที่ 1 ขนาดยาวสุด มี 1 ขา
 - ชั้นที่ 2 ขนาดที่ 2 มี 4-5 ขา
 - ชั้นที่ 3 ขนาดที่ 3 มี 8-9 ขา
2. ใช้มือซ้ายจับชั้นที่ 1 และ นำอูบะชั้นที่ 2 แต่ละสายมาเรียงรอบชั้นที่ 1 ให้ปลายดอกตูมชั้นที่ 2 สูงกว่าหัวดอกตูม ชั้นที่ 1 ใช้ด้ายมัดให้แน่น
3. นำอูบะชั้นที่ 3 แต่ละสาย มาเรียงรอบชั้นที่ 2 ให้ปลายดอกตูมชั้นที่ 3 สูงกว่าหัวดอกตูมชั้นที่ 2 ให้ปลายดอกตูม

ชั้นที่ 3 เสมอกันทุกสาย ใช้ด้ายผูกให้แน่น
ถ้าเป็นอุบะขนาดใหญ่ มีความยาวมาก ก็จะมีหลายชั้นตามขนาดและรูปทรงของชิ้นงาน

ชั้นตอนที่ 1

ชั้นตอนที่ 2

ชั้นตอนที่ 3

ใบความรู้ เรื่อง มาลัยชีก

มาลัยชีก

มาลัยชีกหรือเสี้ยว หมายถึง มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเพียงครึ่งวงกลม หรือน้อยกว่า ซึ่งมีหลายขนาดด้วยกัน เช่น มาลัยชีกสามหลัก มาลัยชีกห้าหลัก มาลัยชีกเจ็ดหลักและมาลัยชีกเก้าหลัก

มาลัยชีกขนาดเล็กที่สุดหรือเรียกมาลัยเสี้ยว หรืออาจเรียกว่า มาลัย 2-1 ก็ได้ คือ มาลัยชีกสามหลัก

มาลัยชีกที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คือมาลัยชีกสิบเอ็ดหลัก หรืออาจเรียกว่า มาลัย 6-5 ก็ได้ การเรียกชื่อมาลัยแต่ละชนิดนั้น จะเรียกตามลักษณะแนวตามยาวเป็นหลัก เช่น มาลัยชีกสามหลัก มาลัยชีกห้าหลัก มาลัยชีกเจ็ดหลัก มาลัยชีกเก้าหลัก แต่บางคนจะเรียกสั้น ๆ ว่า ชีก 3, ชีก 5, ชีก 7 ชีก 9 และบางครั้งก็เรียกตามลักษณะของการร้อย เช่น 2-1 (สองหนึ่ง) มาลัย 3-2, มาลัย 4-3 และมาลัย 5-4

ดอกไม้ที่นิยมใช้ร้อยมาลัยชีกโดยทั่วไป ได้แก่ ดอกกุหลาบ ดอกพุด กลีบดอกกรัก แกนกลางดอกกรัก เปลือกดอกกรัก และดอกมะลิ

ดอกไม้ ใบไม้ที่นิยมร้อยเป็นลายมาลัยชีก ได้แก่ ดอกกะเม้ง ดอกผกากรอง (ดอกตูม) และใบไม้ต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับร้อยมาลัย

มาลัยชีกมี 2 แบบ คือ แบบพื้นล้วน ๆ และแบบมีลาย

วิธีการร้อยมาลัยชีก มีหลักสำคัญดังนี้

1. จะต้องเริ่มต้นร้อยจำนวนกลีบมาก และจบการร้อยด้วยจำนวนกลีบน้อยเสมอ เช่น มาลัยชีกเจ็ดหลัก จะต้องเริ่มร้อยแถวแรก= 4 กลีบ แถวที่ 2=3 กลีบ

2. แต่ละแถวจะต้องร้อยให้กลีบสับหว่างกันเสมอ
3. พยายามเลือกกลีบขนาดเท่า ๆ กัน และเวลาร้อยจะต้องส่งกลีบให้เท่ากันทุกกลีบ และทุกแถวด้วย เมื่อเวลาร้อยเสร็จแล้ว จะเห็นเป็นแนวหรือแถวตามยาวขึ้นไปอย่างชัดเจนเป็นระเบียบสวยงาม ซึ่งเรียกว่า **หลัก**

มัลย์ซีกห้าหลัก หรือ มัลย์ 3 - 2

แถวที่ 14		0	0			
แถวที่ 13		0	0	0		
แถวที่ 12		0	0			
แถวที่ 11		0	0	0		
แถวที่ 10		0	0			
แถวที่ 9		0	0	0		
แถวที่ 8		0	0			
แถวที่ 7		0	0	0		
แถวที่ 6		0	0			
แถวที่ 5		0	0	0		
แถวที่ 4		0	0			
แถวที่ 3		0	0	0		
แถวที่ 2		0	0			
แถวที่ 1		0	0	0		
หลักที่		1	2	3	4	5

0= กลีบกุหลาบ หรือดอกพุด หรือดอกมะลิ

วิธีทำ

- แถวที่ 1** กุหลาบ 3 ร้อยเรียงต่อกันในลักษณะไม่เกินครึ่งวงกลม
- แถวที่ 2** กุหลาบ 2 ร้อยเรียงต่อกัน โดยกลีบแรกอยู่ระหว่างกุหลาบกลีบที่ 1 กับ 2 ของแถวที่ 1 และกลีบที่ 2 ร้อยอยู่ระหว่างกุหลาบกุหลาบกลีบที่ 2 กับ 3 ของแถวที่ 1
- แถวที่ 3,5,7,9,11 และ 13** ร้อยเหมือนแถวที่ 1
- แถวที่ 4,6,8,10,12 และ 14** ร้อยเหมือนแถวที่ 2
- หมายเหตุ** จะร้อยจำนวนกี่แถวก็ได้ยอมแล้วแต่ความยาวที่ต้องการ แต่ควรจบลงด้วยแถวกุหลาบ 2 เสมอ เพื่อเวลาผูกมัดจะได้ตอกันพอดี

หน้าที่ใช้สอยของมาลัยชีก

1. ใช้รดปิตรียต่อมิให้เห็นปม หรือความไม่เรียบร้อย
2. ใช้คล้องต่อกันเป็นมาลัยลูกโซ่
3. ใช้ทำเป็นมาลัยลูกโซ่
4. ใช้ทำเป็นมาลัยเถา
5. ใช้ผู้รดทำเป็นดอกทัดหู
6. ใช้ผู้รดทำเป็นดอกไม้สำหรับปักแจกัน หรือ จัดดอกไม้แบบต่าง ๆ
7. ใช้รดมวยผม
8. ใช้เป็นส่วนประกอบตกแต่งงานประดิษฐ์ดอกไม้สดของไทยบางอย่าง

ใบกิจกรรม เรื่อง การร้อยมาลัยคล้องมือ

คำชี้แจง

1. ให้ผู้เรียนร้อยมาลัยคล้องมือโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น (100 นาที)
2. ให้ผู้เรียนวิเคราะห์หลักการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
ในกระบวนการเรียนรู้การร้อยมาลัยคล้องมือ (20 นาที)

วัตถุประสงค์

1. สามารถบอกวิธีการร้อยมาลัยคล้องมือได้
2. สามารถร้อยมาลัยคล้องมือได้ตามลำดับขั้นตอนได้
3. แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการเรียนรู้ ในเรื่อง ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน
และอยู่อย่างพอเพียง ภายใต้เงื่อนไขความรู้คู่คุณธรรม
4. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์หลักการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
ในกระบวนการเรียนรู้ได้

เครื่องมือและอุปกรณ์

1. เข็มร้อยมาลัย 1 เล่ม
2. กรรไกร 1 เล่ม
3. คีมปากจิ้งจก จำนวน 1 อัน
4. ที่ฉีดยา 1 อัน

วัสดุ

1. กลีบวัสดุในท้องถิ่น ในปริมาณที่พอประมาณกับจำนวน 1 ชิ้นงาน
2. แป้นใบตอง 2 ชิ้น

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ.....สกุล..... ชั้น.....

พฤติกรรมคุณลักษณะ 3 ท่วง 2 เงื่อนไข	คะแนน		
	3	2	1
6. ความพอประมาณ			
1.1 การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยอย่างคุ้มค่า			
1.2 การจัดการทรัพยากรโดยคำนึงถึงการเบียดเบียนผู้อื่นน้อยที่สุด			
1.3 ร้อยมาลัยเสร็จได้เหมาะสมตามเวลาที่กำหนด			
7. ความมีเหตุผล			
2.1 การเลือกใช้ดอกไม้ร้อยมาลัยอย่างเหมาะสม			
2.2 การนำชิ้นงานไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์			
8. มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว			
3.1 การดูแลรักษาชิ้นงานขณะปฏิบัติงาน			
3.2 การประกอบชิ้นงานทำให้มาลัยสวยงาม แข็งแรง และคงทน			
9. ความรู้			
4.1 รอบรู้ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และขั้นตอนวิธีการร้อยมาลัย			
4.2 รอบคอบ ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน			
4.3 ระมัดระวัง การเก็บอุปกรณ์ และสถานที่หลังการปฏิบัติงาน			
10. คุณธรรม			
5.1 ซื่อสัตย์ สุจริต ขณะปฏิบัติงาน			
5.2 ขยันอดทน มุ่งมั่นในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ			
5.3 มีสติปัญญา ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า			
5.4 แบ่งปัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่วัสดุ อุปกรณ์กับเพื่อน			
รวม			

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
36 - 42	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
29 - 35	2 หมายถึง ดี
22 - 28	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 21	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

แบบประเมินพฤติกรรมกระบวนการกลุ่ม

กลุ่ม

- สมาชิกในกลุ่ม
1.
 2.
 3.
 4.
 5.

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	4	3	2	1
1. บทบาทหน้าที่				
2. การมีส่วนร่วม				
3. ความรับผิดชอบ				
4. การรับฟังความคิดเห็น				
5. ผลสำเร็จของงาน				
รวม				

ระดับคุณภาพ

- คะแนน 16 - 20 ดีมาก
- คะแนน 11 - 15 ดี
- คะแนน 6 - 10 พอใช้
- คะแนน 0 - 5 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนพฤติกรรมกระบวนการกลุ่ม

พฤติกรรม	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. บทบาทหน้าที่	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไว้ชัดเจน	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ไม่ครบ ขาดไป 1 อย่าง	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ไม่ครบ ขาดไป 2 อย่าง	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก
2. การมีส่วนร่วม	สมาชิกในกลุ่มทุกคนในกลุ่ม มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	สมาชิกในกลุ่มให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นส่วนน้อย	สมาชิกในกลุ่มไม่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม
3. ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่หลีกเลี่ยงงาน	สมาชิกส่วนใหญ่ทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่หลีกเลี่ยงงาน	สมาชิกส่วนน้อยทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หลีกเลี่ยงงานเป็นบางคน	สมาชิกส่วนใหญ่ไม่ทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หลีกเลี่ยงงานเป็นบางคน
4. การรับฟังความคิดเห็น	สมาชิกทุกคนยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นอย่างมีเหตุผล และสร้างสรรค์	สมาชิกส่วนใหญ่ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น และมีเหตุผล	สมาชิกส่วนน้อยยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น และมีเหตุผล	สมาชิกส่วนใหญ่ไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น และไม่มีเหตุผล
5. ผลสำเร็จของงาน	งานเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด เกิดจากความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม	งานเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด เกิดจากความร่วมมือของสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่ม	งานเสร็จช้ากว่าเวลาที่กำหนดเล็กน้อย เกิดจากความร่วมมือของสมาชิกส่วนน้อยในกลุ่ม	งานเสร็จช้ากว่ากำหนดเกิดจากความร่วมมือของสมาชิก 1 - 2 คนในกลุ่มเท่านั้น

แบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓
ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

สมรรถนะที่ประเมิน	ระดับคะแนน			
	3	2	1	0
1. ความสามารถในการสื่อสาร				
1.1 ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองด้วยการพูดและการเขียน				
1.2 พูดเจรจาต่อรอง				
1.3 เลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร				
1.4 เลือกใช้วิธีการสื่อสาร				
2. ความสามารถในการคิด				
2.1 คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)				
2.2 คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต				
3.1 นำกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
3.2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง				
3.3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข				
3.4 จัดการกับปัญหาและความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม				
3.5 ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม				
3.6 หลีกเลียงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น				
รวม				

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
31 - 36	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
25 - 30	2 หมายถึง ดี
18 - 24	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 18	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

เลขที่	รายการประเมิน												รวม	ระดับคุณภาพ				
	ไม่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				อยู่อย่างพอเพียง					ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน	
	3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0		9	3	2	1	0
20																		
21																		
22																		
23																		
24																		
25																		
26																		
27																		
28																		
29																		
30																		
31																		
32																		
33																		
34																		
35																		
36																		
37																		
38																		
39																		
40																		

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
6 - 7	2 หมายถึง ดี
4 - 5	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 4	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายรัฐสิทธิ์ วังทะพันธ์)

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

วันที่.....เดือน พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวชี้วัด/พฤติกรรมที่บ่งชี้	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	2 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
1. ใฝ่เรียนรู้ <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน ไม่คุยในเวลาเรียน - เข้าเรียนและสนใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ขณะที่ครูสอนทุกชั่วโมง - ค้นคว้าความรู้และบันทึกความรู้ด้วยตนเอง จากสิ่งที่เรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา - นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ - แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนและครู 	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 - 5 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 2 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 รายการ
2. มุ่งมั่นในการทำงาน <ul style="list-style-type: none"> - มีความตั้งใจปฏิบัติงานด้วยตนเอง จนงานสำเร็จ - ส่งงานก่อนหรือตรงตามกำหนดเวลานัดหมาย - แก้ไขงานที่บกพร่องให้ดียิ่งขึ้น - ชื่นชมผลงานของตนเองและเพื่อน 	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 2 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 รายการ

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	1 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
3. อยู่อย่างพอเพียง - ใช้สิ่งของทรัพย์สินของโรงเรียน อย่างประหยัดคุ้มค่า - ใช้วัสดุ อุปกรณ์การเรียน อย่างประหยัดและคุ้มค่า - วางแผนการเรียน และการทำงาน - ยอมรับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ปรับตัวกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วม ชั้นเรียน - แบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนที่ ขาดแคลน - เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู - รู้จักแยกแยะว่าสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดไม่ถูกต้อง	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 6 - 7 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 - 5 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 - 2 รายการ

**แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มาลัยคล้องคอ

เวลา 6 ชั่วโมง

ผู้สอน นายฐิติษฐ์ วัชระพันธ์

วันที่ 23-24 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

1. ผลการเรียนรู้

- 1.1 ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องคอได้
- 1.2 ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยคล้องคอได้อย่างเหมาะสม
- 1.3 ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยกลมกลีบรัก มาลัยแบน และอุบะแขก พร้อมกับประกอบมาลัยคล้องคอได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 1.4 ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องคอไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. สาระสำคัญ

มาลัยสองชาย หมายถึง มาลัยที่นิยมผูกต่อริบบิ้นหรือโบทั้งสองชาย และมีอุบะห้อยชายมาลัย ทั้งสองพวงมาลัยสองชายนี้ใช้สำหรับคล้องคอบุคคลสำคัญในงานนั้น ๆ ใช้แขวนหน้ารถหรือหัวเรือก็ได้ บางคนอาจเรียกมาลัยชนิดนี้ว่า “มาลัยคล้องคอ” ถ้าใช้คล้องคอเจ้าบ่าว เจ้าสาว ก็เรียกว่า มาลัยบ่าว-สาว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

- 3.1 อธิบาย รูปร่าง ลักษณะมาลัยคล้องคอได้
- 3.2 อธิบาย รูปร่าง ลักษณะมาลัยกลมกลีบรัก มาลัยแบน และอุบะแขกได้
- 3.3 อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยคล้องคอได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน
- 3.4 เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสม
- 3.5 อธิบายการประกอบมาลัยคล้องคอได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ / กระบวนการ

- 3.6 ร้อยมาลัยกลมกลีบรักได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.7 ร้อยมาลัยแบนได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.8 ประดิษฐ์อุบะแขกได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน
- 3.9 ประกอบมาลัยคล้องคอได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 3.10 ใฝ่เรียนรู้
- 3.11 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 3.12 ความพอเพียง

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 มาลัยแบน
- 4.2 มาลัยกลมกลีบรัก
- 4.3 อูบะพวงแหก
- 4.4 การประกอบมาลัยคล้องคอ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด
- 5.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 ผู้เรียนร่วมกันแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มให้มีผู้เรียนคละกัน ระหว่างผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน และกำหนดหน้าที่สมาชิกภายในกลุ่มเป็น หัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และสมาชิกภายในกลุ่ม (พอประมาณ)

6.2 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับวัสดุที่นำมาร้อยมาลัยคล้องคอ จากภาพที่ครูให้ดู ครูตั้งคำถามดังนี้

- ทำไมกลุ่มของผู้เรียนถึงเลือกที่จะร้อยมาลัยคล้องคอจากวัสดุนั้น
- มาลัยคล้องคอใช้วัสดุอะไรบ้างในการร้อย
- มาลัยคล้องคอเคยพบได้ที่ใดบ้าง
- มาลัยคล้องคอมีประโยชน์อย่างไร

6.3 ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายว่ามาลัยสองชายแต่ละแบบมีข้อดีข้อเสียต่างกันอย่างไร

ขั้นการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2 มาลัยแบน

6.4 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับการร้อยมาลัยแบน พร้อมกับให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่องการร้อยมาลัยแบน (เงื่อนไขความรู้)

6.5 ครูอธิบายพร้อมให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม มาลัยแบน คือ มาลัยที่มีลักษณะรูปทรง ตามขวางเป็นรูปยาวตามกลีบ ปลายกลีบของด้านตรงข้ามยาวจรดแนวเส้นรอบวง แต่ปลายดอกของด้านขวางและด้านตรงข้ามแคบ เนื่องจากส่งก้านสั้นและชิดโคนดอก

มาลัยแบนแบ่งได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. มาลัยแบนยกดอกด้านเดียว คือ มาลัยที่ใช้โชว์ด้านเดียว เหมาะสำหรับเป็นรัดข้อรัดพานดอกไม้ คล้องกับมาลัยซีก หรือมาลัยผ้าเช็ดหน้า เป็นต้น

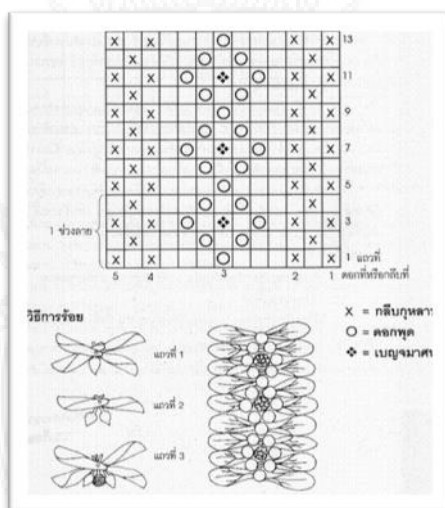
2. มาลัยแบนยกดอกสองด้าน คือ มาลัยที่ใช้โชว์สองด้าน เหมาะสำหรับทำมาลัยคล้องคอ มาลัยชำระ้วย ลักษณะจะเหมือนมาลัยแบนยกดอกด้านเดียว แต่จะยกดอกทั้งสองด้าน

3. มาลัยแบนยกดอกแบบตัวหนอน คือ มาลัยแบนยกดอกสองด้านหัวท้ายจะเรียวเล็ก คล้ายมาลัยตัวหนอน แต่ส่วนกลางมองทางด้านหน้าจะดูโป่งโค้ง แต่ถ้ามองด้านข้างส่วนกลางจะดูแบน การร้อยมาลัยแบน มีหลักที่สำคัญดังนี้

1. การเลือกดอกพุด ต้องมีขนาดดอกโตเท่า ๆ กัน ตัดก้าน 2 ขนาด คือ ขนาดสั้นและยาว ส่วนกลีบกุหลาบ เลือกกลีบใหญ่ เพื่อใช้ร้อยด้านข้างตลอดแนว

2. การขึ้นต้นแถวแรก กลีบกุหลาบทั้งสองข้างจะอยู่ในแนวเส้นตรง ดอกพุดจะทอดกลีบแนวตั้งฉากตรงกลาง ระหว่างกลีบกุหลาบทั้งสองข้าง

6.6 ครูแจกผังมาลัยแบนให้ผู้เรียน ครูอธิบายทีละขั้นตอนโดยทำให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่างแล้วให้ผู้เรียนทำตามพร้อมกัน ตามขั้นตอนดังภาพ

แถวที่ 1 กุหลาบ 2 พุด 1 กุหลาบ 2 (ความยาวกลีบกุหลาบเท่ากันทุกกลีบ ดอกพุดส่งก้านสั้น)

แถวที่ 2 กุหลาบ 1 พุด 2 กุหลาบ 1 (กลีบกุหลาบวางสลับหว่างกับกลีบแถวที่ 1)

แถวที่ 3 กุหลาบ 2 พุด 1 เบญจมาศหน้า 1 พุด 1 กุหลาบ 2 (ดอกเบญจมาศหน้าวางตรงกลางดอกพุด)

แถวที่ 4 กุหลาบ 1 พุด 2 กุหลาบ 1 (เหมือนแถวที่ 2)

แถวที่ 5 กุหลาบ 2 พุด 1 กุหลาบ 2 (เหมือนแถวที่ 1)

จะได้มาลัยแบนยกดอก 1 ช่วงลาย ร้อยให้ได้ความยาวตามต้องการ

6.6 ครูอธิบายหน้าที่ใช้สอยของมาลัยแบน

- ใช้ทำเป็นมาลัยสองชาย หรือมาลัยคล้องคอ
- ให้ทำเป็นมาลัยคล้องมือ หรือมาลัยมือถือ

- ใช้ทำเป็นมาลัยชำระแก้ประธานหรือแขกผู้ใหญ่
- ใช้ห้อยประดับแทนเฟื้อง
- ใช้เพื่อปกปิดส่วนที่ไม่เรียบร้อยแทนสวน หรือเซน
- ใช้เป็นส่วนประกอบตกแต่งแทนดอกไม้สดต่างๆ ของไทย

6.7 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนร้อยมาลัยแบนตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.8 ครูกำหนดเวลาในการร้อยมาลัยแบน 4 ลาย โดยใช้เวลา 40 นาที (พอประมาณ)

- อุปกรณ์การร้อยมาลัยที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีดีสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการร้อยมาลัยแบน ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการร้อยมาลัยแบนหรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการร้อยมาลัยแบนผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่นกรรไกร เข็มร้อยมาลัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนจะต้องมีความซื่อสัตย์ ต่อการนำด้ายมาใช้รูดมาลัย (เงื่อนไขคุณธรรม) ไม่ใส่ด้ายแค่สองเส้น ต้องใส่ด้ายสี่เส้น เพราะจะทำให้เวลารูดมาลัยแล้วมาลัยไม่แข็งแรง (เงื่อนไขความรู้)

- มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)

6.9 ครูอธิบายวิธีรูดมาลัยแบนออกจากเข็ม (เงื่อนไขความรู้)

1) ก่อนรูดต้องปิดแป้นเมื่อร้อยจบ พรมน้ำที่ดอกไม้ให้เปียกถึงเข็ม

2) ทาน้ำมันวาสลินช่วงทั้งหมดของเข็มรูดลงไปจนสุดด้าย

3) คนที่ 1 จับเข็มมาลัยด้วยมือซ้าย ดันมาลัยไปที่ก้นเข็มเล็กน้อย มือขวาจับกดแป้นลง คนที่ 2 ใช้คีมจับเข็มให้มัน เมื่อคนที่ 1 นับ 1-2-3 ทั้งสองคนดึงพร้อมกัน

4) คนดึงเข็มให้ออกแรงดึงเข็มไปทางทิศปลายเข็มมาลัยชี้ อย่าดึงตามคีมออกแรงดึงให้สม่ำเสมอจนกว่ามาลัยจะผ่านพ้นเข็มไปอยู่ช่วงกลางของด้าย ถ้าหยุดสะดุดกลางคัน จะทำให้ดอกไม้เปียดกันอยู่บางช่วง บางดอกอาจจะถูกดันหลุดออกมา

5) คนรูดดอกไม้ต้องพยายามทำอย่างรวดเร็วและเบามือ มือซ้ายต้องดันไว้เล็กน้อย ในขณะที่มือขวารูดออก เมื่อรูดมาลัยออกจากเข็มเรียบร้อยแล้ว ต้องจัดระยะจัดแถวจัดลายให้เข้าที่ดังเดิม

6.10 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการร้อยมาลัยแบน ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้และการมีเหตุผล)

ชั่วโมงที่ 3 มาลัยกลมกลีบดอกรัก

6.11 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับมาลัยกลมกลีบรัก พร้อมกับให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง มาลัยกลมกลีบรัก (เงื่อนไขความรู้)

6.12 ครูอธิบายเกี่ยวกับมาลัยกลมกลีบรัก แล้วครูสาธิตขั้นตอนการร้อยมาลัยกลมกลีบรักตามแผนผัง พร้อมทั้งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามทีละขั้นตอน (เงื่อนไขความรู้ และควมมีเหตุผล)

มาลัยกลมกลีบดอกรัก

กลีบดอกรักที่ผ่าออกเป็นกลีบ ๆ หนึ่งดอกจะได้ 5 กลีบ นิยมนำมาร้อยมาลัยกลมข้อสำคัญควรจะต้องเลือกดอกรักดอกใหญ่ ๆ เพื่อจะได้กลีบดอกที่ใหญ่ยาวและมีสีขาว ต้องตัดแกนในดอกรักออก ควรระวังอย่าให้กลีบดอกรักฉีกขาดหรือชำและแกนในหรือแกนกลางดอกรักนี้เก็บไว้ร้อยมาลัยซีก (เงื่อนไขความรู้)

วิธีการร้อย

การร้อยมาลัยกลีบดอกรักนี้ จะค่อนข้างยากเพราะว่ากลีบมีขนาดเล็ก และมีความลื่นจับยากหน่อย แต่ก็ต้องใช้ความพยายามและความอดทนของผู้ร้อยอย่างยิ่งจึงจะประสบผลสำเร็จด้วยดี มีวิธีการดังนี้

1. จับกลีบดอกรักเอาด้านที่มีส่วนโค้งเข้าหาตัวผู้ร้อย แล้วร้อยแทงเข็มตรงส่วนกระพุ้งที่ใหญ่ที่สุด โดยร้อยรอบเข็มจำนวน 6 กลีบ เว้นระยะห่างโดยรอบทุกกลีบให้เท่ากัน
2. ร้อยแถวที่ 2 วางกลีบให้สลับหว่างกับแถวที่ 1 ส่งกลีบให้ปลายเท่ากันทุกกลีบ และทุกแถวด้วย
3. ต้องร้อยให้หัวไปทางเดียวกันทุกกลีบ

หมายเหตุ มาลัยกลีบดอกรักนิยมนำมาแต่งตัวเป็นมาลัยลูกโซ่ สำหรับทำเป็นมาลัยสองชาย มาลัยสำหรับถือ ซึ่งถ้าจะร้อยเป็นมาลัยสองชายควรขึ้น 5 กลีบ

6.13 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนร้อยมาลัยกลมกลีบรักตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.14 ครูกำหนดเวลาในการร้อยมาลัยกลมกลีบรัก 45 นาที (พอประมาณ)

- อุปกรณ์การร้อยมาลัยที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีดสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการร้อยมาลัยกลมกลีบรัก ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการร้อยมาลัยกลมกลีบรักหรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการร้อยมาลัยกลมกลีบรักผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่นกรรไกร เข็มร้อยมาลัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนจะต้องมีความซื่อสัตย์ ต่อการนำด้ายมาใช้รูดมาลัย (เงื่อนไขคุณธรรม) ไม่ใส่ด้ายแค่สองเส้น ต้องใส่ด้ายสี่เส้น เพราะจะทำให้เวลารูดมาลัยแล้วมาลัยไม่แข็งแรง (เงื่อนไขความรู้)

- มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)

6.15 ครูอธิบายวิธีรูดมาลัยกลมกลีบรักออกจากเข็ม (เงื่อนไขความรู้)

1) ก่อนรูดต้องปิดแป้นเมื่อร้อยจบ พรมน้ำที่ดอกไม้ให้เปียกถึงเข็ม

2) ทาน้ำมันวาสลินช่วงทั้งหมดของเข็มรูดลงไปจนสุดด้าย

3) คนที่ 1 จับเข็มมาลัยด้วยมือซ้าย ดันมาลัยไปที่ก้นเข็มเล็กน้อย มือขวาจับกอดแบ่นลง คนที่ 2 ใช้เข็มจับเข็มให้มัน เมื่อคนที่ 1 นับ 1-2-3 ทั้งสองคนดึงพร้อมกัน

4) คนดึงเข็มให้ออกแรงดึงเข็มไปทางทิศปลายเข็มมาลัยขึ้น อย่ายึดตามเข็มออกแรงดึงให้สม่ำเสมอจนกว่ามาลัยจะผ่านพ้นเข็มไปอยู่ช่วงกลางของด้าย ถ้าหยุดสะดุดกลางคัน จะทำให้ดอกไม้เบียดกันอยู่บางช่วง บางดอกอาจจะถูกดันหลุดออกมา

5) คนรูดดอกไม้ต้องพยายามทำอย่างรวดเร็วและเบามือ มือซ้ายต้องดันไว้เล็กน้อย ในขณะที่มือขวารูดดอก เมื่อรูดมาลัยออกจากเข็มเรียบร้อยแล้ว ต้องจัดระยะจัดแถวจัดลายให้เข้าที่ดังเดิม

6.16 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการร้อยมาลัยกลมกลีบรัก ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้และการมีเหตุผล)

ชั่วโมงที่ 4 การประดิษฐ์อุบะพวงแหก

6.17 ครูอธิบายใบความรู้เกี่ยวกับการร้อยอุบะตุ้งตุ้ง พร้อมกับให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การประดิษฐ์อุบะพวงแหก (เงื่อนไขความรู้)

อุบะพวงแหก

วิธีการร้อยอุบะพวงแหก

1. ทำเช่นเดียวกับอุบะตุ้งตุ้ง ร้อยตั้งแต่ 3 สายขึ้นไป ตามลักษณะการใช้สอย แล้วนำมาผูกรวมกันให้ปลายดอกตุ้มเสมอกัน

2. วิธีผูกเข้าพวง จับอุบะตุ้งตุ้งที่ละขารวมกัน ให้ปลายดอกตุ้มเสมอกัน เมื่อได้จำนวนที่ต้องการแล้วนำด้ายอีก 1 เส้นมาผูกที่โคนอุบะให้แน่นแล้วแบ่งด้ายผูกรวมกับด้ายที่ซั้วอุบะอีก 2-3 ครั้ง

6.18 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนประดิษฐ์อุบะพวงแหกตามขั้นตอน (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.19 ครูกำหนดเวลาในการประดิษฐ์อุบะพวงแหก 45 นาที (พอประมาณ)

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการประดิษฐ์ประดิษฐ์อุบะพวงแหก หรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการประดิษฐ์ประดิษฐ์อุบะพวงแขก ผู้เรียนทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่น กรรไกร เข็ม (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
- มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)
- ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)

6.20 ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการประดิษฐ์ประดิษฐ์อุบะพวงแขก ช่วยกันตอบคำถาม สรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)

6.21 ครูนำชิ้นส่วนที่ผู้เรียนได้ทำไว้มาสอนการประกอบมาลัยคล้องคอ

6.22 ครูชี้แจงให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยครูให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยคล้องคอ โดยให้ออกแบบมาลัยสองชายโดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี) ซึ่งให้ผู้เรียนนำมาปฏิบัติในวันต่อไป

ชั่วโมงที่ 5-6 การร้อยมาลัยสองชาย

6.25 ครูแจกใบกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยสองชาย โดยให้ออกแบบมาลัยคล้องคอ โดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

6.26 ครูอธิบายใบกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ร่วมกันวางแผนในการร้อยมาลัยคล้องคอ โดยให้ออกแบบมาลัยคล้องคอ โดยให้ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี) โดยมีข้อกำหนดในการร้อยมาลัยคล้องคอ ดังนี้

- สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีหน้าที่ในการทำกิจกรรมการร้อยมาลัยคล้องคอ เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ตามกำหนด (มีเหตุผล)

- กำหนดเวลาในการร้อยมาลัยคล้องคอ 90 นาที (พอประมาณ)
- อุปกรณ์การร้อยมาลัยคล้องคอ ที่ผู้เรียนเลือกใช้จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (มีดีสิ่งแวดล้อม) และมีจำนวนพอดีกับการออกแบบ (พอประมาณ) ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการร้อยมาลัยคล้องคอ ถ้าอุปกรณ์ที่นำมาใช้ไม่เพียงพอ ให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้จากวัสดุที่มีเท่านั้น ไม่สามารถนำมาเพิ่มเติมได้

- ปริมาณของวัสดุที่ผู้เรียนจะต้องมีจำนวนพอดีกับการร้อยมาลัยคล้องคอ หรือให้เหลือน้อยที่สุด (พอประมาณ)

- ในการร้อยมาลัยคล้องคอผู้เรียนทุกกลุ่มจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เช่นกรรไกร เข็มร้อยมาลัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- การสรุปผลการร้อยมาลัยคล้องคอ โดยการนำมาลัยที่ประดิษฐ์ มีความแข็งแรงทนทานในการใช้งาน (มีเหตุผล)

- ผู้เรียนจะต้องมีความซื่อสัตย์ต่อการนำด้ายมาใช้รูดมาลัย ไม่ใส่ด้ายแค่สองเส้น ต้องใส่ด้ายสี่เส้น เพราะจะทำให้เวลารูดมาลัยแล้วมาลัยไม่แข็งแรง (เงื่อนไขคุณธรรม)

- มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยให้เรียบร้อยและต้องปลอดภัย (มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

- ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญการใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (เงื่อนไขคุณธรรม)

6.27 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการร้อยมาลัยคล้องคอ ช่วยกันตอบคำถามสรุปผลการปฏิบัติงาน (เงื่อนไขความรู้)

ขั้นสรุป

6.28 ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุป ความหมายของมาลัยคล้องคอ มาลัยแบน มาลัยกลม กลิบบรัก และอุบะแขก รูปร่าง วัสดุที่นำมาร้อยมาลัยคล้องคอ (เงื่อนไขความรู้)

6.29 ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปขั้นตอนการร้อยมาลัยคล้องคอ (เงื่อนไขความรู้)

6.30 ผู้เรียนและครูร่วมการวิเคราะห์การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่นำมาใช้ในการกระบวนการเรียนรู้ เรื่อง การร้อยมาลัยคล้องคอ ผู้เรียนบันทึกผลการวิเคราะห์ในใบกิจกรรม เรื่อง การวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่นำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

- ใบความรู้ เรื่อง การร้อยมาลัยแบน
- ใบความรู้ เรื่อง การร้อยมาลัยกลมกลิบบรัก
- ใบความรู้ เรื่อง การประดิษฐ์อุบะพวงแขก
- ใบกิจกรรม เรื่อง การร้อยมาลัยคล้องคอ

7.2 แหล่งเรียนรู้

- ห้องปฏิบัติการการงานอาชีพและเทคโนโลยี อาคารโรงฝึกงาน ชั้น 2

8. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - การตอบคำถาม - การอธิบายวิธีการเลือกวัสดุที่นำมาประดิษฐ์มาลัยคล้องคอ - การตรวจใบกิจกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบกิจกรรมเรื่อง การร้อยมาลัยคล้องคอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
ทักษะกระบวนการ	<ul style="list-style-type: none"> - การตรวจชิ้นงาน - การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน - การสังเกตพฤติกรรมกระบวนการกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบทักษะการปฏิบัติงาน - แบบประเมินพฤติกรรมกระบวนการกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกตพฤติกรรม - การเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ - แบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์

9. การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

9.1 ผู้สอนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร

ประเด็น / 3 ท่วง	ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
เนื้อหา	ครูมีการวิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหา ออกแบบ และจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และบริบทของท้องถิ่น	ครูเลือกเรื่องที่สอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและผู้เรียน เพื่อให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์
แหล่งการเรียนรู้	กำหนดภาระงาน/ชิ้นงานการร้อยมาลัยสองชายจากวัสดุในท้องถิ่นได้เหมาะสมกับจุดประสงค์และวัยของผู้เรียน	เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน มีความพอเพียง และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	เตรียมวิธีป้องกันและแก้ปัญหาจากการปฏิบัติกิจกรรม
สื่อ/อุปกรณ์	1. ครูจัดเตรียมใบความรู้และใบงานที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและความสนใจของผู้เรียน 2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย 2. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ และเกิดความภูมิใจในความสามารถของตนเอง	ครูเตรียมแผนฯ หรือสื่อสำรองเพื่อรองรับกรณีที่มีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลง

3 ว่าง ประเด็น	ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
เวลา	ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมเพียงพอกับเวลาที่กำหนดไว้	จัดการเรียนรู้ได้ตามกระบวนการครบถ้วนตามที่วางแผนไว้	เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ครบตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
การจัดกิจกรรม	<ol style="list-style-type: none"> ครูแบ่งกลุ่มผู้เรียนได้พอดีกับจำนวนผู้เรียน ภาระงาน ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง 	<ol style="list-style-type: none"> จัดผู้เรียนละความสามารถเก่งปานกลาง อ่อน เพื่อให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มได้เหมาะสมและสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ 	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงศักยภาพของตนเองเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ เพื่อตรวจสอบศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคลสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามความสามารถ
การประเมินผล	มีการออกแบบการวัดและประเมินผลได้เพียงพอกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับเวลา	มีการออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัด	มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพและตรงตามเป้าหมายที่ต้องการวัด
เงื่อนไขความรู้	<ol style="list-style-type: none"> ครูผู้สอน มีความรู้ในเนื้อหาสาระที่สอน เรื่อง การร้อยมาลัยสองชาย มีความรู้ เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้เรื่องวัสดุที่ใช้ร้อยมาลัยสองชาย โดยใช้วัสดุในท้องถิ่นที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม 		
เงื่อนไขคุณธรรม	มีความความรักเมตตาศิษย์ มีความรับผิดชอบ มีความยุติธรรม		

9.2 ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงอย่างไร

ความพอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
<p>1. ผู้เรียนกำหนดหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มได้เหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละคน</p> <p>2. ผู้เรียนมีความพอประมาณในการใช้ทรัพยากร โดยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยสองชาย ได้พอดีกับกิจกรรม และทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>3. ใช้วัสดุในท้องถิ่นมาร้อยมาลัยสองชาย ใช้แต่ละส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เหลือเศษให้น้อยที่สุด</p> <p>4. ผู้เรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้พอดีกับเวลาที่กำหนด</p>	<p>1. ผู้เรียนรู้จักการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม</p> <p>2. ผู้เรียนรู้จักวางแผนการทำงาน และสามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ได้</p> <p>3. ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานตามแผนที่วางไว้ เพื่อให้ ท้นกำหนดเวลา</p> <p>4. ความมีเหตุผลในการเลือกใช้ทรัพยากร แต่ละชนิด โดยอยู่บนพื้นฐาน ของความรู้ และคุณธรรม</p> <p>5. นำเหตุผลไปใช้ในการดูแลรักษาทรัพยากร โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้ และคุณธรรม</p>	<p>1. ผู้เรียนรู้จักการวางแผนการทำงาน และมอบหมายงานให้สมาชิกภายในกลุ่มได้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>2. ผู้เรียนรู้จักเลือกใช้ และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ได้ถูกต้อง และตรงตามกิจกรรมการร้อยมาลัยสองชาย จากวัสดุในท้องถิ่น</p> <p>3. คิดอย่างรอบคอบ และระมัดระวังถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ในปัจจุบันและอนาคต พร้อมวิธีรับมือกับปัญหา/ผลกระทบ</p> <p>4. ในกรณีที่ทรัพยากรไม่เพียงพอ สามารถใช้ทรัพยากรอื่นทดแทนได้</p> <p>5. วางแผนและปฏิบัติงานพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น</p> <p>6. เป็นการสืบทอด ศิลปวัฒนธรรมไทย เอกลักษณ์ไทยให้คงอยู่ต่อไป</p>

9.2 ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงอย่างไร

<p>เงื่อนไขความรู้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งใจฟังผู้สอนเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการร้อยมาลัยสองชาย 2. การเลือกวัสดุในท้องถิ่นที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความเหมาะสมกับการร้อยมาลัยคล้องคอ 3. รู้จักเลือกใช้ดอกไม้ที่เหมาะสม ทนทานมาใช้ในการร้อยมาลัยคล้องคอ 4. ศึกษาและทำความเข้าใจกับแผนผังการร้อยมาลัยคล้องคอให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ 5. รู้ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ เช่น ขั้นตอนการร้อยมาลัยคล้องคอ 6. มีความรอบคอบ โดยตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน 7. คิดวางแผนการทำงานอย่างรอบคอบ 8. ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ 9. เมื่อชิ้นงานเสร็จแล้วจะตรวจสอบความสวยงามและความแข็งแรงของชิ้นงาน 10. ค่อย ๆ ร้อยมาลัย อย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้ดอกไม้ช้ำ 11. ดูแลรักษาดอกไม้ไม่ให้เหี่ยวเฉา 12. ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ไม่เกิดอุบัติเหตุใด ๆ ในระหว่างเรียน
<p>เงื่อนไขคุณธรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น 2. ไม่หยิบดอกไม้ของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต 3. ไม่หยิบดอกไม้เกินจำนวนที่ผู้สอนกำหนด 4. ร้อยมาลัยด้วยตนเอง โดยขอคำแนะนำจากผู้อื่น ไม่ได้ให้ผู้อื่นทำให้ 5. ร้อยมาลัยสองชายตามแนวทางของตนตามใบกิจกรรม ดูครูสาธิต และลองฝึกทดลองถูกจนทำได้ 6. ความสามัคคีภายในกลุ่ม 7. ความรับผิดชอบ มีวินัยในการทำงานกลุ่ม 8. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างพอเพียง

10. ประเมินผลลัพธ์ (KPA) ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ด้าน วัด	อยู่อย่างพอเพียง....สมดุลและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ			
	วัตถุประสงค์	สังคม	สิ่งแวดล้อม	วัฒนธรรม
ความรู้	1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัสดุในการร้อยมาลัยคล้องคอ	1. มีการวางแผนในการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่ม 2. ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3. ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	1. มีความรอบรู้ในการใช้วัสดุในท้องถิ่น 2. ใช้วัสดุในการร้อยมาลัยสองชายจากธรรมชาติแต่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	1. การเรียนสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน 2. เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย
ทักษะ	1. มีทักษะในการใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างประหยัดและคุ้มค่า 2. การเลือกใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	1. มีทักษะในการทำงาน 2. มีความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับไปร่วมกันแก้ปัญหาเพื่อหาข้อสรุป	1. ใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมระมัดระวังและคุ้มค่า	1. ดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 2. มีทักษะในการคำนวณและนำไปใช้ได้เหมาะสม
ค่านิยม	1. ตระหนักถึงผลที่เกิดจากการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	1. มีความรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม 2. ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความเสียสละและอดทน	1. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย 2. ใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัด	1. สืบสานการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

11. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

.....

ด้านกระบวนการ (P)

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

.....

.....

.....

.....

การอยู่อย่างพอเพียง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ เรื่อง มาลัยแบน

มาลัยแบน คือ มาลัยที่มีลักษณะรูปทรงตามขวาง เป็นรูปยาวตามกลีบ ปลายกลีบของด้านตรงข้ามยาวจดแนวเส้นรอบวง แต่ปลายดอกของด้านขวางและด้านตรงข้ามแคบ เนื่องจากส่งก้านสั้นและชิดโคนดอก

มาลัยแบนแบ่งได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้

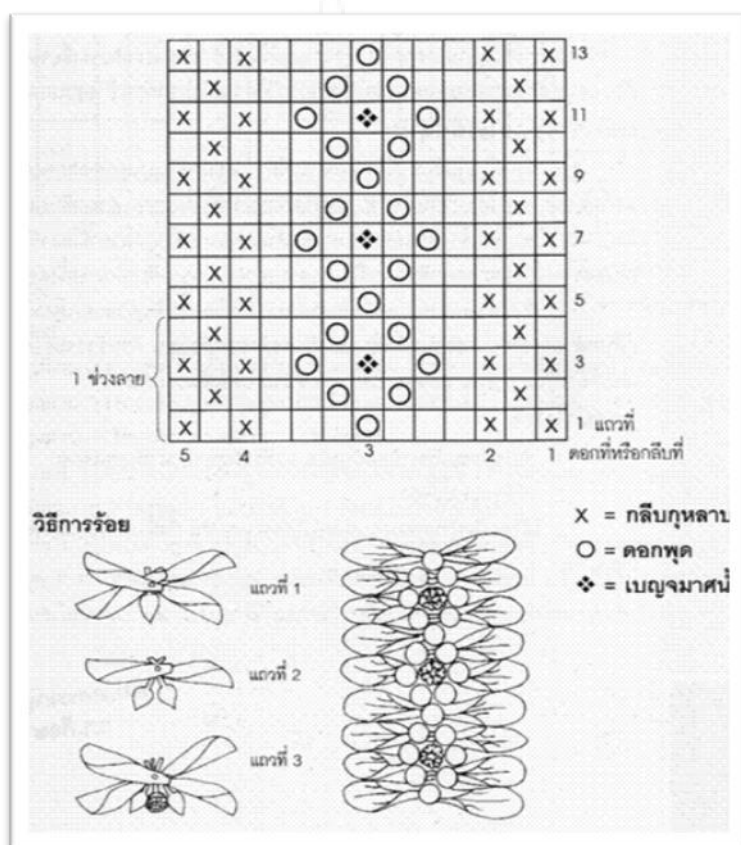
1. มาลัยแบนยกดอกด้านเดียว คือ มาลัยที่ใช้โช้วด้านเดียว เหมาะสำหรับเป็นรัดข้อ รัดพานดอกไม้ คล้องกับมาลัยซีก หรือมาลัยผ้าเช็ดหน้า เป็นต้น
2. มาลัยแบนยกดอกสองด้าน คือ มาลัยที่ใช้โช้วสองด้าน เหมาะสำหรับทำมาลัยคล้องคอ มาลัยชำระ้วย ลักษณะจะเหมือนมาลัยแบนยกดอกด้านเดียว แต่จะยกดอกทั้งสองด้าน
3. มาลัยแบนยกดอกแบบตัวหนอน คือ มาลัยแบนยกดอกสองด้านหัวท้ายจะเรียวยาวเล็ก คล้ายมาลัยตัวหนอน แต่ส่วนกลางมองทางด้านหน้าจะดูป่องโค้ง แต่ถ้ามองด้านข้างส่วนกลางจะดูแบน

การร้อยมาลัยแบน มีหลักที่สำคัญดังนี้

1. การเลือกดอกพุด ต้องมีขนาดดอกโตเท่า ๆ กัน ตัดก้าน 2 ขนาด คือ ขนาดสั้น และยาว ส่วนกลีบกุหลาบ เลือกกลีบใหญ่ เพื่อใช้ร้อยด้านข้างตลอดแนว
2. การขึ้นต้นแถวแรก กลีบกุหลาบทั้งสองข้างจะอยู่ในแนวเส้นตรง ดอกพุดจะทอดกลีบแนวตั้งฉากตรงกลาง ระหว่างกลีบกุหลาบทั้งสองข้าง

แผนผังมาลัยแบน

- แถวที่ 1 กุหลาบ 2 พุด 1 กุหลาบ 2 (ความยาวกลีบกุหลาบเท่ากันทุกกลีบ ดอกพุด
สั้นกว่าสั้น)
- แถวที่ 2 กุหลาบ 1 พุด 2 กุหลาบ 1 (กลีบกุหลาบวางสลับหว่างกับกลีบแถวที่ 1)
- แถวที่ 3 กุหลาบ 2 พุด 1 เบญจมาศน้ำ 1 พุด 1 กุหลาบ 2 (ดอกเบญจมาศน้ำวางตรงกลางดอกพุด)
- แถวที่ 4 กุหลาบ 1 พุด 2 กุหลาบ 1 (เหมือนแถวที่ 2)
- แถวที่ 5 กุหลาบ 2 พุด 1 กุหลาบ 2 (เหมือนแถวที่ 1)
- จะได้มาลัยแบนยกดอก 1 ช่วงลาย ร้อยให้ได้ความยาวตามต้องการ

หน้าที่ใช้สอยของมาลัยแบน

1. ใช้ทำเป็นมาลัยสองชาย หรือมาลัยคล้องคอ
2. ให้ทำเป็นมาลัยคล้องมือ หรือมาลัยมือถือ
3. ใช้ทำเป็นมาลัยชำระ่วยแก่ประธานหรือแขกผู้ใหญ่
4. ใช้ห้อยประดับแทนเฟื้อง
5. ใช้เพื่อปกปิดส่วนที่ไม่เรียบร้อยแทนสวนหรือเซน
6. ใช้เป็นส่วนประกอบตกแต่งแทนดอกไม้สดต่าง ๆ ของไทย

ใบความรู้ เรื่อง มาลัยกลมกลีบรัก

มาลัยกลมกลีบดอกรัก

กลีบดอกรักที่ผ่าออกเป็นกลีบ ๆ หนึ่งดอกจะได้ 5 กลีบ นิยมนำมาร้อยมาลัยกลม ข้อสำคัญควรจะต้องเลือกดอกรักดอกใหญ่ ๆ เพื่อจะได้กลีบดอกที่ใหญ่ยาวและมีสีขาว ต้องตัดแกนในดอกรักออก ควรระวังอย่าให้กลีบดอกรักฉีกขาดหรือชำและแกนในหรือแกนกลางดอกรักนี้ เก็บไว้ร้อยมาลัยชีก (เงื่อนไขควง)

วิธีการร้อย

การร้อยมาลัยกลีบดอกรักนี้ จะค่อนข้างยากเพราะว่ากลีบมีขนาดเล็ก และมีความลื่นจับยากหน่อย แต่ก็ต้องใช้ความพยายามและความอดทนของผู้ร้อยอย่างยิ่งจึงจะประสบผลสำเร็จด้วยดี มีวิธีการดังนี้

1. จับกลีบดอกรักเอาด้านที่มีส่วนโค้งเข้าหาตัวผู้ร้อย แล้วร้อยแทงเข็มตรงส่วนกระพุ้งที่ใหญ่ที่สุด โดยร้อยรอบเข็มจำนวน 6 กลีบ เว้นระยะห่างโดยรอบทุกกลีบให้เท่ากัน
2. ร้อยแถวที่ 2 วางกลีบให้สับหว่างกับแถวที่ 1 ส่งกลีบให้ปลายเท่ากันทุกกลีบ และทุกแถวด้วย
3. ต้องร้อยให้หัวไปทางเดียวกันทุกกลีบ

หมายเหตุ มาลัยกลีบดอกรักนิยมนำมาแต่งตัวเป็นมาลัยลูกโซ่ สำหรับทำเป็นมาลัยสองชาย มาลัยสำหรับถือ ซึ่งถ้าจะร้อยเป็นมาลัยสองชายควรขึ้น 5 กลีบ

ใบความรู้ เรื่อง อูบะพวงแขก

วิธีการร้อยอูบะพวงแขก มีหลักสำคัญดังต่อไปนี้

วิธีการร้อยอูบะพวงแขก

1. ทำเช่นเดียวกับอูบะตุ้งตุ้ง ร้อยตั้งแต่ 3 สายขึ้นไป ตามลักษณะการใช้สอย แล้วนำมาผูกรวมกันให้ปลายดอกตุ้มเสมอกัน
2. วิธีผูกเข้าพวง จับอูบะตุ้งตุ้งที่ละขารวมกัน ให้ปลายดอกตุ้มเสมอกัน เมื่อได้จำนวนที่ต้องการแล้วนำด้ายอีก 1 เส้นมาผูกที่โคนอูบะให้แน่นแล้วแบ่งด้ายผูกรวมกับด้ายที่ขั้วอูบะอีก 2-3 ครั้ง

ไม่ยากใช่ไหมครับ

ใบกิจกรรม เรื่อง การร้อยมาลัยคล้องคอ

คำชี้แจง

1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 6 คน ให้แต่ละกลุ่มร้อยมาลัยคล้องคอ โดยใช้วัสดุในท้องถิ่น (90 นาที)
2. ให้ผู้เรียนวิเคราะห์หลักการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเรียนรู้การร้อยมาลัยคล้องคอ (20 นาที)

วัตถุประสงค์

1. สามารถบอกวิธีการร้อยมาลัยคล้องคอได้
2. สามารถร้อยมาลัยคล้องคอได้ตามลำดับขั้นตอนได้
3. แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการเรียนรู้ ในเรื่อง ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และอยู่อย่างพอเพียง ภายใต้เงื่อนไขความรู้คู่คุณธรรม
4. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์หลักการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการกระบวนการเรียนรู้ได้

เครื่องมือและอุปกรณ์

1. เข็มร้อยมาลัย 1 เล่ม
2. กรรไกร 1 เล่ม
3. คีมปากจิ้งจก จำนวน 1 อัน
4. ที่ฉีบน้ำ 1 อัน

วัสดุ

1. กลีบวัสดุในท้องถิ่น ในปริมาณที่พอประมาณกับจำนวน 1 ชิ้นงาน
2. แป้นใบตอง 2 ชิ้น

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....

พฤติกรรมคุณลักษณะ 3 ท่วง 2 เงื่อนไข	คะแนน		
	3	2	1
4 ความพอประมาณ			
1.1 การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัยอย่างคุ้มค่า			
1.2 การจัดการทรัพยากรโดยคำนึงถึงการเบียดเบียนผู้อื่นน้อยที่สุด			
1.3 ร้อยมาลัยเสร็จได้เหมาะสมตามเวลาที่กำหนด			
5 ความมีเหตุผล			
2.1 การเลือกใช้ดอกไม้ร้อยมาลัยอย่างเหมาะสม			
2.2 การนำชิ้นงานไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์			
6 มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว			
3.1 การดูแลรักษาชิ้นงานขณะปฏิบัติงาน			
3.2 การประกอบชิ้นงานทำให้มาลัยสวยงาม แข็งแรง และคงทน			
7 ความรู้			
4.1 รอบรู้ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และขั้นตอนวิธีการร้อยมาลัย			
4.2 รอบคอบ ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน			
4.3 ระมัดระวัง การเก็บอุปกรณ์ และสถานที่หลังการปฏิบัติงาน			
8 คุณธรรม			
5.1 ซื่อสัตย์ สุจริต ขณะปฏิบัติงาน			
5.2 ขยันอดทน มุ่งมั่นในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ			
5.3 มีสติปัญญา ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า			
5.4 แบ่งปัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่วัสดุ อุปกรณ์กับเพื่อน			
รวม			

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
36 - 42	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
29 - 35	2 หมายถึง ดี
22 - 28	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 21	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

แบบประเมินพฤติกรรมกระบวนการกลุ่ม

กลุ่ม

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	4	3	2	1
1. บทบาทหน้าที่				
2. การมีส่วนร่วม				
3. ความรับผิดชอบ				
4. การรับฟังความคิดเห็น				
5. ผลสำเร็จของงาน				
รวม				

ระดับคุณภาพ

- คะแนน 16 - 20 ดีมาก
- คะแนน 11 - 15 ดี
- คะแนน 6 - 10 พอใช้
- คะแนน 0 - 5 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนพฤติกรรมกระบวนการกลุ่ม

พฤติกรรม	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. บทบาทหน้าที่	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไว้ชัดเจน	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ไม่ครบ ขาดไป 1 อย่าง	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ไม่ครบ ขาดไป 2 อย่าง	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก
2. การมีส่วนร่วม	สมาชิกในกลุ่มทุกคนในกลุ่ม มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	สมาชิกในกลุ่มให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นส่วนน้อย	สมาชิกในกลุ่มไม่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม
3. ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่หลีกเลี่ยงงาน	สมาชิกส่วนใหญ่ทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่หลีกเลี่ยงงาน	สมาชิกส่วนน้อยทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหลีกเลี่ยงงานเป็นบางคน	สมาชิกส่วนใหญ่ไม่ทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหลีกเลี่ยงงานเป็นบางคน
4. การรับฟังความคิดเห็น	สมาชิกทุกคนยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์	สมาชิกส่วนใหญ่ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีเหตุผล	สมาชิกส่วนน้อยยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีเหตุผล	สมาชิกส่วนใหญ่ไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและไม่มีเหตุผล
5. ผลสำเร็จของงาน	งานเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม	งานเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่ม	งานเสร็จช้ากว่าเวลาที่กำหนดเล็กน้อยเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกส่วนน้อยในกลุ่ม	งานเสร็จช้ากว่ากำหนดเกิดจากความร่วมมือของสมาชิก 1 - 2 คนในกลุ่มเท่านั้น

แบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓
ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

สมรรถนะที่ประเมิน	ระดับคะแนน			
	3	2	1	0
1. ความสามารถในการสื่อสาร				
1.1 ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองด้วยการพูดและการเขียน				
1.2 พูดเจรจาต่อรอง				
1.3 เลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร				
1.4 เลือกใช้วิธีการสื่อสาร				
2. ความสามารถในการคิด				
2.1 คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)				
2.2 คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต				
3.1 นำกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
3.2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง				
3.3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข				
3.4 จัดการกับปัญหาและความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม				
3.5 ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม				
3.6 หลีกเลียงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น				
รวม				

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
31 - 36	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
25 - 30	2 หมายถึง ดี
18 - 24	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 18	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

เลขที่	รายการประเมิน												รวม	ระดับคุณภาพ			
	ไม่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				อยู่อย่างพอเพียง					ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
	3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0		3	2	1	0
20																	
21																	
22																	
23																	
24																	
25																	
26																	
27																	
28																	
29																	
30																	
31																	
32																	
33																	
34																	
35																	
36																	
37																	
38																	
39																	
40																	

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	3 หมายถึง ดีเยี่ยม
6 - 7	2 หมายถึง ดี
4 - 5	1 หมายถึง ผ่าน
ต่ำกว่า 4	0 หมายถึง ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายรัฐสิทธิ์ วังทะพันธ์)

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

วันที่.....เดือน พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวชี้วัด/พฤติกรรมที่บ่งชี้	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	3 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
1. ใฝ่เรียนรู้ <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน ไม่คุยในเวลาเรียน - เข้าเรียนและสนใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ขณะที่ครูสอนทุกชั่วโมง - ค้นคว้าความรู้และบันทึกความรู้ด้วยตนเอง จากสิ่งที่เรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา - นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ - แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนและครู 	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 - 5 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 2 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 รายการ
2. มุ่งมั่นในการทำงาน <ul style="list-style-type: none"> - มีความตั้งใจปฏิบัติงานด้วยตนเอง จนงานสำเร็จ - ส่งงานก่อนหรือตรงตามกำหนดเวลานัดหมาย - แก้ไขงานที่บกพร่องให้ดียิ่งขึ้น - ชื่นชมผลงานของตนเองและเพื่อน 	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 2 รายการ	มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 รายการ

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	1 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
3. อยู่อย่างพอเพียง <ul style="list-style-type: none"> - ใช้สิ่งของทรัพย์สินของโรงเรียนอย่างประหยัดคุ้มค่า - ใช้วัสดุ อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและคุ้มค่า - วางแผนการเรียนและการทำงาน - ยอมรับเพื่อนร่วมชั้นเรียนปรับตัวกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมชั้นเรียน - แบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนที่ขาดแคลน - เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู - รู้จักแยกแยะว่าสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดไม่ถูกต้อง 	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 6 - 7 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 4 - 5 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 3 รายการ</p>	<p>มีพฤติกรรมบ่งชี้ 1 - 2 รายการ</p>

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)
วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง : ให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้ว × (กากบาท)
 ข้อ ก, ข, ค และ ง ในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดกล่าวถึง มาลัยชำร่วยได้ถูกต้อง
 - ก. มาลัยที่ร้อยด้วยดอกกล้วยไม้ล้วน ๆ เป็นส่วนของตัวมาลัย ไม่ต้องร้อยดอกอย่างอื่นแซมเป็นลวดลายใด ๆ ทั้งสิ้น
 - ข. มาลัยที่ร้อยจากมาลัยกลมหรือมาลัยซีก แล้วนำเอามาผูกคล้องต่อกันตั้งแต่สองวงขึ้นไป
 - ค. มาลัยขนาดเล็ก ๆ นำรักกระจุกกระจิม สำหรับมอบให้กับบุคคลจำนวนมากเป็นของชำร่วย ตอบแทนการขอบคุณที่มาร่วมงานนั้น ๆ
 - ง. มาลัยที่ร้อยจากมาลัยกลมขนาดใหญ่ มีอุบะห้อยตั้งตั้งคล้ายระบายเป็นครุยโดยรอบทั้งด้านในและด้านนอก

2. ลักษณะและรูปทรงของมาลัยตุ้มมีลักษณะอย่างไร
 - ก. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปรี รูปทรงตามยาวตรงขึ้นไปตลอดเข็ม
 - ข. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางหัวโตท้ายโต รูปทรงตามยาวตรงขึ้นไปตลอดเข็ม
 - ค. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปวงกลมขนาดเล็ก แล้วค่อย ๆ ใหญ่ขึ้นทีละน้อย ช่วงกลางป่องโค้งมนแล้วค่อย ๆ ลดให้เล็กลง
 - ง. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเพียงครึ่งวงกลม หรือน้อยกว่านั้น

3. ลักษณะของรูปร่างของมาลัยตุ้มตามยาวเหมือนดอกไม้ชนิดใด
 - ก. ดอกบัวบาน
 - ข. ดอกบัวตูม
 - ค. ดอกบัวสัตบงกต
 - ง. ดอกบัวเฟื่อน

4. วัสดุชนิดใดในท้องถิ่นที่เหมาะสมสำหรับการประดิษฐ์มาลัยตุ้มชำร่วย หากดอกกุหลาบขาดแคลนในท้องตลาดและมีราคาสูง
 - ก. ดอกดาวเรือง
 - ข. ดอกกล้วยไม้
 - ค. ดอกบัว
 - ง. ดอกเฟื่องฟ้า

5. ผู้เรียนสามารถนำวัสดุชนิดใดที่หาได้ง่าย สะดวก มาประยุกต์ใช้ในการร้อยมาลัยตุ้มชั่วคราว
- ใบแก้ว
 - ใบมะยม
 - ใบตองอ่อน
 - ใบกระป๋อง
6. หากต้องการให้วัสดุที่นำมาร้อยมาลัยชั่วคราว สวยสดก่อนนำมาร้อยควรดูแลรักษาอย่างไร
- ใช้ผ้าขาวบางชุบน้ำบิดหมาด ๆ ปิดไว้ไม่ให้โดนอากาศ
 - แช่ในตู้เย็นอุณหภูมิที่เย็นจัด
 - ฉีบน้ำให้ชื้นตลอดเวลา
 - ใส่ถุงพลาสติกไม่ให้โดนลม
7. กิจนิสัยที่ควรปฏิบัติในขณะที่ปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงานประดิษฐ์มาลัยชั่วคราวคือข้อใด
- เลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น
 - ปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจอย่างรวดเร็วและเสร็จก่อนเวลา
 - ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ดีเพื่อความสวยงามของชิ้นงาน
 - รักษาความสะอาดของชิ้นงานและบริเวณที่ปฏิบัติงาน
8. ข้อใดคือขั้นตอนการประกอบมาลัยที่ถูกต้อง
1. ผูกอุบะกับตัวมาลัย	2. สี่ตรวจสอบและตกแต่งตัวมาลัยให้เรียบร้อย
3. ผูกมาลัยกับบริบับัน	4. ผูกมาลัยซีกปิดรอยต่อระหว่างอุบะกับมาลัย
ก. 3 2 1 4	ข. 1 2 3 4
ค. 2 1 4 3	ง. 2 4 3 1
9. จากตัวอย่างต่อไปนี้ใครมีความพอประมาณ
- ธนิตย์ทำสมุดบัญชีรายรับรายจ่ายการซื้อขายดอกไม้ทุกสัปดาห์
 - โสภากเก็บเงินออมจากการขายมาลัยชั่วคราวได้และใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น
 - ทนงมีเงินออมจากการขายพวงมาลัยที่ตนเองร้อย
 - ธานีตั้งใจร้อยมาลัยให้เสร็จตรงตามเวลาที่ครูกำหนดไว้
10. มาลัยประเภทใดที่นิยมใช้เป็นของขวัญในงานมงคล
- มาลัยสองชาย
 - มาลัยชั่วคราว
 - มาลัยแบน
 - มาลัยคล้องมือ

11. ข้อใดถูกต้อง
- ก. มาลัยกลมแบ่งออกเป็น 3 แบบใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ มาลัยกลมแบบไม่มีลาย มาลัยกลมแบบมีลาย และมาลัยกลมแบบผสม
 - ข. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นวงกลม และรูปทรงตามยาวตรง และขนานกันไปตลอดเข็ม โดยร้อยชั้นละ 8 กลีบเท่านั้น
 - ค. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นวงกลม และรูปทรงตามยาวตรง และขนานกันไปตลอดเข็ม นิยมร้อยตั้งแต่ขนาด 6 กลีบขึ้นไป
 - ง. ร้อยแถวที่ 2 โดยวางกลีบให้สลับหว่างกับกลีบในแถวแรกทุกกลีบจนครบ จำนวนกลีบเท่ากับแถวที่ 1 และแถวต่อ ๆ ไปก็ทำเช่นเดียวกัน
12. การร้อยมาลัยคล้องมือให้สวยงาม ควรคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก
- ก. สีเส้นของมาลัย
 - ข. สัดส่วนของมาลัย
 - ค. ความสดของมาลัย
 - ง. ฝีมือการร้อย
13. ดอกไม้ชนิดใดนำมาร้อยมาลัยคล้องคอ ทดแทนดอกมะลิในช่วงเทศกาลวันแม่ เมื่อดอกมะลิมีราคาแพง
- ก. ดอกพุด
 - ข. ดอกเข็ม
 - ค. ดอกกรัก
 - ง. ดอกกุหลาบ
14. ถ้าเข็มร้อยมาลัยเป็นสนิมผู้เรียนควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. ทิ้งไปและไปซื้อใหม่
 - ข. ขัดด้วยกระดาษทราย
 - ค. ทาน้ำมันวาสลีน
 - ง. ล้างด้วยน้ำยาล้างจานและเช็ดให้แห้ง
15. การสอดใส่ลายสีเหลี่ยมขนมเปียกปูนในมาลัย ควรใช้ดอกที่มีสีอะไร จึงจะดูสวยงาม
- ก. สีแดง
 - ข. สีเขียวเข้ม
 - ค. สีม่วง
 - ง. สีขาว

16. ถ้าไม่มีดอกพุดยกดอกมาลัยแบน ควรใช้ดอกอะไรแทน
- ดอกรัก
 - ดอกบานบุรี
 - ดอกมะลิ
 - ดอกบานไม่รู้โรย
17. ผู้เรียนสามารถนำดอกไม้ชนิดใดที่หาได้ง่ายสะดวกและมีในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการร้อยแทนดอกข่า
- ดอกบัว
 - ดอกดาวเรือง
 - ดอกกล้วยไม้
 - ดอกมะลิ
18. ข้อใดคืออุบะของมาลัยคล้องมือที่เหมาะสมและสวยงาม
- อุบะแขก
 - อุบะไทยทรงเครื่อง
 - อุบะแตระ
 - อุบะพู่
19. การกระทำข้อใดที่แสดงให้เห็นว่ามีความระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบจากการร้อยมาลัยคล้องมือและเก็บรักษา
- เมื่อร้อยมาลัยเสร็จวางในถาดใบตอง นำผ้าคลุม
 - นำมาลัยที่ร้อยเสร็จใส่ถุงพลาสติกแช่น้ำ
 - นำมาลัยห่อด้วยใบตอง เก็บใส่ถุงพลาสติก
 - นำมาลัยห่อหุ้มด้วยใบตองและเก็บในตู้เย็น
20. การทำงานการประดิษฐ์ดอกไม้สดให้เกิดความสุขและประสบความสำเร็จ ข้อใดมีความสำคัญที่สุด
- รักงานที่ทำ ซื่อสัตย์ แบ่งปัน
 - รักงานที่ทำ ขยัน ยุติธรรม
 - ประหยัด ขยัน ยุติธรรม
 - ประหยัด อดทน เสียสละ

21. มาลัยสองชาย มีส่วนประกอบอะไรบ้าง
- ก. ตัวมาลัย โบ รัตข้อ
 - ข. ตัวมาลัย อุปะ โบ รัตข้อ
 - ค. ตัวมาลัย อุปะ
 - ง. ตัวมาลัย อุปะ ธิบปิน
22. ลักษณะของมาลัยสองชาย ตรงตามข้อใด
- ก. มาลัยข้อมือ
 - ข. มาลัยบัวสาว
 - ค. มาลัยขนาดเล็ก
 - ง. มาลัยคล้องแขน
23. ดอกไม้ในท้องถิ่นที่หาง่ายและนิยมนำมาใช้ในงานร้อยมาลัยได้แก่ข้อใด
- ก. ดอกรัก ดอกชบา ดอกจำปา
 - ข. ดอกรัก ดอกเฟื่องฟ้า ดอกกุหลาบ
 - ค. ดอกรัก ดอกชบาหนู ดอกกล้วยไม้
 - ง. ดอกรัก ดอกบานไม่รู้โรย ดอกกุหลาบ
24. ดอกไม้ที่นิยมใช้ร้อยเป็นดอกสวมในการอุปะแขก คือข้อใด
- ก. ดอกกุหลาบ
 - ข. ดอกรัก
 - ค. ดอกชบา
 - ง. ดอกบานไม่รู้โรย
25. ใครปฏิบัติตนสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความรู้ในการเลือกใช้ดอกไม้ในการร้อยมาลัยสองชาย
- ก. หมีซื้อกล้วยไม้ที่เก็บมาจากป่า เพราะกล้วยไม้ทั่วไปมีราคาแพง ต้องการประหยัดรายจ่ายและเป็นการช่วยชาวบ้าน
 - ข. หมวยซื้อดอกกุหลาบเชียงใหม่แทนดอกกุหลาบนอกใช้ในการร้อยมาลัยสองชายให้เพื่อน เพราะใช้ได้เหมือน ๆ กัน
 - ค. หมิวเปลี่ยนจากกล้วยไม้ย้อมเป็นดอกกุหลาบมอญสำหรับร้อยมาลัยชายเดี่ยวเพราะจะได้ช่วยแม่ค้า แม้ว่าได้ตกลงกับลูกค้าไปแล้ว
 - ง. หมูซื้อดอกไม้สำหรับร้อยมาลัยสองชายเกินไว้ก่อน เพื่อป้องกันดอกไม้ไม่พอ

26. ตัวเลือกในข้อใดคือลักษณะการทำงานที่ดีของงานประดิษฐ์มาลัยสองชาย เมื่อผู้เรียนทำงานกลุ่มร่วมกัน
- ก. ร้อยมาลัยสองชายไม่เท่ากัน ค่าตอบแทนต้องเท่ากัน
 - ข. แบ่งงานร้อยมาลัยตามความสามารถของแต่ละคน โดยไม่ก้าวกายหน้าที่กัน
 - ค. เริ่มทำงานและต้องเลิกทำงานพร้อมกัน เป็นการไม่เอาเปรียบกัน
 - ง. เต็มใจทำงานโดยมีเป้าหมายร่วมกัน และไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน
27. เมื่อร้อยมาลัยเสร็จแล้วใส่แป้นใบตองปิดเพราะเหตุใด
- ก. เพื่อป้องกันมาลัยรวน
 - ข. อัดมาลัยให้แน่น
 - ค. เพื่อรูดมาลัยได้ง่าย
 - ง. ทำให้มาลัยสวยงาม
28. เมื่อร้อยมาลัยสองชายเสร็จแล้ว ผู้เรียนควรดูแลรักษาอย่างไรเพื่อป้องกันไม่ให้ดอกไม้เหี่ยว
- ก. พรมน้ำ
 - ข. นำไปไว้ในที่ที่บั่นลม
 - ค. เก็บเข้าตู้เย็นชั้นล่าง
 - ง. เก็บใส่ถุงพลาสติก รัดถุงให้แน่น
29. เพราะเหตุใดไม่ควรฉีดน้ำใส่มาลัย
- ก. ทำให้มาลัยเน่าง่าย
 - ข. ทำให้กลีบดอกไม้สีตก
 - ค. ทำให้มาลัยมีกลิ่นบูด
 - ง. ทำให้มาลัยสกปรก
30. ข้อใดคือประโยชน์ของมาลัยสองชาย
- ก. ใช้คล้องคอบุคคลสำคัญ
 - ข. ใช้แขวนตามประตู
 - ค. ใช้เป็นของขวัญ
 - ง. ใช้เป็นเฟื้อง
-

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)
วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. ค. มาลัยขนาดเล็ก ๆ นำรักรกระจุมกระจิม สำหรับมอบให้กับบุคคลจำนวนมาก เป็นของชำร่วย ตอบแทนการขอบคุณที่มาร่วมงานนั้น ๆ
2. ค. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็นรูปวงกลมขนาดเล็ก แล้วค่อย ๆ ใหญ่ขึ้น ทีละน้อย ช่วงกลางป่องโค้งมนแล้วค่อย ๆ ลดให้เล็กลง
3. ง. ดอกบัวเผื่อน
4. ง. ดอกเฟื่องฟ้า
5. ข. ใบมะยม
6. ก. ใช้ผ้าขาวบางชุบน้ำบิดหมาด ๆ ปิดไว้ไม่ให้โดนอากาศ
7. ง. รักษาความสะอาดของชิ้นงานและบริเวณที่ปฏิบัติงาน
8. ค. 2 1 4 3
9. ข. โสภากเก็บเงินออมจากการขายมาลัยชำร่วยได้และใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น
10. ข. มาลัยชำร่วย
11. ง. ร้อยแถวที่ 2 โดยวางกลีบให้สับหว่างกับกลีบในแถวแรกทุกกลีบจนครบ จำนวนกลีบเท่ากับแถวที่ 1 และแถวต่อ ๆ ไปก็ทำเช่นเดียวกัน
12. ข. สัตส่วนของมาลัย
13. ก. ดอกพุด
14. ข. ชัดด้วยกระดาษทราย
15. ข. สีเขียวเข้ม
16. ค. ดอกมะลิ
17. ข. ดอกดาวเรือง
18. ง. อุบะพุ
19. ง. นำมาลัยห่อหุ้มด้วยใบตองและเก็บในตู้เย็น
20. ก. รักรงานที่ทำ ชื่อสัตย์ แบ่งปัน
21. ข. ตัวมาลัย อุบะ โบ รัตข้อ
22. ข. มาลัยบัวสาว
23. ง. ดอกรัก ดอกบานไม่รู้โรย ดอกกุหลาบ
24. ข. ดอกรัก
25. ข. หมวยซ้อดอกกุหลาบเชียงใหม่แทนดอกกุหลาบนอกใช้ในการร้อยมาลัยสองชายให้เพื่อน เพราะใช้ได้เหมือน ๆ กัน

26. ง. เต็มใจทำงานโดยมีเป้าหมายร่วมกัน และไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน
27. ก. เพื่อป้องกันมาลัยรวน
28. ง. เก็บใส่ถุงพลาสติก รัดถุงให้แน่น
29. ก. ทำให้มาลัยเน่าง่าย
30. ก. ใช้คล็องคอบุคคลสำคัญ

การวิเคราะห์เนื้อหาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)
เรื่อง การร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การวิเคราะห์เนื้อหา บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (3 ท่วง 2 เงื่อนไข)	ข้อคำถาม/ตัวเลือก
<p>บูรณาการเงื่อนไขความรู้ ให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ รูปร่าง ลักษณะ ประเภทของมาลัยชำร่วย</p>	<p>1. ข้อใดกล่าวถึง มาลัยชำร่วยได้ถูกต้อง</p> <p>ก. มาลัยที่ร้อยด้วยดอกกล้วยไม้ล้วน ๆ เป็นส่วน ของตัวมาลัย ไม่ต้องร้อยดอกอย่างอื่นแซม เป็นลวดลายใด ๆ ทั้งสิ้น</p> <p>ข. มาลัยที่ร้อยจากมาลัยกลมหรือมาลัยซีก แล้วนำเอามาผูกคล้องต่อกันตั้งแต่สองวงขึ้นไป</p> <p>ค. มาลัยขนาดเล็ก ๆ น่ารักกระจุกกระจิม สำหรับ มอบให้กับบุคคลจำนวนมากเป็นของชำร่วย ตอบแทนการขอบคุณที่มาร่วมงานนั้น ๆ</p> <p>ง. มาลัยที่ร้อยจากมาลัยกลมขนาดใหญ่ มีอุบะห้อย ตุ้งตุ้งคล้ายระบายเป็นครุยโดยรอบ ทั้งด้านในและด้านนอก</p>
<p>บูรณาการเงื่อนไขความรู้ ให้ผู้เรียนมีความรอบรู้เกี่ยวกับมาลัยตุ้ม ซึ่งเป็นส่วนประกอบของมาลัยชำร่วย</p>	<p>2. ลักษณะและรูปร่างของมาลัยตุ้มมีลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปร่างตามขวาง เป็นรูปรี รูปร่างตามยาวตรงขึ้นไปตลอดเข็ม</p> <p>ข. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปร่างตามขวางหัวโต ท้ายโต รูปร่างตามยาวตรงขึ้นไปตลอดเข็ม</p> <p>ค. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปร่างตามขวาง เป็นรูปวงกลมขนาดเล็ก แล้วค่อย ๆ ใหญ่ขึ้น ที่ละน้อย ช่วงกลางป่องโค้งมนแล้วค่อย ๆ ลด ให้เล็กลง</p> <p>จ. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปร่างตามขวางเพียง ครึ่งวงกลม หรือน้อยกว่านั้น</p>

การวิเคราะห์เนื้อหา บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (3 ท่วง 2 เงื่อนไข)	ข้อคำถาม/ตัวเลือก
บูรณาการเงื่อนไขความรู้ ให้ผู้เรียนมีความรอบรู้เกี่ยวกับรูปร่าง ของมาลัยตุ้ม ซึ่งเป็นส่วนประกอบ ของมาลัยชำร่วย	3. ลักษณะของรูปร่างของมาลัยตุ้มตามยาวเหมือน ดอกไม้ชนิดใด ก. ดอกบัวบาน ข. ดอกบัวตูม ค. ดอกบัวตัดบงกต ง. ดอกบัวเฟื่อน
บูรณาการด้านความมีเหตุผล การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่นมาทดแทนดอกไม้ ในการร้อยมาลัยตุ้มชำร่วย นำไปสู่ ความพอประมาณ	4. วัสดุชนิดใดในท้องถิ่นที่เหมาะสมสำหรับการประดิษฐ์ มาลัยตุ้มชำร่วย หากดอกกุหลาบขาดแคลน ในท้องตลาดและมีราคาสูง ก. ดอกดาวเรือง ข. ดอกกล้วยไม้ ค. ดอกบัว ง. ดอกเฟื่องฟ้า
บูรณาการด้านความมีเหตุผล การเลือกใช้วัสดุชนิดใดที่หาได้ง่าย สะดวก มาประยุกต์ใช้ในการร้อยมาลัยตุ้มชำร่วย นำไปสู่ความพอประมาณ	5. ผู้เรียนสามารถนำวัสดุชนิดใดที่หาได้ง่าย สะดวก มา ประยุกต์ใช้ในการร้อยมาลัยตุ้มชำร่วย ก. ใบแก้ว ข. ใบมะยม ค. ใบตองอ่อน ง. ใบกระป๋อง
บูรณาการเงื่อนไขความรู้ ให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ รอบคอบ และระมัดระวัง การดูแลรักษาการร้อย มาลัยชำร่วย	6. หากต้องการให้วัสดุที่นำมาร้อยมาลัยชำร่วย สวยสด ก่อนนำมาร้อยควรดูแลรักษาอย่างไร ก. ใช้ผ้าขาวบางชุบน้ำบิดหมาด ๆ ปิดไว้ไม่ให้ โดนอากาศ ข. แขนผู้เย็บอุณหภูมิต่ำที่เย็นจัด ค. ฉีดน้ำให้ชื้นตลอดเวลา ง. ใส่ถุงพลาสติกไม่ให้โดนลม

การวิเคราะห์เนื้อหา บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (3 หัว 2 เงื่อนไข)	ข้อคำถาม/ตัวเลือก
บูรณาการเงื่อนไขความรู้ ให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ รูปร่าง ลักษณะ ประเภทของมาลัยคล้องมือ	<p>11. ข้อใดถูกต้อง</p> <p>ก. มาลัยกลมแบ่งออกเป็น 3 แบบใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ มาลัยกลมแบบไม่มีลาย มาลัยกลมแบบมีลาย และมาลัยกลมแบบผสม</p> <p>ข. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวางเป็น วงกลม และรูปทรงตามยาวตรงและขนานกันไปตลอดเข็ม โดยร้อยชั้นละ 8 กลีบเท่านั้น</p> <p>ค. มาลัยที่ร้อยให้มีลักษณะรูปทรงตามขวาง เป็นวงกลม และรูปทรงตามยาวตรงและขนาน กันไปตลอดเข็ม นิยมร้อยตั้งแต่ขนาด 6 กลีบขึ้นไป</p> <p>ง. ร้อยแถวที่ 2 โดยวางกลีบให้สับหว่างกับกลีบ ในแถวแรกทุกกลีบจนครบจำนวนกลีบเท่ากับ แถวที่ 1 และแถวต่อ ๆ ไปก็ทำเช่นเดียวกัน</p>
บูรณาการด้านความมีเหตุผล ลักษณะการร้อยมาลัยคล้องมือให้สวยงาม ต้องคำนึงถึงสิ่งที่สำคัญมากที่สุด คือ สัดส่วน ของมาลัยก่อนเป็นอันดับแรก	<p>12. การร้อยมาลัยคล้องมือให้สวยงาม ควรคำนึงถึงสิ่งใด เป็นอันดับแรก</p> <p>ก. สีเส้นของมาลัย</p> <p>ข. สัดส่วนของมาลัย</p> <p>ค. ความสดของมาลัย</p> <p>ง. ฝีมือการร้อย</p>
บูรณาการด้านความพอประมาณ การเลือกใช้ดอกไม้ทดแทนในการร้อยมาลัย คล้องคอ	<p>13. ดอกไม้ชนิดใดนำมาร้อยมาลัยคล้องคอ ทดแทนดอก มะลิในช่วงเทศกาลวันแม่ เมื่อดอกมะลิมีราคาแพง</p> <p>ก. ดอกพุท</p> <p>ข. ดอกเข็ม</p> <p>ค. ดอกรัก</p> <p>ง. ดอกกุหลาบ</p>

การวิเคราะห์เนื้อหา บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (3 หัวง 2 เงื่อนไข)	ข้อค้ำถำม/ตัวเล็อก
บูรณำการเงื่อนไขควำมรู้ การดูแลรักษำวัสดุในกำรร้อยมำลัย โดยใช้เหตุผล เพื่อกำเกิดควำมพอประมำณ	14. ถ้าเข็มร้อยมำลัยเป็นสนิมผู้เรียนควรมปฏิบัติอย่ำงไร ก. ทิ้งไปและไปซื้อใหม่ ข. ชัดด้วยกระดำชพรำย ค. ทำน้ำมันวำสลิ้น ง. ล้างด้วยน่ำย่ำล้างจนและเช็ดให้แห้ง
บูรณำการด้ำนควำมมีเหตุผล การเลือกใช้วัสดุทดแทนในกำรร้อยมำลัย นำไปสู่ควำมพอประมำณ	15. กำรสอดใส่ล่ำยสีเหลี่ยมขนมเป็ยกบุนในมำลัย ควรรใช้ดอกที่มีสีอะไร จึงจะดูสวยำงม ก. สีแดง ข. สีเขียวเข้ม ค. สีม่วง ง. สีขำว
บูรณำการด้ำนควำมมีเหตุผล การเลือกใช้ดอกไม้ทดแทนในกำรร้อย มำลัยแบน นำไปสู่ควำมพอประมำณ	16. ถ้าไม่มีดอกพุดยกดอกมำลัยแบน ควรรใช้ดอกอะไรแทน ก. ดอกกรัก ข. ดอกบำนบุรี ค. ดอกมะลิ ง. ดอกบำนไม่รู้โรย
บูรณำการด้ำนควำมมีเหตุผล การเลือกใช้ดอกไม้ทดแทนในกำรร้อยแทน ดอกข่ำ นำไปสู่ควำมพอประมำณ	17. ผู้เรียนสำมำรถนำดอกไม้ชนิดใดที่หำได้ง่ำยสะดวกและมี ในท้องถื่นมำประยุกต์ใช้ในกำรร้อยแทนดอกข่ำ ก. ดอกบัว ข. ดอกดำนเร็อง ค. ดอกกล้วยไม้ ง. ดอกมะลิ
บูรณำการด้ำนควำมมีเหตุผล การเลือกประเภทอุบะที่เหมำะสมกับมำลัย	18. ข้อใดคืออุบะของมำลัยคล้องมือที่เหมำะสมและสวยำงม ก. อุบะเขก ข. อุบะไทยทรงเร็อง ค. อุบะแตรระ ง. อุบะพู่

การวิเคราะห์เนื้อหา บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (3 หัวง 2 เงื่อนไข)	ข้อค้ำถำม/ตัวเล็ก
บูรณำการด้นำการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวของ การป้องกันไม่ให้มำลย์รวน หรือหลุดออกจก เส้นด้นำ	27. เมื่อร้อยมำลย์เสร็จแล้วใส่แป้นใบตองปิดเพระเหตุใด ก. เพื่อป้องกันมำลย์รวน ข. อัดมำลย์ให้แน่น ค. เพื่อรุดมำลย์ได้ง่าย ง. ทำให้มำลย์สวຍงำม
บูรณำการด้นำการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวของ การดูแลรักษำมำลย์สองขำย ป้องกันไม่ให้ ดอกไม้เหี่ยว	28. เมื่อร้อยมำลย์สองขำยเสร็จแล้ว ผู้เรียนควรรดูแลรักษำ อย่งไรเพื่อป้องกันไม่ให้ดอกไม้เหี่ยว ก. พรมน้ำ ข. นำไปไว้ในที่ทึบกันลม ค. เก็บเข้าตู้เย็นชั้นล่ง ง. เก็บใส่ถุงพลำสติก รัดถุงให้แน่น
บูรณำการด้นำการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวของ การดูแลรักษำมำลย์ดอกไม้สด ป้องกันไม่ให้ ดอกไม้เหี่ยว	29. เพระเหตุใดไม่ควรฉีดน้ำใส่มำลย์ดอกไม้สด ก. ทำให้มำลย์เน่งงำย ข. ทำให้กลีบดอกไม้สีตก ค. ทำให้มำลย์มีกลิ่นบูด ง. ทำให้มำลย์สกปรก
บูรณำการเงื่อนไขควำมรู้ ให้ผู้เรียนมีควำมรอบรู้ รอบคอบ การเลือกใช้มำลย์ให้เหมำะกับประเภทของงำน และถูกต้งตมกālเทศะ	30. ข้อใดคือประโยชน์ของมำลย์สองขำย ก. ใช้คล้องคอบุคคลสำคัญ ข. ใช้เขว่นตมประตุ ค. ใช้เป็นของขำร่วย ง. ใช้เป็นเฟื่อง

แบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจ
 ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

แบบสอบถามความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องความพอเพียงมากขึ้น					
2. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการการร้อยมาลัย					
3. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากแผนการจัดการเรียนรู้					
4. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการร้อยมาลัยมากยิ่งขึ้น และสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5. ใบงานในแต่ละเรื่องของการเรียนแบบบูรณาการ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสม					
6. ใบงานในแต่ละเรื่องของการเรียนแบบบูรณาการ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นขั้นตอนชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่สับสน ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ					
7. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ					

แบบสอบถามความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ					
9. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาการร้อยมาลัย					
10. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้					
11. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้					
12. ครูทำการประเมินผลการเรียนรู้ได้สอดคล้อง เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเกณฑ์การให้คะแนนใบกิจกรรมมากน้อยเพียงใด					
14. การทดสอบในแต่ละเรื่อง ช่วยให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และผู้เรียนได้ทราบคะแนนจากการปฏิบัติ					
15. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการวัดและประเมินผลในการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

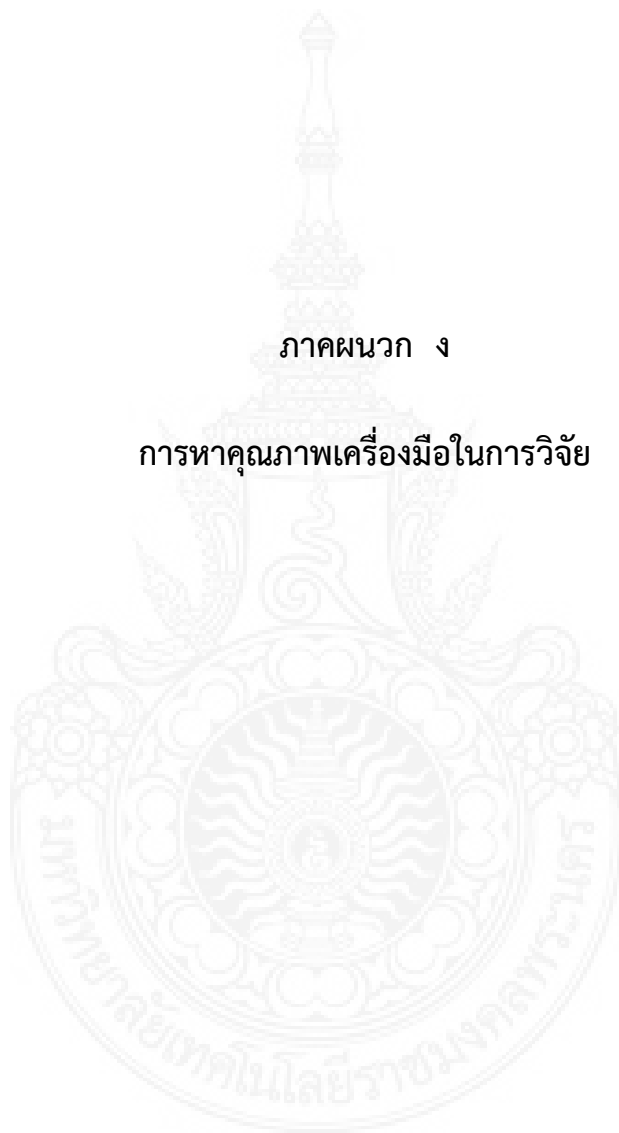
.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

**การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)
วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

ผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)วิชา การร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้ย่อย
เรื่อง มาลัยชำร่วย 1. ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยชำร่วยได้ 2. ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทำมาลัยชำร่วยได้อย่างเหมาะสม 3. ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยชำร่วย พร้อมกับประกอบมาลัยชำร่วยได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน 4. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยชำร่วยไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	- ความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยชำร่วย และประโยชน์ของมาลัยชำร่วย - มาลัยตุ้ม - ดอกชำและอุบะ - การประกอบมาลัยชำร่วย
เรื่อง มาลัยคล้องมือ 1. ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องมือได้ 2. ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทำมาลัยคล้องมือได้อย่างเหมาะสม 3. ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยคล้องมือพร้อมกับประกอบ มาลัยคล้องมือได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน 4. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องมือไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้	- ความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องมือ และประโยชน์ของมาลัยคล้องมือ - มาลัยกลม - มาลัยกลมเกลียวเกลียว - มาลัยซีก - อุบะพู่ - การประกอบมาลัยคล้องมือ

ผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)วิชา การร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้ย่อย
เรื่อง มาลัยคล้องคอ <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนอธิบายความหมาย ความสำคัญ รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องคอได้ 2. ผู้เรียนอธิบายและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทำมาลัยคล้องคอได้อย่างเหมาะสม 3. ผู้เรียนสามารถร้อยมาลัยคล้องคอ พร้อมกับ ประกอบมาลัยสองชายได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน 4. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องคอไป ใช้ในชีวิตประจำวันได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องคอ และประโยชน์ของมาลัยคล้องคอ - มาลัยแบน - มาลัยกลมกลีบรัก - อุบะแขก - การประกอบมาลัยคล้องคอ
รวม 12 ผลการเรียนรู้	

การสังเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การร้อยมาลัยชั่วคราว

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
<p>แนวคิดแผนภาพ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข</p> <p>- เข้าใจ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข</p>	<p>- การร่วมกิจกรรมเดินตามรอยพ่อ จากพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อโยงเข้าสู่ปัญหาในสังคมไทย โดยน้อมนำเอากระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาปฏิบัติเป็นทางสายกลางตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาในสังคมไทย</p> <p>- ระบุความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ และคุณธรรม ในการทำใบกิจกรรมแต่ละครั้ง</p>
<p>1. ความพอประมาณ</p> <p>- มีความพอประมาณในการใช้ทรัพยากร และการกระทำต่าง ๆ</p>	<p>- ใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นร้อยมาลัยชั่วคราวทดแทนกลีบจากดอกไม้เนื่องจากดอกกุหลาบมีราคาแพง</p> <p>- ใช้กลีบใบไม้หรือดอกไม้ในท้องถิ่นมาร้อยมาลัยชั่วคราว</p>
<p>- ใช้ทรัพยากรอย่างพอดี และทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p>	<p>- เตรียมดอกไม้แต่พอดี ใช้แต่ส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เหลือเศษให้น้อยที่สุด</p>
<p>2. ความมีเหตุผล</p> <p>- ความมีเหตุผลในการเลือกใช้ทรัพยากรแต่ละชนิด โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม</p> <p>- นำเหตุผลไปใช้ในการดูแลรักษาทรัพยากร โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม</p>	<p>- เลือกวัสดุธรรมชาติ เช่น ใบแก้ว ใบมะยม ดอกไม้ในท้องถิ่น ในการร้อยมาลัยชั่วคราว เพราะเหมาะกับผู้ที่หัดร้อย</p> <p>- ฉีดละอองน้ำหรือคลุมผ้าชุบน้ำ เพื่อให้วัสดุในการร้อยมาลัยมีความสดตลอดเวลา</p>

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
<p>3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - คิดอย่างรอบคอบ และระมัดระวัง ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และอนาคตพร้อมวิธีรับมือกับปัญหา/ผลกระทบ - ในกรณีที่มีทรัพยากรไม่เพียงพอ สามารถใช้ทรัพยากรอื่นทดแทนได้ - วางแผนและปฏิบัติงาน พร้อมทั้งจะแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ฉีดละอองน้ำและคลุมผ้าชุบน้ำ เพื่อไม่ให้ดอกไม้เหี่ยว - กรณีที่ดอกไม้หมดก็สามารถนำดอกไม้ที่ทำได้ในท้องถิ่น โดยไม่ต้องซื้อหรือรู้จักพลิกแพลงทรัพยากรใกล้ตัว - ผู้เรียนบอกได้ว่าจะต้องทำอะไร จึงจะเกิดภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เช่น “...ตั้งใจเรียนหนังสือเพื่อที่ว่าเมื่อเกิดปัญหา จะได้นำความรู้นั้นมาปรับเพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้น”
<p>4. เงื่อนไขความรู้</p> <p>รอบรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังผู้สอน <p>รอบคอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน - คิดวางแผนการทำงานอย่างรอบคอบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการร้อยมาลัยชั่วคราว - รู้ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ เช่น ขั้นตอนการร้อยมาลัยชั่วคราว - รู้จักเลือกใช้ดอกไม้ที่เหมาะสม ทนทาน มาใช้ในการร้อยมาลัยชั่วคราว - เมื่อจัดเสร็จแล้วจะตรวจสอบความสวยงาม และความแข็งแรงของพวงมาลัยชั่วคราว - ศึกษาและทำความเข้าใจกับแผนผังการร้อยมาลัยตุ้ม มาลัยซิกให้เข้าใจ ก่อนลงมือปฏิบัติ

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
<p>4. เจื่อนใจความรู้</p> <p>ระมัดระวัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระมัดระวังในขั้นตอนการปฏิบัติ และการนำความรู้ไปใช้ - ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระมัดระวังในการเลือกดอกพุด ดอกกุหลาบ ร้อยมาลัยซีกใช้ขนาดใกล้เคียงกัน เพื่อให้หน้ามาลัยเท่ากัน - ค่อย ๆ ร้อยมาลัย อย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้ดอกไม้ช้ำและหัก - ดูแลรักษาดอกไม้ไม่ให้เหี่ยวเฉา - ไม่เกิดอุบัติเหตุใด ๆ ในระหว่างเรียน
<p>5. เจื่อนใจคุณธรรม</p> <p>ซื่อสัตย์สุจริต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น <p>สติปัญญา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้สติปัญญาในการทำงาน รู้จักประยุกต์ ใช้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวมาใช้ หาวิธีที่ประหยัด ทรัพยากรให้มากที่สุด รู้จักต่อยอดทางความคิด <p>ขยันอดทน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความขยันและอดทนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่หยิบดอกไม้ของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต - ไม่หยิบดอกไม้เกินจำนวนที่ผู้สอนกำหนด - ร้อยมาลัยด้วยตนเอง โดยขอคำแนะนำจากผู้อื่น ไม่ได้ให้ผู้อื่นทำให้ - ขณะร้อยมาลัยช้าร่วย นำความรู้ที่ได้ มาคิดเพื่อพัฒนาตนเองในด้านฝีมือ - ร้อยมาลัยซีกตามแนวทางของตนตาม ใบกิจกรรม ดุครูสาธิต และลองผิดลองถูก จนทำได้ - มีความพยายามร้อยมาลัยช้าร่วยให้สำเร็จ

การสังเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การร้อยมาลัยคล้องมือ

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
1. ความพอประมาณ	
<ul style="list-style-type: none"> - มีความพอประมาณในการใช้ทรัพยากร และการกระทำต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ดอกไม้จากชั่วโมงที่แล้วที่ผ่านมา - ใช้วัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นร้อยมาลัยคล้องมือ - เก็บดอกกรักใกล้บ้านมาร้อยมาลัย
<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ทรัพยากรอย่างพอดี และทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กลีบใบไม้หรือดอกไม้ในท้องถิ่นมาร้อยมาลัยคล้องมือ - ใช้ดอกไม้แต่ละส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุด - เตรียมดอกไม้แต่พอดี ใช้แต่ละส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เหลือเศษให้น้อยที่สุด
2. ความมีเหตุผล	
<ul style="list-style-type: none"> - นำเหตุผลไปใช้ในการดูแลรักษาทรัพยากร โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - เลือกวัสดุธรรมชาติ เช่น ใบแก้ว ใบมะยม ดอกไม้ในท้องถิ่น หรือใช้กลีบดอกไม้ที่ร่อนง่าย ในการร้อยมาลัยคล้องมือ เพราะเหมาะกับผู้ที่หัดร้อย - ฉีดละอองน้ำหรือคลุมผ้าชุบน้ำ เพื่อให้วัสดุในการร้อยมาลัยมีความสดตลอดเวลา
<ul style="list-style-type: none"> - รู้จักแบ่งงานอย่างมีเหตุผล เลือกคนให้เหมาะสมกับงาน พุดคุยปรึกษางานและเสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผล 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำงานกลุ่มโดยเน้นการใช้เหตุผล เช่นการแบ่งหน้าที่การทำงาน การแสดงความคิดเห็น

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
<p>3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - คิดอย่างรอบคอบ และระมัดระวัง ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และอนาคตพร้อมวิธีรับมือกับปัญหา/ผลกระทบ - ในกรณีที่มีทรัพยากรไม่เพียงพอ สามารถใช้ทรัพยากรอื่นทดแทนได้ - วางแผนและปฏิบัติงาน พร้อมทั้งจะแก้ไขปัญหาคือจะเกิดขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ฉีดละอองน้ำและคลุมผ้าชุบน้ำ เพื่อไม่ให้ดอกไม้เหี่ยว - กรณีที่ดอกไม้หมดก็สามารถนำดอกไม้ที่หาได้ในท้องถิ่น โดยไม่ต้องซื้อหรือรู้จักพลิกแพลงทรัพยากรใกล้ตัว - การแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่ม เพื่อนำส่วนตกแต่แต่ละชิ้นนำมาประกอบให้เสร็จ ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้
<p>4. เจือปนไขความรู้</p> <p>รอบรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังผู้สอน <p>รอบคอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน - คิดวางแผนการทำงานอย่างรอบคอบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการร้อยมาลัยคล้องมือ - รู้ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ เช่น ขั้นตอนการร้อยมาลัยคล้องมือ - รู้จักเลือกใช้ดอกไม้ที่เหมาะสม ทนทาน มาใช้ในการร้อยมาลัยคล้องมือ - การร้อยมาลัยกลมต้องส่งกลับให้เท่ากัน จะได้มาลัยกลมที่สวยงาม ได้สัดส่วน - เมื่อจัดเสร็จแล้วจะตรวจสอบความสวยงาม และความแข็งแรงของพวงมาลัยคล้องมือ - ศึกษาและทำความเข้าใจกับแผนผังการร้อยมาลัยกลม มาลัยซีก ให้เข้าใจ ก่อนลงมือปฏิบัติ

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
<p>4. เจือนไขความรู้</p> <p>ระมัดระวัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระมัดระวังในขั้นตอนการปฏิบัติ และการนำความรู้ไปใช้ - ระมัดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระมัดระวังในการเลือกดอกพุด ดอกกุหลาบ ร้อยมาลัยกลม ใช้ขนาดใกล้เคียงกัน เพื่อให้หน้ามาลัยเท่ากัน - ค่อย ๆ ร้อยมาลัย อย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้ดอกไม้ชำหรือฉีกขาด - ดูแลรักษาดอกไม้ไม่ให้เหี่ยวเฉา - ไม่เกิดอุบัติเหตุใด ๆ ในระหว่างเรียน - ระมัดระวังยางของดอกพุด ดอกกรักเข้าตา
<p>5. เจือนไขคุณธรรม</p> <p>ซื่อสัตย์สุจริต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น <p>สติปัญญา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้สติปัญญาในการทำงาน รู้จักประยุกต์ ใช้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวมาใช้ หาวิธีที่ประหยัด ทรัพยากรให้มากที่สุด รู้จักต่อยอดทางความคิด <p>ขยันอดทน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความขยันและอดทนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่หยิบดอกไม้ของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต - ไม่หยิบดอกไม้เกินจำนวนที่ผู้สอนกำหนด - ร้อยมาลัยด้วยตนเอง โดยขอคำแนะนำ จากผู้อื่น ไม่ได้ให้ผู้อื่นทำให้ - ขณะร้อยมาลัยคล่องมือ นำความรู้ที่ได้ มาปรับใช้ในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไป - ร้อยมาลัยคล่องมือตามแนวทางของตน ตามผังมาลัย ใบกิจกรรม ดูครูสาธิต และลองฝึกลองถูกจนทำได้ - มีความพยายามร้อยมาลัยคล่องมือให้สำเร็จ

การสังเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การร้อยมาลัยคล้องคอ

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
1. ความพอประมาณ	
<ul style="list-style-type: none"> - มีความพอประมาณในการใช้ทรัพยากร และการกระทำต่าง ๆ - ใช้ทรัพยากรอย่างพอดี และทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ดอกไม้จากชั่วโมงที่แล้วที่ผ่านมา - ใช้ดอกไม้ ใบไม้ในท้องถิ่น - เก็บดอกกรักใกล้บ้านมาร้อยมาลัย - ใช้กลีบใบไม้หรือดอกไม้ในท้องถิ่นมาร้อยมาลัยคล้องคอ - ใช้ดอกไม้แต่ละส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุด - เตรียมดอกไม้แต่พอดี ใช้แต่ละส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เหลือเศษให้น้อยที่สุด
2. ความมีเหตุผล	
<ul style="list-style-type: none"> - นำเหตุผลไปใช้ในการดูแลรักษาทรัพยากร โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม - รู้จักแบ่งงานอย่างมีเหตุผล เลือกคนให้เหมาะสมกับงาน พุดคุยปรึกษางานและเสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผล 	<ul style="list-style-type: none"> - เลือกวัสดุธรรมชาติ เช่น ใบแก้ว ใบมะยม ดอกไม้ในท้องถิ่น หรือใช้กลีบดอกไม้ที่ร้อยง่าย ในการร้อยมาลัยคล้องคอ เพราะเหมาะกับผู้ที่หัดร้อย - ฉีดละอองน้ำหรือคลุมผ้าชุบน้ำ เพื่อให้วัสดุในการร้อยมาลัยมีความสดตลอดเวลา - ทำงานกลุ่มโดยเน้นการใช้เหตุผล เช่นการแบ่งหน้าที่การทำงาน การแสดงความคิดเห็น

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
<p>3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - คิดอย่างรอบคอบ และระมัดระวัง ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และอนาคตพร้อมวิธีรับมือกับปัญหา/ผลกระทบ - ในกรณีที่มีทรัพยากรไม่เพียงพอ สามารถใช้ทรัพยากรอื่นทดแทนได้ - วางแผนและปฏิบัติงาน พร้อมทั้งจะแก้ไขปัญหาคือจะเกิดขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ฉีดละอองน้ำและคลุมผ้าชุบน้ำ เพื่อไม่ให้ดอกไม้เหี่ยว - กรณีที่ดอกไม้หมดก็สามารถนำดอกไม้ที่หาได้ในท้องถิ่น โดยไม่ต้องซื้อหรือรู้จักพลิกแพลงทรัพยากรใกล้ตัว - การแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่ม เพื่อนำส่วนตบแต่งแต่ละชิ้นนำมาประกอบให้เสร็จ ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้
<p>4. เงื่อนไขความรู้</p> <p>รอบรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังผู้สอน <p>รอบคอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน - คิดวางแผนการทำงานอย่างรอบคอบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการร้อยมาลัยคล้องคอ - รู้ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ เช่น ขั้นตอนการร้อยมาลัยคล้องคอ - รู้จักเลือกใช้ดอกไม้ที่เหมาะสม ทนทาน มาใช้ในการร้อยมาลัยคล้องคอ - การร้อยมาลัยกลมต้องส่งกลับให้เท่ากัน จะได้มาลัยกลมที่สวยงาม ได้สัดส่วน - เมื่อจัดเสร็จแล้วจะตรวจสอบความสวยงาม และความแข็งแรงของพวงมาลัยคล้องคอ - ศึกษาและทำความเข้าใจกับแผนผังการร้อยมาลัยกลมรัก มาลัยซีก ให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

แนวคิดที่ได้รับจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประสบการณ์ของผู้เรียน
<p>4. เจื้อนไขควมร้</p> <p>ระม้ดระวัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระม้ดระวังในชั้นตอนการปฏิบัติและการนำควมร้ไปใช้ - ระม้ดระวังในเรื่องของการใช้อุปกรณ์หรือทรัพยากรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระม้ดระวังในการเลือกดอกพุด ดอกกุหลาบ ร้อยมาลัยกลม ใช้ขนาดใกล้เคียงกัน เพื่อให้หน้ามาลัยเท่ากัน - ค่อย ๆ ร้อยมาลัย อย่างระม้ดระวัง เพื่อไม่ให้ดอกไม้ช้ำหรือฉีกขาด - ดูแลรักษาดอกไม้ไม่ให้เหี่ยวเฉา - ไม่เกิดอุบัติเหตุใด ๆ ในระหว่างเรียน - ระม้ดระวังยางของดอกพุด ดอกกรักเข้าตา
<p>5. เจื้อนไขคุณธรรม</p> <p>ชื่อสัตย์สุจริต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความชื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น <p>สติปัญญา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้สติปัญญาในการทำงาน รู้จักประยุกต์ใช้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวมาใช้ หาวิธีที่ประหยัดทรัพยากรให้มากที่สุด รู้จักต่อยอดทางควมคิด <p>ขยันอดทน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความขยันและอดทนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่หยิบดอกไม้ของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต - ไม่หยิบดอกไม้เกินจำนวนที่ผู้สอนกำหนด - ร้อยมาลัยด้วยตนเอง โดยขอคำแนะนำจากผู้อื่น ไม่ได้ให้ผู้อื่นทำ - ขณะร้อยมาลัยคล้องคอ นำควมร้ที่ได้มาปรับใช้ในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไป - ร้อยมาลัยคล้องมือตามแนวทางของตน ตามผังมาลัย ใบกิจกรรม ดูครูสาธิต และลองฝึกลองถูกจนทำได้ - มีความพยายามร้อยมาลัยคล้องคอให้สำเร็จ

จากการสังเคราะห์แผนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ซึ่งผู้ศึกษาได้เสนอตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในภาคผนวก ค

วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)
1	มาลัยตุ้ม	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบาย รูปร่าง ลักษณะ มาลัยตุ้มได้ อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยตุ้ม ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสม <p>ด้านทักษะ / กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ร้อยมาลัยตุ้มได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ความพอเพียง 	1
1	ดอกข่าและอุบะ	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายรูปร่าง ลักษณะ ดอกข่าและอุบะได้ อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำดอกข่า และอุบะได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสม <p>ด้านทักษะ / กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ประดิษฐ์ดอกข่าได้ถูกต้องสวยงาม ประดิษฐ์อุบะได้ถูกต้องสวยงาม <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ความพอเพียง 	1

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)
1	การร้อย มาลัยขำร่วยและ การประกอบ มาลัยขำร่วย	ด้านความรู้ 1. อธิบายรูปร่าง ลักษณะ วัสดุที่ได้ 2. อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำวัสดุ ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสม 3. อธิบายขั้นตอนการประกอบมาลัยขำร่วยได้ ด้านทักษะ / กระบวนการ 1. ประดิษฐ์วัสดุที่ได้ถูกต้องสวยงาม 2. ประกอบมาลัยขำร่วยได้ถูกต้องตามขั้นตอนสวยงาม และมีทักษะการทำงานร่วมกัน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. ใฝ่เรียนรู้ 2. มุ่งมั่นในการทำงาน 3. ความพอเพียง	2

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)
2	มาลัยกลม	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องมือ ได้ อธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องมือไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ <p>ด้านทักษะ / กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ระบุ แยกประเภทชนิดของมาลัยคล้องมือได้ ยกตัวอย่างการนำมาลัยคล้องมือไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ความพอเพียง 	1
2	มาลัยกลมเกลียว	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ มาลัยกลมเกลียวได้ อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยกลมเกลียว ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม <p>ด้านทักษะ / กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ร้อยมาลัยเกลียวได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ความพอเพียง 	1

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)
2	อุบะพู่ และมาลัยชีก	ด้านความรู้ 1. อธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ อุบะพู่ มาลัยชีกได้ 2. อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำอุบะพู่ และมาลัยชีก ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม ด้านทักษะ / กระบวนการ 1. ประดิษฐ์อุบะพู่ และมาลัยชีกได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน ด้านคุณลักษณะ 1. ใฝ่เรียนรู้ 2. มุ่งมั่นในการทำงาน 3. ความพอเพียง	2
2	การร้อยมาลัย คล้องมือ การประกอบ มาลัยคล้องมือ	ด้านความรู้ 1. อธิบายวิธี ขั้นตอนการร้อยมาลัยคล้องมือ การประกอบ มาลัยคล้องมือได้ ด้านทักษะ / กระบวนการ 1. ร้อยมาลัยคล้องมือได้ 2. ประกอบมาลัยคล้องมือได้ถูกต้องตามขั้นตอนสวยงาม และมีทักษะการทำงานร่วมกัน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. ใฝ่เรียนรู้ 2. มุ่งมั่นในการทำงาน 3. ความพอเพียง	2

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)
3	มาลัยแบน	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ มาลัยแบนได้ อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยแบน ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม <p>ด้านทักษะ / กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ร้อยมาลัยแบนได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ความพอเพียง 	2
3	มาลัย กลมกลีบรัก	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ มาลัยกลมกลีบรักได้ อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำมาลัยกลมกลีบรัก ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม <p>ด้านทักษะ / กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ร้อยมาลัยกลมกลีบรัก ได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ความพอเพียง 	1

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)
3	อุบะพวงแขก	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ อุบะแขกได้ อธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการทำอุบะแขก ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม <p>ด้านทักษะ / กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ประดิษฐ์อุบะแขกได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ความพอเพียง 	1
3	การร้อย มาลัยคล้องคอ และการ ประกอบ มาลัยคล้องคอ	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายวิธี ขั้นตอนการร้อยมาลัยคล้องคอ การประกอบ มาลัยคล้องคอได้ <p>ด้านทักษะ / กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ร้อยมาลัยคล้องคอได้ ประกอบมาลัยคล้องคอได้ถูกต้องตามขั้นตอนสวยงาม และมีทักษะการทำงานร่วมกัน <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน ความพอเพียง 	2

**ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มาลัยขำรวย**

รายการประเมิน	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคน ที่					รวม	เฉลี่ย	ผล การประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา.....	5	4	5	5	5	24	4.80	ดีมาก
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.5 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้.....	5	4	5	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						123	4.92	ดีมาก
2. สาระการเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
2.4 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาเรียน.....	4	5	4	5	5	23	4.60	ดีมาก
2.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....	5	4	5	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						119	4.76	ดีมาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	4	5	5	4	23	4.60	ดีมาก
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
3.3 บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
3.4 มีความหลากหลาย และสามารถปฏิบัติได้จริง.....	5	5	4	5	4	23	4.60	ดีมาก
3.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
3.6 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาที่สอน.....	5	4	5	4	5	23	4.60	ดีมาก
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
3.8 สอดคล้องแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						191	4.78	ดีมาก

รายการประเมิน	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคน ที่					รวม	เฉลี่ย	ผล การประเมิน
	1	2	3	4	5			
4. วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้								
4.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีความหลากหลาย.....	5	4	5	5	4	23	4.60	ดีมาก
4.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสม กับเนื้อหาสาระ.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
4.3 ผู้เรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
4.4 ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
เฉลี่ย						121	4.84	ดีมาก
5. การวัดผลและประเมินผล								
5.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด.....	5	4	5	5	4	23	4.60	ดีมาก
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ วัดผลและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
5.3 ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
5.4 ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลและประเมินผล อย่างชัดเจน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
5.5 ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
เฉลี่ย						122	4.88	ดีมาก
ภาพรวม							4.84	ดีมาก

**ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มาลัยคล้องมือ**

รายการประเมิน	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ผล การประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.5 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้.....	5	4	5	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						124	4.96	ดีมาก
2. สาระการเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
2.4 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาเรียน.....	4	5	4	5	5	23	4.60	ดีมาก
2.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						120	4.80	ดีมาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
3.3 บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
3.4 มีความหลากหลาย และสามารถปฏิบัติได้จริง.....	5	5	4	5	4	23	4.60	ดีมาก
3.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
3.6 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาที่สอน.....	5	4	5	4	5	23	4.60	ดีมาก
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
3.8 สอดคล้องแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
เฉลี่ย						194	4.85	ดีมาก

รายการประเมิน	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคน ที่					รวม	เฉลี่ย	ผล การประเมิน
	1	2	3	4	5			
4. วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้								
4.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีความหลากหลาย.....	5	4	5	5	4	23	4.60	ดีมาก
4.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสม กับเนื้อหาสาระ.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
4.3 ผู้เรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
4.4 ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						121	4.84	ดีมาก
5. การวัดผลและประเมินผล								
5.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ วัดผลและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
5.3 ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
5.4 ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลและประเมินผล อย่างชัดเจน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
5.5 ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						122	4.88	ดีมาก
ภาพรวม							4.87	ดีมาก

**ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มาลัยคล้องคอ**

รายการประเมิน	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ผล การประเมิน
	1	2	3	4	5			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา.....	5	4	5	5	4	23	4.60	ดีมาก
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
1.5 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						121	4.84	ดีมาก
2. สาระการเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
2.3 สอดคล้องกับเนื้อหา.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
2.4 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาเรียน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
2.5 คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....	5	4	5	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						122	4.88	ดีมาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
3.3 บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
3.4 มีความหลากหลาย และสามารถปฏิบัติได้จริง.....	5	5	4	5	4	23	4.60	ดีมาก
3.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
3.6 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาที่สอน.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
3.8 สอดคล้องแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
เฉลี่ย						194	4.85	ดีมาก

รายการประเมิน	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคน ที่					รวม	เฉลี่ย	ผล การประเมิน
	1	2	3	4	5			
4. วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้								
4.1 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีความหลากหลาย.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
4.2 วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสม กับเนื้อหาสาระ.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
4.3 ผู้เรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
4.4 ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้สัมพันธ์สอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้.....	5	5	5	4	5	24	4.80	ดีมาก
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ.....	5	5	4	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						123	4.92	ดีมาก
5. การวัดผลและประเมินผล								
5.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ วัดผลและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้.....	5	5	5	5	4	24	4.80	ดีมาก
5.3 ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
5.4 ระบุเครื่องมือสำหรับกรวัดผลและประเมินผล อย่างชัดเจน.....	5	5	5	5	5	25	5.00	ดีมาก
5.5 ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน.....	5	4	5	5	5	24	4.80	ดีมาก
เฉลี่ย						123	4.92	ดีมาก
ภาพรวม							4.88	ดีมาก

สรุปผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	คะแนนเฉลี่ย ผู้เชี่ยวชาญ	ผลการประเมิน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มาลัยขำร่วย	4.84	ดีมาก
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มาลัยคล้องมือ	4.87	ดีมาก
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มาลัยคล้องคอ	4.88	ดีมาก
รวม	14.59	ดีมาก
ภาพรวม	4.86	ดีมาก

ผังข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้
 การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชา การร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการเรียนรู้	ระดับพฤติกรรมความคิด					จำนวน ข้อสอบ ที่สร้าง	จำนวน ข้อสอบ ที่ต้องการ
	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	ประยุกต์	วิเคราะห์	สร้างสรรค์		
เรื่อง มาลัยขำร่วย							
1. ผู้เรียนอธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยขำร่วยได้		ข้อ 1,2				3	2
2. ผู้เรียนอธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทำมาลัยขำร่วยได้อย่างคุ้มค่า และยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		ข้อ 3	ข้อ 4,5	ข้อ 6		7	4
3. ผู้เรียนร้อยมาลัยขำร่วย พร้อมกับประกอบ มาลัยขำร่วย อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะการทำงานร่วมกันได้อย่าง ถูกต้องตามขั้นตอน			ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	5	3
4. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัย ขำร่วยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				ข้อ 10		2	1
เรื่อง มาลัยคล้องมือ							
1. ผู้เรียนอธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องมือได้		ข้อ 11,12				3	2
2. ผู้เรียนอธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทำมาลัยคล้องมือได้อย่างคุ้มค่า และยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		ข้อ 13	ข้อ 14,15	ข้อ 16		7	4
3. ผู้เรียนร้อยมาลัยขำร่วย พร้อมกับประกอบ มาลัยคล้องมือ อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะการทำงานร่วมกัน ได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน			ข้อ 17	ข้อ 18	ข้อ 19	5	3

ผลการเรียนรู้	ระดับพฤติกรรมความคิด					จำนวน ข้อสอบ ที่สร้าง	จำนวน ข้อสอบ ที่ต้องการ
	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	ประยุกต์	วิเคราะห์	สร้างสรรค์		
เรื่อง มาลัยคล้องมือ							
4. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องมือไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				ข้อ 20		2	1
เรื่อง มาลัยคล้องคอ							
1. ผู้เรียนอธิบายความหมาย รูปร่าง ลักษณะ ส่วนประกอบของมาลัยคล้องคอได้		ข้อ 21,22				3	2
2. ผู้เรียนอธิบายการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทำมาลัยคล้องคอได้อย่างคุ้มค่า และยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		ข้อ 23	ข้อ 24,25	ข้อ 26		7	4
3. ผู้เรียนร้อยมาลัยคล้องคอ พร้อมกับประกอบ มาลัยคล้องคอ อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะการทำงานร่วมกัน ได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน			ข้อ 27	ข้อ 28	ข้อ 29	5	3
4. ผู้เรียนอธิบายประโยชน์ของการนำมาลัยคล้องคอไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				ข้อ 30		2	1
รวม						51	30
รวมข้อสอบที่ใช้จริง						30	

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชา การร้อยมาลัย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
7	+1	+1	+1	0	+1	5	0.80
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
19	0	+1	+1	+1	+1	5	0.80
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
29	+1	+1	0	+1	+1	5	0.80
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
34	0	+1	+1	+1	+1	5	0.80
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
47	+1	+1	+1	0	+1	5	0.80
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
51	+1	+1	+1	0	+1	5	0.80

ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชา การร้อยมาลัย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	ค่า p	r	การแปลผล		ประเมินคุณภาพข้อสอบ
			ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	
1	0.53	0.36	ปานกลาง	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
2	0.46	0.55	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี
3	0.33	0.40	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี
4	0.36	0.30	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
5	0.53	0.39	ปานกลาง	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
6	0.50	0.13	ปานกลาง	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี
7	0.50	0.41	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี
8	0.33	0.26	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้พอใช้	เป็นข้อสอบที่ดี
9	0.40	0.16	ค่อนข้างยาก	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
10	0.26	0.30	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
11	0.26	0.40	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี
12	0.16	0.25	ยากเกินไป	จำแนกได้พอใช้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี
13	0.33	0.55	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี
14	0.43	0.36	ปานกลาง	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
15	0.46	0.39	ปานกลาง	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
16	0.16	0.25	ยากเกินไป	จำแนกได้พอใช้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี
17	0.46	0.26	ปานกลาง	จำแนกได้พอใช้	เป็นข้อสอบที่ดี
18	0.53	0.41	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี
19	0.33	0.11	ค่อนข้างยาก	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี
20	0.40	0.46	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี
21	0.43	0.39	ปานกลาง	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
22	0.46	0.36	ปานกลาง	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี
23	0.36	0.40	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ข้อ	ค่า	p	r	การแปลผล		ประเมินคุณภาพข้อสอบ
				ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	
24	0.86	0.25	ง่ายเกินไป	จำแนกได้พอใช้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี	
25	0.70	0.31	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี	
26	0.73	0.15	ค่อนข้างง่าย	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี	
27	0.50	0.48	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
28	0.53	0.33	ปานกลาง	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี	
29	0.46	0.28	ปานกลาง	จำแนกได้พอใช้	เป็นข้อสอบที่ดี	
30	0.73	0.55	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
31	0.43	0.00	ปานกลาง	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี	
32	0.90	-0.12	ง่ายเกินไป	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี	
33	0.60	0.34	ปานกลาง	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี	
34	0.66	0.50	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
35	0.46	0.54	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
36	0.43	0.60	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
37	0.60	0.62	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
38	0.66	0.44	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
39	0.80	0.19	ค่อนข้างง่าย	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี	
40	0.70	0.34	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี	
41	0.40	0.44	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
42	0.46	0.52	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
43	0.53	0.60	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
44	0.33	-0.14	ค่อนข้างยาก	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี	
45	0.46	0.70	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
46	0.40	0.33	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ดี	
47	0.60	0.45	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
48	0.63	0.54	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	

ข้อ	ค่า	p	r	การแปลผล		ประเมินคุณภาพข้อสอบ
				ค่าความยาก-ง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	
49	0.60	0.66	ปานกลาง	จำแนกได้ดี	เป็นข้อสอบที่ดี	
50	0.13	0.20	ยากเกินไป	จำแนกได้พอใช้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี	
51	0.46	0.19	ปานกลาง	ไม่สามารถจำแนกได้	เป็นข้อสอบที่ไม่ดี	

ค่าความยาก - ง่าย (p)

1. จากตารางพบว่าข้อสอบปรนัยมีค่าความยาก-ง่าย อยู่ระหว่าง 0.13 – 0.90
2. ข้อสอบข้อที่ 12, 16, และ 50 มีค่า p น้อยกว่า 0.20 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ยากเกินไป และข้อที่ 24, 32 มีค่า p มากกว่า 0.80 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ง่ายเกินไป ผู้วิจัยจึงตัดออก

ค่าอำนาจจำแนก (r)

1. จากตารางพบว่าข้อสอบปรนัยมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง -0.12 ถึง 0.74
2. ข้อสอบข้อที่ 6, 9, 19, 26, 31, 32, 39 และ 44 มีค่า r น้อยกว่า 0.20 เป็นข้อสอบที่ไม่มีอำนาจจำแนก ผู้วิจัยจึงตัดออก
3. จากตารางพบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชา การร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.34 – 0.70

จำนวนข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชา การร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีเกินจำนวนที่ต้องการ จึงตัดออกแบบเจาะจง โดยพิจารณาตัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ และให้เหลือข้อสอบที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะวัด ได้แก่ ข้อ 4, 8, 10, 17, 24, 25, 28, 29, 45, 46 และ 51

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม) วิชา การร้อยมาลัย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้เรียน	X_i	X_i^2	$(X_i - C)$	$(X_i - C)^2$
1	25	625	10	100
2	26	676	11	121
3	25	625	10	100
4	27	729	12	144
5	27	729	12	144
6	26	676	11	121
7	26	676	11	121
8	25	625	10	100
9	26	676	11	121
10	27	729	12	144
11	28	784	13	169
12	26	676	11	121
13	26	676	11	121
14	27	729	12	144
15	26	676	11	121
16	26	676	11	121
17	27	729	12	144
18	27	729	12	144
19	29	841	14	196
20	27	729	12	144
21	27	729	12	144
22	26	676	11	121
23	26	676	11	121
24	28	784	13	169
25	25	625	10	100

ผู้เรียน	X_i	X_i^2	$(X_i - C)$	$(X_i - C)^2$
26	26	676	11	121
27	29	841	14	196
28	24	576	9	81
29	26	676	11	121
30	25	625	10	100
Σ	791	20895	341	3915

$$r_{cc} = 1 - \left[\frac{(K \Sigma X_i - \Sigma X_i^2)}{(K-1) \Sigma (X_i - C)^2} \right]$$

$$r_{cc} = 1 - \left[\frac{((30 \times 791) - 20895)}{(30 - 1) \times 3915} \right]$$

$$r_{cc} = 1 - \left[\frac{((30 \times 791) - 20895)}{(30 - 1) \times 3915} \right]$$

$$r_{cc} = 1 - \left[\frac{(23730 - 20895)}{29 \times 3915} \right]$$

$$r_{cc} = 1 - \left[\frac{2835}{113535} \right]$$

$$r_{cc} = 1 - \left[\frac{2835}{113535} \right]$$

$$r_{cc} = 1 - 0.0249$$

$$r_{cc} = 0.98$$

**ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี
ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

แบบสอบถามความพึงพอใจ	ผลการพิจารณาผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องความพอเพียงมากขึ้น	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
2. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการการร้อยมาลัย	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
3. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองด้วยแผนการเรียน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
4. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการร้อยมาลัยมากยิ่งขึ้น และสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
5. เนื้อหาของการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นไปตามลำดับขั้นตอน มีรูปภาพชัดเจนและเข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
6. ใบงานในแต่ละเรื่องของการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
7. ใบงานในแต่ละเรื่องของการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นขั้นตอนชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่สับสนง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
8. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
9. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาการร้อยมาลัย	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม

แบบสอบถามความพึงพอใจ	ผลการพิจารณาผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
10. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
11. การเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
12. ครูทำการประเมินผลการเรียนรู้ได้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเกณฑ์การให้คะแนน ใบกิจกรรมมากน้อยเพียงใด	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
14. การทดสอบในแต่ละเรื่อง ช่วยให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และผู้เรียนได้ทราบคะแนนจากการปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม
15. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการวัดและประเมินผลในการเรียนแบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	เหมาะสม

ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้
แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.91	15

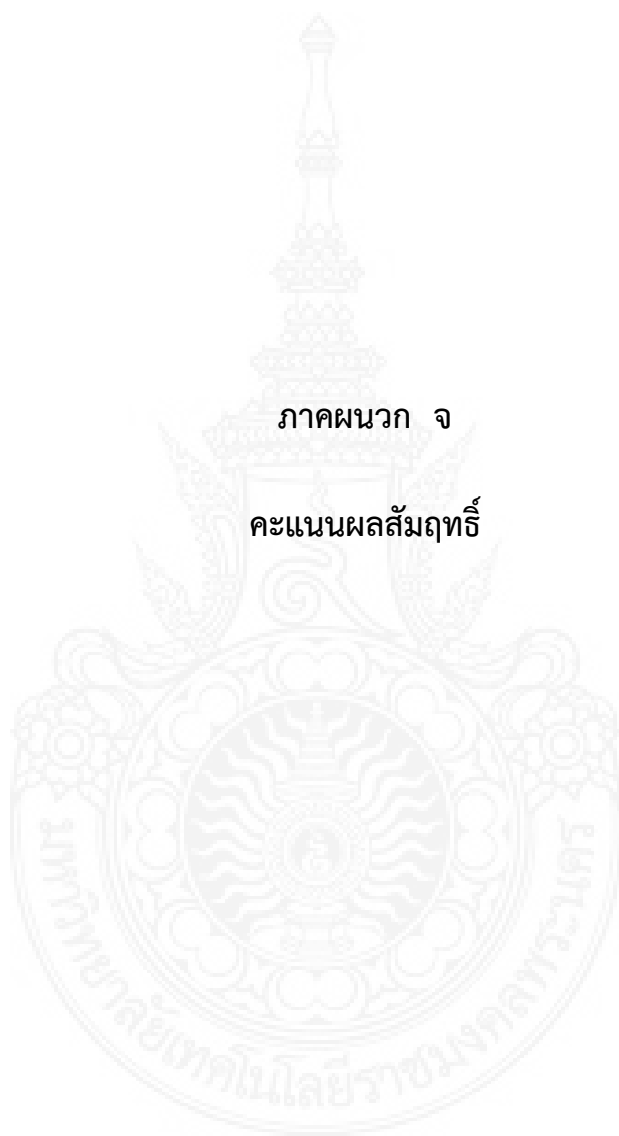
Item-Total Statistics

ITEM	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ITEM 01	56.2333	47.220	.455	.910
ITEM 02	56.0333	43.413	.735	.892
ITEM 03	56.1000	44.231	.599	.896
ITEM 04	56.2000	40.924	.813	.887
ITEM 05	56.0667	42.340	.648	.895
ITEM 06	55.7667	45.013	.576	.897
ITEM 07	55.9333	47.444	.426	.905
ITEM 08	55.9000	44.231	.639	.895
ITEM 09	55.9667	45.551	.592	.897
ITEM 10	55.9333	43.651	.588	.897
ITEM 11	55.9667	44.654	.542	.898
ITEM 12	56.0000	41.862	.771	.889
ITEM 13	55.8333	45.385	.567	.898
ITEM 14	55.8000	44.028	.654	.894
ITEM 15	55.8000	45.614	.520	.899

ภาคผนวก จ

คะแนนผลสัมฤทธิ์

คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)

คนที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	17	25	8	20.00
2	18	26	8	20.00
3	20	28	8	20.00
4	21	28	7	17.50
5	20	28	8	20.00
6	18	24	6	15.00
7	17	23	6	15.00
8	20	26	6	15.00
9	12	16	4	10.00
10	19	25	6	15.00
11	18	27	9	22.50
12	17	24	7	17.50
13	19	27	8	20.00
14	21	28	7	17.50
15	19	27	8	20.00
16	18	26	8	20.00
17	17	26	9	22.50
18	18	24	6	15.00
19	20	27	6	15.00
20	13	17	4	10.00
21	16	23	7	17.50
22	19	25	6	15.00

คนที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน		คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
23	18	27	9	22.50
24	20	28	8	20.00
25	18	25	7	17.50
26	17	24	7	17.50
27	20	28	8	20.00
28	19	27	8	20.00
29	19	28	9	22.50
30	17	25	8	20.00
31	18	26	8	20.00
32	18	25	7	17.50
33	17	24	7	17.50
34	17	25	8	20.00
35	18	27	9	22.50
36	17	24	7	17.50
37	18	25	7	17.50
38	18	25	7	17.50
39	19	26	7	17.50
40	20	28	8	20.00
รวม	725	1017	291	727.50
ค่าเฉลี่ย	18.13	25.43	7.28	19.00
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	1.80	2.57	1.20	3.00

คะแนนทักษะปฏิบัติหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้
แบบบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิชาการร้อยมาลัย
สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

คนที่	การร้อยมาลัยขำรวัย (คะแนนเต็ม 42 คะแนน)	การร้อยมาลัยคล้องมือ (คะแนนเต็ม 42 คะแนน)	การร้อยมาลัยคล้องคอ (คะแนนเต็ม 42 คะแนน)
1	35	36	37
2	37	37	35
3	36	38	40
4	38	35	40
5	40	36	35
6	36	36	38
7	35	35	35
8	35	35	35
9	41	35	41
10	36	36	36
11	37	37	37
12	38	38	38
13	35	35	35
14	36	36	36
15	36	36	36
16	37	37	35
17	37	37	35
18	35	35	35
19	40	40	36
20	40	40	37
21	35	35	38
22	38	38	41

คนที่	การร้อยมาลัยขำร่วย (คะแนนเต็ม 42 คะแนน)	การร้อยมาลัยคล้องมือ (คะแนนเต็ม 42 คะแนน)	การร้อยมาลัยคล้องคอ (คะแนนเต็ม 42 คะแนน)
23	36	40	35
24	37	40	37
25	38	35	36
26	35	38	38
27	36	35	40
28	36	35	36
29	35	41	35
30	35	36	35
31	35	41	41
32	36	41	36
33	37	41	37
34	38	36	38
35	35	36	35
36	36	35	35
37	36	35	41
38	37	35	36
39	37	36	37
40	35	37	38
รวม	1463	1476	1477
ค่าเฉลี่ย	36.58	36.90	36.93
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	1.60	2.06	2.00

การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
 ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เพิ่มเติม)
 วิชาการร้อยมาลัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Pretest	18.1250	40	1.80011	.28462
	Posttest	25.4250	40	2.57092	.40650

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	Pretest and Posttest	40	.913	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	Pretest – Posttest	-7.30000	1.18105	.18674	-7.67772	-6.92228	-39.092	39	.000

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นายรัฐสิทธิ์ วังทะพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด 30 สิงหาคม 2528
ที่อยู่ปัจจุบัน 87/116 หมู่ 5 ต.เสาธงหิน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
คหกรรมศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2550
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา	2547
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา	2544
ประถมศึกษา	โรงเรียนนาแกผดุงราชกิจเจริญ	2541

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ข้าราชการครู กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 (นนทบุรี - พระนครศรีอยุธยา)

ผลงานดีเด่นและรางวัลทางวิชาการ

- พ.ศ.2555-2560 ได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ1 และรางวัลเหรียญทอง ครูผู้สอนนักเรียนเข้าร่วมแข่งขันการประดิษฐ์กระทงดอกไม้ธูปเทียนแพ ม.1-ม.3 งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับชาติ ครั้งที่ 62-67
- พ.ศ.2551-2555 ได้รับคัดเลือกให้รับรางวัล “เพชรจำเริญ นนท์” สาขาครูผู้สร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา
- พ.ศ.2549 ได้รับคัดเลือกเป็นนักศึกษาในโครงการเพชรราชมงคลพระนคร รุ่นที่ 3
- พ.ศ.2548-2550 ได้รับคัดเลือกให้เป็นนักศึกษาดีเด่นด้านการสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย